Β ΒΛΙΟΘΗΚΗ "ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ,, ΑΡ. 1

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

ΚΩΔΙΞ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ
ΤΟΥ ΦΟΥΡΝΑ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑι
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Σ. ΧΑΤΖΗΘΑΝΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1963

Χ. Σ. ΧΑΤΖΗΘΑΝΟΥ – ΚΩΔΙΞ ΦΟΥΡΝΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ "ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ,, ΑΡ. 1

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

ΚΩΔΙΞ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ
ΤΟΥ ΦΟΥΡΝΑ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Σ. ΧΑΤΖΗΘΑΝΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1963

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τῷ 1938 ἐξεδώσαμεν τὸν Κώδικα τῆς μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τοῦ Φουρνᾶ τῶν Ἀγράφων. Ἐκ τῶν ἀντιτύπων τούτου, διατεθέντων εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, λόγῳ τῶν ἐπακολουθησάντων γεγονότων, ὀλίγα ἐκυκλοφόρησαν, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ἀπωλέσθησαν κατὰ τὰς ταραχὰς τοῦ 1946—1949. Ὅθεν προβαίνομεν εἰς τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τοῦ Κώδικος τούτου, τὴν ὁποίαν ἀνέλαβεν ἡ «Πανευρυτανικὴ Ἕνωσις».

Ἡ ἱστορικὴ καὶ Ἱερὰ μονὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἀξίας Σταυροπηγιακῆς,[1] ἔκειτο βορείως τῆς κωμοπόλεως Φουρνᾶ, ἔναντι αὐτῆς ἀκριβῶς καὶ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλαγιᾶς τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ρέοντος Φουρνιώτικου ποταμοῦ, ἐν τῇ θέσει καλουμένῃ «Μ ο ν α σ τ ή ρ ι» ὅπου ὑπάρχει καλλίρροος πηγὴ καὶ ὅπου προϋπῆρχε μονή, ὡς ἐθρυλεῖτο.

Τὴν μονὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἔκτισεν ὁ ἐκ Φουρνᾶ περίφημος ζωγράφος Δ ι ο ν ύ σ ι ο ς ὁ Ἱερομόναχος, ζήσας κατὰ τὸ ἔτος 1660—1750 περίπου. Πατὴρ αὐτοῦ ἦτο ὁ ἐκ Φουρνᾶ ἱερεὺς Παπαπαναγιώτης Χαλκεύς. Δωδεκαετὴς ὁ Διονύσιος μείνας ὀρφανός, μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὁπόθεν μετὰ 4 ἔτη κατέφυγεν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἐκεῖ, ἀσπασθεὶς τὸ μοναχικὸν σχῆμα, διῆγεν εἰς κελλίον ἐν τῇ σκήτῃ τοῦ Τιμίου Προδρόμου τῆς μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου παρὰ τὰς Καρυάς. Διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν φιλομάθειάν του δὲν ἔπαυσε μελετῶν ἀδιακόπως καὶ ἀναστρεφόμενος τοὺς ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει πνευματικῶς ὑπερέχοντας, ἀσκούμενος συνάμα εἰς τὴν ζωγραφικὴν τέχνην, ὥστε συντόμως διεκρίθη εἰς ἀμφοτέρας αὐτοῦ τὰς ἐπιδόσεις. [2] Εἰς χρόνον μὴ καθοριζόμενον ἀκριβῶς, πάντως μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1720—1730, ἦλθεν εἰς Φουρνᾶν, τὴν γενέτειράν του, μετὰ τοῦ μαθητοῦ του Κυρίλλου τοῦ Χίου καὶ ἐζωγράφισε τὸν ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος[3], συγχρόνως δὲ ἔκτισε, παρὰ τὸν ναὸν τῆς Παναγίας, Π α ρ θ ε ν ῶ ν α, τουτέστι κελλία τινὰ διὰ νὰ μονάζωσι γυναῖκες. Ἀπὸ τότε ὁ Διονύσιος συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς ἱδρύσεως ἐν τῇ πατρίδι του Μ ο ν ῆ ς διὰ τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ Σ χ ο λ ῆ ς δι᾽ ἀνωτέραν μόρφωσιν τῶν νέων. Πρὸς τὸν σκο-

---

1. Διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν ἀναγνωστῶν ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἔχουν ὑπ᾽ ὄψιν των τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἔκδοσιν 1959 «Ὁ Φουρνᾶς τῶν Ἀγράφων», ἐπαναλαμβάνονται ἐνταῦθα σχετικὰ περὶ Μονῆς καὶ Σχολῆς τοῦ Φουρνᾶ.

2. Εἰς στίχους του ἰαμβικοὺς ὁ Διονύσιος ἀναφέρει καὶ εὔχεται διὰ τὸν διδάσκαλόν του Κριτίαν, σοφώτατον καὶ μέγαν ρήτορα.

3. Οὗτος ἐκάη κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν, καθὼς καὶ οἱ δύο ἄλλοι ναοὶ τοῦ Φουρνᾶ μετὰ τοῦ Παρθενῶνος.

Ὑπὸ τοῦ Πουκεβὶλ ἀναφέρεται ὁ Φουρνᾶς ὡς κεφαλοχώρι, μὲ πληθυσμὸν 400 ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν. (εἰκὼν 12)

πὸν τοῦτον, κατὰ τὸ ἔτος 1734, ἐζήτησεν ὁ Διονύσιος ἄδειαν Πατριαρχικὴν καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν Φουρνᾶν ἀρχίζει ἀμέσως τὴν οἰκοδομὴν τῆς Μονῆς ἐν τῇ ὡς ἄνω εἴρηται θέσει, διαθέτων ὅσας εἶχεν οἰκονομίας ἐκ τῆς ζωγραφικῆς του τέχνης, μοχθῶν παντοιοτρόπως, κοπιάζων καὶ ἐργαζόμενος, ἀκόμη καὶ διὰ τῆς σκαπάνης. Κατέβαλε προσπαθείας ὑπερανθρώπους διὰ νὰ ὑπερνικήσῃ τὰ παρουσιαζόμενα ἐμπόδια καὶ νὰ τύχῃ τῆς ὁμοφώνου συνδρομῆς τῶν κατοίκων τοῦ Φουρνᾶ. Διὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ δὲ τὰς ἀντιδράσεις τῆς τουρκικῆς διοικήσεως, κινητοποιεῖ καὶ χρησιμοποιεῖ ὅλους τοὺς γνωστούς του ἄρχοντας καὶ παράγοντας τῆς ἐποχῆς, κληρικούς τε καὶ λαϊκούς. Μεταξὺ τούτων ἀναφέρει τὸν δημογέροντα κὺρ Δημήτριον ἐκ Πετρίλου (ὀρεινοῦ χωρίου τῆς περιφερείας Καρδίτσης), τοὺς ἐκ Ρεντίνης Γιαννάκην Κωνσταντίδην ἢ Κωνσταντόπουλον, Δοσίθεον Οἰκονόμου καὶ ἀδελφούς, καὶ κάποιον Βασιλάκην, ἀγνώστου καταγωγῆς. Ἐξαντλήσας τὰς οἰκονομίας του, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῇ συνδρομῇ πολλῶν ἄλλων κληρικῶν, ὧν ποιεῖται μνείαν ἐν τῷ Κώδικι, κατέφυγεν εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, ἐκτιθέμενος, παρ' ὅλον τὸ βάρος τῆς ἡλικίας του, εἰς ταξείδια καὶ ταλαιπωρίας παντοειδεῖς, ἕως ὅτου τῷ 1738 ἐπεράτωσε τὸ Ἔργον.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ ἡ Μονὴ εἰς τὸν ὃν ἀπέβλεπεν ὁ Διονύσιος προορισμόν, τουτέστι τὸν Θρησκευτικὸν καὶ τὸν τῆς Ἀνωτέρας τῶν νέων μορφώσεως, ἀπῃτεῖτο ἐνίσχυσις σοβαρωτέρα. Ὑπεβλήθη ὅθεν εἰς νέας περιπετείας καὶ ταξείδια ἀλλεπάλληλα, ἕως οὗ ἐπέτυχε τὴν διὰ χρυσοβούλλων τῶν ἡγεμόνων τῆς Μολδοβλαχίας ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν, ἐξασφαλίσας οὕτω τὴν ἐν τῇ μονῇ λειτουργίαν καὶ συντήρησιν τῆς Σχολῆς Ἀγράφων καὶ τὸν πλουτισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης. Τὸ ἔργον τοῦ Διδασκάλου ἀνέθεσεν εἰς τὸν σοφὸν Θεοφάνην τὸν ἐκ Φουρνᾶ, περίφημον μαθητὴν τοῦ Ἀναστασίου Γορδίου.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων τῆς Μολδοβλαχίας καὶ τῶν ἀρχόντων συγγενῶν αὐτῶν ἀνέγραψεν εἰς τὸν Κώδικα τῆς μονῆς ἵνα μνημονεύωνται ἐς ἀεὶ ὡς προστάται καὶ κτίτορες, ἤτοι: Ἀλέξανδρος Γκίκας καὶ Γρηγόριος Καλλιμάχης, ἡγεμόνες, Ἀλέξανδρος Καλλιμάχης ἀδελφὸς τοῦ ἡγεμόνος, Σκαρλάτος Ἀλεξ. Καλλιμάχης, υἱὸς τοῦ προηγουμένου, Ἀλέξανδρος Χατζερῆς, γαμβρὸς τοῦ Γρηγ. Καλλιμάχη, Ἀλέξανδρος Νικολάου Σοῦτσος, ἡγεμὼν Οὐγγροβλαχίας, Εὐφροσύνη σύζυγος τούτου, Γεώργιος Σοῦτσος, σπαθάρης.

Τοιουτοτρόπως εἰς τὸ Θρησκευτικὸν τοῦτο ἵδρυμα τελεῖται μόρφωσις ποικίλη, ἤτοι:

1) Ὁ πολὺς Θεοφάνης ἐθεράπευε τὴν Ἀνωτέραν Παιδείαν καὶ Φιλοσοφίαν μέχρι τοῦ θανάτου του (1784), καταρτίζων λογίους περιφανεῖς, σπουδαίους μύστας καὶ Διδασκάλους τοῦ Γένους, ὡς οἱ Σέργιος Μακραῖος, Ἰωάννης Σκλαβόπουλος ἢ Δημητριάδης, Κύριλλος ὁ Πνευματικὸς τοῦ Ὄρους, Κύριλλος ὁ ἐξ Ἀγράφων, Ἰωσὴφ Ἱεροδιάκονος (ἀδελφὸς τοῦ Σκλαβοπούλου), Ἰωσὴφ ὁ Ἀρχιμανδρίτης, Ἰάκωβος ὁ Φουρναῖος, Θεοδόσιος ὁ Ἱερόπαις, Κωνσταντῖνος ὁ Φουρναῖος, πάντες οὗτοι Φουρνιῶται, Γαβριὴλ Καμπούρης, Χρηστάκης Ράγκος ὁ ἐξ Ἀγράφων, Ἀναγνωστάκης ὁ Ἱερόπαις, Χρύσανθος ὁ Αἰτωλός, ὁ Χατζηπολυζώης...

2) Ὁ κτίτωρ Διονύσιος καὶ συγγραφεὺς τῆς «Ἑρμηνείας τῆς Ζωγραφικῆς Τέχνης» μετέδιδεν εἰς τοὺς τῆς καλλιτεχνίας ἐραστὰς τὴν ζωγραφικὴν τέχνην, ἀναδείξας ζωγράφους ἀνταξίους, (εἰκ. 7) οἷοι: Ὁ Κύριλλος ὁ Χῖος, Πέτρος ὁ Ἱεροδιάκονος, Πέτρος ὁ ἀνεψιὸς τούτου, ὁ Ἀγάπιος, ὁ Γεώργιος (ζωγράφος τοῦ ἐν Ρεντίνῃ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου), ὁ Γεώργιος Ἀναγνώστου (ζωγράφος τοῦ ναοῦ «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» ἐν Σταυρῷ—Φαρσάλων), ὁ Ζαχαρίας Βάκκος, πάντες ἐκ Φουρνᾶ. Ἔργα τούτων εὑρίσκονται εἰς διαφόρους ναοὺς τῆς περιοχῆς τοῦ Φουρνᾶ καὶ τῶν πέριξ. Συνεχισταὶ ζωγράφοι τῆς Σχολῆς τοῦ Διονυσίου ἀναφαίνονται καὶ μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, ὡς ὁ Σπύρος Χατζηγιαννόπουλος ἐκ Φουρνᾶ, τοῦ ὁποίου ἔργον εἶναι καὶ ἡ τοιχογραφία τοῦ 1885 ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῶν Ἀθηνῶν «ὁ Παῦλος κηρύττων», ὁ Νικόλαος Σαρρῆς, ἱερεὺς ἐν Ἁγίᾳ Τριάδι—Κτιμενίων, ὁ Στυλιανὸς Παπαδημητρίου ἐκ Βράχας καὶ ὁ υἱὸς τούτου Κωνσταντῖνος.

3) Οἱ μοναχοὶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐδίδασκον τὰ ἑλληνικὰ γράμματα εἰς τοὺς παῖδας (κρυφὸ σχολειό). Δι' ὀλιγοχρονίου δὲ ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπιμελημένης πρακτικῆς ἀσκήσεως ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ παρείχοντο εἰς τοὺς νέους τῶν πέριξ χωρίων γνώσεις καὶ ἱκανότητες διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱερέως καὶ τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ ψάλτου, ἅτινα πάντοτε, ἀλλὰ τότε τὰ μάλιστα, ἦσαν ἀναγκαῖα καὶ λίαν ἐξυπηρετικὰ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς τῶν Ἀγράφων.

Ἡ μονὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ ἡ ἐν αὐτῇ Σχολὴ ἐκαλλιέργησαν τὸ πνεῦμα τῶν κατοίκων τοῦ Φουρνᾶ καὶ ὅλης τῆς περιοχῆς, ἀνέπτυξαν καὶ ἐξύψωσαν τὸ αἴσθημα τῆς φιλοπατρίας, κατέστησαν τὸν τόπον αὐτὸν ἑστίαν κλεφτῶν καὶ ἀρματολῶν, κρησφύγετα καὶ ὁρμητήρια αὐτῶν. Εἰς τοιοῦτον ἔδαφος ἡ Φιλικὴ Ἑταιρεία ἥπλωσε τοὺς πλοκάμους της διὰ νὰ προπαρασκευασθῇ ἡ ἐξέγερσις τῶν ἀρειμανίων τέκνων τῶν Ἀγράφων καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸν Ἀγῶνα τόσων ἐκεῖθεν ὁπλαρχηγῶν καὶ γενναίων μαχητῶν.

Ἡ Μονὴ ἔκειτο ἐντὸς εὐρυχώρου περιβόλου περικλειομένου

διὰ τοίχου (εἰκ. 2 καὶ 3). Τὸ ἱερὸν τοῦ Ναοῦ, ῥυθμοῦ Βασιλικῆς, συνέπιπτεν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ περιβόλου. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ἀν. περιβόλου ἐν συνεχείᾳ νοτίως τοῦ Ναοῦ, καθὼς καὶ ὅλην τὴν νοτίαν καὶ δυτικὴν τοῦ περιβόλου πλευρὰν ἐκάλυπτον τὰ κελλία, οἱ ξενῶνες, ἡ βιβλιοθήκη, ἀποθήκη κλπ. Ἐντὸς τοῦ περιβόλου καὶ παρὰ τὴν Ν.Δ. γωνίαν τοῦ Ναοῦ ἦτο τὸ παρεκκλήσιον τῆς μονῆς ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Μεταξὺ τοῦ ἐλευθέρου τοίχου τῆς βορείας πλευρᾶς τοῦ περιβόλου καὶ τῶν ἀναφερομένων κτισμάτων ἐξετείνετο προαύλιον εὐρύχωρον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ὑψοῦτο δένδρον κερασέας περιβαλλόμενον εἰς τὴν βάσιν του διὰ στρογγύλου λιθίνου διαζώματος ἐν εἴδει βωμοῦ, ἐπὶ δὲ τῆς κερασέας ἐκρέματο τὸ σήμαντρον. Εἴσοδος διὰ τὸ κοινόν, προσκυνητὰς κ.τ.τ., ἦτο ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ περιβόλου, βορείως τοῦ Ναοῦ. Ἔξω τοῦ περιβόλου πρὸς τὰ κάτω παρὰ τὴν Ν.Α. γωνίαν αὐτοῦ βρύσις, διὰ λιθίνου κρουνοῦ (κούπας), ἔχυνεν ἀενάως τὸ δροσερόν της ὕδωρ, τὸ ὁποῖον ἔρρεε δυτικῶς ἐντὸς δεξαμενῆς, ὅθεν ἐποτίζετο ὁ κάτωθεν τῆς νοτίας πλευρᾶς ἐκτεινόμενος κῆπος τῆς μονῆς. Ἀριστερὰ τῆς βρύσεως, ἐπὶ τῆς νοτίας πλευρᾶς κάτωθεν, ὑπῆρχεν ἡ Πύλη διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς μονῆς. Ἐκ ταύτης ὁ εἰσερχόμενος ἀνήρχετο ἔσωθεν διὰ κλίμακος λιθίνης μέχρι τοῦ ὕψους τῆς ἐπιφανείας τοῦ προαυλίου, ναῶν, κελλίων κ.λ.π. Ἔσωθεν τῆς Πύλης ταύτης, δεξιὰ καὶ παρὰ τὴν βάσιν τῆς λιθίνης κλίμακος, σῆραγξ ὑπόγειος θολωτὴ ὡδήγει μέχρι τῆς πηγῆς τοῦ Ἁγιάσματος, εὑρισκομένης εἰς τὸ βάθος κάτωθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης τοῦ Ναοῦ.

Ὡς ἡγούμενοι τῆς Μονῆς ἀναφέρονται : 1) Διονύσιος Ἱερομόναχος ὁ Ἱστοριογράφος (τὸ γένος Χαλκεὺς) ἐκ Φουρνᾶ, ὁ κτίτωρ. 2) Θεοφάνης ὁ Διδάσκαλος, ἐκ Φουρνᾶ. 3) Γαβριὴλ Βάκκος ἐκ Φουρνᾶ. 4) Καλλίνικος ὁ Ἀρχιμανδρίτης ἐκ Κλειτσοῦ (1874). 5) Δανιὴλ ὁ Αἰτωλὸς (1798). 6) Γαβριὴλ Β′ ἐκ Φουρνᾶ (οἰκογενείας Σύρου). 7) Στέφανος Φίλης ἐκ Φουρνᾶ 1819—1840, ὅτε ἡ μονὴ διελύθη ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἐκποιηθέντων τῶν ἀκινήτων κτημάτων αὐτῆς. Ἐξηκολούθησε κατόπιν μονάζων ἐν αὐτῇ εἷς Ἱερομόναχος ὀνόματι Διονύσιος ἐκ Φουρνᾶ (οἰκογενείας Παπαϊωάννου), μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου παύει πλέον ἡ τακτικὴ λειτουργία τοῦ Ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, θεωρουμένου ἔκτοτε ὡς παρεκκλησίου, ὅπου κατ᾽ ἔτος τὴν Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου ἐτελεῖτο πανηγυρικὴ λειτουργία ὑπὸ τῶν ἱερέων τῶν 3 ἐνοριῶν τοῦ Φουρνᾶ μέχρι τῆς καταρρεύσεως τῆς μονῆς.

Τὰ κελλία τῆς μονῆς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὸν στρατωνισμὸν τοῦ ἐν Φουρνᾷ ἑδρεύοντος εὐζωνικοῦ Τάγματος προκαλύψεως, μέχρι τοῦ 1881, ὅτε ἠλευθερώθη ἡ Θεσσαλία.

Ὁ κτίτωρ Διονύσιος ἐποίησε διὰ τῶν χειρῶν του τὰς 4 φορητὰς εἰκόνας τοῦ τέμπλου τοῦ Ναοῦ, 1) τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2) τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, 3) Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ 4) τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου (εἰκ. 8,9,10,11), καὶ ἐζωγράφισεν ἰδιοχείρως ὅλον τὸ ἐσωτερικὸν τῶν τοίχων τοῦ Ναοῦ διὰ εἰκόνων διαφόρων Ἁγίων καὶ παραστάσεων τῆς *Παλαιᾶς* καὶ Καινῆς Διαθήκης, καθὼς καὶ τὰς εἰκόνας τοῦ παρεκκλησίου τῆς μονῆς.

Δυστυχῶς τῷ 1906, συνεπείᾳ καθιζήσεως, κρημνισθέντα κατωλίσθησαν τὰ κελλία καὶ τὸ παρεκκλήσιον πρὸς τὸν ποταμὸν κάτω, κατεκυλίσθησαν δὲ μετὰ τῶν πετρῶν καὶ τὰ βιβλία, τὰ χειρόγραφα καὶ ἄλλα κειμήλια, ἅτινα διηρπάγησαν ὑπὸ τῶν διαβατῶν. Ὁ ναὸς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὑποστὰς τότε ῥήγματα, κατέρρευσεν ὁλοσχερῶς μετὰ 2—3 ἔτη.

Διεσώθησαν τότε αἱ ὡς ἄνω ἀναφερόμεναι 4 εἰκόνες τοῦ τέμπλου τοῦ Ναοῦ, ἔργα τοῦ Διονυσίου, μεταφερθεῖσαι εἰς τὸν ἐντὸς τῆς κωμοπόλεως Φουρνᾶ ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἡ ἐπάργυρος λειψανοθήκη μὲ Ἅγια λείψανα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καί τινων ἄλλων Ἁγίων, κατ᾽ εὐτυχῇ δὲ συγκυρίαν διπλωμένον ἐντὸς τῆς λειψανοθήκης ταύτης τὸ ἐπὶ μεμβράνης δερματίνης Σ ι γ ι λ λ ι ῶ δ ε ς Π α τ ρ ι α ρ χ ι κ ὸ ν Γ ρ ά μ μ α τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου ΣΤ′., μετὰ τῆς ἐκ μολύβδου σφραγῖδος καὶ μὲ χρονολογίαν «Αὔγουστος ἔτους αψμ′. ἰνδικτιῶνος γ′.». Διὰ τοῦ Σιγιλλίου τούτου (εἰκὼν 12) ἀναγνωρίζεται ἡ Μονὴ καὶ κατοχυροῦται διὰ Σταυροπηγιακῆς ἀξίας, ἐλευθερίας καὶ ἀσυδοσίας, ὁρίζεται καὶ καθιεροῦται ὅπως ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ δοξάζηται τὸ Θεῖον, ἀσκῆται ὁ μοναχικὸς βίος καὶ γίνεται διδασκαλία τῆς ἐγκυκλίου Ἀνωτέρας Παιδείας, «πρὸς θεωρίαν καὶ τὴν τοῦ νοὸς τελειότητα». Εἰκονίσματά τινα ἐφθαρμένα, σκωληκόβρωτα καὶ ὑπὸ τῶν πετρῶν τραυματισμένα, μετεφέρθησαν ὑπὸ εὐσεβῶν κατοίκων εἰς ἄλλους ναοὺς καὶ παρεκκλήσια τοῦ Φουρνᾶ.

Κατὰ μετάβασίν μου εἰς Φουρνᾶν τὴν 6ην Αὐγούστου 1960, εἰς ὑγρὰν καὶ σκοτεινὴν γωνίαν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, μεταξὺ διαφόρων συντριμμάτων καὶ παλαιῶν εἰκονισμάτων περισυνέλεξα δύο τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα ἐκ τοῦ ξύλου, τῆς τεχνοτροπίας, χρωμάτων κ.λ.π. ὡμοίαζον μὲ τὰς σωζομένας 4 εἰκόνας τοῦ Διονυσίου, μικρότερα δὲ τούτων κατὰ τὸ μέγεθος. Ἀνεγνώρισα ὡς ἐκείνας τὰς ὁποίας παῖς ὢν ἔβλεπα εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ὅταν ἐπήγαινα κατὰ τὴν Πανήγυριν τῆς Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου. Ἡ μία εἶναι εἰκὼν Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, κάτωθεν τῆς ὁποίας ἀναγινώσκονται «ΒΑΠΤΙΣΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΕ ΙΩΑΝΝΗ ΧΑΡΙΝ ΠΑΡΑΣΧΕΙΝ ΘΕΟΥ

ΤΩ, ΘΕΟΦΑΝ...Ι ΚΑΘΙΚΕΤΕΥΕ ΟΝ ΕΒΑΠΤΙΣΑΣ Α...».(εἰκ. 4 καὶ 5) Ἡ ἄλλη εἶναι εἰκὼν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον, ἴσως κατόπιν γενομένης φθορᾶς, διωρθώθη μεταγενέστερον, ὡς φαίνεται. Ἡ ἐπιγραφὴ κάτωθεν τῆς εἰκόνος αὐτῆς εἶναι κατεστραμμένη. Ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα, ἡ ἐν γένει ἐμφάνισις τῶν εἰκόνων τούτων καὶ ἡ ἐπιγραφὴ δι' ἧς προφανῶς ὁ ζωγράφος εὔχεται ὑπὲρ τοῦ Διδασκάλου Θεοφάνους, πείθουν ὅτι εἶναι ἔργα τοῦ Διονυσίου Χαλκέως ἐκ τῶν ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς μονῆς. Τὰς εἰκόνας ταύτας παρέλαβε πρὸς φύλαξιν ὁ ἱερεὺς Ἰωάννης Μποῦργος [4].

Ἐξηφανίσθη ἀτυχῶς ἡ ἱστορικὴ μονὴ καὶ ὁ περικαλλὴς ἐκεῖνος Ναὸς μὲ τὰς τοιχογραφίας τοῦ Διονυσίου καὶ τὰ τόσα ἄλλα χειρόγραφα καὶ ἱστορικὰ κειμήλια, χωρὶς ποτὲ νὰ δοθῇ σημασία ἢ μέριμνα, ἢ γίνῃ περιγραφή τις περὶ αὐτῶν. Ὁ ἐκ Φουρνᾶ ἀρχιμανδρίτης Δημήτριος Σ. Μπάζας (1873—1932), ὑπηρετῶν ἐκεῖ ὡς σχολάρχης, δι' ὁμιλιῶν του περὶ τῆς σημασίας τῶν ἐξα-

4. Ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Διονυσίου ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει σώζονται ἡ ἐπιγραφὴ ἐν τῷ κελλίῳ του ἐν Καρυαῖς καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἐν τῷ ἐκεῖ ναΐσκῳ, ἐν δὲ τῇ μονῇ Καρακάλλου ἡ εἰκὼν τῶν 12 Ἀποστόλων (εἰκ. 13)

Περὶ τῆς Ἐπιγραφῆς ταύτης τοῦ Διονυσίου, εἰς τὰ ΕΛΛΗΝΙΚΑ τοῦ 1938 τόμ. 10, τεῦχ. Β' σελ. 230 ὁ κ. Κ. Δημαρᾶς γράφει : «Πλήρης ἀνάγνωσί της εἶναι ἡ ἑξῆς : Ἀνηγέρθη ἐκ βάθρων καὶ ἱστορήθη ὁ θεῖος οὗτος καὶ πάνσεπτος ναὸς τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου δαπάνῃ τε καὶ βοηθείᾳ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Διονυσίου τοῦ ἐκ Φουρνᾶ τῶν Ἀγράφων καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. Ἱστορήθη διὰ χειρὸς τοῦ αὐτοῦ Διονυσίου ἐν ἔτει ΑΥΑ', ἀνεκαινίσθη δὲ διὰ συνδρομῆς τοῦ ποτὲ ἁγίου καθηγουμένου τῆς ἐν Χίῳ μονῆς τῆς ἁγίας Ματρώνης, τοῦ καὶ μητροπολίτου χρηματίσαντος Παλαιῶν Πατρῶν ἐν τῷ Ὄρει ὑπερορίου τυγχάνοντος τῇ αἰτήσει Σωφρονίου μοναχοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἰακώβου ἱερομονάχου καὶ Χαραλάμπους καὶ Παρθενίου τῷ ΑΥΛΑ' κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἰνδ. θ—».

Ὡς γνωστόν, ὁ Σιμωνίδης, διὰ νὰ εἰσπράξῃ πλειότερα ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ χειρογράφου τοῦ Διονυσίου, «Ἑρμηνεία τῆς Ζωγραφικῆς Τέχνης» παρεχάραξε τὴν χρονολογίαν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ κελλίου τοῦ Διονυσίου. Περὶ τούτου δὲ ὁ κ. Κ. Δημαρᾶς ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀνωτέρω γράφει : «Τὸ ΑΥΛΑ'., παραχάραξι τοῦ Σιμωνίδη, πρέπει νὰ διαβασθῇ ΑΨΛΑ'., καθὼς θὰ φανῇ καὶ πιὸ κάτω. Ἐπίσης καὶ τὸ ΑΥΑ'. εἶναι τοῦ Σιμωνίδη παραχαράξι· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ διαβασθῇ ΑΨΑ'. καθὼς συνηθίζεται : λόγοι ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερικοὶ ἐπιβάλλουν ἄλλη ἀνάγνωσι. Ἔτσι φανερὸ γίνεται καὶ ἀπὸ τὴ φωτογραφία ὅτι μετὰ τὸ Α ὁ χῶρος ποὺ μένει εἶναι γιὰ τρία γράμματα· ἐπίσης φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι μόνο τὸ Υ ἐπιγεγραμμένο ἀλλὰ καὶ τὸ Α' συνεπῶς θὰ εἴχαμε ἢ ΑΨΙΑ'. ἢ ΑΨΚΑ'.»

Ἔργον ἐπίσης τοῦ Διονυσίου εἶναι ἡ ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ἱερομάρτυρα Σεραφείμ, ἐπίσκοπον Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, καθὼς καὶ διάφορα προσόμοια καὶ στίχοι ἰαμβικοί, ἀναφερόμενα ἐν τῷ κώδικι. Συνέγραψεν ὡσαύτως καὶ τὴν ἀναφερομένην ἐν τῷ κώδικι ἀσματικὴν ἀκολουθίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἀτυχῶς ἀπολεσθεῖσαν.

φανισθέντων κειμηλίων, συνεκίνησε τοὺς κατοίκους, μερικοὶ τῶν ὁποίων παρουσίασαν ἐλάχιστα ἀπὸ τὰ διαρπαγέντα, ἀλλὰ μήπω καταστραφέντα βιβλία ἢ χειρόγραφα τῆς μονῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Κῶδιξ τῆς μονῆς, χειρόγραφον Ἰακώβου τοῦ Φουρναίου «Περὶ ψυχῆς», λόγοι Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἄλλα τινά, τὰ ὁποῖα ἐτοποθετήθησαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Συνάμα ὁ Μπάζας, δι' ἐράνων τῶν ἐν Ἀμερικῇ Φουρνιωτῶν, τῷ 1911 ἔκτισε νέον ναὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὅστις ὅμως κατέρρευσε σχεδὸν ἀμέσως ὑποχωρήσαντος τοῦ ἐδάφους.

Εὐτυχῶς ὅτι τὸν Ἰούλιον τοῦ 1937 ἦλθεν ἐπὶ τούτῳ εἰς Φουρνᾶν ὁ διακεκριμένος λόγιος καὶ ἀκάματος ἐρευνητὴς κ. Κωνσταντῖνος Θ. Δημαρᾶς καὶ περιέγραψε τὰ μέχρι τότε σωζόμενα κειμήλια καὶ ἐδημοσίευσεν εἰς Ἀθηναϊκὰς Ἐφημερίδας καὶ εἰς τὰ ΕΛΛΗΝΙΚΑ τοῦ 1938 τόμ. 10ον, τεῦχος Β'. σελ. 213-279. Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔτος 1946 τὰ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Φουρνᾶ ἐλεηλατήθησαν ὑπὸ τοῦ συμμοριτισμοῦ. (Ἰδὲ «ὁ Φουρνᾶς τῶν Ἀγράφων» Χ. Χατζηθάνου 1959, σελ. 11 κ.ἑ.). Διεσώθη ὡς ἐκ θαύματος ὁ Κῶδιξ, τοποθετηθεὶς ἤδη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Μουσεῖον Μπενάκη. Σώζονται ἐπίσης ἐν τῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Φουρνᾶ αἱ 4 εἰκόνες τοῦ τέμπλου, ἡ λειψανοθήκη Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου μετὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ Σιγιλλίου καὶ αἱ 2 ἀνευρεθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ὑποφαινομένου τῇ 6-8-1960 εἰκόνες τοῦ παρεκκλησίου.

Ὁ Κῶδιξ τῆς Μονῆς ἐγράφη ὑπὸ τοῦ κτίτορος Διονυσίου κατὰ τὸ ἔτος 1743. Κατεχωρίσθησαν ἐν αὐτῷ πάντα τὰ συστατικὰ γράμματα, Πατριαρχικὰ Σιγίλλια, τὰ σκεύη καὶ κτήματα τῆς μονῆς, καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα εὐεργετῶν, δωρητῶν, συνδρομητῶν κ.τ.τ., συρραφθέντα δὲ περιελήφθησαν ἐντὸς αὐτοῦ τὰ πρωτότυπα χρυσοβούλλων καὶ ἐπιστολῶν τῶν ἡγεμόνων Μολδοβλαχίας. Τὰ ξύλινα περιβλήματα τοῦ Κώδικος, ἡ δερματίνη αὐτοῦ ἐπένδυσις μετὰ 2 ὀρειχαλκίνων πορπῶν, ὑποστάντα φθορὰν σημαντικὴν ἐκ τοῦ σάρακος, τοῦ χρόνου καὶ τῆς κακῆς συντηρήσεως, ἐπροφύλαξαν μόλις τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ μέχρις ἡμῶν, ἵνα δοθῇ εἰς τὴν δημοσιότητα.

Ἄξιον ἀναγραφῆς θεωρεῖται ὅτι εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Φουρνᾶ ἐχύθη τὸ αἷμα τοῦ γενναίου ἁρματολοῦ Κώστα Λεπενιώτη, δολοφονηθέντος ὑπὸ τῶν τοπαρχῶν Νίκου Θέου, ἐκ Χρύσου καὶ Γιαννάκη Κωστάκη, ἐκ Φουρνᾶ. Τὰ τῆς δολοφονίας τοῦ ἥρωος ἐκτίθενται λεπτομερῶς εἰς τὴν α' ἔκδοσιν «τοῦ Κώδικος 1938» καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν «ὁ Φουρνᾶς τῶν Ἀγράφων» 1959, Χ. Χατζηθάνου, ἀκριβῶς ὅπως ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὰς σημειώσεις τοῦ ἐκ Φουρνᾶ ἀγωνιστοῦ Κώστα Γαλλῆ, καὶ ὡς διε-

σώθησαν ἀπὸ τὰς ἀφηγήσεις τῶν γερόντων τοῦ τόπου. Ἡ ἀπώλεια τοῦ Λεπενιώτου ἐθεωρήθη πένθος ἐθνικὸν καὶ ἐθρηνήθη εἰς στίχους δημωδῶν ᾀσμάτων. Περισσότερον πάντων ἐθρήνησαν οἱ κάτοικοι τοῦ Φουρνᾶ, πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ὁποίων ἐτελέσθη τὸ ἔγκλημα, θεωροῦντες δὲ ὡς ἐκ τούτου τὸν Λεπενιώτην ὡς συγχωριανόν των, ἐπροσκύνουν τὴν αἱματοβαμμένην πλατεῖαν των, μέχρις οὗ αἱ πρῶται βροχαὶ ἀποπλύνουν τὸ αἷμα ἐκείνου, ὃν ἔβλεπον ὡς τιμωρὸν τῶν δυναστῶν των.

Διάφοροι ἀνακρίβειαι ἐδημοσιεύθησαν περὶ τοῦ Λεπενιώτου, διαδοθεῖσαι ἴσως ὑπὸ φίλων ἢ ὀργάνων τῶν φονέων, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ διασκεδασθῇ ἡ κακὴ ἐντύπωσις ἣν ἐπροξένησεν εἰς τὸν λαὸν ἡ πρᾶξις αὕτη. Αἱ ἀφηγήσεις ὅμως τῶν γερόντων, οἵτινες ἔζησαν τότε τὰ γεγονότα ταῦτα καὶ τὰ μετέδωκαν μέχρις ἡμῶν, καθὼς καὶ αἱ τότε σύγχρονοι σημειώσεις τοῦ ἀγωνιστοῦ Κώστα Γαλλῆ, εἶναι ἔγκυροι ἱστορικαὶ πηγαί. Πολὺ δικαίως εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Φουρνᾶ ἐδόθη τὸ ὄνομα «Κώστα Λεπενιώτη», καὶ εἰς τὸν σύλλογον τῶν Φουρνιωτῶν ὁ τίτλος «ὁ Λεπενιώτης».

Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Φουρνᾶ τῶν Ἀγράφων, ἥτις σήμερον καλεῖται χώρα τῶν Κτιμενίων καὶ τῶν Δολόπων, ὑπῆρχον καὶ ἄλλα μοναστήρια, τῶν ὁποίων ἀναφέρομεν τοὺς σωζομένους ναούς, ἤτοι: Ἁγίας Τριάδος εἰς Σάϊκαν, Παναγίας Πελεκητῆς εἰς Καρύτσαν, Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Νεράϊδαν, Προφήτου Ἠλιοῦ εἰς Ἁγίαν Τριάδα, Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος εἰς Βράχαν, ὅπου ὁ Γεώργιος Καραϊσκάκης τῷ 1824 ἀμυνόμενος κατὰ τῶν πολιορκούντων αὐτὸν διωκτῶν του, ἀντιζήλων ὁπλαρχηγῶν Ἑλλήνων, βοηθουμένων καὶ ὑπὸ Τούρκων, ἀπώλεσε τὸ πρωτοπαλλήκαρόν του Ἀντώνιον Ζαραλῆν, πεσόντα διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀρχηγοῦ του.

Χάρις εἰς τὴν μεγάλην προσφορὰν τῆς κυρίας Ἑλένης χήρας Ἀλκιβιάδου Μπουρδάρα ἀνηγέρθη τῷ 1959, παρὰ τὴν θέσιν ἔνθα ἔκειτο ἡ μονὴ τοῦ Φουρνᾶ, ὁ ναὸς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὅπου κατὰ τὴν Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου ἤρξατο ἤδη πανηγυρικῶς νὰ δοξάζηται τὸ Θεῖον καὶ μνημονεύηται τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου ἐκείνου Φουρνιώτου Διονυσίου (εἰκ. 6). Ἡ πρᾶξις αὕτη τῆς κ. Ἑλένης Ἀλκ. Μπουρδάρα ἐνέχει διὰ τὸν τόπον ὑψίστην σημασίαν. Ὁ ἀείμνηστος Ἀλκιβιάδης Μπουρδάρας, ἐμφορούμενος ὑπὸ ἰδεωδῶν καὶ Ἀρχῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν, ἐνέπνευσε καὶ εἰς τὴν σύζυγόν του συναισθήματα φιλάνθρωπα, εὐγενῆ καὶ ὑψηλά.

Τὸ ἔργον τοῦ Διονυσίου, ὅστις ἠνάλωσεν ἅπαντα τὸν βίον ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς Πατρίδος καὶ τῆς μορφώσεως τῶν νέων, συγκινεῖ τὴν κ. Ἑλ. Μπουρδάρα. Ἐκ τοῦ ὑστερήματός της χορηγεῖ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, καὶ συνάμα προσφέρει τὴν ὡραίαν οἰκίαν τοῦ συζύγου της, κειμένην ἐπὶ

τῆς θέσεως ἔνθα πρὸ 150 ἐτῶν ὑψοῦτο ὁ Πύργος καὶ τὸ Ἀρχοντικὸν τοῦ προεστῶτος τῶν Ἀγράφων Λογοθέτου Ζώτου, διὰ νὰ στεγασθῇ ἐν αὐτῇ τὸ Γυμνάσιον τοῦ Φουρνᾶ ὡς συνέχεια τῆς Σχολῆς Ἀγράφων, προσφορὰ ὄντως ὑψίστης σημασίας, ἡ ὁποία ἐπαναφέρει εἰς τὴν ζωὴν καὶ λειτουργίαν τοὺς δύο Ναοὺς τοῦ Φουρνᾶ, τ.ἔ. τὸν ναὸν τῆς Πίστεως καὶ τὸν τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας. Γενναιοδωρία ἀξία παντὸς ἐπαίνου, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Κοινοῦ!...

ΧΑΡΑΛ. Σ. ΧΑΤΖΗΘΑΝΟΣ

ΚΩΔΙΞ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΩΜΗΝ ΤΟΥ ΦΟΥΡΝΑ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ

('Εν τῇ πρώτῃ σελίδι τοῦ κώδικος, ἥτις ἦτο λευκή, ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Δημητρίου Μπάζα, τὰ ἑξῆς):

Τὸ παρὸν βιβλίον ἀποτελεῖται ἐκ σελίδων τετρακοσίων τριάκοντα ὀκτὼ (438). 'Εν ταῖς σελίσι 1 ἕως 260 ἀναγράφονται τὰ εἰς τὴν μονὴν «Ζωοδόχον Πηγὴν» ἀφορῶντα, ἐν δὲ ταῖς σελίσι 260 ἕως 438 ἀναγράφονται τὰ εἰς τὴν Σχολικὴν καὶ ἐν ταὐτῷ 'Ιερὰν Βιβλιοθήκην τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Φουρνᾶ ἀφορῶντα.

'Εν Φουρνᾷ τῇ 31ῃ 'Οκτωβρίου 1917

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΖΑΣ

'Αρχιμανδρίτης

(Κώδικος σελὶς 2 λευκή).

('Η σελὶς 3 τοῦ κώδικος φέρει ἄνωθεν Βυζαντινὴν χειρόγραφον διακόσμησιν καὶ γράφει τὰ ἀκόλουθα):

Τὸ παρὸν βιβλίον ἔγινε διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδων ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Δανιὴλ 'Ιερομονάχου τοῦ ἐξ Αἰτωλίας, ἵνα οἱ κατὰ καιρὸν βουλόμενοι ἀδελφοὶ ἡμῶν χριστιανοὶ καταγράφωσι τὰ τίμιά τους ὀνόματα, εἴτε πρόθεσιν, εἴτε παρρησίαν, ὁμοῦ μετὰ τῶν μακαρίων κτιτόρων, ὡς νέοι κτίτορες, ὅπως μνημονεύωνται ἔν τε τῇ 'Ιερᾷ ἀκολουθίᾳ καὶ θείᾳ λειτουργίᾳ.

"Οποιος δήποτε ἤθελε τολμήσει νὰ γράψῃ ὄνομα ἐν αὐτῷ ἢ πρόθεσιν, ἢ παρρησίαν κρυφίως, ἄνευ τῆς εἰδήσεως τῶν κατὰ καιροὺς ἡγουμένων, ὁποίας καὶ ἂν εἴη τάξεως, ὁ τοιοῦτος ἀφωρισμένος εἴη παρὰ τῆς 'Ομοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Παναγίας καὶ Προσκυνητῆς Τριάδος, Πατρός, Υἱοῦ καὶ 'Αγίου Πνεύματος, ἕξει δὲ καὶ ἀντίμαχον τὴν Πανάχραντον Θεοτόκον, ἔν τε τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

1804 ῳ Φεβρουαρίου 16.

(Κώδικος σελίδες 4 ἕως καὶ 18 λευκαί).

(Κώδ. σελ. 19) (Οἱ ἀριθμοὶ ἐν παρενθέσει φανερώνουν τὰς σελίδας τοῦ σωζομένου χειρογράφου κώδικος). ΚΩΔΙΞ τοῦ Θείου καὶ 'Ιεροῦ Σταυροπηγιακοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ αὐθεντικοῦ μονυδρίου, τοῦ κατὰ τὴν κώμην Φουρνᾶ τῶν 'Αγράφων, Φανερωμένης Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωδόχου Πηγῆς, τοῦ κατὰ τὸ αψλη'.

ἔτος τὸ σωτήριον ἀνεγερθέντος, περιέχων πάντα τὰ ἐκδοθέντα ὑπὲρ αὐτοῦ Ἱερὰ Σιγίλλια καὶ Συνοδικὰ πατριαρχικὰ Γράμματα καὶ αὐθεντικὰ χρυσόβουλλα καὶ συστατικὰς ἐπιστολὰς καὶ τὰς ὁμολογίας πάντων τῶν ἀφιερωμάτων αὐτοῦ, κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων, τά τε ὀνόματα τῶν ἀφιερωσάντων καὶ συνεργησάντων εἰς τὴν τούτου ἀνέγερσιν καὶ στερέωσιν.

Ἐπὶ δὲ τὸ τέλος τὸν τρόπον καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐγένετο καὶ ὅσα πρὸ τῆς οἰκοδομῆς καὶ μετὰ τὴν οἰκοδομὴν ἠκολούθησαν τῷ Κτίτορι καὶ τὴν ὑποταγὴν καὶ κοίμησιν τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ παίδων καὶ ἄλλα τινὰ μνήμης ἄξια, ἅτινα εὐτάκτως ἐπὶ τοῦ παρόντος παρ' αὐτοῦ συνετέθησαν, ἵνα εἰς διηνεκῆ διασώζεται μνήμην.

Γέγραπται δὲ κατὰ τὸ ͵αψμγ' ἔτος τὸ σωτήριον ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ, παρὰ Διονυσίου Κτίτορος τοῦ Ἱεροῦ τούτου μονυδρίου. (20). Τῇ ἀειπαρθένῳ καὶ Θεοτόκῳ τῇ Ζωοδόχῳ Πηγῇ.

Εἴπερ οἱ δόξης καὶ τιμῆς προσκαίρου Βασιλείας γλιχόμενοι, πόνους καὶ ἱδρῶτας οὐκ ὀλίγους, ἀνυποίστους τε καὶ δυσφορήτους, πρὸς τὸ ταύτης ἐπιτυχεῖν ὑπομένουσιν, ἐγὼ οὐ προσκαίρου καὶ ἐπικαίρου, ἀλλ' οὐρανίου καὶ ἀϊδίου ὀρεγόμενος, τί οὐκ ἂν ὑποστήσομαι κατά τε ψυχὴν καὶ σῶμα, ἀγωνιῶν καὶ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ Σοῦ Πανάχραντε καὶ Παναμώμητε Δέσποινα καὶ πάντως γε οὐδὲν δυσχερὲς ὑπὲρ Σοῦ καὶ χαλεπόν.

Ὅθεν καὶ ὡς πιστός σοι καὶ γνήσιος δοῦλος, τῷ σῷ κατὰ πάντα πειθόμενος φωτισμῷ, πόθῳ πολλῷ τε καὶ γνώμῃ ὀρθῇ, ἐπὶ τῷ Σῷ ἀνεγεῖραι ὀνόματι τουτὶ τὸ Μονύδριον ὥρμησα, ὅπερ, ὡς οἶδας *τὴν τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἔφεσιν, τῇ σῇ μετὰ πάσης ὡς οἷόν τε εὐλα*βείας καὶ ταπεινότητος ἀγαθότητι ἀνατίθημι, τὴν θείαν σου εὐλογίαν καὶ χάριν καὶ τὰς δαψιλεστάτας δωρεὰς τοῦ Σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ δεόμενος ἐπ' αὐτὸ καταπέμψαι. Ὅπως οὐ μόνον οἱ ἐν αὐτῷ ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγοντες, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ εἰς αὐτὸ μετὰ πόθου καὶ πίστεως προσιόντες, τὴν τῶν ἁμαρτημάτων ἄφεσιν καὶ τὴν τῶν ἀκεσωδύνων τοῦ σώματος παθῶν θεραπείαν ἀπολαμβάνωσιν, ὡς κἀγὼ πολλάκις ἀσθενὴς ὢν καὶ τὰ λοίσθια πνέων τοῦ ποθουμένου οὐ διήμαρτον. Πρὸς τούτοις δὲ τὴν ἡμετέραν καθικετεύω ἀγαθότητα, τὸν σὸν οἰκτίρμονα καὶ πλουσιόδωρον δυσωπῆσαι Υἱὸν τὰ ἀνέκαθεν ἐπταισμένα μοι παραβλέψαι καὶ εἰς τὸ νητὸν ἀπροσκόπτως ἐν ταῖς αὐτοῦ ἐντολαῖς εὐθυδρομῆσαι καὶ τῆς οὐρανίου με Βασιλείας ἀξιῶσαι μετὰ πάντων τῶν μακαρίων καὶ τῶν πνευματικῶν μου τέκνων εὐφραινόμενον καὶ τὸ τρισσὸν τῆς θεαρχίας Κράτος καὶ Σὲ τὴν ὑπερένδοξον ἁπάσης τῆς κτίσεως Δέσποιναν, εἰς ἀτελευτήτους αἰῶνας δοξάζοντα. Ἀμήν.

ΤΙΣ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΟΥ ΜΟΝΥΔΡΙΟΥ

Κατεπείγουσά με ἐπὶ τοσούτους καὶ τηλικούτους ἀγῶνας καὶ πόνους αἰτία, Σεβασμιώτατοί μοι καὶ περιπόθητοι ἀδελφοί, οὐχ ἑτέρα τις ἢ ἡ τῶν πνευματικῶν τῆς ἡμετέρας χώρας καταγωγίων στέρησίς τε καὶ ἔνδεια, ἐν οἷς ἡ κατὰ Θεὸν διαγωγή τε καὶ πολιτεία ἀσκεῖται καὶ γυμνάζεται, καίπερ αὕτη πλείω (21) τῶν πέριξ χωρῶν θεόθεν ἐπαύξεται καὶ πληθύνεται καὶ τοῖς σωματικοῖς ἅπασιν ἀγαθοῖς ἐναβρύνεται.

Βουλόμενος τοίνυν πολλούς, ἵνα μὴ πάντας εἴπω, τῶν ταύτην οἰκούντων ὁμοπατρίδων ὠφελῆσαι, οὐ μόνον τοὺς γεγηρακότας ἢ ἐκτινοσοῦν ἄλλης αἰτίας τῶν συζύγων ἀποσπασθέντας καὶ τὴν κατὰ Θεὸν ἐπανηρημένους γυμνάζεσθαι διαγωγήν, ἀλλὰ καὶ τοὺς αὐτῶν παῖδας τὰ Ἱερὰ γράμματα βουλομένους σπουδάζειν, ἔτι δὲ καὶ πάντα χριστιανὸν τὸν τῆς ψυχῆς ρύπον διὰ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως βουλόμενον ἀποσμῆξαι, πράγματα ὄντως ἀναγκαῖα τοῖς σωτηρίας τυχεῖν βουλομένοις, τὰ ποικίλα εἴδη τῶν ἀρετῶν ταῖς ψυχαῖς τὰ ἀποτυποῦντα, ἔγνων δεῖν καταγώγιόν τι μικρὸν ἀνεγεῖραι, τὴν ὑπέραγνον καὶ χαριτόβρυτον Θεοτόκον καὶ Δέσποιναν ἁπάσης τῆς κτίσεως ὡς ἕτοιμον καὶ ἀπροσμάχητον βοηθὸν καὶ ἀντιλήπτορα ἐπικαλούμενος, μέγα ὄντως καὶ ἐξαίρετον μέσον εἰς τοιαύτας ἀγαθοεργίας καὶ οἰκοδομάς, ἧς τινος τῇ ἐπικουρίᾳ ἐγγύς τε καὶ ἄντικρυ τῆς χώρας ᾠκοδόμητο, ἅτε μή τε τοὺς γηραιοὺς εἰς μακρὰν χάριν ἡσυχίας, μήτε τοὺς παῖδας τοῦ μανθάνειν ἕνεκα εἰς ἀλλοδαπὰς σχολάς, μήτε ἕκαστον τῶν χριστιανῶν χάριν ἐξομολογήσεως πρὸς ἑτέρους δυναμένους ἀπέρχε*σθαι τόπους*.

Μηδεὶς γοῦν αἰτιάσθω μοι τῆς χώρας πλησίον κατασκευασθῆναι προαιρεθέντι, οὐ γὰρ τοῖς σκανδαλιζομένοις ἢ ἐνοχλουμένοις τε καὶ ἐπηρεαζομένοις ὑπὸ τῶν ματαίων καὶ ψυχοβλαβῶν παιγνίων κατὰ καιροὺς τοῖς κοσμικοῖς ἀπεργαζομένων, ἀλλὰ τοῖς ἀδυνάτοις καὶ εἰς ἔσχατον γῆρας ἐληλακόσιν ἀπέβλεψα, τοῖς δὲ δυναμένοις καὶ εἰς τὰ πόρρω καὶ ἐρημικὰ ἀπιέναι βουλομένοις χαίρειν λέγων καὶ συγγνώμης παρ' αὐτῶν ἀξιωθῆναι αἰτῶν, εὔχομαι τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ μεθ' οὗ τῷ ὁμοουσίῳ αὐτοῦ Υἱῷ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ Πνεύματι τὰ ἀνήκοντα καὶ ἐπέραστα ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς ἐκτελεῖσθαι, εἰς ἂν ὁ παρὼν ἡμῶν βίος ἐλλείπεται, μεθ' ὃν γένοιτο ἅπαντες τῶν αἰωνίων ἐπιτυχεῖν. Ἀμήν.

ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΜΟΝΥΔΡΙΟΥ

Καθάπερ οἱ ἔμπειροι καὶ ἐπιδέξιοι παῖδες τῶν Ζωγράφων

(22) οὐκ ἄν ποτε ἐξ ἀπροόπτου τὰ τῆς τέχνης αὐτῶν εὐμεθώδη καὶ σοφὰ τεχνουργήματα ἐπιχειρισθεῖεν τοῖς τοίχοις ἐπιβάλλειν, ἀλλ' εὐμεθόδως καὶ εὐστόχως τοῖς τῆς ἐπιστήμης αὐτῶν καταχρώμενοι κανόσιν, πρῶτον μὲν τὰς τῶν τοίχων ἀνωμαλίας, κοιλότητάς τε καὶ σκληρότητας καταλειαίνουσι καὶ ὁμαλίζουσι, εὖ δὲ καὶ ἐπισταμένως διὰ τῆς τιτάνου καθωραΐζουσι καὶ λευκαίνουσι, εἶθ' οὕτω δὲ τὰ ποικιλόμορφα τῶν χρωμάτων εἴδη εὐστόχως τε καὶ ἐντέχνως εὐμεθοδεύσαντες, τὰ διάφορα τῶν πραγμάτων σχήματα καὶ μορφὰς ἐπὶ τῇ τῆς λευκότητος λειότητι διαγράφουσι, δι' ὧν, σοφῇ διανοίᾳ καὶ σιωπώσῃ διδασκαλίᾳ, τοῖς ὁρῶσι τὰ σοφὰ καὶ συνετὰ αὐτῶν διανοήματα καταγγέλλουσιν. Οὕτω τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τῇ τῆς πατρίδος ἐπιδόσει ἐνατενίσαντες καὶ πάντα δεύτερον ποιήσαντες, ἐν πρώτοις μὲν ἐπ' ὀνόματι τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς σεμνυνόμενον Μονύδριον ἀνεγείραμεν, προηγουμένως μὲν ἐπὶ τῷ διακεῖσθαι ἐν αὐτῷ πνευματικόν τινα ἄνδρα εὐλαβῆ καὶ ἐνάρετον καὶ ἰατρὸν ἐμπειρότατον ψυχικῶν νοσημάτων καὶ ἱκανὸν ὑφηγητὴν τοῖς εὐφυῶς ἔχουσι παισὶ τῶν ἱερῶν γραμμάτων, οἵτινες ἐγκρατεῖς τούτων γενόμενοι, οὐ μόνον τὴν ἑαυτῶν ἱκανοὶ ἔσονται κατακοσμῆσαι ψυχήν, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις τὰ πρὸς πνευματικὸν καταρτισμὸν ὑφηγήσεται. Ἑπομένως δὲ εἴ τις τῶν ἐν τῇ πατρίδι βούλοιτο μὲν μονάσαι, μὴ δύνοιτο δὲ ὑπὸ γήρως, ἢ ἔκ τινος ἑτέρου αἰτίου πρὸς τὰ πόρρω ἀπιέναι, ἔσχηκεν ἂν τόπον χάριν πνευματικῆς ὠφελείας ἐπιτήδειον, ὥστε συνερχομένους ἐκεῖσε ὑπ' ἀλλήλων πρὸς τὸν τῆς ψυχῆς χειραγωγεῖσθαι ἀγῶνα καὶ γίνεσθαι, κατὰ τὸν Σολομῶντα, ὡς πόλις ὀχυρὰ ἐναντίον τοῦ δαίμονος, «ἀδελφὸς γάρ φησιν ὑπ' ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλή». Μετέπειτα δὲ ὡς σχήματά τινα καὶ εἴδη, διαταγάς τε τινὰς καὶ τάξεις τῶν ἀκολουθιῶν καὶ τὰς διαγωγὰς τῶν ἐν αὐτῷ βουλομένων μονάσαι καὶ ἐναρέτως διάγειν, ὅπως δεῖ καὶ ὅτε καὶ ποῦ ψάλλεσθαι διεχαράξαμεν.

Γενόμενοι γοῦν ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὄρει, οὐ μετ' ὀλίγας ἐρεύνας τε καὶ σπουδήν, ἐνίους μὲν κανόνας τῆς Κυρίας ἡμῶν ἔκ τινων ἀντιγράφων παλαιῶν συλλέξαντες, ἑτέρους δὲ παρακλητικῶς καὶ εὐχαρίστως παρὰ τῶν ἐκεῖσε φίλων ἡμῶν συνηρμοσμένους ἐλάβομεν, οὓς καὶ εὐαρμόστους πάντας ὁμοῦ συνετάξαμεν καὶ ἐποιήσαμεν (23) ὀκτώηχον, ὅπως ψάλληται ἡ ταύτης ἀκολουθία εἰς τὸν ἐνόρδινον ἦχον κατὰ πᾶν Σάββατον, ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μοναστήρια, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν τῆς ἑορτῆς ταύτης ἀκολουθίαν τοῦ Ξανθοπούλου, ἐλλιπῆ οὖσαν, ὡς ἐν τῷ πεντηκοσταρίῳ φαίνεται, πολλὴν τὴν σπουδὴν ἐθέμεθα καὶ γέγονε καὶ αὕτη ἱκανή τε καὶ ἄρτιος πρὸς παννύχιον ὕμνον μετὰ μικροῦ ἑσπερινοῦ, λιτῆς τε καὶ αἴνων καὶ λόγων πανηγυρικῶν καὶ μεγαλυναρίων, εἰδήσει τε καὶ

συγγνώμῃ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἧς τῇ κελεύσει ἐτονίσθησαν καὶ τὰ νεοποιηθέντα δοξαστικά τε καὶ ἰδιόμελα τροπάρια, παρὰ τοῦ αὐτῆς Πρωτοψάλτου κυρίου Ἰωάννου καὶ προσετέθη εἰς τὴν λιτὴν παρὰ τοῦ αὐτῆς Λαμπαδαρίου κυρίου Δανιὴλ καὶ μάθημα πάνυ ὡραῖον καὶ ἔντεχνον, ὥστε ψάλλεσθαι τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἱερᾶς ταύτης πανηγύρεως κατὰ τὸν τύπον τῶν ἐν Ἁγιωνύμῳ ὄρει σεβασμίων Βασιλικῶν καὶ Σταυροπηγιακῶν μονοστηρίων, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς συλλογῆς τῶν τῆς μονῆς ἀκολουθιῶν κατὰ τὴν τάξιν ὑπέστρωται, εἰς ἣν πανήγυριν καὶ ἡ τῶν συνερχομένων μέλλουσα γίνεσθαι παρ' ἡμῶν τῶν πατέρων παράκλησις ἄνευ κρεῶν γίνεσθαι αὐτὴν ἀπεφήναμεν. Ἅπερ ἀντιβολῶ οὐ μόνον ἐν τῇ πανηγύρει γίνεσθαι οὕτως, ἀλλὰ καὶ διὰ πάντα καὶ ἔσεσθε φιλόξενοι κατὰ πάντα καὶ ὑποδεχόμενοι τοὺς ξένους, τοὺς χάριν ἐλέους καὶ βοηθείας παραγενομένους, οὓς οἱ ἐγχώριοι οὐχ ὑποδέχονται, καὶ διάγοντες ἀεὶ βίον ἁγνόν τε καὶ σώφρονα, ἵνα τοῖς πᾶσιν ὡς ἔμψυχοί τινες εἰκόνες τῶν ἀρετῶν ἀναδείκνυσθε, ὥστε δοξάζεσθαι παρὰ πάντων δι' ὑμῶν ὥς που ὁ Κύριος ἡμῶν ἔφησεν ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος καὶ ποιοῦντες θεαρέστως τὰ τῆς χρείας ὑμῶν συμφέροντα ἅπαντα καὶ ἐξομολογούμενοι διηνεκῶς καὶ τῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων ἀξίως μεταλαμβάνοντες καὶ ψάλλοντες καὶ ὑμνοῦντες ἀόκνως τὴν Κυρίαν ἡμῶν ἐν τῷ αὐτῆς ἁγιάσματι ἀξιωθήσεσθε τῇ ταύτης ἐπικουρίᾳ γενέσθαι πάσης ἀρετῆς ἀνώτεροι καὶ ἐκ παντὸς κινδύνου τοῦ ματαίου τούτου κόσμου ἀκαταπόντιστοι καὶ ὑψωθῆναι ὥσπερ τὸν δίκαιον καὶ μακάριον προπάτορα ἡμῶν Νῶε διὰ τῆς Κιβωτοῦ, ἐπάνωθεν τῶν ὀρέων καὶ ἀναβῆναι ἕως αὐτοῦ τοῦ πολλὰ ὑψηλοτάτου Οὐρανοῦ, ἔνθα ἐστὶ Χριστὸς ὁ Θεός, ἡ αἰώνιος ζωὴ ἡμῶν καὶ τῶν Ἁγίων πάντων ἡ ἀνέκφραστος ἀγαλλίασις, ἐπείπερ καὶ τὸ θεῖον τοῦτο μονύδριον τὸν τύπον (24) τῆς θεοτεύκτου Κιβωτοῦ ἐπιφέρει κατὰ ἀλήθειαν καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τὴν τούτου ἀνέγερσιν κοινωνοὶ τῶν παθημάτων αὐτοῦ ἀνεδείχθημεν, κοπιῶντες πολλὰ ἐν χρόνοις δέκα καὶ ἀγωνιζόμενοι καὶ καθάπερ αὐτὸν τὸν μακάριον ἐπὶ τὴν αὐτοῦ κατασκευήν, ὑπὸ πάντων καθ' ἑκάστην τῶν ἐθελοκάκων ἐμπαιζόμενοι καὶ μυκτηριζόμενοι καὶ ὑπομένοντες γενναίως.

Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις παρὰ τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου βοηθούμενοι πάντοτε καὶ ἔτι καὶ πρὸς θάνατον τρίτον ἐγγίζοντες, θαυμασίως ἐξιστάμενοι διὰ τοῦτο καὶ μόνον πρὸς τὸ γενέσθαι αὐτὸ πάσης ἀρετῆς καταγώγιον, ὑπὲρ οὗ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν φροντίδα οὐκ ὀλίγην ποιήσασα, Σταυροπηγιακῇ ἀξίᾳ τε καὶ ἐλευθερίᾳ αὐτὸ τετίμηκε καὶ ὑπὸ τὴν δεφένδευσιν καὶ ἐπιστασίαν τῆς χώρας αὐτὸ ὑπέθηκε, τοῦ διοικεῖσθαι παρὰ τῶν αὐτοῖς Χριστιανῶν διὰ παντός, κατὰ τοὺς δοθέντας περὶ αὐτοῦ ὅρους τε καὶ κα-

νόνας διὰ τῶν Πατριαρχικῶν καὶ συνοδικῶν Σιγιλλιωδῶν αὐτοῦ Γραμμάτων, ἅπερ καὶ ἐγχαράττομεν *κατὰ τάξιν ἐν τῷ παρόντι* κώδικι καὶ οἵτινες τῶν ἐξ ὑμῶν φανῶσι καταφρονηταὶ τῆς μοναχικῆς ὑποσχέσεως καὶ παραβάται καὶ παραχαράκται ταύτης τῆς καλῆς καὶ θεαρέστου ἐγκεχαραγμένης παρ' ἡμῶν διαγωγῆς τε καὶ τάξεως, ἐξοστρακεῖσθαι παρ' αὐτοῦ καὶ ἐκλέγεσθαι ἀντ' αὐτοῦ παρὰ πάντων ἕτερον βίου χρηστοῦ καὶ ἀγωγῆς εὐαρέστου, ὥστε τούτους μὲν εἰς γαλήνιον προσορμεῖσθαι λιμένα, τοὺς δὲ τούτους ὁρῶντας, ζηλωτὰς γίνεσθαι ἀρετῶν, τὸ δὲ Θεῖον ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς ἀγγελικῶς ὑμνεῖσθαι, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Προσόμοια.
πρὸς τὴν Κυρίαν καὶ Δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου αὐτῆς τούτου οἴκου καὶ ὑπὲρ τῶν πνευματικῶν ἡμῶν παίδων, γενόμενα μετὰ τὴν τούτων μετάστασιν, ἐπασθενοῦντι καὶ αἰτοῦντι μοι τὴν ταύτης θείαν βοήθειαν, εὐχομένῳ πρὸς αὐτὴν οὕτως.
Ἦχος Α΄. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τοῦ ζῶντος ὕδατος μῆτερ ζωήν μοι χάρισαι καὶ *δύναμιν* παράσχου ἀσθενοῦντι σου δούλῳ, ναόν σοι ἀνεγεῖραι μετὰ πηγῆς Σοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος τοῦ θεραπεύεσθαι ἅπαντας τοὺς πιστοὺς καὶ Σὲ δοξάζειν ζωοπάροχε.

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ Η ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ

Ἰδοὺ λαμβάνεις τὴν *χάριν τῶν αἰτημάτων σου*, ἐπὶ τοῦ ἀνεγεῖραι τὸν ναόν μου τὸν Θεῖον, εἶθ' οὕτως ἐπιστρέψαι μετὰ χα-
(25) ρᾶς εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον καὶ ἐπισπεῦσαι εὑρεῖν σε ἐν οὐρανοῖς κληρονομίαν τὴν αἰώνιον.

Η ΤΗΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΣ ΤΑΥΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΙΣ

Εὐχαριστῶ σοι Παρθένε μῆτερ ἀπείρανδρε, ὅτι ἐπήκουσάς μου τοῦ ἀχρείου σου δούλου, αἰτοῦντος ἐκ καρδίας μετὰ κλαυθμοῦ *ζωὴν θείαν καὶ δύναμιν* τοῦ ἐκτελέσαι τὸν οἶκον καὶ τὴν πηγὴν τοῦ σεπτοῦ σου ἁγιάσματος.

ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΜΕΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΗΜΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τίς κατ' ἀξίαν ὑμνήσει τὴν δυναστείαν σου, παρθενομῆτορ Κόρη ἡ *γὰρ θεία σου χάρις προέφθασε ταχέως πρὸς τοὺς ἐμοῦ* καὶ ἀνείλκυσε ψάλλοντας, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω ξενοπρεπῶς τοὺς τρεῖς παῖδας καὶ ὁμόφρονας.

ΛΟΓΟΣ ΕΣΧΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΗΜΩΝ ΠΑΙΔΟΣ

Τὸν τελευταῖόν σου λόγον τέκνον Ἀγάπιε μετὰ δακρύων ἔφης πρὸς διάκονον Πέτρον, ἐὰν καὶ ὑπομείνῃς ὥσπερ κἀγὼ ἐφευρήσῃς με τάχιστα τοῦ ἀπευφραίνεσθαι ἅμα ἀδελφικῶς εἰς Βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

ΘΕΩΡΙΑ ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Τῇ τελευταίᾳ σου ὥρᾳ Πέτρε διάκονε ἐξανοιγείσας εἶδες παραδείσου τὰς πύλας, σὸν πνεῦμα προσδοκώσας τοῦ εἰσελθεῖν καὶ Ἀγάπιον λέγοντα, ἐλθὲ ὁμοῦ ἀπιέναι εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου *τὴν ἀνέκφραστον*.

ΕΝΩΣΙΣ ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΜΕΤ' ΑΥΤΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ

Μετὰ τὴν θείαν σου τέκνον ἐξομολόγησιν καὶ τὴν ποθεινοτάτην τοῦ Χριστοῦ κοινωνίαν, ἡνώθης ὡς ἐπόθεις ἐν οὐρανοῖς τοῖς *πρὸ σοῦ ἐκδημήσασι καὶ σὺν ἀγγέλοις* ὑμνεῖτε θείαν *αὐγὴν* καὶ Βασιλείαν τὴν τρισήλιον.

ΔΕΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΤΟΥΤΟΥΣ ΜΑΚΑΡΙΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ὦ παῖδες τῆς τρισηλίου μακαριότητος, θερμῶς ἐκδυσωπεῖτε τὴν πανάμωμον Νύμφην πατρὸς τοῦ προανάρχου καὶ ζῶσαν πηγὴν καὶ Κυρίαν τῆς κτίσεως, ὥστε κἀμὲ ἑνωθῆναι σαῖς προσευχαῖς σὺν ὑμῖν αὐτοῖς τρισόλβιοι.

Τῌ ΘΕΟΤΟΚῼ

Ὥσπερ ἁγνὴ τοὺς τρεῖς τούτους παῖδας ἀνήγαγες ψάλλοντας καθ' ἑκάστην μετ' ἐμοῦ τοὺς σοὺς οἴκους, ἐκ τοῦ παρόντος βίου εἰς οὐρανοὺς κἀμὲ οὕτω ἀνάγαγε καὶ ἕνωσόν με ταχέως πά-

λιν ὁμοῦ μετὰ τούτων ἀνυμνεῖν σε ἀεί.

Ζωῆς τῆς ὄντως μητέρα σαφῶς γινώσκων Σε, Παρθένε Παναγία σοὶ προσέδραμον πίστει καὶ ἔλαβον ταχέως ἐπασθενῶν καὶ τὰ λοίσθια πνέων τε τελείαν ρῶσιν καὶ δύναμιν καὶ ζωὴν ἐν τῷ *σεπτῷ σου ἁγιάσματι.*

ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΟΙΚΟΥ Η ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Λάβε Παρθένε τὸ δῶρον, ὅ σοι προσέφερον δι' εὐχαρίστου γνώμης μετὰ πόνου καὶ κόπου, ὁ ταπεινός σου δοῦλος, δι' ὃ παρὰ σοῦ (26) ἠξιώθην ἰάσεως, τὸν θεῖον οἶκον σου λέγω καὶ τὴν πηγὴν τοῦ σεπτοῦ σου ἁγιάσματος.

Μεγαλοφώνως κηρύττω τὴν θείαν δόξαν σου, ἥν περ οἱ ὀφθαλμοί μου μετὰ θάμβους κατεῖδον ὕπερθεν τοῦ τόπου ὡς στῦλον πυρὸς τοῦ σοῦ ὕδατος Ἄχραντε καὶ ἐκινήθην ἐκ ταύτης προθυμηρῶς καὶ ἀνήγειρα τὸν *οἶκον σου.*

Καθὼς ποτε τὴν σὴν πόλιν Κόρη διέσωσας ἀπὸ τῶν πολεμίων καὶ ἀπίστων βαρβάρων, τῇ θεία σου δυνάμει, οὕτω καὶ νῦν καὶ τὴν Κώμην σου φύλαττε ἐν ᾗ κτισθῆναι ηὐδόκησας ὁ Ναὸς τῆς σῆς δόξης ὁ Πανάγιος.

ΟΤΙ ΠΟΛΛΗ Η ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΒΟΗΘΕΙΑ ΔΙ' ΗΝ ΚΑΙ ΑΓΑΛΛΕΤΑΙ

Φουρνᾶ ἡ χώρα ἀγάλλου ὅτι ἐκέκτησο ἀπέναντί σου οἶκον καὶ πηγὴν τῆς Πανάγνου βρύουσαν ἀκενώτως διαφανῆ ζωοπάροχα νάματα καὶ θεραπεύοντα πάντας τοὺς ἀληθῶς προσερχομένους μετὰ πίστεως.

*Σὺ ὦ παρθένε τοὺς δούλους σου διαφύλαξον, ὅλους τοὺς βο*ηθοῦντας εἰς τὸν θεῖόν σου οἶκον, ἐν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ ἐνδελεχεῖ σὺ αὐτοὺς ἐνδυνάμωσον καὶ δεῖξον τούτους ἀξίους ἐν οὐρανοῖς μετὰ ἀγγέλων συναγάλλεσθαι.

Νῦν ἀπολύοις με Δέσποινα τὸν οἰκέτην σου ἐπεὶ ἐτέλεσά σου τὸν θειότατον οἶκον τῇ σῇ ἐπικουρίᾳ καὶ τὴν πηγὴν τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος καὶ χάρισαί μοι μετάνοιαν ἀγαθὴν καὶ τὸν οὐράνιον Παράδεισον.

Τῆς Σῆς ἀπείρου ὦ Δέσποινα χρηστότητος κῆρυξ διαπρύσιος καὶ δοῦλος εὐτελὴς καὶ ἀνάξιος.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΣΤΙΧΟΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

Ἐν χρόνοις δέκα χαριτόβρυτε κρήνη
μεθ' ὑπομονῆς τετέλεκα Σόν οἶκον,
οὐκ ἀσθενο [....] ταχέως ἐκτελέσαι,
ἀλλ' ἵνα μέσον τῶν ἀπείρων κινδύνων
τῶν ἁμαρτιῶν τὴν λύσιν ἀπολάβω.
ὁ πολύπαθος καὶ πιστός σου οἰκέτης
θύτης Διονύσιος ὁ ῥακενδύτης.

ΕΤΕΡΟΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ

Εἴληφε τέρμα ὁ θεῖος οὗτος οἶκος
δι' ὑπομονῆς ἐν μέσῳ χρόνων δέκα,
κατὰ τὸ ἔτος τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου
τῷ χιλιοστῷ καὶ ἑκατὸν ἑπτάκις
τεσσαρακοστῷ τρίτῳ τῷ σωτηρίῳ.
Δόξα μεγίστη τῇ Ζωοδόχῳ κρήνῃ,
τῇ λυτρωσάσῃ ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων
καὶ ἐπιβουλῶν τῶν δεινῶν ἀντιμάχων.

[27] ΕΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ΑΥΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

1. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ὦ Χριστὲ ἄναξ τὰ φιλάνθρωπα φύσει
κλῖνον μοι ὦτα Διονυσίῳ θύτῃ
αἰτοῦντι ἤδη ἐκ ψυχῆς καί καρδίας
μετὰ δακρύων ἄφεσιν ἁμαρτίας.

2. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ

Πηγὴ ὕδατος ἄφθορε ἀθανάτου
Μήτηρ Θεοῦ ἄχραντε τοῦ ἀκηράτου
βλέψον ταπεινοῦ τὸ πρόσωπον οἰκέτου,
κάτω ῥέπτοντος μετὰ λύπης ἀπλέτου,
Κτίτωρ γὰρ οἴκου ἐστί σου τοῦ ἁγίου,
χάρισαι αὐτῷ τρίβον ἁγνὴν τοῦ βίου,
εὐωνύμου λύτρωσαι αὖ τιμωρίας,
πλήρωσον δ' αὐτὸν δεξιᾶς παρρησίας,
οὐδ' οὖν γὰρ ὄντως ἀδύνατον σοι πέλει
οὔσῃ Κυρία πάντα καὶ πειθαρχέει.

3. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Βαπτιστὰ Χριστοῦ Πρόδρομε Ἰωάννη
χάριν παρασχεῖν Διονυσίῳ πάνυ
καθικέτευε ὃν ἐβάπτισας Λόγον
διασκεδάσαι *πράξεών* τε τὸν ζόφον.

4. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

Ὦ Πέτρε, Παῦλε, οἱ θυρωροὶ τῶν ἄνω
μετανοοῦσιν ὡς ἀνοίγοντες ἄφνω
κρούοντι ἄρτι Ἱστοριοτεχνίτῃ,
ἄρατε πύλας Διονυσίῳ θύτῃ.

5. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΤΟΥΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Αἱ δεσποτικαὶ θεῖαι αὗται εἰκόνες
αἱ προσκυνηταί, ἔσχον ὡς λαμπηδόνες
τὴν ἱστορίαν εἰς τὸ Ἅγιον ὄρος,
ὁ γὰρ τεχνίτης ἀποδείκνυσιν ὅρος
χεῖρα γραφικὴν Διονυσίου θύτου.
Κτίτωρ γὰρ οἴκου τοῦδε τοῦ σεβασμίου
ᾧ πατρὶς αὕτη κώμη τοῦ Φουρνᾶ πέλει
φυλή τε αὖθις ἀπὸ Χαλκέων ῥέει
τοῦ μακαρίτου παπᾶ Παναγιώτου
οὓς δὴ μακαρίσωμεν ἄγαν ἐκ πόθου,
ἔτους χιλιὰς ἀπὸ Χριστοῦ ἦν μία
ἑπτὰ ἑκατόν, τρὶς δέκα τρὶς τρία.

6. ΕΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΗΓΗΝ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΜΑΤΟΣ

Ὅσοι ποθεῖτε τὴν διπλὴν σωτηρίαν
ἐνθάδε δεῦτε εἰλικρινεῖ καρδίᾳ
τὴν τοῦ Θεοῦ μὲν λιτανεύειν μητέρα
ὕδωρ πίνειν δὲ τὸ ἁγνίζον γαστέρα.
Καθὼς ἔτυχον κἀγὼ ἐν ἀρρωστίᾳ,
οὗ χάριν ἀνήγειρα τὴν ἐκκλησίαν,
φαιδρύνας αὐτὴν ταῖς ἁγίαις εἰκόσιν,
ἱδρῶσι πολλοῖς δαψιλεῖ τε τῇ δόσει,
προσθεὶς τὰ πάντα τῆς τε ἀκολουθίας,
δῶρον ψυχικὸν ἰδίας σωτηρίας.
Διονύσιος ὁ ἱστοριογράφος
Κώμης τε ταύτης καὶ τοῦ Χαλκέως κλάδος.
Μία χιλιὰς ἑπτὰ ἑκατοντάδες
καὶ δεκάδες τρεῖς ἔτι ἑπτὰ μονάδες,
ἔτος τὸ σωτήριον ὄντως καὶ νέον,
εἰκὰς καὶ πεντὰς Νοεμβρίου οὐ πλέον.

(Οἱ ὑπ' ἀριθ. 1, 3, 4 καὶ 6 στίχοι ἀναγράφονται κάτωθεν τῶν σωζομένων εἰκόνων).

ΕΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΙΚΕΤΗΡΙΟΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΝ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣΑΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ

Σεμνὴ παρθένε κόρη ἠγλαϊσμένη,
Κρήνη ῥέουσα ζωῆς νάματα θεῖα [28]
καὶ παρέχουσα τῶν πιστῶν τὰς αἰτήσεις
ζωὴν θεῖαν δώρησαι καὶ κληρουχίαν
τὴν ἐν οὐρανοῖς οὖσαν τὴν αἰωνίαν.
τῷ πιστοτάτῳ Σεραφεὶμ Πατριάρχῃ
τῷ ὁρίσαντι τὸν οἶκον σου τὸν θεῖον,
διὰ συνδρομῆς τῆς σῆς ἐπικουρίας
ἀνεγερθῆναι ἐπὶ ἐλευθερίᾳ
Σταυροπηγιακῆς πάσης φιλοτιμίας.

ΕΤΕΡΟΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ

Ὦ ἁγνὴ μῆτερ τοῦ θεανθρώπου λόγου,
πηγὴ θείου ὕδατος τοῦ ἀθανάτου,
τὸν *Νεόφυτον πατριαρχῶν τὸ κλέος*
καὶ Ἀλέξανδρον Γκίκαν τὸν ἡγεμόνα,
τοὺς στερεώσαντας τὸν οἶκον σου τὸν θεῖον
καὶ κυρώσαντας ὕμνους τοὺς ἐνθέους
τοὺς ἄρτι συντεθέντας καὶ τονισθέντας,
τούτους φύλαττε τρόποις οἷς οἶδας Κόρη
ἐκ διαφόρων ψυχικῶν ἀλγηδόνων
καὶ δίδου αὐτοῖς χάριν καὶ εὐλογίαν
τὴν οὐράνιον καὶ θείαν Βασιλείαν.

ΕΤΕΡΟΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ

Ὦ Μητρόθεε ἠγλαϊσμένη Κόρη
Ζωοδόχε τε πηγὴ ἡγιασμένη
σκέπε, φρούρει, φύλαττε καὶ περιέπου
ἐκ συμφορᾶς παντοίας καὶ κινδύνων
τὸν στερεώσαντα τὸν οἶκον σου τὸν θεῖον
δοῦλον σου Γρηγόριον τὸ Καλλιμάχην
καὶ ἡγεμόνα πόλεως Ἰασίου
καὶ δίδου αὐτῷ πανοικὶ εὐεξίαν
καὶ τελευταῖον τὴν ἄνω Βασιλείαν·

ΕΤΕΡΟΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ

Κρήνη χαριτόβρυτε ἁγνὴ Παρθένε
πανάμωμε, πανάσπιλε Θεοτόκε,
φύλαττε τῇ σκέπῃ σου τὸν σὸν οἰκέτην
τὸν Ἀλέξανδρον Γκίκα τὸν ἡγεμόνα
καὶ κτίτορα τοῦ σοῦ οἴκου Παρθένε
διδοῦσα αὐτῷ πανοικὶ εὐεξίαν
ὡς συμπάσχοντι καὶ λίαν ἐλεοῦντι
πάντας τοὺς προστρέχοντας ἐλέους χάριν.

ΕΤΕΡΟΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ

Παντάνασσα, Πανάχραντε Θεοτόκε
Ζωῆς πηγὴ ὡς οὖσα ἡγιασμένη
τῷ πιστοτάτῳ δούλῳ σου Νεοφύτῳ
ποτὲ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης ἀρχιθύτῃ
τῷ ἀπὸ ψυχῆς φιλοῦντι τὸν σὸν οἶκον
καὶ συστήσαντι κἀμὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ
σωτηρίαν χάρισαι ἐν τῷδε βίῳ
καὶ ἀνάπαυσιν *ἐν τῷ ἐπουρανίῳ.*

ΕΤΕΡΟΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ

Ἡ Ζωηφόρος πηγὴ ἐσφραγισμένη
καὶ θεοτόκος κόρη ἠγλαϊσμένη
ὑγείαν δίδου ῥῶσιν καὶ εὐεξίαν
Δημητρίῳ τῷ συνετῷ μοι προστάτῃ
καὶ χαρὰν ταύτην ἣν οὐδεὶς ἄλλος αἴρει,

ΕΤΕΡΟΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ

Ἄσπιλε ἁγνή, ἄμωμε Θεοτόκε,
ὡς οὖσα πηγὴ ζωῆς χαριτωμένη
καὶ ῥωστικὴ παντοίων ἐξαλγηδόνων
ῥῶσιν δώρησαι πάνοικον εὐεξίαν
τῷ σοφωτάτῳ Χρίστῳ διδασκάλῳ
Κριτίᾳ φημὶ ῥήτορι τῷ μεγάλῳ
καὶ φίλῳ ἄκρῳ ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου

ΕΤΕΡΟΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ

Ὦ παντάνασσα Κυρία Θεοτόκε
πηγὴ θεία βλύσασα τὸ ζωῆς ῥεῖθρον
τὸν κατὰ πάντα υἱόν μοι Βασιλάκην
καί τοῦ θείου οἴκου σου πιστὸν προστάτην
[29]
φύλαττε τῇ σκέπῃ σου ἐκ πάσης βλάβης
καὶ ἀνύψωσον ἐπ' ἀξίας μεγάλης
καὶ χαρᾶς ταύτης τῆς ἀρρήτου καὶ θείας.

ΕΤΕΡΟΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ

Ὦ παντάνασσα Θεοτόκε Μαρία
καὶ θεία πηγὴ τοῦ ἀθάνατου ῥείθρου
ἀξίωσόν με τὸν πιστόν σου οἰκέτην
ἐπαπολαῦσαι τὸν θεῖον Κύριλλόν μοι
καὶ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸν ἀδελφόν μοι
ὡς ἐπιποθεῖ ἐν τῷ παρόντι βίῳ
καὶ ἐπὶ πλέον ἐν τῷ ἐπουρανίῳ.

Η ΕΚ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΗΜΩΝ ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ ΚΥΡΙΟΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΕΝ Η ΠΑΡΑΠΟΝΟΥΜΕΜΟΣ ΔΙ' ΟΣΑ ΕΠΟΙΕΙ ΚΑΘ' ΗΜΩΝ Ο ΓΕΙΤΩΝ ΤΟΥ ΚΕΛΛΙΟΥ, ΖΗΤΟΥΜΕΝ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΑΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΑΝΕΓΕΙΡΑΙ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

Τῷ Παναγιωτάτῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ Δεσπότῃ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Κυρίῳ, Κυρίῳ Σεραφεὶμ τὴν ὀφειλομένην δουλικὴν ἐδαφιαίαν μετάνοιαν καὶ προσκύνησιν.

Ἡ Θεόκλητος καὶ Θεοψήφιστος προχείρισις τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος ἐπὶ τὸν Πατριαρχικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ὑψηλότατον Θρόνον, ἡ μετὰ Θεὸν ἐλπὶς καὶ βακτηρία ἡμῶν τε καὶ πάντων τῶν καταπονουμένων, ὡς εὐηγγελίσθη διὰ τοῦ Ἱεροῦ αὐτῆς Γράμματος εἰς τὸ Ἁγιώνυμον ἐτοῦτο Ὄρος τοῦ Ἄθω, εὐθὺς ἔδωσεν εἰς ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον τὸ μεγάλον ἐτοῦτο θάρρος καὶ μὲ ἔκαμεν ὡς ὑπόπτερον ἀετὸν πρὸς αὐτὴν προθύμως μὲ τὴν παροῦσάν μου στολὴν ἵπτασθαι, πρῶτον μὲν τὴν παναγίαν της κορυφὴν προσκυνῆσαι καὶ τὸ πρέπον αὐτῇ σέβας ἀπονεῖμαι νοερῶς τε τὰς ἁγίας αὐτῆς χεῖρας ἀσπασθῆναι καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν καὶ ἁγιασμὸν ἐπαντλῆσαι. Δεύτερον δὲ μετὰ πόνου πολλοῦ νὰ τῆς φανερώσω τὰ πολλὰ κακὰ καὶ ἀναρίθμητα σκάνδαλα ὁποῦ μὲ τὸ νὰ εὑρίσκεται τὸ μοναστήριόν μου τὸ λεγόμενον Κουτλομούσιον εἰς πτωχείαν μεγάλην, μοῦ ἔκαμε καὶ μοῦ κάμνει καθημερούσιόν τις φθονερὸς καὶ θηριόγνωμος ἄνθρωπος ὀνόματι Τιμόθεος, γηραιὸς μὲν τὴν ἡλικίαν, μοναχὸς δὲ τὸ ἐπάγγελμα, ράπτης δὲ τὸ ἐπιτήδευμα, ὅστις κάθηται πλησίον ἐξ ἀριστερῶν τοῦ κελλίου μου, εἴς τι κελλίον λαυρεότικον καὶ ἀντικρύζει ὁ κῆπος αὐτοῦ μὲ τὸ κελλίον μου καὶ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ κήπου αὐτοῦ κεῖταί τι δένδρον ἐλαίας, ἔχον κλωνάριον πλαγιαστὸν κατέναντι τοῦ κελλίου μου, τὸ ὁποῖον τὸ ἄφησαν πρὸ χρόνων πολλῶν οἱ τοῦ κελλίου αὐτοῦ προκάτοχοι καὶ αὐξάνοντας ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπέρασε τὴν μεγάλην στράταν (30) ὁποῦ διαβαίνει ἀνάμεσα τοῦ κήπου καὶ τοῦ κελλίου καὶ ἐσκέπασε τὸ κελλίον ἕως τὴν μέσην καὶ διὰ μείζονα στερέωσιν τοῦ κλωναρίου ἔστησε φοῦρκαν ἐπάνω εἰς τὸ σκέπασμα τοῦ κελλίου, τὸ ὁποῖον ταράττοντές το οἱ σφοδροὶ τοῦ χειμῶνος ἄνεμοι, ἐχάλασε τὸ σκέπασμα, ὥστε ἦτον ἀδύνατον νὰ σταθῇ ἄνθρωπος ἔσωθεν. Ὅθεν θέλοντας νὰ τὸ ἀνακαινίσωμεν δὲν μᾶς ἄφηνεν ὁ ρηθεὶς οὗτος Τιμόθεος, ἔβαλα πολλοὺς καὶ τὸν ἐσύντυχαν, τὸν ἐπαρακάλεσα καὶ ἐγὼ πολλάκις καὶ δὲν ἐπείσθηκε. Τέλος πάντων παίρνοντας ἄδειαν παρὰ τῶν προεστώτων τοῦ Ὄρους, ἤφερα μαστόρους καὶ τὸ ἐγκρέμισαν νὰ τὸ ξανακτίσουν ἀπὸ τὰ θεμέλια, ὁ δὲ στοχαζόμενος πὼς ἤθελε νὰ γίνῃ ὑψηλότερον καὶ ἔμελλε κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην νὰ κοπῇ τὸ κατηραμένον ἐκεῖνο τῆς ἐλαίας κλωνάριον, ἔκαμε παντοίῳ τρόπῳ καὶ οἱᾳδηποτοῦν μηχανῇ, κρυπτῶς τε καὶ φανερῶς μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν καὶ ἐσχόλασε τοὺς μαστόρους καὶ ἐστάθη χαλασμένον ἕνα ἑξάμηνον καὶ μάρτυς βέβαιος ὁ ἅγιος Θεσσαλονίκης, ὅστις κατὰ τύχην αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐπέρασε καὶ τὸ ἐθεώρησεν, ἔτι δὲ καὶ πάντες σχεδὸν οἱ κατοικοῦντες τὸ Ὄρος, οἵτινες καὶ τὸν ἤλεγξαν, ἀρχιερεῖς τε καὶ ἱερεῖς καὶ πνευματικοὶ καὶ ὅλοι οἱ ἀσκηταὶ καὶ μονάζοντες καὶ οὕτως μᾶς ἄφησεν καὶ τὸ ἐτελειώσαμεν, κατὰ τὴν γνώμην μου προξενώντας μας ζημίαν ἐπέκεινα τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα γροσίων. Καὶ ἔκτοτε πλέον δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τὸ νὰ μᾶς πειράζῃ καὶ νὰ βλασφημῇ καθ' ἑκάστην τὸ βάπτισμα ἡμῶν καὶ τὸν ἱερέα ὁποῦ μὲ ἐβάπτισε, τὸν ἀρχιερέα ὁποῦ μὲ ἐχειροτόνησε, τὸν πνευματικὸν ὁποῦ μὲ ἐκαλογήρευσεν καὶ δέχεται τοὺς λογισμούς μου, τοὺς γονεῖς μου καὶ

ὅλους μου τοὺς συντοπίτας καὶ ταῦτα λέγοντας ἀκαταπαύστως ἄνευ τινὸς αἰτίας, δὲν εὐχαριστεῖται ἀλλὰ μᾶς κατατρέχει καὶ μᾶς ζημιώνει *πάντοτε φοβερίζοντάς μας ἀκόμη νὰ μᾶς κάμῃ καὶ* ἄλλα πλείονα ψυχοβλαβῆ, αἰσχρά τε καὶ ἄσχημα, τὰ ὁποῖα αἰσχύνεται ἄνθρωπος νὰ τὰ λέγῃ, καθὼς θέλει βεβαιωθῆ ἀπὸ τὸν ἱερολογιώτατον καὶ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφὸν Κὺρ Κάλλιστον. Ὅθεν τὴν παρακαλοῦμεν νὰ μὴ μᾶς παραβλέψῃ εἰς τὴν τόσην ἀδικίαν ἀλλὰ νὰ κάμῃ τὴν πρέπουσαν ἐκκλησιαστικὴν παιδείαν, διὰ ἀφορισμοῦ καὶ ἐξωκκλησιαστικοῦ συνοδικοῦ γράμματος εἰς αὐτὸν τὸν ἀλιτήριον καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ καταπονουμένους ἔλεος, νὰ μᾶς δώσῃ συγχώρησιν νὰ ἀναχωρήσωμεν πρὸς καιρὸν ἀπὸ τὸ Ὅρος, νὰ ὑπάγωμεν κατὰ τὸ μέρος τῆς ἁγιωτάτης ἐπισκοπῆς Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων, εἰς τὴν χώραν Φουρνᾶ τὴν πατρίδα μας, ἵνα αὐτὸς μὲν νὰ (31) ἀναπαυθῆ καὶ ἡμεῖς νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τὰ καθημερινὰ αὐτοῦ σκάνδαλα καὶ ἀκόμη τὴν παρακαλοῦμεν, ἐὰν εὕρωμεν χάριν ἐνώπιον αὐτῆς, ἂς μᾶς δώσῃ τὴν ἄδειαν διὰ πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ ἱεροῦ της Γράμματος, νὰ ἀνεγείρωμεν ἀπέναντι αὐτῆς, εἴς τινα τόπον ὅπου ᾄδεται ὅτι νὰ ἦτον καὶ ἔκπαλαι τὸ ἱερὸν μονύδριον ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Τὸ ὁποῖον εἰς τὴν χώραν ταύτην εἶναι κατὰ πολλὰ ἀναγκαῖον καὶ χρειαζόμενον διὰ νὰ εὑρίσκεται εἰς αὐτὸ ἕνας πνευματικὸς πατὴρ καὶ Διδάσκαλος νὰ ἐξομολογῇ τοὺς χριστιανοὺς καὶ νὰ διαβάζῃ καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν τὰ ἱερὰ Γράμματα, ἔτι δὲ καὶ νὰ προστρέχῃ ὅστις θέλει ἐξ αὐτῶν νὰ γίνεται καλόγηρος καὶ μάλιστα οἱ γηραιοὶ ὁποῦ δὲν δύνανται νὰ ὑπάγουν εἰς τὰ μακρυνὰ μοναστήρια. Αἱ δὲ γυναῖκες νὰ μὴ μονάζουν εἰς αὐτό, μήτε νὰ κοιμῶνται τὸ σύνολον, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν καὶ τὴν ἐν τῷ ναῷ προσκύνησιν, εὐθὺς *νὰ γυρίζουν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν. Οὕτω παρακαλοῦμεν τὴν* ὑμετέραν παναγιότητα ἵνα φανῇ ἐν ταῖς χαριτωμέναις ἡμέραις τῆς ὑμῶν τε καὶ τῆς ἐμῆς πατρίδος ἀντιλήπτωρ ταχύτατος καὶ θέλει ἔχει παρ' ἡμῶν μὲν τὸ μνημόσυνον ἀκατάπαυστον, παρὰ πάντων δὲ τὴν φήμην καὶ τὸν ἔπαινον καὶ παρὰ τῆς χαριτοβρύτου καὶ Ζωοδόχου Πηγῆς, τῆς Κυρίας ἡμῶν, τὴν προστασίαν καὶ βοήθειαν ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τοῦ παρόντος θαρροῦντες γράφομεν πρὸς τὴν ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ μὴ ἀποτύχωμεν τῆς αἰτήσεως, αἱ δὲ πανάγιαι καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαί τε καὶ εὐλογίαι εἴησαν ἡμῖν ἀρωγοὶ ἐν βίῳ παντί. Ἀμήν.

ͅαψλδ'. Μαρτίῳ κη'.

Τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος δοῦλος εὐτελὴς καὶ συμπατριώτης
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ Ο ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΣ.

Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί: Πέτρος Ἱεροδιάκονος καὶ Ἀγάπιος μοναχός.

Η ΔΟΘΕΙΣΑ ΗΜΙΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΑΔΕΙΑ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΕΞΕΛΘΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΠΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚῌ ΕΛΕΥΘΕΡΙᾼ ΑΝΕΓΕΙΡΑΙ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΕΛΕῼ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Τῆς μετριότητος ἡμῶν διὰ τῆς ἄνωθεν προβολῆς τε καὶ κλήσεως καὶ τῆς ἀπειροδυνάμου καὶ μακαρίας προνοίας τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Οἰκουμενικοῦ θρόνου καθεζομένης εἰς τὸ οἰκονομεῖν καὶ εὐθετεῖν καὶ θεραπεύειν πάντας τοὺς *εἰς τὴν τούτου θείαν περιωπὴν καὶ* (32) *ἐκκλησιαστικὴν* διοίκησιν προστρέχοντας, προσέδραμε καὶ ὁ κατὰ τὰς Καρυὰς τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους τοῦ Ἄθω μονάζων ὁσιώτατος ἐν Ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι κὺρ Διονύσιος διά τε Γράμματος παρακλητικοῦ καί τινων θεοσεβῶν φίλων καὶ συμπατριωτῶν αὐτοῦ, δεόμενος θερμῶς καὶ ζητῶν συγχώρησιν καὶ ἄδειαν παρὰ τῆς τοῦ ἁγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ θρόνου ἐξουσίας καὶ κυριότητος ἐξελθεῖν τοῦ Ὄρους καὶ ἀπελθεῖν εἰς κώμην Φουρνᾶ τὴν ἰδίαν πατρίδα, τὴν ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων κειμένην καὶ ἀνεγεῖραι ἀπέναντι ταύτης, εἰς ὅν τόπον ᾄδεται ὅτι ἔκπαλαι ἦν τι Ἱερὸν καὶ θεῖον μονύδριον ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, πρὸς ἡσυχίαν καὶ ἄσκησιν τῶν βουλομένων μονάσαι ἐκεῖσε ἐντοπίων Χριστιανῶν καὶ μάλιστα τῶν γηραιῶν, τῶν μὴ δυναμένων εἰς τὰ πόρρω ἀπέρχεσθαι, ἔτι δὲ καὶ πρὸς διόρθωσιν ψυχικὴν τῶν προστρεχόντων χάριν ἐξομολογήσεως καὶ παιδαγωγίαν Ἱερῶν γραμμάτων, οὗτινος τὴν δέησιν, ὡς πολλὰ ἀναγκαίαν οὖσαν καὶ σωτήριον, εὐμενῶς ἀποδεξάμενοι κατενεύσαμεν ὡς ταχὺ πειθοῦντες εἰς τὰ θεοφιλῆ καὶ εὔλογα ταῦτα αἰτήματα καὶ γράφοντες δὴ διὰ τοῦ ἡμετέρου τουτὶ Πατριαρχικοῦ Γράμματος δίδομεν αὐτῷ οὐχὶ μόνον ἁπλῶς τὴν τυχοῦσαν ἣν ἐζήτησεν ἄδειαν καὶ συγχώρησιν ἐξελθεῖν τοῦ Ὄρους *καὶ ἀνεγεῖραι τὸ εἰς τὴν χώραν μονύδριον, κατὰ τὸ τοῦ Βασιλικοῦ* Κράτους μπεράτι, ἀλλ' ἔτι ὡς κατέχοντες τοῦ ἁγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ τούτου θρόνου τὴν προνομὴν καὶ δεφέντευσιν, προστίθεμεν χάριν οἰκονομίας καὶ ἀποφαινόμεθα, κοινῇ γνώμῃ καὶ τῶν

παρευρεθέντων ἱερωτάτων ἀρχιερέων τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ὅπως ἀνεγείρῃ αὐτὸ ἐν ἀξίᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ Σταυροπηγιακῆς τελειότητος εἰς τὸ ὑπάρχειν αὐτοδέσποτον καὶ ἀδούλωτον καὶ πάντῃ ἐλεύθερον καὶ ἀκαταπάτητον καὶ παντελῶς ἀκαταζήτητον καὶ ἀσύδοτον καὶ ὅλως ἀπηλλαγμένον παντοίας χειρὸς βαρείας καὶ πλεονέκτιδος, ἵνα οἱ ἐν αὐτῷ μονάσαι βουλόμενοι δυνήσονται βίον διάγειν ἀτάραχον καὶ ἀνεπηρέαστον πάσης κοσμικῆς συγχύσεως, ἔτι δὲ καὶ συναναστροφῆς γυναικῶν, κοσμικῶν τε καὶ καλογραιῶν. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν ἀποφαινόμεθα γενέσθαι καὶ διοικεῖσθαι κατὰ πάντα τὸ θεῖον τοῦτο μονύδριον, ὅστις δ' ἂν φανείη ἐνάντιος εἰς τὴν τούτου ἀνέγερσιν καὶ διοίκησιν καὶ διασείσῃ τι τῶν παρ' ἡμῶν ἀποφανθέντων, ὁποιασδηποτοῦν εἴη τάξεως, ἀρχιερατικῆς φημὶ ἢ ἱερατικῆς (33) ἢ καὶ λαϊκῆς, ἀφωρισμένος ἔστω παρὰ τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος ἔν τε τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος, εὕροιεν καὶ τὴν ὑπέραγνον *Θεοτόκον ἀντίμαχον ἐν* τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ ἔστω μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα καὶ τῶν σταυρωσάντων τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο τὸ παρὸν Πατριαρχικὸν Γράμμα καὶ ἐδόθη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὁσιωτάτου πνευματικοῦ κὺρ Διονυσίου καὶ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων.

Ἐν ἔτει ϛψλδ΄. μηνὶ Ἀπριλίῳ. Ἰνδικτιῶνος ΙΒ΄.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΛΗΤΖΑ ΚΑΙ ΑΓΡΑΦΩΝ ΚΥΡΙΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ, ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΤΟΥ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΕΛΕῼ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων, ἐν Ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἡμῶν ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ κὺρ Διονύσιε, χάρις εἴη σου τῇ θεοφιλίᾳ.

Γνωστὸν ἔστω τῇ ἀρχιερωσύνῃ σου ὅτι ὁ παρὼν ὁσιώτατος καὶ πνευματικὸς πατὴρ κὺρ Διονύσιος, ἐξερχόμενος τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους μὲ θέλησιν καὶ ἄδειαν τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἔρχεται πρὸς τὰ μέρη ταῦτα εἰς τὴν χώραν Φουρνᾶ, τὴν αὐτοῦ πατρίδα, τὴν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἐπαρχίαν κειμένην, τοῦ ἀνεγεῖραι ἀπέναντι ταύτης ἐν ᾧ τόπῳ ᾄδεται ὅτι καὶ πρόπαλαι ὑπῆρχε, κατὰ τὴν

δηλωθεῖσαν ἡμῖν αὐτόθεν ἔγγραφον ἀπόδειξιν τοῦ πρὸ αὐτῆς θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου κυρίου Διονυσίου, τὶ ἱερὸν καὶ θεῖον μονύδριον, ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, εἰς τὸ κατοικεῖν τινα ἐν αὐτῷ πνευματικὸν καὶ Διδάσκαλον τοῦ ἐξομολογεῖν τοὺς περιοίκους Χριστιανοὺς καὶ διδάσκειν τοὺς παῖδας αὐτῶν τὰ Ἱερὰ Γράμματα. Ὅθεν ἐντελλόμεθα καὶ τῇ σῇ θεοφιλίᾳ ἵνα φανῇ κατὰ πάντα εὐπειθὴς εἰς ταύτην τὴν προσταγὴν ἡμῶν καὶ ἀπόφασιν, ἥτις καὶ μέλλει νὰ γίνῃ κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην εἰς τὴν χώραν ταύτην ὡς ψυχωφελὴς καὶ σωτήριος. Οὕτω ποίησον καὶ μὴ ἄλλως ἐξαποφάσεως, ἡ δὲ (34) τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ ἡ εὐχὴ καὶ εὐλογία τῆς ἡμῶν μετριότητος εἴη μετὰ τῆς θεοφιλίας σου.

ϛψλδ΄ Ἀπριλίου κη΄

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

ΣΕΡΑΦΕΙΜ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΜΗΝ ΑΝΑΞΙΟΤΗΤΑ ΠΡΟΘΥΜΟΠΟΙΩΝ ΜΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΤΟΥ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΕΛΕῼ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ὁσιώτατε ἐν Ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι κὺρ Διονύσιε ἁγιογράφε, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη σου τῇ ὁσιότητι καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ.

Ἐλάβαμεν τὴν παραπονετικὴν καὶ παρακλητικήν της ἐπιστολὴν ἐκ χειρὸς τοῦ ἱερολογιωτάτου Καλλίστου, παρ' οὗ ἠκούσαμεν πλατύτερον τὰ πολλὰ κακὰ ὁποῦ τῆς ἔκαμεν ὁ θηριόγνωμος οὗτος γείτων καὶ μέγας ἀντίπαλος τοῦ κελλίου της, ἔτι δὲ καὶ *τὴν πολλὴν αὐτῆς ὑπομονήν, καὶ ἐδοξάσαμεν τὸν Θεὸν ὁποῦ* τὴν ἐβοήθησεν εἰς τὰ τόσα βάσανα. Ὅθεν καὶ διὰ τὸ ἀνέγκλητον καὶ ἀναίτιον τῶν μεγάλων της θλίψεων καὶ διὰ Χριστὸν αὐτῆς μέχρι τοῦδε ἄκραν ταύτης ὑπομονήν, ἂς λάβῃ τὸ γινόμενον ἡμῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκκλησιαστικὸν ἐπιτίμιον καὶ ἂς τὸ ἀναγνώσῃ ἐπ' ἐκκλησίαις καὶ ἔτι εἰς τὴν ποθουμένην αὐτῆς εἴδησιν καὶ συγχώρησιν ἐπὶ τὸ ἐξελθεῖν τοῦ Ὄρους καὶ ὑπάγειν τοῦ ἀνεγεῖραι τὸ κατὰ τὴν πατρίδα αὐτῆς θεῖον μονύδριον καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τῆς Ζωοδόχου Κυρίας μας θέλει τῆς βοηθήσει εἰς τὴν τούτου ἐκπλήρωσιν, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ ἡ εὐχὴ καὶ ἡ

εὐλογία τῆς ἡμῶν μετριότητος εἴη μετὰ τῆς σῆς ὁσιότητος.
αψλδ΄. Ἀπριλίου κη΄.
Ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης. ΣΕΡΑΦΕΙΜ.

Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΕΝ Ω ΩΚΟΔΟΜΗΤΟ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΚΑΙ ΙΕΡΟΝ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

Διὰ τῆς παρούσης ἐνυπογράφου καὶ ἐμμαρτύρου ὁμολογίας, δηλοποιοῦμεν ἁπαξάπαντες, ἱερεῖς τε καὶ γέροντες, ὅτι κατὰ τὸ αψλδ΄ ἔτος, ἐρχομένου ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν τὴν παρὰ πάντων καλουμένην Φουρνᾶς, τοῦ ἐν ἁγιογράφοις ἀρίστου καὶ ἐν ἱερομονάχοις πανοσιωτάτου κὺρ Διονυσίου καὶ συμπατριώτου μετὰ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ παίδων καὶ ἡμῶν χωριανῶν Πέτρου ἱεροδιακόνου καὶ Ἀγαπίου μοναχοῦ, οἰκείῳ ἡμῶν πόθῳ καὶ αὐτοῦ παρακινήσει, ἀφιερώθη παρὰ πάσης τῆς πολιτείας τῇ *ἀειπαρθένῳ Θεοτόκῳ τῇ Ζωοδόχῳ Πηγῇ καὶ* Δεσποίνῃ ἁπάσης τῆς κτίσεως ὁ ἀπέναντι τοῦ χωρίου δύσβατος καὶ (35) κρημνώδης τόπος ὁμερῶς μετὰ τοῦ ἀναβλύζοντος αὐτοῦ καλλιρρόου ὕδατος καὶ μὲ ὅλον τὸν λοιπὸν τόπον, ὅστις ἦτο παππούδικος τῶν ὑποκάτωθεν γεγραμμένων εὐσεβῶν καὶ φιλοθέων Χριστιανῶν, οὗ ἄνωθεν μὲν ὁ πάλαι ἀμπελὼν τῶν Ἀμπατζήδων, κάτωθεν δὲ ἡ λογκὰ αὐτῶν καὶ τὸ ρεῦμα καὶ ἑκατέρωθεν ὁ τοῦ Κώνστα Διαλοπούλου καὶ Ἀνδρέου Μπαρμπούτη, εἰς ὃν τόπον ἐν ἔτει αψλδ΄. ὁ ρηθεὶς κὺρ Διονύσιος, βουλῇ τε καὶ χάριτι τοῦ Παναγάθου ἡμῶν Θεοῦ καὶ αὐτῆς τῆς Ζωοδόχου καὶ Χαριτοβρύτου Πηγῆς τῆς Κυρίας, ἀνήγειρεν ἐκ βάθρων καὶ θεμελίων, δι᾽ οἰκείων ἐξόδων καὶ ἀναλωμάτων καὶ κόπων πολλῶν ἐπάνωθεν τοῦ καλλιρρόου αὐτῆς ὕδατος, ἐν ἀξίᾳ καὶ δυνάμει Σταυροπηγιακῇ τὸ Ἱερὸν τοῦτο αὐτῆς οἰκητήριον, καθὼς τοῖς πᾶσι καθορᾶται καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν δείκνυται, εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ αἰώνιον καὶ ἀθάνατον καὶ διὰ τὴν τῆς χώρας ψυχικὴν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν. Ὅπως ἐν αὐτῷ πνευματικοῦ τινος καὶ Διδασκάλου καθίσαντος, ταπεινοῦ, εὐλαβοῦς καὶ τὸν Θεὸν φοβουμένου καὶ μόνον τῶν πνευματικῶν φροντίζοντος καὶ τὰς ψυχὰς ἐπιμελουμένου, μὴ θνήσκουσιν οἱ Χριστιανοὶ ἀδιόρθωτοι καὶ ἀνεξομολόγητοι. Ἔτι δὲ ὠκοδόμησε καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς χώρας τὸν Παρθενῶνα τῶν καλογραιῶν καὶ ἀφιέρωσεν αὐτὸν εἰς τὸ ρηθὲν ἱερὸν καὶ θεῖον μονύδριον, ἵνα αἱ ἐν αὐτῷ βουλόμεναι κατοικῆσαι ὁσιώταται καλογραῖαι, ὦσιν ὑποτεταγμέναι ὑπὸ τὴν χάριν καὶ σκέπην τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ Βασιλίσσης ἁπάσης τῆς κτίσεως, καὶ ἑκάστη κατ᾽ ἔτος, χάριν εὐλογίας, διδόναι ἄσπρα ρ΄. ἤγουν ἑκατόν, δι᾽ ἔλαιον τοῦ θείου Ναοῦ αὐτῆς. Τοὺς δὲ ἐν τῷ ρηθέντι μονυδρίῳ κατοικήσοντας πνευματικοὺς δεῖ εἶναι, κατὰ τὴν παρὰ τῆς ἁγιωτάτης ἡμῶν Μεγάλης Ἐκκλησίας γενομένην ἐν αὐτῷ διατύπωσιν, σώφρονάς τε καὶ ἀκοινωνήτους πάσης συναναστροφῆς γυναικῶν, κοσμικῶν τε καὶ καλογραιῶν, ἐκτὸς ἐξομολογήσεως. Τότε γὰρ ἅπαξ ἐν τῷ ναῷ καὶ οὐ πλεῖον καὶ ἐκτὸς ἀναγκαίας δουλείας ἔξω τοῦ μονυδρίου. Τῇ γὰρ ἑσπέρᾳ χρὴ αὐτὰς εἰς τὴν χώραν ἀπέρχεσθαι. Εἰ δέ τις ποτὲ τῶν ἐν τῷ μονυδρίῳ βουληθείη γυναῖκα εἰσάγειν πρὸς ὑπηρεσίαν αὐτοῦ καὶ συμποσιάζειν αὐταῖς καὶ κερνᾶν καὶ ἄλλα τοιαῦτα ποιεῖν ἀνυποστόλως, ἃ οὐκ ἔξεστιν, ὡς ἀπάδοντα καὶ ἀνοίκεια τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος, οὗτος μὲν ὑποκείσθω τῇ τοῦ κυροῦ Διονυσίου καὶ τῆς χώρας ἐξουσίᾳ παιδευόμενος ὑπ᾽ αὐτῶν ἄνευ τινὸς ἀμελείας καὶ ὑπερθέσεως, ἀντ᾽ ἐκείνου δὲ εἰσαχθήτω ὅστις ἂν δόξῃ ἄξιον ἀρετῆς ὑποκείμενον καὶ τὰ ἀνωτέρω διωρισμένα (36) συντηρεῖν ἀπαρασάλευτα ὑπισχνούμενος. Ἔτι δὲ εἰς ἀσφαλεστέραν δηλοποίησιν γράφομεν ὅτι τοῦ διαληφθέντος κυρίου Διονυσίου, ἐξουσιαστοῦ πάντων καὶ ἐπιτηρητοῦ τυγχάνοντος, παρόντος τε καὶ ἀπόντος ὡς κτίτορος γνησίου, μηδεὶς τῶν ἀπὸ τῆς χώρας ἕξει ὅπως ποτέ τινα ἐξουσίαν κατὰ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων, ἀλλ᾽ ἔστωσαν πάντῃ ἐλεύθερα πάσης καὶ παντοίας ἐνοχλήσεως.

Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν τῶν μεταγενεστέρων ἐγένετο τὸ παρὸν ἡμέτερον Γράμμα καὶ κυρωθὲν ὑπογραφαῖς τιμίων γερόντων καὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων, τῶν τε ἐκ τοῦ αὐτοῦ τούτου χωρίου καὶ ἑτέρων παρατυχόντων, ἐδόθη τῇ αὐτοῦ πανοσιότητι καὶ τοῖς *πνευματικοῖς αὐτοῦ τέκνοις.*

Ἐν ἔτει αψλη΄ καὶ μηνὶ Ἰουλίῳ.

Ὁ ἱερεὺς Ἰωάννης καὶ Οἰκονόμος μετὰ τῶν λοιπῶν χωριανῶν ἱερέων παπᾶ Δημητρίου Φίλη καὶ παπᾶ Δημητρίου Καββάδη καὶ παπᾶ Θεοδοσίου καὶ παπᾶ Ἀθανασίου καὶ τοῦ μικροῦ παπᾶ Δημητρίου, παρόντες πάντες στερκτοί τε καὶ μάρτυρες.

Ὁ γέρω Δῆμος Κροκῆς μετὰ τῶν συνευρεθέντων μοι ἐπιλοίπων χωριανῶν γερόντων, γέρου Ἰωάννου Τζουκαλᾶ καὶ γέρου Κώνστα καὶ Νίκου Πεζάκη καὶ γέρου Κυρίτζη καὶ Πενεζῆ Τζήρου καὶ Στέριου καὶ Χρίστου Μπαρμπούτη καὶ Δημητρίου Δημουλίκη, παρόντες στερκτοί τε καὶ μάρτυρες.

Ὁ γέρω Στέριος Φίλης μετὰ τοῦ Δημητρίου Δανίλη καὶ Πολύζου Κρεματζῆ καὶ Δημητρίου Τζιαούση καὶ Θέου Παναουπούλου καὶ Στέριου Ἀναγνώστου καὶ Χριστοδούλου Κροκῆ καὶ Ἀναγνώστου Γέρω Κώνστα, πάντες παρόντες στερκτοί τε καὶ μάρτυρες.

Ὁ Γεώργιος τοῦ Χαλκέως καὶ Τριαντάφυλλος Μυστάκης καὶ Γεώργης τοῦ Θωμᾶ καὶ Ἀλέξης Πεζάκης καὶ Γεώργης καὶ Ἰωάννης

καὶ Θέος τοῦ Φράγκου Τζιόλης καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἡ πολιτεία ὅλη τοῦ χωρίου ἡμῶν στερκτοί τε καὶ μάρτυρες.

Ὁ ἐκ Ρενδίνης Οἰκονόμος Δημήτριος ἱερεὺς Κωνσταντίδης μετὰ τῶν λοιπῶν μου αὐταδέλφων Ἰωάννου, Ἀθανασίου, Ἀντωνίου καὶ Γεωργίου Ἀναγνώστου, μάρτυρες εἰς τ' ἄνωθεν.

Ὁ ἐκ τῆς μονῆς Βράχας Δαμασκηνὸς ἱερομόναχος μαρτυρῶ.

Ὁ ἱερεὺς Δημήτριος τοῦ Κυρίτζη ἀπὸ Καρύτζα μετὰ τῆς συνοδείας μου ἀδελφοῦ μου Ἀποστόλη καὶ Χριστοδούλου παπᾶ Γιαννοπούλου μαρτυρῶ.

Ὁ ἰατρὸς Χριστόδουλος τοῦ Μάνθου μετὰ τῆς συνοδείας μου Ἰωάννου Κολώνη Στεφανῆ (κεσαήνης) μαρτυρῶ ἃ ἤκουσα καὶ εἶδον.

Κἀγὼ ὁ Ἀναγνώστης τοῦ παπᾶ Δημήτρη Φίλη, ὁ καὶ προσταχθεὶς παρὰ τῆς (37) Πολιτείας καὶ γράψας τὴν ὁμολογίαν ταῦτην, ἐπιβεβαιῶ τὰ ἄνωθεν.

ΟΙ ΑΦΙΕΡΩΣΑΝΤΕΣ ΤΟΠΟΝ ΟΙΚΕΙΟΝ ΤΩ ΕΙΡΗΜΕΝΩ ΜΟΝΥΔΡΙΩ ΔΙΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΑΥΤΩΝ

Ὁ Ἀμπατζόπουλος Δημήτριος καὶ Ἀμπατζόπουλος Θέος, Ἀναγνώστης, οἱ δύο ἐξάδελφοι, δεδώκαμεν διὰ μνημόσυνόν μας αἰώνιον τῇ κεχαριτωμένῃ Κυρίᾳ ἡμῶν Δεσποίνῃ τῇ Ζωοδόχῳ Πηγῇ μερικὸν τόπον παππούδικόν μας ἐν ᾧ ἐκτίσθη ὁ θεῖος αὐτῆς Ναὸς μετὰ τῶν ἄνωθεν οἰκημάτων καὶ ἐγράψαμεν τὰ ὀνόματα ἡμῶν εἰς τὴν ἱερὰν αὐτοῦ πρόθεσιν νὰ μνημονεύωνται μετὰ τῶν γονέων καὶ πάππων ἡμῶν, ἅτινα καὶ εἰς τὴν ὁμολογίαν τὰ γράφομεν εἰς ἔνδειξιν μαρτυρίας, Δημήτριος, Θεοδόσιος καὶ οἱ γονεῖς καὶ πάπποι αὐτῶν.

Ὁ Ἀντώνιος Μπαρμπούτης, μετὰ τῆς συμβίου μου Σουλτάνας, ἀφιερώσαμεν μὲ γνώμην κοινὴν καὶ μὲ τὴν ἰδίαν μας θέλησιν, ὅλον τὸν τόπον ὁποῦ μᾶς ἔτυχεν ἀπὸ τὸ Ἀμπατζίδικον ἀμπέλι, τῇ κεχαριτωμένῃ Θεοτόκῳ τῇ Ζωοδόχῳ Πηγῇ καὶ ἐγράψαμεν τὰ παρόντα ἡμῶν ὀνόματα, Ἀντώνιον, Σουλτάναν, Ἀνδρόνιον, Κουρτέσαν, Ἀλέξιον καὶ Χρυσαφίναν.

Κἀγὼ ὁ Ἰωάννης τοῦ Μεγαγιάννη δέδωκα διὰ μνημόσυνόν μου αἰώνιον τῇ Κυρίᾳ μου Θεοτόκῳ τῇ Ζωοδόχῳ Πηγῇ ὅλον τὸν παππούδικόν μου τόπον ὁποῦ εἶχα ἔγγιστα αὐτῆς ἀπὸ τὰ μεγάλα δένδρα ἕως κάτω εἰς τὴν Ἀμπατζίδικην λογκὰν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Διαλοπούλου καὶ τὸν Καββαδιάτικον τόπον ἕως τὸν τόπον τῶν Ρουσαίων καὶ ἔγραψα τὸ ὄνομά μου ἔν τε τῇ Ἱερᾷ παρρησίᾳ καὶ Ἁγίᾳ προθέσει νὰ μνημονεύεται μετὰ τῶν γονέων μου καὶ πάππων μου αἰώνια, τὰ ὁποῖα τὰ γράφομεν καὶ εἰς τὴν

ὁμολογίαν διὰ σαφεστέραν αὐτῆς βεβαίωσιν. Ἰωάννης, Στέριος, Μαρία καὶ οἱ γονεῖς καὶ οἱ πάπποι αὐτῶν.

Ὁ Ροῦσος Θέος μετὰ τῆς ἐξαδέλφης μου Σιάφως καὶ ὁ Ροῦσος Κώνστας μετὰ τῆς νύφης μου Ἀλέξινας καὶ ὁ Γεώργης Μπούκου καὶ ὁ Μαργάρης τοῦ Ἀδάμη, δεδώκαμεν διὰ μνημόσυνόν μας αἰώνιον τῇ Κυρίᾳ μας Θεοτόκῳ τῇ Ζωοδόχῳ Πηγῇ τὸν τόπον τὸν προγονικὸν ἡμῶν ὅλον, ἀπὸ ἄνω ἕως κάτω εἰς τὸ ρεῦμα καὶ ἀπὸ τὸν προγεγραμμένον τόπον τοῦ Μεγαγιάννη ἕως τοῦ Παύλου τὴν λογκὰν καὶ ἐγράψαμεν ἐν τῇ Ἁγίᾳ προθέσει τὰ ὀνόματα ἡμῶν νὰ μνημονεύωνται μετὰ τῶν γονέων καὶ πάππων μας, ἅπερ δὴ καὶ ἐνταῦθα σημειώνομεν εἰς μαρτυρικὴν ἔνδειξιν καὶ βεβαίωσιν τῆς ὁμολογίας. Θέος, Κώνστας, Ἀλέξιος, Γεώργιος, Σιάφω, Μαργάρης καὶ οἱ γονεῖς καὶ οἱ πάπποι αὐτῶν.

Ἐγὼ ἡ Ξάνθω τοῦ Λατζίδη ὁμοῦ μὲ τὰ παιδία μου, ἀφιέρωσα εἰς τὴν Κυρί(38)αν μου Θεοτόκον καὶ Ζωοδόχον Πηγὴν ὅλον τὸν πατρικόν μου τόπον ὁποῦ εὑρίσκεται ἔξωθεν τοῦ τοίχου τοῦ ἀμπελῶνος *μου καὶ ἔγραψα ἐν τῇ Ἁγίᾳ Προθέσει τὰ ὀνόματα* ταῦτα Ἀλεξίου καὶ Σταμούλως.

Ὁ Δῆμος Ζαλτίκης μετὰ τοῦ ἐξαδέλφου μου Ἰωάννου δεδώκαμεν διὰ μνημόσυνόν μας αἰώνιον τῇ Κυρίᾳ μας Θεοτόκῳ τῇ Ζωοδόχῳ Πηγῇ ὅλην τὴν παππουδικήν μας λογκάν, τὴν λεγομένην τοῦ Παύλου, ὁμοῦ καὶ τὰ δύο ἡμῶν μερίδια, τοῦ μὲν Δήμου ἀπὸ τὸν προαφιερωμένον τόπον τῶν Ρουσαίων ἕως τοῦ ἀμπελῶ*νος τοῦ Ἀλεξίου Μακέδη καὶ ἕως κάτω εἰς τὸ ρεῦμα καὶ* τελειώνει ἕως τὸ ἐπάνω γεφύρι, τοῦ δὲ Ἰωάννου πέραν τοῦ ρεύματος ἀπὸ τὸν ἄμπουλαν ἕως ἄνω εἰς τὸν δρόμον καὶ ἴσια μέχρι τῆς ἀγριοκαστανέας καὶ ἐγράψαμεν ἐν τῇ Ἱερᾷ προθέσει τὰ ὀνόματα ἡμῶν μετὰ τῶν γονέων καὶ πάππων μας νὰ μνημονεύωνται αἰώνια, ἅτινα τὰ σημειώνομεν καὶ εἰς τὴν ὁμολογίαν διὰ μαρτυρίας ἔνδειξιν. Δῆμος, Ἰωάννης, Ἀποστόλης, Ρίζος, Κυπριανῆς μοναχῆς, Ἀρχόντως καὶ οἱ γονεῖς καὶ οἱ πάπποι αὐτῶν.

ΓΡΑΜΜΑ ΧΑΡΙΝ ΕΛΕΟΥΣ ΔΟΘΕΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΗΤΖΑ ΚΑΙ ΑΓΡΑΦΩΝ ΚΥΡΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

Οἱ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ διατελοῦντες κατὰ πᾶσαν κώμην καὶ χώραν ἐντιμότατοι κληρικοί, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, χρήσιμοι ἄρχοντες καὶ γέροντες τοῦ Βιλαετίου, πρωτομαΐστορες καὶ μαΐστορες τῶν ρουφετίων, τεχνῖται καὶ γεωργοὶ καὶ οἱ διατρίβοντες εἰς τὰ ὄρη καὶ βουνὰ βοσκοί τε καὶ ποιμένες καὶ λοιποὶ πάντες

χριστιανοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ὅτι εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπαρχίαν, κατὰ τὸ κλῖμα τῶν Ἀγράφων, *εὑρίσκεται* χωρίον τι Φουρνᾶς καλούμενον καὶ οἱ ἐν αὐτῷ οἰκοῦντες ἐγχώριοι χριστιανοὶ πρὸ πολλῶν χρόνων ἐπεθύμουν νὰ κτίσουν τι παρὰ μικρὸν μονύδριον εἰς τὴν χώραν τους, ὡσὰν ὁποῦ εἶναι πολλὰ ἀναγκαῖον, ὄχι τόσον δι' ἐκείνους, ὁποῦ μέλλουν νὰ μονάσουν, ὅσον διὰ χρείαν καὶ ἀνάγκην τῆς χώρας, ἕνα μὲν *νὰ ἔχουν πνευματικὸν ἐγκάτοικον* δι' ἐξομολόγησιν ὁποῦ νὰ τρέχουν μικροὶ καὶ μεγάλοι (39), νέοι καὶ γέροντες καὶ μάλιστα εἰς καιρὸν ἀνάγκης διὰ νὰ μὴν ἀποθνήσκουν οἱ χριστιανοὶ ἀδιόρθωτοι καὶ παραπέμπονται φεῦ εἰς τὴν κόλασιν, ἄλλο δὲ ὅτι ἂν τύχῃ νὰ κατοικήσῃ καὶ κανένας ἄνθρωπος πεπαιδευμένος *εἰς μάθησιν, νὰ γυμνάζωνται* οἱ ἐντελέστεροι παῖδες εἰς περισσοτέραν προκοπὴν καὶ μάθησιν, ἔτι δὲ καὶ ὅστις τῶν χριστιανῶν τῆς αὐτῆς χώρας ἤθελε προαιρεθῇ νὰ μονάσῃ, νὰ ἔχῃ τὴν ὁδὸν εὐχερῆ. Καὶ δὴ τοῦ τοιούτου θεαρέστου σκοποῦ ἔμπειρος ἐπιστάτης καὶ πρόθυμος εὑρεθεὶς ὁ ὁσιώτατος *ἐν Ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι Κὺρ Διονύσιος*, θείῳ ζήλῳ κινούμενος ἐπεχειρίσθη μὲ ἄδειαν Πατριαρχικὴν καὶ θέλησιν ἡμετέραν καὶ ᾠκοδόμησεν αὐτὸ ἐν ἀξίᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ Σταυροπηγιακῇ, ἀντίπερα τῆς αὐτῆς χώρας ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, εἰς *λιμένα πνευματικὸν καὶ ψυχικὸν καταφύγιον τῶν ἐντοπίων* χριστιανῶν καὶ οὐ μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ μέσα εἰς τὴν χώραν ἔκτισεν οἰκίδιόν τι, οἱονεί τινα Παρθενῶνα, ἀφιερώνοντάς το τῇ εἰρημένῃ μονῇ διὰ νὰ παίρνῃ παρὰ μικρὸν δόσιμον ἀπὸ ἥν τινα μοναχὴν ἤθελε μονάσει, διὰ νὰ ἀγοράζηται ἔλαιον καὶ κηρίον τῆς ἐκκλησίας, *ἔργον ἀληθινὰ κοινωφελὲς καὶ σωτήριον καὶ εἰς τὴν χώραν* ταύτην κατὰ πολλὰ ἀναγκαῖον. Ὅθεν λοιπὸν διὰ νὰ λάβῃ τέλειον καλλωπισμόν, διὰ τοῦ παρόντος εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες τὴν ὑμετέραν χρηστότητα, γράφομεν καὶ παρακινοῦμέν σας ἅπαντας νὰ συνδράμητε καὶ νὰ συμβοηθήσητε τὸν ῥηθέντα πνευματικὸν *πατέρα κὺρ Διονύσιον*, τὸν τὸ παρὸν ἐπιφέροντα, μὲ λόγον καὶ μὲ ἔργον καὶ φιλελεήμονα προαίρεσιν δίδοντες αὐτῷ ἕκαστος καθ' ἃ δύναται καὶ προαιρεῖται ἐκ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐδωρήσατο αὐτῷ ὁ πανάγαθος Κύριος, γράφοντες καὶ τὰ τίμιά σας ὀνόματα, ὁ μὲν πρόθεσιν, ὁ δὲ παρρησίαν, ὁ δὲ σαραντάριον, ὁ δὲ σαρανταλείτουργον, ὁ δὲ ἀδελφᾶτον καὶ ἄλλος ἄλλο τι, πολὺ ἢ ὀλίγον, νὰ μνημονεύωνται καθὼς καὶ εἰς τὰ ἄλλα μοναστήρια, καὶ μάλιστα ἐσεῖς οἱ χωριανοὶ θέλετε ἔχει περισσοτέραν ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα, ὄχι μόνον μὲ λόγια, ἀλλὰ καὶ μὲ δόσιμον εἰς ὅ,τι κάμνει χρείαν καὶ μὲ τὴν βοήθειαν καὶ ἐργα-(40)σίαν. Διότι πανταχοῦ τὸ τῆς ἐλεημοσύνης θεοδίδακτον ἔργον καλὸν καὶ ἐπαινετὸν εἶναι, ὡς ψυχὴν ἐκ θανάτου ῥυόμενον καὶ πλῆθος ἁμαρτιῶν καλύπτον καὶ ἐξομοιοῦν τῷ Θεῷ τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὸ ἱερὸν καὶ θεῖον λόγιον, ἀλλ' ἐξαιρέτως πολλὴν παρέχει τὴν ὠφέλειαν ὅταν γίνεται εἰς καινούριον θεῖον οἶκον, ὡσὰν ὁποῦ μέλλει νὰ δοξάζηται ὁ Θεὸς εἰς τόπον ὁποῦ δὲν ἐδοξάζετο καὶ φανερὸν εἶναι ὅτι γίνεται προσθήκη τῆς πρὸς Θεὸν δοξολογίας καὶ λατρείας. Οὕτω ποιήσατε ἅπαντες, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα, ἵνα αὐτὸ μὲν τὸ θεῖον τέμενος λάβῃ τέλειον καλλωπισμόν, τὰ δὲ τίμιά σας ὀνόματα νὰ μνημονεύωνται ἐν ἑσπέρᾳ καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίᾳ, ὑμεῖς δὲ νὰ ἔχητε *τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον εἰς πᾶσαν ἀνάγκην βοηθὸν καὶ ἀντιλήπτορα*, εἰς δὲ πάντα τὰ αἰτήματά σας νὰ ῥέῃ τὰς χάριτας ἀφθόνως καὶ πλουσιοπαρόχως, παρὰ δὲ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοὺς μισθοὺς μυριοπλασίους, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος καὶ ἡ εὐχὴ καὶ ἡ εὐλογία τῆς ἡμῶν ταπεινότητος εἴη μετὰ πάντων *ὑμῶν. Ἀμήν*.

Τῷ δὲ εἰρημένῳ ἱερομονάχῳ καὶ πνευματικῷ Διονυσίῳ δεδώκαμεν ἄδειαν ἐπιτραχήλιον φορεῖν, ἁγιασμοὺς ψάλλειν καὶ τοὺς λογισμοὺς δέχεσθαι τῶν προσιόντων.

αψλη'. Μαΐῳ ια'. Λητζᾶς καὶ Ἀγράφων ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΑΡΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ, ΣΥΣΤΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΙΚΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

Τῷ Παναγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Κυρίῳ Νεοφύτῳ τὴν ἐκ μέσης ψυχῆς καὶ καρδίας, σὺν τῷ Χριστὸς Ἀνέστη τῷ κοσμοχαρ-*μοσύνῳ ἀσπασμῷ, ὀφειλομένην προσκύνησιν*.

Τοὺς ἐπ' ἀρετῇ διαβεβοημένους καὶ ἐν ἀγαθοεργίαις διακειμένους ὁσίους καὶ ἱεροὺς ἄνδρας, ἐπείπερ καὶ ἀποστολικῶς ἐντέταλται τοῖς ἄρχουσιν τῶν Ἐκκλησιῶν διὰ συστατικῶν γραμμάτων συσταίνειν αὐτοὺς τοῖς πᾶσιν καὶ ἀνακαλύπτειν αὐτῶν τὰ ἔνθεα *κατορθώματα, ἔδοξε κἀμοὶ Παναγιώτατε ἡμῶν αὐθέντα καὶ* Δέσποτα, διὰ τοῦ ταπεινοῦ μου τουτουῒ (41) Γράματος συστῆσαι πρὸς τὴν ὑμετέραν παναγιότητα τὸν παρόντα ὁσιώτατον πνευματικὸν πατέρα κὺρ Διονύσιον καὶ ἀνακαλύψαι τὸν ἔνθεον αὐτοῦ σκοπόν, δι' ὃν τρέχει πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν χρείαν ἣν ἔχει παρ' αὐ-

τῆς πρὸς στερέωσίν τινος θείου αὐτοῦ κατορθώματος, ὃ ἐπεχειρίσθη πρὸς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τιμὴν τῆς ὑπεράγνου αὐτοῦ Μητρὸς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ πρὸς πνευματικὴν ὠφέλειαν ἁπάσης τῆς κατὰ τὴν πατρίδα αὐτοῦ Χριστιανικῆς ὁμηγύρεως, ὅστις ὑπῆρχεν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας αὐτοῦ ἡσυχάζων ἔν τινι Κελλίῳ εἰς τὸ Ὄρος τοῦτο τὸ Ἁγιώνυμον, θεοφιλῶς καὶ ἁγίως πολιτευόμενος, φίλος ἄκρος τῆς ἐμῆς ταπεινότητος, καθ' οὗ ὁ δολιόφρων διάβολος ὥπλισέ τινα τῶν μοναχῶν κατατρέχοντα αὐτὸν διὰ παντὸς καὶ βλάπτοντα χωρίς τινος εὐλογοφανοῦς αἰτίας, δι' οὗ βιαζόμενος ἀδείᾳ καὶ συγγνώμῃ τοῦ πρὸ αὐτῆς προέδρου Κυρίου Σεραφείμ, ἐξῆλθε τοῦ Ὄρους πρὸ χρόνων ἤδη ἓξ καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰ μέρη τῆς ἐπισκοπῆς Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων εἰς χωρίον τοῦ Φουρνᾶ τὴν αὐτοῦ πατρίδα, τοῦ ἀνεγεῖραι ἐν αὐτῇ τι ἱερὸν καὶ θεῖον μονύδριον, ἐπ' ὀνόματι λέγω τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, διὰ τὴν τῶν ὁμοπατρίδων αὐτοῦ ψυχικὴν ὠφέλειαν, ἀναβιβαζομένης δὲ τῆς ὑμετέρας παναγιότητος ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας θρόνον, ἐμέλησε καὶ ταύτῃ ἐμφανισθῆναι, ἀφεὶς τὴν οἰκοδομὴν ἀτελῆ, ἀνερχόμενος δὲ πρὸς αὐτὴν διῆλθε καὶ παρ' ἡμῶν. Ὅθεν οὐκ ὤκνησα δι' εὐτελοῦς τὴν ὑμετέραν παναγιότητα προσκυνῆσαι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ, φίλου ἄκρου ὡς ἔφην διακειμένου, ταύτην παρακαλέσαι ὅπως ὑποδεχθῇ αὐτὸν εὐμενῶς τε καὶ φιλοφρόνως, μηδαμῶς ἐνδοιάζειν εἰς εἴ τι ἂν αὐτὴν ἐπικαλεσθῇ διὰ τὸ εἰρημένον μονύδριον καὶ βέβαιος εἰμὶ ὅτι καὶ τοῦ αἰτήματος οὐκ ἀποτύχω καὶ ἐπιστολῆς σεβασμίας δηλωτικῆς τῆς ἐφετῆς μοι ὑγείας της δι' αὐτοῦ ἀξιωθήσομαι. Καὶ ταῦτα μὲν ἱκετικῶς πρὸς τὴν ὑμετέραν παναγιότητα, αἱ δὲ πανάγιαι καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαί τε καὶ εὐλογίαι εἴησαν μεθ' ἡμῶν ἐν βίῳ παντί.

ϛψμ΄. Μαΐου ιγ΄. Τῆς σῆς Παναγιότητος πρόθυμος θεράπων, ὁ ποτὲ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης

ΝΕΟΦΥΤΟΣ

---

(42) ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΜΟΙ ΕΝΤΑΛΤΗΡΙΩΔΕΣ ΓΡΑΜΜΑ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ

ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς ἐνταλτηρίου Γράμματος ἀνατίθησί σοι τῷ ὁσιωτάτῳ ἐν Ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι κὺρ Διονυσίῳ, υἱῷ κατὰ πνεῦμα ἀγαπητῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος, τὸ τῆς πνευματικῆς πατρότητος λειτούργημα, ὃς δὴ καὶ ὀφείλεις προσδέχεσθαι τοὺς προσερχομένους σοι ἐπὶ ἐξιλεώσει τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων καὶ ἀνακρίνειν αὐτοὺς καὶ τὰ ἐν βάθει τῆς διανοίας αὐτῶν ἐρευνᾶν καὶ τὰς πράξεις καταμανθάνειν, ἐφ' ᾧ τὰς μὲν ἀρχὰς καὶ αἰτίας, ὡς οἷόν τε, ἀνακόπτειν καὶ ἀναστέλλειν καὶ τέλεον ἐκριζοῦν, τὰ δὲ τέλη καὶ ἐνεργήματα τούτων εὐθύνειν κανονικῶς πρὸς τὰς ἕξεις μέντοι καὶ τὰς διαθέσεις καὶ τὰς ποιότητας τῶν προσερχομένων σοι καὶ τὰ φάρμακα τούτοις ἐπιτιθέναι καὶ γίνεσθαι τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, νῦν μὲν ἐλέγχων, νῦν δὲ ἐπιτιμῶν, ἄλλοτε δὲ παρακαλῶν, νουθετῶν καὶ παντὶ τρόπῳ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν πραγματευόμενος. Ὅθεν καὶ δήσεις μὲν τῶν ἁμαρτημάτων ἃ δεῖ δεθῆναι, λύσεις δ' αὖθις τὰ λύσεως ἄξια, ὡς συνεργὸς καὶ ὑπηρέτης τῆς παρὰ Θεοῦ διὰ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων μεταβάσης εἰς ἡμᾶς δωρεᾶς τε καὶ χάριτος ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν.

Ἐκχωροῦμεν δέ σοι ἀποκείρειν καὶ τοὺς τὸ μοναδικὸν σχῆμα προαιρουμένους, εἴτε ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν τοῦτο βούλοιντο, εἴτε ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀναπνοαῖς ἐλθόντες, μετὰ τῆς ὀφειλομένης μέντοι κανονικῆς παρατηρήσεως καὶ τῶν συνήθων τοῦ μοναχικοῦ σχήματος συνθηκῶν καὶ ὑποταγῶν καὶ ἀποταγῶν, καὶ μάλιστα τῆς πρὸς τὸν ἀνάδοχον ὑποταγῆς αὐτοῦ, τούς δέ γε πρὸς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀναγομένους ἀξίωμα οὕτω δεῖ σε διευρευνᾶν καὶ ἐξακριβοῦν ὡς ὁ ἀποστολικὸς καὶ κανονικὸς ἀπαιτεῖ λόγος, μή ποτε διὰ ραθυμίαν τινὰ ἢ συναρπαγὴν ἀλλοτρίαις κοινωνήσας φανῇς ἁμαρτίας, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, πρὸς δὲ τούτοις ὀφείλεις ἀναστρέφεσθαι ἐν πάσῃ εὐλαβείᾳ, ἥτις ἁρμόζουσα ἐστὶ πνευματικοῖς ἀνδράσιν, ὡς λόγον ἀποδώσων Θεῷ. Ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἀπολέλυταί σοι καὶ τὸ παρὸν ἐνταλτήριον Γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος. (43)

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ϛψμ΄, μηνὶ Ἰουλίῳ, Ἰνδικτιῶνος γ΄.

Η ΠΑΡ' ΗΜΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΡΟΣ ΑΜΦΟΤΕΡΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΥΘΕΝΤΑΣ ΚΥΡΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΓΚΙΚΑ ΚΑΙ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΚΑΛΛΙΜΑΧΗΝ ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

Τοῖς ὑψηλοτάτοις καὶ θεοσεβεστάτοις αὐθένταις Κυρίῳ Κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Γκίκα καὶ Κυρίῳ Γρηγορίῳ Καλλιμάχῃ τὴν εὐτελῆ καὶ ταπεινὴν ἀπονέμω προσκύνησιν.

Διὰ τοῦ ταπεινοῦ καὶ εὐτελοῦς γράμματός μου, ὑψηλότατοί μοι αὐθένται, ἀναφέρω τῇ ἄκρᾳ ὑμῶν καλοκαγαθίᾳ ὅτι ἐκ νεαρᾶς μου *ἡλικίας μέχρι τοῦδε ἤμην διατρίβων καὶ ἡσυχάζων ἔν τινι*

Κελλίῳ ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω, ἤδη δὲ πρὸ χρόνων ἓξ διαβαίνοντας εἰς χώραν καλουμένην «Φουρνᾶς», τὴν πατρίδα μου, ἥτις κεῖται ὑπὸ τὴν ἐπισκοπὴν Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων καὶ εὑρίσκοντάς τινα τόπον ἀπέναντι αὐτῆς ἔχοντά τι ὕδωρ θαυμάσιον, ζήλῳ θείῳ κινούμενος, ἀδείᾳ καὶ συγγνώμῃ Πατριαρχικῇ, ἀνήγειρα μετὰ πολλῶν κόπων ἐπάνωθεν αὐτοῦ Ναὸν ἅγιον ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἔχοντας σκοπὸν οἰκοδομῆσαι καὶ πέριξ αὐτοῦ ὀλίγα κελλία, ὥστε συστῆσαι αὐτὸ παρὰ μικρόν τι ἱερὸν φροντιστήριον εἰς σπουδὴν καὶ ἄσκησιν τῶν ἐκεῖσε εὑρισκομένων παίδων, πρὸς δὲ καὶ ψυχικὴν διόρθωσιν τῶν εἰς τὴν χώραν ταύτην τελευτώντων χριστιανῶν, προσέδραμον τῷ ἐλέει τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ πρῶτον μέν, μετὰ Θεόν, βάλλω κυρίους καὶ ἐξουσιαστὰς πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ θείου μου τούτου ἐπιχειρήματος τὴν ὑμῶν ὑψηλότητα, ὡς στύλους τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως καὶ μεγάλους ἐπιστάτας τῆς εἰρημένης ταύτης πατρίδος μου, καὶ δέομαι δι' ὑμῶν γενέσθαι Σιγίλλιον Ἱερὸν καὶ συνοδικὸν Πατριαρχικὸν Γράμμα, περιέχον τὰ προνόμια ἅπαντα τοῦ Σταυροπηγίου, ἔτι δὲ καὶ βασιλικὸν φιρμάνι καὶ εἴ τι ἄλλο κρίνει ἡ ὑψηλότης ὑμῶν ἀναγκαῖον διὰ τὴν τούτου στερέωσιν, ὥστε μὴ καταπατεῖσθαι παρά τινος ἢ ἐνοχλεῖσθαι τὸ σύνολον, εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Καὶ τούτου γενομένου διὰ τῆς συνδρομῆς τῆς ὑμῶν ὑψηλότητος ἕξοιτε τὸ μνημόσυνον αἰώνιον καὶ ἀκατάπαυστον μετὰ τῶν μακαρίων γονέων ὑμῶν, ὡς ἴδιοι καὶ καθολικοὶ κτίτορες. Οὕτω παρακαλῶ μὴ ἀπο-(44)τυχὼν τῆς αἰτήσεως, τὰ δὲ ἔτη τῆς ὑμῶν ὑψηλότητος εἴησαν παρὰ Θεοῦ πλεῖστα καὶ πανευδαιμονέστατα.

αψμ΄. Ἰουνίου ε΄.

Τῆς ὑμετέρας θεοσεβεστάτης ὑψηλότητος ἡμῶν ταπεινὸς Ἱερομόναχος Διονύσιος καὶ πρὸς Θεὸν εὐχέτης ὑμῶν διάπυρος, ὁ Ἱστοριογράφος.

ΤΑΞΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΥ ΗΤΙΣ ΕΓΕΓΟΝΕΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

Τῶν εὐσεβεστάτων καὶ ὑψηλοτάτων αὐθεντῶν Κυρίου Ἀλεξάνδρου Γκίκα καὶ Κυρίου Γρηγορίου Καλλιμάχη δεξαμένων τὴν ἀναφορὰν καὶ τῇ αἰτήσει ἡμῶν ὑποκλινάντων, συνευδοκοῦντος αὐτοῖς καὶ τοῦ Πατριάρχου, ἐγράφη ὁ τίμιος Σταυρὸς εἰς τὸ ἱερὸν Σιγίλλιον καὶ ἐκυρώθησαν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Εἶτα ἐρρέθη καὶ ἡ παροῦσα ἀκολουθία, εὐλογήσαντος τοῦ Πατριάρχου. Μετὰ τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, τὸ Πάτερ ἡμῶν καὶ ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐξεφωνήθη παρ' αὐτοῦ ἡ παροῦσα εὐχή, λέγοντος τοῦ διακόνου· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ προτυπώσας ποτὲ τῇ ῥάβδῳ τοῦ προφήτου σου Μωϋσέως τὸν Τίμιον Σταυρὸν τοῦ ἀγαπητοῦ σου υἱοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἁγιάσας εἰς τόπον τῆς Ἁγίας σου Ἐκκλησίας δι' αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, αὐτὸς τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος εὐλόγησον καὶ ἁγίασον καὶ δι' ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν νῦν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ζωοδόχου Παρθενομήτορος οἰκοδομούμενον οἶκον παρὰ τοῦ δούλου σου Διονυσίου ἱερομονάχου, καὶ ποίησον αὐτὸν σκήνωμα θείας δόξης σου διὰ τοῦ σημείου τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ σου, ὃν ἐποιήσαμεν ἐπιτιθέναι τῷ θυσιαστηρίῳ αὐτοῦ καὶ ἔστω εἰς ἀποτροπὴν δαιμόνων καὶ πονηροῦ συναντήματος καὶ εἰς φύλαξιν τῶν πέριξ χριστιανῶν καὶ τοῦ τόπου καὶ τῆς Πηγῆς καὶ εἰς τελείωσιν τοῦ λοιποῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ εἰς ἁγιασμὸν τῶν ψυχῶν τῶν μελλόντων μονάσαι ἐν αὐτῷ, ἵνα ἱερουργῶσιν ἀκατακρίτως τὰ ἐπουράνιά σου μυστήρια, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτῶν τε καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς ἐν αὐτῷ τιμωμένης Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ὅτι εὐλόγηται καὶ δεδόξασταί (45) σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου... Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὸν οἰκοδομούμενον κ.λπ. Ὅτι Θεὸς ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις.... Εἰρήνη πᾶσι· τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἀρραγῆ καὶ ἀσάλευτον ἐπὶ τῇ τοῦ Πέτρου ὁμολογίᾳ, οἰκοδομήσας Ἐκκλησίαν καὶ τῷ παναχράντῳ καὶ Ζωοποιῷ σου αἵματι αὐτὴν ἐξαγοράσας, αὐτὸς πανάγιε καὶ πανάγαθε Δέσποτα θεμέλιον ποίησον ἐπίσης ἀσάλευτον τὰ παρ' ἡμῶν γενόμενα τῆς σῆς χάριτος ἱερὰ ἀποτρόπαια ἐπὶ τὸ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς μητρός σου θεῖον τοῦτο καὶ σεβάσμιον οἰκητήριον καὶ στερέωσαν αὐτὸ τῇ δυνάμει σου καὶ σκήνωμα τέλειον δεῖξον τῆς δόξης σου καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἀνώτερον προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως, ὅπως οἱ ἐν αὐτῷ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦντες τὴν σὴν ἄκραν μεγαλειότητα, ἀπολαύωσι τῆς παρὰ σοῦ χορηγίας τῶν ἀγαθῶν τοῦ παντὸς ἀγαθοῦ παρεκτικοῦ, ἄμειψαι δὲ καὶ ἡμῖν καὶ πᾶσι τοῖς συνεργοῦσι δι' αὐτοῦ τὰ συμφέροντα, τὴν τῶν ἀμπλακημάτων συγχώρησιν καὶ ἀξίωσον ἅπαντας τῆς τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν ἀπολαύσεως, χάριτι τοῦ προανάρχου Σου Πατρὸς καὶ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡ-

μᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα, καὶ νῦν...

Σημείωσις τῶν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Σταυρῷ ἐγκεχαραγμένων γραμμάτων.

(ΤΑ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ)

Σταυροπήγιον Πατριαρχικὸν ἀπέναντι τῆς θεοσώστου κώμης Φουρνᾶ κείμενον ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐπισκοπῇ καὶ ἐπαρχίᾳ Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων, ἁγιασθὲν ἐπ' ὀνόματι τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν τῷ ἰδίῳ θελήματι παρὰ τοῦ Πανσγιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου Νεοφύτου, ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψμ´ κατὰ μῆνα Αὔγουστον. Ἰνδικτιῶνος Γ´ (46). Ἀπηρτίσθη τὸ πα-

(ΤΑ ΟΠΙΣΘΕΝ)

ρὸν Πατριαρχικὸν Σταυροπήγιον τῇ βοηθείᾳ τῆς Θεοτόκου ἐπὶ τῶν λαμπρῶν ἡμερῶν τῶν ἀειμνήστων ὑψηλοτάτων αὐθεντῶν κυρίου Ἀλεξάνδρου Γκίκα καὶ κυρίου Γρηγορίου Καλλιμάχη καὶ ἐπὶ τῆς ἱεραρχίας τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων κυρίου Κωνσταντίου, ἐπιμελείᾳ, σπουδῇ τε καὶ ἐπιστασίᾳ τοῦ ὁσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Διονυσίου, τοῦ ὄντος μὲν ἐκ τῆς ῥηθείσης κώμης Φουρνᾶ, τραφέντος δὲ καὶ ἐκπαιδευθέντος ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὄρει κατὰ τὰς Καρυὰς εἰς τὸ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Τιμίου Προδρόμου μετόχιον τῆς σεβασμίας Βασιλικῆς τε καὶ Σταυροπηγιακῆς μονῆς τοῦ Κουτλομουσίου. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψμ´.

ΤΟ ΔΟΘΕΝ ΜΟΙ ΣΙΓΙΛΛΙΩΔΕΣ ΓΡΑΜΜΑ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ, ΟΤΕ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚῌ ΑΞΙᾼ ΕΤΙΜΗΘΗ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Καὶ πάντα μὲν τὰ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοθέων ἀνδρῶν κατὰ Θεὸν τελούμενα ἀρετῆς ἔργα καὶ σπουδάσματα καὶ χριστιανικὰ φιλεργήματα, εὐπρόσδεκτα γίνεται τῷ Θεῷ καὶ παρὰ ἀνθρώποις φιλαρέτοις ἐπαινετὰ κρίνεται καὶ θαυμάζεται, κατ' ἐξαίρετον δὲ λόγον ἐπάξια θαύματος καὶ ἀποδοχῆς εἰς τὰ μάλιστα νομίζεται, ὅσα εὐλαβεῖς ἄνδρες καὶ ζήλου θείου πεπληρωμένοι, ἀνατεταμένῃ διανοίᾳ εἰς Θεὸν καὶ ὅλῃ ψυχῆς διανοίᾳ διεγηγερμένοι, πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν ψυχῶν καὶ ἀρετῆς ἄσκησιν καὶ νοὸς τελειότητα φιλεργεῖν προθυμοῦνται καὶ ἀνεγείρειν, ἰδίαις φιλοπονίαις καὶ διαμοχθήσεσιν, ἱερὰ τεμένη καὶ μονύδρια καὶ ἀρετῶν καταγώγια, γυμνάσιά τε καὶ παιδευτήρια, ἐν οἷς οὐ μόνον τὸ θεῖον δοξάζεται καὶ μυστικαὶ λατρεῖαι διηνεκῶς ἐκτελοῦνται ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν ὀρθοδόξων, ἀλλὰ καὶ οἱ τὸν μοναδικὸν ὁσίως ὑπερχόμενοι βίον καὶ ὅσοι ἀποταξάμενοι κόσμῳ τε καὶ τοῖς ἐγκοσμίοις πράγμασι καὶ τῷ Θεῷ ἑαυτοὺς ἀποκληρώσαντες, δύνανται, ὡς ἐν ἀσφαλεῖ λιμένι ὁρμῶντες, πάσης ἐμπαθοῦς τρικυμίας καὶ ἐγκοσμίου ταραχῆς, ἀκλύστους ἑαυτοὺς διασώζειν καὶ τῇ θεωρίᾳ τῶν θείων λόγων διὰ τῆς παιδείας καὶ μαθήσεως προ-(47) σανέχοντες διττὴν καρποῦσθαι τὴν ὠφέλειαν, τῇ μὲν ἀσκήσει τῆς μοναδικῆς ὑποτυπώσεως τὴν πρακτικὴν ἀρετὴν κατορθοῦντες, τῇ δὲ διδασκαλίᾳ τῆς ἐγκυκλίου παιδείας πρὸς τὴν θεωρίαν καὶ νοὸς τελειότητα ἀναγόμενοι καὶ ἑκατέρωθεν τὸ τέλειον ἑαυτοῖς περιποιούμενοι. Τὰ δὲ τοιαῦτα οἰκοδομήματα οἱ οὕτω ζήλου ἔχοντες ἐπιβαλλόμενοι ἀνεγεῖραι καὶ τηλικούτου κοινοῦ καλοῦ κτίτορες χρηματίσαι, ἔμφρονι λογισμῷ καὶ διανοίας ἀκριβεῖ κρίσει, πρόνοιαν ποιούμενοι τῆς ἀσφαλείας καὶ συστάσεως καὶ τῆς εἰς τὸ ἑξῆς διαμονῆς καὶ διηνεκοῦς συντηρήσεως τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων αὐτῶν, προστρέχουσι τῇ καθόλου κηδεμονίᾳ καὶ ἀντιλήψει καὶ δεφεντικῇ δυνάμει τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ φέροντες πρότερον ἀνατιθέασιν αὐτὰ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Πατριαρχικῆς περιωπῆς καὶ μεγαλειότητος, δεόμενοι κατοχυρωθῆναι αὐτὰ τῇ τῆς Σταυροπηγιακῆς ἀξίας φιλοτιμίᾳ τε καὶ ἐλευθερίᾳ, ἐπὶ τὸ διασώζεσθαι εἰς ἀεὶ ἀνέπαφά τε καὶ ἀνεπηρέαστα καὶ τῷ αἰῶνι παντὶ συμπαρατείνεσθαι, ὧν τὰς τοιαύτας εὐλόγους καὶ δικαίας αἰτήσεις ἐπὶ κοινῷ καλῷ καὶ συμφέροντι γενομένας, ἀποδεχομένη εὐμενῶς ἡ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, κατὰ τὰ ἅπερ κέκτηται προνόμια ὁ Οἰκουμενικὸς οὗτος Θρόνος, οὐ διαλείπει κατὰ καιροὺς τοῖς τοιούτοις τὴν Σταυροπηγιακὴν ἀξίαν ἐπιδωρεῖσθαι διὰ πατριαρχικῶν Σιγιλλίων καὶ ἀναλαμβάνειν αὐτὰ ὑπὸ τὴν πατριαρχικὴν προστασίαν καὶ δεφέντευσιν τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου καὶ διὰ τῆς οἰκείας δυνάμεως ἐπιβραβεύειν αὐτοῖς τὸ ἀνεπηρέαστόν τε καὶ μόνιμον. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ τὰ νῦν ὁ ὁσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι κὺρ Διονύσιος, ὁ ἀσκήσει μὲν μοναδικοῦ βίου πρὸ χρόνων πολλῶν διαπρέψας καὶ εὐαρεστήσας Θεῷ, αὐτοῖς κατὰ τὸ Ἁγιώνυμον Ὄρος κελλίοις ἡσυχαστικοῖς, ἔχων δὲ τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐπισκοπῇ Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων, ἐν χωρίῳ κειμένῳ κατὰ τὴν τοποθεσίαν τὴν ἐπικαλουμένην τοῦ Φουρνᾶ, ἐξ ἧς χώρας ὁρμώμενος καὶ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγ-

μονα βίον τῆς μοναδικῆς διαγωγῆς ἐκ παιδὸς ἑαυτῷ ἐνστησάμενος καὶ ἐν τοῖς ρηθεῖσι κελλίοις τοῦ 'Αγίου Ὄρους τὸν μέχρι τοῦδε βίον αὐτοῦ ἀσκητικῶς καὶ θεοφιλῶς διανύσας, εἶτα καταλαβὼν τόπον τινὰ ἐν τῇ ρηθείσῃ χώρᾳ καὶ πατρίδι αὐτοῦ ἐπικαλούμενον, ὡς εἴρηται, τοῦ Φουρνᾶ, ἁρμόδιον καὶ ἐπιτήδειον εἰς οἰκοδομὴν καὶ ἀνέγερσιν ἔργου θεαρέστου, ζήλου θείου πεπληρωμένος, βεβούληται δαπανήμασιν ἰδίοις καὶ ἀνα-(48)λώμασιν ἀνεγεῖραι ἐκεῖσε ναὸν ἐκ βάθρων καὶ θεμελίων ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐπικεκλημένην καὶ πέριξ τοῦ Ναοῦ οἰκοδομῆσαι καὶ κατασκευάσαι κελλία τινά, ὡς συγκροτηθῆναι ἐκ τούτων ἁπάντων μονύδριόν τι μικρὸν πρὸς ἡσυχίαν καὶ ἄσκησιν τῶν ἐκ τῆς χώρας ταύτης προαιρουμένων τὸν μοναδικὸν ἀσπάσασθαι βίον καὶ ἢ διὰ γήρας ἢ δι' ἄλλας σωματικὰς περιστάσεις μὴ δυναμένων εἰς τὰ πόρρω ἀπιέναι μοναστήρια, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ πρὸς παιδαγωγίαν καὶ διδασκαλίαν ἱερῶν γραμμάτων τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ διατελούντων φιλομαθῶν νέων ὡς εἶναι ἐν ταὐτῷ καὶ μοναδικοῦ βίου ἄσκησιν καὶ ἐγκυκλίου διδασκαλίας παιδείας περιποίησιν, ἀναγκαίων καὶ χρησίμων εἰς τὰ μάλιστα ἀμφοτέρων τούτων τελούντων τοῖς ἐκεῖσε περιοίκοις, διὰ τὸ πολλοὺς ἐν γήρᾳ ἀποταξαμένους καὶ μὴ ἀνεχομένους τὸ μακροδιάστατον ὑπ' ἐνδείας, γήρως τε καὶ ἀδυναμίας ἐκβιασθέντας παλινδρομῆσαι εἰς τὴν προτέραν κοσμικὴν διαγωγὴν καὶ αἰσχρῶς καταλῦσαι τὸν βίον καὶ διὰ τὸ πολλοὺς τῶν παίδων, φύσεως λαχόντας δεξιᾶς πρὸς ἱερῶν γραμμάτων ἀντίληψιν, στερηθῆναι τοῦ τῆς διδασκαλίας φωτὸς καὶ συζῆν ἐσχάτῃ ἀμαθείᾳ διὰ τὴν στέρησιν τοῦ διδάσκοντος. Ἐπὶ ταύταις γοῦν ταῖς εὐλογωτάταις αἰτίαις μελετήσας καὶ ἐναρξάμενος τῆς ρηθείσης τοῦ μονυδρίου οἰκοδομῆς καὶ μήπω ἀπαρτίσας τὸ ἔργον, προσέδραμε τῇ προνοίᾳ καὶ δεφενδεύσει τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἐξ αὐτῶν προοιμίων τὴν μελετωμένην οἰκοδομὴν φέρων ἀνέθηκε τῷ καθ' ἡμᾶς οἰκουμενικῷ θρόνῳ ἐπὶ δυνάμει καὶ ἀξίᾳ Πατριαρχικοῦ Σταυροπηγιακοῦ, ζητήσας ὡς κτίτωρ συναριθμηθῆναι καὶ συγκαταταγῆναι αὐτὸ τοῖς λοιποῖς πατριαρχικοῖς ἡμῶν Σταυροπηγίοις μετὰ τῶν ἀνέκαθεν φιλοτιμηθέντων προνομίων τῆς Σταυροπηγιακῆς ἀξίας τε καὶ ἐλευθερίας καὶ ἀσυδοσίας, κατὰ τὰς κανονικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις, ἐπὶ τὸ διασώζεσθαι καὶ συντηρῆσθαι αὐτὸ ἀνεπηρέαστον καὶ ἀνενόχλητον. Οὗ τὴν δέησιν καὶ παράκλησιν, εὔλογον οὖσαν καὶ δικαίαν καὶ πλήρη ζήλου θείου καὶ πρὸς διττὴν ὠφέλειαν τῶν ἐκεῖσε περιοίκων ἀφορῶσαν, εὐμενῶς ἀποδεξάμενοι, κατὰ τὸ ἀπαραίτητον ἡμῖν χρέος ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν τοιούτων κοινωφελῶν καὶ ἱερῶν ἐγχειρημάτων καὶ οἰκοδομημάτων, δεῖν ἔγνω-(49)μεν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦτο μονύδριον διὰ Σταυ-

ροπηγιακῆς ἀξίας κατοχυρῶσαι. Καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν Ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τὸ διαληφθὲν τοῦτο ἱερὸν μονύδριον, τὸ ἐναρξάμενον ἤδη οἰκοδομεῖσθαι καὶ μέλλον ἀπαρτισθῆναι σὺν Θεῷ, τὸ κείμενον μὲν ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων κατὰ τὴν τοποθεσίαν τοῦ Φουρνᾶ, τιμώμενον δὲ ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτοῦ, κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων, ὅσα τε ἤδη ἔχει καὶ ὅσα μετὰ ταῦτα προσκτήσεται, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς καὶ εἰς τὸν ἅπαντα αἰῶνα ἄχρις οὗ ὁ ἥλιος περιτρέχει τὸν κύκλον αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἀξίωσιν τοῦ ἐκ βάθρων καὶ θεμελίων ἀνεγείραντος αὐτὸ κτίτορος ὁσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι κὺρ Διονυσίου, εἴη καὶ λέγεται καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται Πατριαρχικὸν Σταυροπηγιακόν, ἐλεύθερον πάντῃ καὶ ἀδούλωτον καὶ ἀσύδοτον καὶ ἀκαταπάτητον, ἀνενόχλητόν τε καὶ ἀνεπηρέαστον παρὰ παντὸς προσώπου, εἴτε ἀρχιερατικοῦ, εἴτε ἐξαρχικοῦ, πάσης τε καὶ παντοίας ἐπηρείας καὶ βάρους ἀπηλλαγμένον καὶ μηδενὶ μηδὲν ὀφεῖλον παρέχειν ὁλοτελῶς, ὡς πάντῃ ἀσύδοτον, μνημονευομένου ἐν αὐτῷ ἀενάως τοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, μόνῳ τε τῷ Πατριαρχικῷ θρόνῳ ὑποκείμενον καὶ ὑπ' αὐτοῦ προστατευόμενόν τε καὶ διεξαγόμενον καὶ διακυβερνώμενον καὶ κρινόμενον καὶ μηδένα τῶν ἄλλων ἁπάντων γινῶσκον ἐξουσιάζοντα ἐν αὐτῷ, οὔτε τὸν κατὰ τόπον ἀρχιερέα καὶ ἐπίσκοπον Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων, οὔτε ἄλλον τινὰ καὶ κατεπεμβαίνοντα αὐτοῦ καὶ ζητοῦντα πολλὴν ἢ ὀλίγην δόσιν παρ' αὐτοῦ, ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως ἐνοχλοῦντα αὐτῷ, ἀλλὰ μόνην τὴν Πατριαρχικὴν περιωπὴν ἐχέτω καὶ γινωσκέτω δεσπόζουσαν αὐτοῦ καὶ ἀντιλαμβάνειν ἐν πάσαις ταῖς χρείαις καὶ ἀνάγκαις αὐτοῦ, οἱ δὲ ἐν αὐτῷ συνασκούμενοι πατέρες ὀφείλουσι διάγειν εὐτάκτως καὶ εἰρηνικῶς, φροντίζοντες ἐπιμελῶς τῆς αὐξήσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, πολιτευόμενοι σωφρόνως καὶ ἀμέμπτως κατὰ τὸν τύπον τοῦ μοναδικοῦ(50)βίου, ἀλλὰ καὶ ὅσοι παῖδες ἐκ τῶν περιοίκων τόπων φιλομαθεῖς καὶ εὐλαβεῖς, ἀποταγῆς ἢ μαθήσεως ἱερῶν ἕνεκα βούλονται εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ καὶ παιδευθῆναι κοσμίως καὶ γυμνάζεσθαι καὶ προκόπτειν ἔν τε τῇ μαθήσει καὶ ἐν τῇ ἀσκήσει, ἀποδεχέσθωσαν καὶ ἀξιούσθωσαν τῆς εἰσόδου καὶ διατριβῆς ἐπὶ συνθήκῃ μέντοι τῆς κοσμίου παιδεύσεως, ὅσοι δὲ ἐξ αὐτῶν ἄτακτοι φωραθεῖεν καὶ παιδιαῖς αἰσχραῖς ἀσχολούμενοι, ἀναρμόστοις τῷ μοναδικῷ ἐπαγγέλματι, μακρὰν ἀποδιωκέσθωσαν καὶ οὐδὲ εἰσόδου τὸ παράπαν ἀξιούσθωσαν. Ὅταν δὲ χρείαν χειροτονίας ἔχωσιν οἱ συνασκούμενοι ἐν αὐτῷ

ἐχέτωσαν ἄδειαν προσκαλεῖν ὃν ἂν βούλωνται ἐκ τῶν πέριξ ἀρχιερέων ἐπὶ τὸ ἐκτελεῖν τὰς χειροτονίας αὐτῶν μετὰ πάσης τῆς κανονικῆς παρατηρήσεως ὡς νενόμισται, ἢ καὶ ἀπέρχεσθαι εἰς ἣν ἂν βούλωνται ἐπαρχίαν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ χειροτονίᾳ αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐν στερήσει ἡγουμένων γενόμενοι, ἔχουσιν ἄδειαν ἐκλέγειν ἕνα ἐκ τῆς συνοδείας αὐτῶν, τὸν κοινῶς ἀναφανέντα ἄξιον, καὶ τοῦτον ἀποκαθιστᾶν ἡγούμενον, τὴν δὲ πρόνοιαν καὶ φροντίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ μοναστηρίου καὶ φροντιστηρίου αὐτοῦ ὀφείλουσιν ἔχειν οἱ τοῦ ρηθέντος χωρίου Φουρνᾶ πρόκριτοι καὶ γέροντες χριστιανοί, ὡς ἐπίτροποι κατασταθέντες καὶ διορισθέντες ὑπὸ τοῦ ρηθέντος κτίτορος, ἐπὶ τὸ ἐπισκέπτεσθαι καὶ συντρέχειν καὶ συνηγορεῖν ἐπιτροπικῶς ἐν πάσαις ταῖς συμπιπτούσαις χρείαις τοῦ αὐτοῦ μονυδρίου.

Ἀλλὰ καὶ γυναῖκας μὴ εἰσέρχεσθαι τὸ παράπαν ἐν αὐτῷ, κατ' οὐδεμίαν ἄλλην αἰτίαν καὶ τὴν δοκοῦσαν ἀναγκαίαν, εἰ μὴ μόνον ἐξομολογήσεως χάριν καὶ ψυχικῆς θεραπείας καὶ διορθώσεως, ἐὰν δηλαδὴ ἐπιδημῇ ἐν αὐτῷ πρόσωπον ἀκατηγόρητον καὶ πρὸς ψυχικὴν θεραπείαν ἄξιον, καὶ πάλιν εὐθὺς ἐξέρχεσθαι καὶ ἀπιέναι εἰς τὰ ἴδια. Ὃς δ' ἂν ὀψέποτε καὶ ὁποῖος φανῇ κατά τινα τρόπον ἀντιτείνων τοῖς ἐν τῷ παρόντι γεγραμμένοις καὶ συνοδικῶς ἀποφανθεῖσι, καὶ βουληθῇ ἀνατρέψαι καὶ διασεῖσαί τι τῶν ἀνωτέρω διορισθέντων, καὶ ἢ τὴν Σταυροπηγιακὴν ἀξίαν καὶ ἐλευθερίαν καὶ τὸ ἀσύδοτον τοῦ ρηθέντος μονυδρίου παρασαλεῦσαι, ἢ τὰ περὶ τῆς ἀσκήσεως καὶ διδασκαλίας τῶν παίδων διανοθεῦσαι, ἢ ταῖς γυναιξὶν εἴσοδον (51), ἐκτὸς τῆς ρηθείσης αἰτίας, συγχωρῆσαι, ἢ ἄλλο τι τῶν εἰρημένων διαλῦσαι, ἢ βίαν τινα ἐπαγαγεῖν καὶ ἐνόχλησιν, ἢ ζημίαν πολλὴν ἢ ὀλίγην προστρίψαι τῷ αὐτῷ μονυδρίῳ, ὁ τοιοῦτος ὁποίας ἂν εἴη τάξεως καὶ ὁποίου βαθμοῦ, ἀφωρισμένος εἴη παρὰ τῆς Ὁμοουσίου καὶ Ζωοποιοῦ καὶ Ἀδιαιρέτου μακαρίας Τριάδος τοῦ ἑνὸς τῇ φύσει μόνου Θεοῦ καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος καὶ πάσαις ταῖς πατρικαῖς καὶ Συνοδικαῖς ἀραῖς καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος καὶ ἔνοχος τοῦ πυρὸς τῆς Γεέννης.

Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν Συνοδικὸν Σιγιλλιῶδες ἐν μεμβράναις Γράμμα καὶ ἐδόθη τῷ διαληφθέντι μονυδρίῳ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τοῦ Φουρνᾶ.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψμ΄. μηνὶ Αὐγούστῳ, Ἰνδικτιῶνος Γ΄.

ΝΕΟΦΥΤΟΣ

Ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ὁ Καισαρείας Παρθένιος [5]	Ὁ Ἡρακλείας Γεράσιμος
Ὁ Κυζίκου Ἀνανίας	Ὁ Νικομηδείας Θεόκλητος
Ὁ Νικαίας Καλλίνικος	Ὁ Χαλκηδόνος Καλλίνικος
Ὁ Κρήτης Γεράσιμος	Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γεράσιμος
Ὁ Ἀγχιάλου Ναθαναὴλ	Ὁ Δέρκων Σαμουὴλ
Ὁ Τήνου Κύριλλος	Ὁ Λαρίσης Ἰάκωβος

Ὁ Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων Κωνστάντιος [6]

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΥΡΙΟΝ ΙΑΚΩΒΟΝ ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

Ν Ε Ο Φ Υ Τ Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἱερώτατε μητροπολῖτα Λαρίσης, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε δευτέρας Θεσσαλίας καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος κὺρ Ἰάκωβε χάρις εἴη σου τῇ ἱερότητι καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ.

Γνωστὸν ἔστω τῇ ἀρχιερωσύνῃ σου, ὅτι ὁ ὁσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι κὺρ Διονύσιος, ὁ ὢν μὲν ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων χωρίου Φουρνᾶ, διατρίψας δὲ χρόνους ἱκανοὺς εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ζήλῳ θείῳ κεκινημένος, ἠθέλησεν ἀνεγεῖραι ἰδίοις (52) δαπανήμασι μονύδριον ἱερὸν ἐκ βάθρων καὶ θεμελίων εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τοῦτο μὲν δι' ἄσκησιν μοναδικοῦ βίου τῶν προαιρουμένων ἀποτάξασθαι τῷ κόσμῳ περιοίκων ἐγχωρίων Χριστιανῶν, τοῦτο δὲ καὶ διὰ διδασκαλίων ἱερῶν Γραμμάτων τῶν ἐκεῖσε εὑρισκομένων παίδων, ἀρξάμενος δὲ τῆς οἰκοδομῆς καὶ μήπω τελειώσας αὐτήν, προσέδραμε τῇ προνοίᾳ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ὡς κτίτωρ αὐτὸς προσέφερε καὶ ἀφιέρωσε τὴν οἰκοδομηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ μονὴν ταύτην τῇ προστασίᾳ τοῦ καθ' ἡμᾶς οἰκουμενικοῦ θρόνου καὶ ἐδεήθη θερμῶς νὰ γίνῃ Σταυροπήγιον, τὸ ὁποῖον καὶ ἔγινε διὰ Γράμματος ἐκδοθέντος ἡμετέρου Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Σιγιλλίου, ἐπιστασίᾳ καὶ σπουδῇ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ ὑψηλοτάτων αὐθεντῶν καὶ κτιτόρων

5. Ὡς φαίνεται, κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν ἐκ τοῦ σιγιλλίου τῶν ὑπογραφῶν τῶν μητροπολιτῶν δὲν ἐτηρήθη ἡ κατὰ τάξιν σειρά.

6. Ὁ Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων κατόπιν παραγγελίας τοῦ Πατριάρχου, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς κατωτέρω πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς.

αὐτοῦ τοῦ μονυδρίου τοῦ τε κυρίου, κυρίου 'Αλεξάνδρου Γκίκα καὶ τοῦ κυρίου κυρίου Γρηγορίου Καλλιμάχη,τῶν κατὰ πνεῦμα υἱῶν ἀγαπητῶν καὶ *περιποθήτων* τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὡσὰν ὁποῦ ἡ ὑψηλότης αὐτῶν ὑπερασπίζονται καὶ δεφεντεύουν τὸν ρηθέντα κτίτορα 'Ιερομόναχον Διονύσιον, καὶ ἐζήτησαν ἐπιπόνως νὰ συντελεσθῇ αὐτῷ τὸ Σταυροπήγιον, μ' ὅλα τὰ προνόμια τῆς Σταυροπηγιακῆς ἀξίας, ἐλευθερίας τε καὶ παντελοῦς ἀσυδοσίας, κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς *καὶ* θείους νόμους καὶ κατὰ τὰ προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, ἅτινα καὶ περιέχονται ρητῶς ἐν τῷ ἐκδοθέντι ἡμετέρῳ Πατριαρχικῷ Σιγιλλίῳ, τὸ ὁποῖον ἐρχόμενον εἰς τὰ αὐτόθι ἐντελλόμεθα τῇ ἀρχιερωσύνῃ σου νὰ ὑπογραφῇ καὶ νὰ βεβαιωθῇ καὶ ὑπ' αὐτῆς, ὡς καθόλου κυριάρχου καὶ τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης καὶ νὰ σώζεται καὶ νὰ δεφεντεύεται εἰς τὸ ἑξῆς ἀνενόχλητον πάντῃ καὶ ἀνεπηρέαστον, μάλιστα δὲ νὰ ἀξιοῦται παρ' αὐτῆς τὴν δυνατὴν *συνδρομὴν* καὶ βοήθειαν ἐν πάσαις αὐτοῦ ταῖς χρείαις, φυλαττομένων περὶ αὐτοῦ πάντων τῶν κανονικῶν προνομίων, κατὰ τὸ ρηθὲν Σιγίλλιον.

Οὕτω ποίησον ἐξ ἀποφάσεως καὶ μὴ ἄλλως, ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ ἡ εὐχὴ καὶ ἡ εὐλογία τῆς ἡμῶν μετριότητος εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος.

αψμ'. Αὐγούστου ιδ'.

ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΗΤΖΑ ΚΑΙ ΑΓΡΑΦΩΝ ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε *Λητζᾶ καὶ* 'Αγράφων, ἐν 'Αγίῳ (53)πνεύματι ἀγαπητὲ ἡμῶν ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ κὺρ Κωνστάντιε, χάρις εἴη σου τῇ θεοφιλίᾳ καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ.

Γνωστὸν ἔστω τῇ ἀρχιερωσύνῃ σου, ὅτι ὁ ὁσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι κὺρ Διονύσιος, ὁ ὢν μὲν ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ *σου χωρίου Φουρνᾶ*, διατρίψας δὲ χρόνους ἱκανοὺς εἰς τὸ "Αγιον "Ορος, ζήλῳ θείῳ κεκινημένος, ἠθέλησε νὰ ἀνεγείρῃ ἰδίοις δαπανήμασι μονύδριον ἱερὸν ἐκ βάθρων καὶ θεμελίων, εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τοῦτο μὲν δι' ἄσκησιν μοναδικοῦ βίου τῶν προαιρουμένων *ἀποτάξασθαι τῷ* κόσμῳ περιοίκων ἐγχωρίων χριστιανῶν, τοῦτο δὲ καὶ διὰ διδασκαλίαν ἱερῶν γραμμάτων τῶν ἐκεῖσε εὑρισκομένων παίδων. 'Αρξάμενος δὴ τῆς οἰκοδομῆς εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πρὸ σοῦ ἀρχιερατεύσαντος καὶ ἀφεὶς τὴν οἰκοδομὴν ἀτελεί-

τον, πάλιν ἐπεδήμησεν εἰς τὸ "Αγιον "Ορος καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχων καιρὸν νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ αὐτόθι καὶ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν θε*οφιλίαν σου, ἦλθε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὰ ὧδε καὶ προσδραμὼν* τῇ *προ*νοίᾳ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης 'Εκκλησίας, ὡς κτίτωρ ὢν αὐτός, προσέφερε καὶ ἀφιέρωσε τὴν οἰκοδομηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ μονὴν ταύτην τῇ προστασίᾳ τοῦ καθ' ἡμᾶς οἰκουμενικοῦ θρόνου καὶ ἐδεήθη θερμῶς νὰ γίνῃ Σταυροπήγιον, τὸ ὁποῖον καὶ ἔγινε διὰ Γράμματος ἐκδοθέντος ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ *συνοδι*κοῦ Σιγιλλίου, ἐπιστασίᾳ καὶ σπουδῇ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ ὑψηλοτάτων αὐθεντῶν καὶ κτιτόρων αὐτοῦ τοῦ μονυδρίου τοῦ τε κυρίου κυρίου 'Αλεξάνδρου Γκίκα καὶ τοῦ κυρίου κυρίου Γρηγορίου Καλλιμάχη, τῶν κατὰ πνεῦμα υἱῶν ἀγαπητῶν καὶ περιποθήτων τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὡσὰν ὁποῦ ἡ ὑψηλότης αὐτῶν ὑπερασπίζονται καὶ δεφενδεύουν τὸν ρηθέντα κτίτορα 'Ιερομόναχον Διονύσιον καὶ ἐζήτησαν ἐπιπόνως νὰ συντελεσθῇ αὐτὸ τὸ Σταυροπήγιον μὲ ὅλα τὰ προνόμια τῆς Σταυροπηγιακῆς ἀξίας, ἐλευθερίας τε καὶ παντελοῦς ἀσυδοσίας, κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας καὶ νόμους καὶ κατὰ τὰ προνόμια τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου, ἅτινα καὶ περιέχονται ρητῶς ἐν τῷ ἐκδοθέντι ἡμετέρῳ πατριαρχικῷ Σιγιλλίῳ, τὸ ὁποῖον ἐρχόμενον εἰς τὰ αὐτόθι ἐντελλόμεθα καὶ τῇ θεοφιλίᾳ σου νὰ βεβαιωθῇ καὶ ὑπ' αὐτῆς καὶ νὰ μένῃ πάντῃ ἀνενόχλητον ὑπό τε τῆς θεοφιλίας σου καὶ ὑπὸ παντός ἄλλου προσώπου, ἀλλὰ μάλιστα νὰ δεφενδεύεται καὶ νὰ ὑπερασπίζεται (54) *καὶ* νὰ βοηθῆται ὑπὸ τῆς ἀρχιερωσύνης σου κατὰ τὸ δυνατὸν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, τό τε ἱερὸν τοῦτο μονύδριον καὶ ὁ ρηθεὶς κτίτωρ 'Ιερομόναχος Διονύσιος, ἐν πάσαις αὐτοῦ ταῖς χρείαις, ὡσὰν ὁποῦ ἐπεχειρίσθη ἔργον θεάρεστον καὶ ὠφελιμώτατον, εἴς τε ἄσκησιν μοναδικοῦ βίου καὶ εἰς διδασκαλίαν ἱερῶν Γραμμάτων, *τὰ ὁποῖα εἶναι καλλωπισμὸς καὶ ὠφέλεια τοῦ ποιμνίου* τῆς ἐπαρχίας σου καὶ πρέπει νὰ ἀξιοῦται παρ' αὐτῆς κάθε λογῆς συνδρομῆς καὶ βοηθείας καὶ ὑπερασπίσεως, ἕως οὗ νὰ λάβῃ πέρας καὶ νὰ τελειώσῃ ἡ οἰκοδομὴ τοῦ αὐτοῦ μονυδρίου καὶ νὰ φυλάττωνται ἀπαρασάλευτα ὅλα τὰ κανονικὰ προνόμια, κατὰ τὸ ρηθὲν Σιγίλλιον.

Οὕτω ποίησον καὶ μὴ ἄλλως ἐξ ἀποφάσεως, ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς θεοφιλίας σου.

αψμ' Αὐγούστου ιδ'.

ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΓΚΡΙΤΟΥΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

ΝΕΟΦΥΤΟΣ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Χρήσιμοι γέροντες, πρόκριτοι καὶ προεστῶτες τῶν κλιμάτων τῆς ἐπισκοπῆς Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων καὶ τοῦ χωρίου Φουρνᾶ καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι χριστιανοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ καὶ παρ' ἡμῶν εὐχή, *εὐλογία καὶ συγχώρησις*.

Γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν ὅτι ὁ ὁσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι κὺρ Διονύσιος, ὁ ὢν ἀπὸ τοῦ χωρίου Φουρνᾶ, διατρίψας δὲ ἱκανοὺς χρόνους εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ζήλῳ θείῳ κινηθείς, ἠθέλησε νὰ ἀνεγείρῃ καὶ νὰ οἰκοδομήσῃ ἐκ βάθρων καὶ θεμελίων, μὲ ἔξοδα ἰδικά του εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον Φουρνᾶ, ἕνα ἱερὸν μονύδριον ἐπ' ὀνόματι τιμώμενον τῆς **Παναγίας Ζωοδόχου Πηγῆς**, ἕνα μὲν διὰ νὰ ἀσκοῦνται καὶ νὰ μονάζουσιν ἐν αὐτῷ ὅσοι ἀπὸ τοὺς περιοίκους ἐγχωρίους χριστιανοὺς ἀγαπῶσι νὰ γίνωνται ἔξω κόσμου, ἄλλο δὲ διὰ νὰ διδάσκωνται ἐν αὐτῷ καὶ νὰ μανθάνωσιν οἱ αὐτόθι παῖδες καὶ νέοι τὰ ἱερὰ Γράμματα. Κάμνοντας ὅμως τὴν ἀρχὴν τῆς οἰκοδομῆς καὶ μὴ τελειώσας αὐτὴν ἀκόμη, προσῆλθε καὶ ἀφιέρωσε τὸ ἱερὸν τοῦτο μονύδριον εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἐδεήθη *θερμῶς νὰ (55) γίνῃ Σταυροπήγιον*, τὸ ὁποῖον καὶ ἔγινεν, ὡσὰν ὁποῦ τὸ ὑπερασπίζονται ὡς κτίτορες οἱ εὐσεβέστατοι καὶ ὑψηλότατοι αὐθένται ὅ τε κύριος Ἀλέξανδρος Γκίκας καὶ ὁ κύριος κύριος Γρηγόριος Καλλιμάχης, οἱ κατὰ πνεῦμα υἱοὶ ἀγαπητοὶ καὶ περιπόθητοι τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐπειδὴ καὶ δεφεντεύουν τὰ ρηθέντα κτίτορα ἱερομόναχον Διονύσιον. Ὅθεν ἐτιμήθη τὸ εἰρημένον μοναστήριον διὰ πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ ἡμῶν Σιγιλλιώδους Γράμματος καὶ ἔγινεν ἐλεύθερον, πάντῃ ἀσύδοτον, ἀνενόχλητον καὶ ἀκαταπάτητον παρὰ παντὸς προσώπου, ἱερωμένου τε καὶ λαϊκοῦ. Δι' ὃ γράφοντες διὰ τοῦ παρόντος ἐντελλόμεθα καὶ συμβουλεύομεν καὶ παρακινοῦμεν ὅλους σας εὐχετικῶς, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, μικρούς τε καὶ μεγάλους καὶ μάλιστα ἐσᾶς τοὺς Χριστιανοὺς τοῦ χωρίου Φουρνᾶ, ἐπειδὴ καὶ ἐδιωρίσθητε ἐπίτροποι τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, νὰ προσπαθήσητε ὅλοι κοινῶς καὶ νὰ συντρέξητε καὶ νὰ βοηθήσητε προθύμως ἔργῳ τε καὶ λόγῳ καὶ μὲ τὸν κόπον καὶ μὲ τὴν δούλευσίν σας καὶ νὰ

ἐπιμεληθῆτε ὁποῦ νὰ λάβῃ τέλος τὸ τοιοῦτον ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶναι θεάρεστον καὶ ὠφέλιμον εἰς τὴν χώραν σας καὶ καλλωπισμὸς καὶ παίδευσις τῶν παίδων σας καὶ ψυχική τε καὶ σωματικὴ ὠφέλεια ὅλων σας. Λοιπὸν ποιήσατε πάντες ὡς γράφομεν ἵνα καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ ἡ εὐχὴ καὶ ἡ εὐλογία τῆς ἡμῶν μετριότητος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

ͅαψμ΄. Αὐγούστου 16.

ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης ὑμῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΠΡΩΗΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΑΡΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ

ΝΕΟΦΥΤΟΣ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἱερώτατε μητροπολῖτα πρώην Ἄρτης, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κὺρ Νεόφυτε, χάρις εἴη σου τῇ ἱερότητι καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ.

Προλαβόντως ἔτι μὲ τὸν εἰς τὰ ὧδε εἰς Βασιλεύουσαν ἐρχομὸν τοῦ ἱερομονάχου γέρου παπᾶ Διονυσίου, ἐλάβομεν τὸ ἀδελφικόν της γράμμα καὶ διὰ τὴν ὑγείαν αὐτῆς ἐχάρημεν. Ἔγνων καὶ τὰ ὅσα ἐφεξῆς γράφεις καὶ μεσιτεύεις ἡμᾶς περὶ τοῦ εἰρημένου πατρὸς Διονυσίου καὶ ἂν καλὰ εἰς ἔκδοσιν τῶν ὧν ἐζήτει ἡ ὁσιότης του Γραμμάτων, ἔγινεν *οὐκ ὀλίγη ἀντίστασις ἐνταῦθα, ὡσὰν* ὁποῦ δὲν ἐπέ-(66)φερε γράμμα τοῦ νῦν κατὰ τόπον ἀρχιερέως θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Λητζᾶ, μ' ὅλον τοῦτο ὕστερον καὶ δι' ἀγάπην τῆς αὐτῆς ἱερότητος ἔγιναν καὶ ἐτελειώθησαν κατὰ τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ἀρέσκειάν του, τὰ ὁποῖα καὶ βλέποντες θέλετε εὐχαριστηθῇ καὶ νὰ τὸν ἐνδυναμώσῃ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ φέρῃ εἰς ἔκβασιν τὸν θεάρεστον αὐτοῦ σκοπόν. Ἱκανὴ παράτασις τοῦ καιροῦ ἐμεσολάβησεν ὁποῦ δὲν ἐστείλαμεν πρὸς τὴν αὐτῆς ἱερότητα τίποτες χάριν πατριαρχικῆς ἡμῶν εὐχῆς καὶ ἀδελφικῆς προσρήσεως καὶ νὰ ἔχωμεν εἰς τοῦτο συγγνώμην, ἐπειδὴ ἄλλο αἴτιον δὲν εἶναι παρὰ αἱ πολλαὶ ἡμῶν ἐκ τῶν καιρικῶν περιστάσεων φροντίδες καὶ μάλιστα ἡ νόσος τῆς ἐπεκταθείσης ἐν τῇ Βασιλευούσῃ πανώλους, ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ ἐφευγατίσαμεν καὶ εὑρισκόμεθα ἤδη εἰς Κατήκιοϊ καὶ ὁ Ἅγιος Θεὸς δι' εὐχῶν της νὰ γίνῃ ἵλεως, κατόπιν ὅμως θέλομεν τῇ ἐνθυμηθῇ κατὰ τὸ πρέπον γράφοντες αὐτῇ τὸ πλατύτερον.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ παρ' ἡμῶν εὐχὴ καὶ ἡ εὐλογία εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος.

͵αψμ'. Σεπτεμβρίου β'.

ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΥΡ ΔΑΝΙΗΛ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΛΗΤΖΑ ΚΑΙ ΑΓΡΑΦΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

Τὴν ὑμετέραν θεοφιλίαν εὐλαβῶς προσκυνῶ καὶ ἀσπάζομαι τὴν ἁγίαν αὐτῆς δεξιάν.

Πρὸ ἡμερῶν ἱκανῶν ἔλαβον παρὰ τοῦ ἱεροδιακόνου Αὐξεντίου τὸ ἱερόν της καὶ ἐχάρην λίαν διά τε τὸν προβιβασμὸν αὐτῆς ἐπὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης θεῖον ὄντως ἀξίωμα καὶ ἐπὶ τὴν ἐπισκοπὴν Λητζᾶ καὶ διὰ τὴν ἐφετήν μοι ὑγείαν της. Ὅθεν παρακαλῶ τὸν ἅγιον Θεὸν νὰ χαρίσῃ αὐτῇ ὑγείαν πολυχρόνιον καὶ νὰ τὴν ἐνισχύσῃ καὶ νὰ τὴν ἐνδυναμώσῃ εἰς τὸ νὰ ποιμάνῃ θεαρέστως τὸ ὅπερ ἐνεπιστεύθη παρὰ Θεοῦ λογικὸν ποίμνιον καὶ νὰ κυβερνήσῃ ἐντίμως αὐτὴν τὴν ἐπαρχίαν καὶ νὰ τὴν καταξιώσῃ καὶ εἰς μεγαλητέραν καὶ καλλιτέραν καθὼς ἀγαπῶμεν. Ὁ παπᾶ πνευματικὸς πατὴρ κὺρ Διονύσιος εἶχε λάβει ἄδειαν παρὰ τοῦ πρὸ αὐτῆς διὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ νὰ κάμῃ Σταυροπήγιον διὰ Σιγιλλιώδους Γράμματος, τὸ ὅπερ οἰκοδομεῖ μονύδριον εἰς τὰ αὐτόθι,τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἀναχωρήσας(57) λοιπὸν τότε αὐτόθεν ἐπῆγεν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἐκεῖ διέτριψε καὶ ἀργοπόρησεν ἱκανὸν καιρόν, ὡς τόσον ἀκολούθησε νὰ λάβῃ τὴν ἐπαρχίαν Λητζᾶ ἡ Θεοφιλία της. Αὐτὸς ὅμως ὁ ἱερὸς γέρων μὴν ἠξεύροντας ἦλθε κατ' εὐθεῖαν ἐνταῦθα καὶ ἔτσι ὁ παναγιώτατος Δεσπότης, οἱ ἅγιοι ἀρχιερεῖς καὶ ὑψηλότατοι αὐθένται καὶ σχεδὸν ὅλοι οἱ ἄρχοντες, εὐλαβηθέντες τὸ σεβάσμιον καὶ ἐνάρετον τοῦ ἀνδρός, συγκατέβησαν καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ παναγιωτάτου Δεσπότου τὸ Σιγίλλιον. Συστελλόμενος ὅμως ὁ εὐλογημένος μήπως καὶ κακοκαρδίσῃ ἡ θεοφιλία της διατὶ δὲν ἦλθε νὰ λάβῃ ἐξ αὐτῆς ἄδειαν καὶ Γράμματα καὶ γνωρίζοντας καὶ μαθὼν πῶς εἶμαι ἐδικός της, μ' ἐπαρακάλεσε νὰ γράψω τῇ θεοφιλίᾳ της πρὸς τούτου. Ὅθεν κἀγὼ μὲ τὸ φιλικὸν θάρρος δὲν ἔλειψα νὰ γράψω αὐτῇ περὶ τούτου καὶ νὰ τὴν παρακαλέσω ὅτι ὄχι μονάχα νὰ μὴν τῆς κακοφανῇ, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν ὑπερασπίζεται καὶ νὰ τὸν ἀγαπᾷ ὡς σεβάσμιον καὶ ἐνάρετον γέροντα, καθὼς περὶ τούτου γράφουσιν αὐτῇ καὶ ὁ παναγιώτατος Δεσπότης καὶ ἄλλοι καὶ ἐπειδὴ ἡμεῖς τοῦ ὑποσχεθήκαμεν τὴν ὑπὲρ αὐτῆς ἀγάπην καὶ ὑπεράσπισιν, παρακαλοῦμεν νὰ τὸ δείξῃ ἐμπράκτως καὶ νὰ καταλάβῃ ἡ πανοσιότης

του πῶς σᾶς ἐγράψαμεν καὶ σᾶς ἐπαρακαλέσαμεν περὶ τούτου καὶ μένω κἀγὼ εἰς τοὺς ὁρισμούς της πρόθυμος.

Ἂς ἔχω δὲ καὶ ἱλαρὸν Γράμμα αὐτῆς, ἧς καὶ τὰ ἔτη θεόθεν πανευτυχῆ καὶ αἱ σεβάσμιαι αὐτῆς εὐχαὶ μετ' ἐμοῦ.

͵αψμ'. Σεπτεμβρίου ε'.

Εἰς τοὺς ὁρισμούς της πρόθυμος Λαμπαδάριος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, Δανιήλ.

ΓΡΑΜΜΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ, ΧΑΡΙΝ ΕΛΕΟΥΣ ΚΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ, ΔΟΘΕΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΜΟΝΥΔΡΙΟΥ

ΠΑΪΣΙΟΣ

ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

Οἱ τῷ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῷ καὶ Οἰκουμενικῷ θρόνῳ ὑποκείμενοι ἱερώτατοι μητροπολῖται καὶ ὑπέρτιμοι θεοφιλέστατοι ἀρχιεπίσκοποί τε καὶ ἐπίσκοποι, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοί, ἐντιμότατοι κληρικοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἑκάστης ἐπαρχίας, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, ὁσιώτατοι ἱερομόναχοι, εὐγενέστατοι ἄρχοντες, χρήσιμοι πραγματευταὶ καὶ καραβοκύριοι, ἐπίτροποί τε τῶν ἐκκλησιῶν καὶ πρωτομαΐστορες τῶν ρουφετίων καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι χριστιανοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετρι-(58)ότητος, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ καὶ παρ' ἡμῶν εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Ὁ φιλάνθρωπος Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ εὐαγγελίῳ πλείους ὁδοὺς σωτηρίας ἡμῖν ὑποθέμενος, ὠφελιμωτέραν τῶν λοιπῶν καὶ συντομωτέραν τὴν τῆς ἐλεημοσύνης ὑπέδειξε, δι' ἧς ἀκόπως οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν ἀπολαύσει γενήσονται, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ τῇ καρδίᾳ ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, κατὰ τὸ ἀποστολικὸν λόγιον. Ἡ οὖν πρόξενος τῶν τοιούτων καὶ τοσούτων ἀγαθῶν ἐλεημοσύνη καὶ ἁπλῶς μὲν γενομένη πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ χρήζοντας, ὠφέλιμος καθέστηκε καὶ ψυχοσωτήριος, ἐξαιρέτως μέντοι ὠφέλειαν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐμποιεῖ ὅταν εἰς θείων σκηνωμάτων καὶ ἱερῶν καταγωγίων ἀνέγερσιν διενεργεῖται καὶ δαψιλῶς χορηγεῖται, ἐν οἷς ἀκαταπαύστως ὑμνεῖται καὶ δοξάζεται ὁ Θεὸς καὶ ἄσκησις βίου θεοφιλοῦς πολιτεύεται, μυστικαί τε λατρεῖαι καὶ ἀναίμακτοι θυσίαι τῷ Κυρίῳ προσφέρονται ὑπὲρ ὑγείας καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ μάλιστα τῶν ἐλεούντων.

Τοιγαροῦν γνωστὸν ἔστω καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ὡς ὁ παρὼν ἐπιφέρων ὁσιώτατος ἐν Ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι κὺρ

Διονύσιος, ζήλῳ θείῳ κινούμενος, σκοπὸν ἔθετο θεάρεστον καὶ ἐπεχειρίσθη ἀνεγεῖραι καὶ ἀνοικοδομῆσαι κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων, εἰς τοποθεσίαν τοῦ Φουρνᾶ λεγομένην, ἱερὸν μονύδριον, ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὅπερ μονύδριον προλαβόντως προσηλώσας τῇ καθ' ἡμᾶς Ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, Σταυροπηγιακῇ τε ἀξίᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ ἐτίμησε διὰ τῶν προεκδοθέντων πατριαρχικῶν καὶ συνοδικῶν Σιγιλλίων Γραμμάτων, ὅστις ἀρξάμενος μὲν τῆς οἰκοδομῆς μὴ ἔχων δὲ ἀρκοῦντα τὰ ἐπακολουθήσοντα ἔξοδα, ἔγνω προσδραμεῖν εἰς τὰ φιλοικτίρμονα ὑμῶν τῶν φιλελεημόνων χριστιανῶν σπλάγχνα, μετὰ τοῦ συνοδοιπόρου αὐτοῦ Πέτρου ἱεροδιακόνου. Ἀποδεξάμενοι τοίνυν αὐτοὺς ἱλέως καὶ εὐμενῶς, συνδράμετε καὶ βοηθήσατε αὐτοῖς λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ ἐλεημοσύνην αὐτοῖς ἐπίδοτε πλουσίᾳ χειρί, ὁ μὲν δηλαδὴ σαρανταλείτουργον, ὁ δὲ πρόθεσιν, ὁ δὲ σαραντάριον, ὁ δὲ ἀδελφᾶτον καὶ ἄλλος ἄλλο, πολὺ ἢ ὀλίγον. Ἵνα διὰ τῆς θεαρέστου ὑμῶν (59) ἐλεημοσύνης, ἡ μὲν οἰκοδομὴ αὕτη ἀπαρτισθῇ καὶ τελειωθῇ, ὑμεῖς δὲ ἕξητε τοὺς μισθοὺς παρὰ Θεοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ ἡ παρ' ἡμῶν εὐχὴ καὶ εὐλογία εἴη ὑμῖν. Ὦ τινι ἱερομονάχῳ καὶ πνευματικῷ πατρὶ κὺρ Διονυσίῳ δεδώκαμεν ἄδειαν ἐπιτραχήλιον φέρειν, ἁγιασμοὺς ποιεῖν καὶ πάντα τὰ ἱερατικὰ ἐκτελεῖν καὶ τοὺς λόγους δέχεσθαι τῶν προσιόντων, εἰδήσει τῶν κατὰ τόπον προϊσταμένων.

αψμα'. ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ, ἰνδικτιῶνος δ'.

ΓΡΑΜΜΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΦΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΙΒΛΑΒΩΣ ΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΕΠΙ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

Π Α Ϊ Σ Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ καὶ εὐλαβέστατοι ἱερεῖς καὶ χρήσιμοι γέροντες τοῦ χωρίου Φουρνᾶ, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ.

Οἱ ἐνταῦθα ἐν Κωνσταντινουπόλει εὑρισκόμενοι συνεγχώριοι Χριστιανοὶ ἀνέφερον ἡμῖν ὅτι τινες τῶν αὐτόθι χριστιανῶν, ἀνευλαβεῖς καὶ κακότροποι, ἐνοχλοῦσι καὶ ἐπηρεάζουσι ποικιλοτρόπως τὸν ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι κὺρ Διονύσιον, τὸν κτίτορα δηλαδὴ τοῦ αὐτόθι ἱεροῦ μονυδρίου τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ ἐμποδίζουσι καὶ ἀποκόπτουσι τὰ διωρισμένα εἰσοδήματα τοῦ μονυδρίου τούτου καὶ παραβαίνουσι καὶ ἀθετοῦσι τὰ διορισθέντα προνόμια καὶ ποικιλοτρόπως προξενοῦσι βλάβην καὶ ζημίαν τῷ αὐτῷ μονυδρίῳ. Ὅθεν κατὰ τῶν τοιούτων ἐπιζημίων ἐζήτησαν κοινῶς τὸ παρὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐπιτίμιον. Τούτου χάριν γράφοντες, εἰ οὕτως ἔχει, ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν. Ἵνα ὅσοι καὶ ὁποῖοι τῶν αὐτόθι ἐγχωρίων χριστιανῶν, χωρὶς εἰδήσεως καὶ γνώμης τοῦ διαληφθέντος κτίτορος ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Διονυσίου καὶ τῶν προκρίτων γερόντων τῆς χώρας, τολμήσωσιν εἰσελθεῖν ἐν τῷ ῥηθέντι μονυδρίῳ καὶ μονάσαι ἐκεῖ, ἢ χωρὶς εἰδήσεως αὐτῶν θελήσωσιν εἰσαγαγεῖν ἢ καλόγηρον ἐν τῷ μονυδρίῳ, ἢ καλογραίας ἐν τῷ ἤδη οἰκοδομηθέντι Παρθενῶνι, ἢ ἐμποδίσωσι καὶ ἀποκόψωσι τὰ διορισθέντα καὶ ἀποφανθέντα ἐκ μέρους τῆς χώρας δίδοσθαι ὀλιγάριθμα ἄσπρα παρὰ τῶν νεωστὶ εἰσερχομένων ἐν τῷ Παρθενῶνι καλογραιῶν, ἢ τολμήσωσιν ἀποσπάσαι (60) τι τῶν ἀφιερωμάτων τοῦ μονυδρίου τούτου, ἢ ὅλως βλάβην τινα καὶ ζημίαν τῷ μονυδρίῳ τούτῳ ἐμποιῆσαι, οἱ τοιοῦτοι ἐὰν μὴ παύσωνται τῆς κακοτροπίας αὐτῶν καὶ οὐ διορθώσωσι τὸ σφάλμα αὐτῶν, ἀλλ' ἀθετήσωσι τοὺς ὅρους καὶ τὰ προνόμια τοῦ μονυδρίου τούτου, ἢ ἀταξίας τινας ποιήσωσιν ἐν αὐτῷ, ἢ ἐνόχλησιν τινα προξενήσωσιν, ἢ τῷ ῥηθέντι ἱερομονάχῳ κὺρ Διονυσίῳ, ἢ τῷ ὑπ' αὐτοῦ οἰκοδομηθέντι μονυδρίῳ, οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες ὄντες ἢ γυναῖκες, μικροὶ ἢ μεγάλοι ὁποίας τάξεως καὶ ὁποίου βαθμοῦ, ὡς ἐπιβλαβεῖς καὶ ἐπιζήμιοι, ἀφωρισμένοι εἴησαν ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος καὶ κατηραμένοι καὶ ἀσυγχώρητοι καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτοι, αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος λυθήσονται αὐτοὶ δὲ οὐδαμῶς, κληρονομήσειαν τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ Ἰούδα καὶ εἴησαν στένοντες καὶ τρέμοντες ἐπὶ γῆς ὡς ὁ Κάϊν καὶ προκοπὴν οὐ μὴ ἴδοιεν, ἔχοντες καὶ τὰς ἀρὰς τῶν Ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγίων Συνόδων. Προφανῶς δὲ ἐλεγχόμενοι οἱ τοιοῦτοι ὑπάρχουσι καὶ ἔξω τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, μηδεὶς ἐκκλησιάσῃ αὐτούς, ἢ ἁγιάσῃ, ἢ θυμιάσῃ, ἢ ἀντίδωρον αὐτοῖς δῷ, ἢ συμφάγῃ, ἢ συμπίῃ, ἢ συναναστραφῇ, ἢ μετὰ θάνατον θάψῃ, ἐν ἀργίᾳ ἕως οὗ παύσονται τῆς κακοτροπίας αὐτῶν.

Ἐν Μηνὶ Μαΐῳ Ἰνδικτιῶνος ε'. (ἔτος προφανῶς τὸ 1742).

Ὁ Νικαίας Καλλίνικος, ὁ Τυρνάβου Ἄνθιμος, ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γεράσιμος, ὁ Λαρίσης Ἰάκωβος, ὁ Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων Κωνστάντιος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΑΚΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΔΗΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΑΥΤΑΔΕΛΦΟΥΣ, ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΑΤΕΙΝ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

ΠΑΪΣΙΟΣ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Χρήσιμε ἐν γέρουσι καὶ προεστῶσι τοῦ κλίματος τῶν 'Αγράφων κὺρ Γιαννάκη Κωνσταντόπουλε, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη σοὶ καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ.

Γίνωσκε ὡς, οἱ Χριστιανοὶ τοῦ χωρίου Φουρνᾶ, μὴ ἔχοντες ὑπερασπιστὴν καὶ δεφενδάτορα τῆς χώρας αὐτῶν καὶ μάλιστα τοῦ ἤδη κτισθέντος καὶ οἰκοδομηθέντος ὑπὸ τοῦ ὁσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι κὺρ Διονυσίου, ἱεροῦ μονυδρίου τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν (61) Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, προσελθόντες δὲ πρὸς ἡμᾶς ἐδεήθησαν ὅπως γράψωμεν καὶ παρακινήσωμεν, τήν τε χρησιμότητά σου καὶ τοὺς λοιποὺς αὐταδέλφους σου, *διὰ νὰ ἐπισκέπτεσθε* καὶ νὰ προνοεῖσθε καὶ νὰ ὑπερασπίζεσθε παντὶ τρόπῳ τόν τε εἰρημένον κὺρ Διονύσιον καὶ τὸ ἱερὸν μονύδριον καὶ τοὺς λοιποὺς ἐγχωρίους χριστιανοὺς καὶ νὰ εἶσθε ἐπιτηρητὴς καὶ προστάτης, καθὼς ὑπῆρχε ποτὲ ἔτι ζῶν ὁ μακαρίτης ὑμῶν. Τούτου χάριν τὴν δέησιν αὐτῶν ἀποδεξάμενοι, γράφοντες διὰ τοῦ παρόντος, *εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμέν σε* πατριαρχικῶς ὁμοῦ μετὰ τῶν συναδέλφων σου καὶ νουθετοῦμεν καὶ συμβουλεύομεν καὶ σᾶς παρακινοῦμεν πατρικῶς ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἑξῆς ἐπισκέπτεσθε καὶ ὑπερασπίζεσθε τόν τε κὺρ Διονύσιον πνευματικὸν καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ οἰκοδομημένον μονύδριον καὶ τοὺς λοιποὺς ἐγχωρίους χριστιανούς, συντρέχοντες καὶ βοηθοῦντες *εἰς πᾶσαν* αὐτῶν χρείαν καὶ ὑπόθεσιν καὶ φροντίζοντες ὑπὲρ τῆς συστάσεως καὶ ἐπιδόσεως καὶ αὐξήσεως τοῦ αὐτοῦ μονυδρίου καὶ ἔξοιτε τοὺς μισθοὺς πολλαπλασίους παρὰ Θεοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ ἡ εὐχὴ καὶ εὐλογία ἡμῶν εἴη ὑμῖν.

αψμβ΄. Μαΐου ι΄

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης Παΐσιος.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΤΗΣ ΠΗΓΗΣ ΑΓΙΑΣΜΑΤΟΣ

Πέρας ἤδη, κατὰ τὸ αψμγ΄ κατὰ μῆνα Μάϊον, τοῦ θειοτάτου Ναοῦ λαβόντος καὶ πάντα τὰ πρὸς ἀπαρτισμὸν τῶν ἐγκαινίων τούτου, χάριτι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, καλῶς ἑτοιμασθέντα ἐφόδια, ὁ κατὰ τόπον ἐπίσκοπος προσκαλεῖται.

Μετὰ γοῦν τὴν ἐνδιάτακτον τῶν ἐγκαινίων ἀκολουθίαν καὶ τὴν μυσταγωγίαν καὶ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, προσέρχεται μετὰ τοῦ κλήρου τῇ τοῦ 'Αγιάσματος Πηγῇ, *ψάλλων* τροπάριον καὶ κοντάκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, φέρων ἀνὰ χεῖρας καὶ βυτίον τι πλῆρες τοῦ ἐν τῇ Βασιλευούσῃ θείου αὐτῆς 'Αγιάσματος, καταλαβὼν δὲ τὴν Πηγὴν ἐγχέει ταύτῃ σταυροειδῶς λέγων. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ 'Αγίου Πνεύματος. 'Αμήν. Καὶ τό *Μέγα τὸ ὄνομα τῆς 'Αγίας Τριάδος, Παναγία Θεοτόκε* βοήθει ἡμῖν. Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Εἶτα ἐκφωνεῖ τὴν παροῦσαν εὐχὴν πρὸς τὴν Θεοτόκον. (62) Κυρία ἡμῶν καὶ Δέσποινα Θεοτόκε, ἡ διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ἀφράστως καὶ ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον κυήσασα τοῦ προανάρχου Πατρός, τὸ *Ὕδωρ τῆς αἰωνίου ζωῆς καὶ ἀθανασίας*, τὸν Κύριον ἡμῶν 'Ιησοῦν Χριστὸν καὶ Θεόν, ἡ χαριτόβρυτος καὶ ζῶσα Πηγή, ἡ ἐλπὶς πάντων ἡμῶν τῶν ἀπελπισμένων, ἡ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνεγερθεῖσαν, παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ πιστοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ Μακέλλου, Πηγὴν καὶ ἀφιερωθεῖσάν σοι διὰ τὴν πρὸς Σὲ αὐτοῦ εὐλάβειαν, ἀνωτέραν ὑπὲρ τὴν τοῦ Σιλωὰμ Κολυμβήθραν ἀναδείξασα, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀναξίων τὴν δέησιν σήμερον καὶ κατάπεμψον τὴν θείαν χάριν καὶ εὐλογίαν Σου καὶ ἐπὶ τὴν Πηγὴν ἣν ἀνήγειρεν ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι ὁ δοῦλος οὗτος Διονύσιος καὶ ποίησον τὸ ὕδωρ αὐτῆς 'Αγίασμα δόξης σου, ἵνα λαμβάνωσιν ἅπαντες, οἱ ἐν αὐτῷ προστρέχοντες μετὰ πίστεως, τὴν τῶν παθῶν αὐτῶν θεραπείαν καὶ ἴασιν. Ναί. Παναμώμητε καὶ Παντευλόγητε Δέσποινα, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων τῆς Σῆς ἀγαθότητος καὶ δόξασον καὶ ἐν αὐτῷ τὸ παντευλόγητον καὶ θεῖον σου ὄνομα, ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. 'Αμήν.

Εἶτα. Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί. Στραφεὶς δὲ ἐν τῷ ναῷ καὶ τὸ ἀντίδωρον διανείμας ποιεῖ ἀπόλυσιν.

ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΛΗΤΖΑ ΚΑΙ ΑΓΡΑΦΩΝ ΧΑΡΙΝ ΕΛΕΟΥΣ ΚΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΔΟΘΕΝ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΜΟΝ ΤΟΥΤΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΥΔΡΙΟΥ

Οἱ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ διατελοῦντες ἐντιμότατοι κληρικοί, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, χρήσιμοι πραγματευταί, πρωτομαΐστορες τῶν ρουφετίων καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι χριστιανοὶ καὶ γέροντες τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ χωρίων, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ καὶ παρ' ἡμῶν εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Πᾶσαι μὲν αἱ ἀρεταὶ καὶ ἀγαθοεργίαι περισπούδαστοι εἶναι καὶ ἀρεσταὶ παρὰ Θεῷ, ὡς οἱ θεῖοι νόμοι διακελεύουσιν, ἀλλὰ πάντων ὑπερτερεῖ καὶ τὰ πρωτεῖα φέρει ἡ πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ χρήζοντας γινομένη ἀντίληψις καὶ βοήθεια, ἐξαιρέτως δὲ αἱ πρὸς

τοὺς θείους ναοὺς καὶ ἱερὰ καταγώγια διδόμεναι ἐλεημοσύναι καὶ βοήθειαι, ἐν οἷς ἀκαταπαύστως ὑμνεῖται ὁ Ὕψιστος Κύριος καὶ ἄσκησις βίου θεοφιλοῦς πολιτεύεται καὶ μυστικαὶ τελοῦνται θυσίαι ὑπὲρ ὑγείας καὶ ἀ—(63) φέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ μάλιστα τῶν ἐλεούντων. Τοιγαροῦν γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν ὅτι τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν μονύδριον τῆς ἐν τῇ κώμῃ Φουρνᾷ τῶν Ἀγράφων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τὸ κατὰ τοὺς παρόντας καιροὺς οἰκοδομημένον παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι κυρίου Διονυσίου καὶ τῇ τοῦ χρόνου τούτου Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων τῇ τοῦ Παναγίου πνεύματος χάριτί τε καὶ δωρεᾷ ἐγκαινιασθέντι διὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, χρήζει μεγάλης βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τελείαν κατάστασιν καὶ καλλωπισμόν, εἰς τὸ νὰ κατασταθῇ Σχολεῖον ἱερῶν Γραμμάτων καὶ Φροντιστήριον, κατὰ τὰ πατριαρχικὰ αὐτοῦ Γράμματα καὶ τὴν προσταγὴν τῆς ἁγιωτάτης Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς μητρός μας, δι' ἣν αἰτίαν καὶ ὁ ρηθεὶς πνευματικὸς πατὴρ κὺρ Διονύσιος ἔγνω καταφυγεῖν εἰς τὰ φιλελεήμονα σπλάγχνα ὑμῶν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν χάριν ἐλέους καὶ βοηθείας.

Ὅθεν καὶ μεθ' ὧν ἐπιφέρει περὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ μονυδρίου τούτου ἀνεγέρσεως καὶ συστάσεως Συνοδικῶν καὶ Πατριαρχικῶν Σιγιλλιωδῶν Γραμμάτων καὶ μεθ' οἱασδήποτε ἱεροπραξίας καὶ ἐνεργείας, ἣν ἐκτὸς ἔχει παρὰ τῆς Ἐκκλησίας, δεδώκαμεν αὐτῷ καὶ τὸ παρόν, εὐχόμενοι εὐλογοῦμεν τὴν ὑμετέραν ἀγάπην καὶ χρηστότητα ὅπως ὑποδεχθῆτε αὐτὸν ἅπαντες μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ εὐλαβῶς τε καὶ φιλοφρόνως καὶ συνδράμητε καὶ βοηθήσετε ἔργῳ τε καὶ λόγῳ καὶ ἐλεημοσύνην ἀφθονοπαρόχως ἐπιδώσητε ἐξ ἀγαθοκλινοῦς προαιρέσεως,γραφόμενοι ἕκαστος ὑμῶν καθ' ἃ δύναται καὶ προαιρεῖται εἰς τὸ μνημονεύεσθαι καὶ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο μονύδριον, ὁ μὲν δηλαδὴ παρρησίαν, ὁ δὲ πρόθεσιν, ὁ δὲ σαρανταλείτουργον, ὁ δὲ ἀδελφᾶτον καὶ ἄλλος ἄλλο τι, πολὺ ἢ ὀλίγον, ὡς ἐκ θεοῦ φωτισθῇ, ἵνα διὰ τῆς θεαρέστου ὑμῶν συνδρομῆς τε καὶ βοηθείας ἔλθῃ εἰς τελείαν κατάστασιν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν τοῦτο μονύδριον καὶ ἕξητε ἅπαντες τὸ μνημόσυνον αἰώνιον καὶ ἀθάνατον καὶ τὴν ἐν αὐτῷ τιμωμένην χαριτόβρυτον καὶ Κυρίαν μας Θεοτόκον τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν ἀπροσμάχητον βοηθὸν εἰς ὅλας τὰς χρείας σας καὶ τὰς ἀμοιβὰς πολλαπλασίως θεὸ - (64)θεν. Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ ἡ εὐχὴ καὶ εὐλογία τῆς ἡμῶν ταπεινότητος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

αψμγ΄. Μαΐου κθ΄.

ὁ Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων Κωνστάντιος

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ ΔΗΛΩΤΙΚΗ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΤΟΥΤΩ ΜΟΝΥΔΡΙΩ ΓΕΝΟΜΕΝΩΝΕΓΚΑΙΝΙΩΝ

Τῷ Παναγιωτάτῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ Δεσπότῃ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ Νεοφύτῳ, τὴν ὀφειλομένην δουλικὴν μετάνοιαν καὶ προσκύνησιν.

Ἀπὸ τὰ πολλὰ ναυάγια ὁποῦ μᾶς ἀκολούθησαν Παναγιώτατε ἡμῶν αὐθέντα καὶ Δέσποτα, δὲν ἐδυνήθηκα ὁ ἐλάχιστος νὰ κάμω τινὰ ἄλλην εὐχαριστίαν εἰς τὴν ὑμετέραν παναγιότητα ὑπὲρ ὧν ἀπήλαυσα παρ' αὐτῆς δωρεῶν, εἰμὴ μόνον δεήσεις πολλὰς ὑπὲρ αὐτῆς, πρὸς τὴν χαριτόβρυτον Πηγήν, τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, ἥτις καὶ τὴν ἐδιαφύλαξεν ἀπὸ τὰ πολλὰ κίνδυνα ὁποῦ τὴν ἀπήντησαν καὶ τὴν ἀξίωσε πάλιν τοῦ θρόνου της εἰς ἄνεσιν ἡμῶν καὶ τελείωσιν τοῦ θείου οἰκητηρίου της, τὸ ὁποῖον καὶ σᾶς δίδομεν τὴν εἴδησιν πῶς δι' εὐχῶν σας ἁγίων τὸ ἐγκαινιάσαμεν κατὰ τὸ παρὸν τώρα εἰς τὰς ἡμέρας σας καὶ ἂς εἶναι δεδοξασμένον αὐτῆς τῆς Κυρίας τὸ πανάγιον ὄνομα ὁποῦ μᾶς ἐχαροποίησε μὲ τὸ τέλος τῆς μεσιτείας μας, ὅσα δὲ δεινά τε καὶ χαλεπὰ μᾶς ἀκολούθησαν περὶ τούτου προτήτερα καὶ τὰ τῆς καταστάσεώς μας, τίς ἡ χρεία νὰ τὰ γράψωμεν, αὐτὰ ὅλα θέλουν σᾶς τὰ φανερώσει λεπτομερῶς οἱ ἐγχειρισταὶ τοῦ παρόντος διὰ στόματος, μὲ τοὺς ὁποίους καὶ σᾶς πέμπομεν εὐχῆς τε καὶ εὐλογίας ἕνεκα καὶ ἕνα σφαλικταράκι, ἔχοντας εἰκονισμένον εἰς τὸ ἕνα μέρος τὸν Τίμιον Πρόδρομον καὶ εἰς τὸ ἄλλο τὴν Κυρίαν μας Θεοτόκον, τὴν ὁποίαν καὶ παρακαλοῦμεν, μὲ ὅλην μας τὴν ψυχὴν καὶ καρδίαν, πάντοτε νὰ διαφυλάττῃ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἔξω παντὸς κινδύνου τὴν ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ μὲ τέλος ἀγαθὸν νὰ τὴν ἀξιώσῃ καὶ τῆς οὐρανίου μακαριότητος. Καὶ τὰ παρ' ἡμῶν μὲν ταῦτα ἀκαταπαύστως πρὸς τὴν χαριτόβρυτον τὴν Κυρίαν ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος, αἱ δὲ πανάγιαι καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς (65) εὐχαί τε καὶ εὐλογίαι εἴησαν ἡμῖν φύλακες ἀρωγοὶ ἐν παντὶ τῷ βίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

αψμγ! Ἰουλίου κ΄

Τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος δοῦλος εὐτελὴς καὶ ἐλάχιστος.

Διονύσιος Ἱερομόναχος ὁ ἱστοριογράφος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΣΥΓΧΑΡΗΤΙΚΗ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΥΚΤΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΕΛΕΙΟΝ ΑΠΑΡΤΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΜΟΝΥΔΡΙΟΥ

ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ὁσιώτατε καθηγούμενε, τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων διατελοῦντος ἡμετέρου Πατριαρχικοῦ καὶ Σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Διονύσιε, χάρις εἴη σοῦ τῇ ὁσιότητι καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ.

Τὸ γράμμα τῆς σῆς ὁσιότητος ἐλάβαμεν καὶ γνόντες τὴν ὑγείαν σου ἐχάρημεν, ἔγνωμεν δὲ καλῶς καὶ τὰ ἐφ' ἑξῆς ἐν αὐτῷ γραφόμενα καὶ ὅτι ἐνεκαίνισε τὸν Θεῖον καὶ ἱερὸν ναὸν τοῦ μοναστηρίου, ὅπερ τετιμήκαμεν πρότερον Πατριαρχικῇ καὶ Σταυροπηγιακῇ φιλοτιμίᾳ. Ὁ ἅγιος Θεὸς δι' εὐχῶν ἡμῶν νὰ σὲ ἐνδυναμώσῃ ὁποῦ νὰ φέρῃς εἰς καλλιτέραν κατάστασιν καὶ κυβέρνησιν αὐτὸ τὸ σεβάσμιον μοναστήριον. Ἐλάβομεν καὶ τὸ σταλὲν ἡμῖν σφαλικταράκι τῆς εἰκόνος, ἔχον ἀπὸ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους τὸν τίμιον Πρόδρομον, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον καὶ ἔχε τὴν εὐχήν μας, μὴ διαλείπῃς δὲ πάντοτε ἀπὸ τοῦ νὰ δέεσαι ἐκτενέστερον τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καὶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ὑπὲρ ὑγείας καὶ συνδιατηρήσεως ἡμῶν καὶ δὲν θέλεις ἀποτυγχάνει τῆς ἡμετέρας εὐνοίας καὶ ὑπερασπίσεως. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ εὐχὴ καὶ ἡ εὐλογία τῆς ἡμῶν μετριότητος εἴη μετὰ τῆς σῆς ὁσιότητος.

αψμγ' Ὀκτωβρίου κθ'

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης Νεόφυτος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ ΕΞΑΓΓΕΛΤΙΚΗ ΖΗΜΙΑΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΜΟΝΥΔΡΙΟΥ

Τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ θειοτάτῳ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ κυρίῳ, κυρίῳ Νεοφύτῳ τὴν ἐκ μέσης ψυχῆς καὶ καρδίας, σὺν τῷ Χριστὸς Ἀνέστη, εἰλικρινῆ καὶ ἐδαφιαίαν μετάνοιαν.

Τὸ αἴτιον ὁποῦ μὲ ἐπαρακίνησε νὰ σᾶς προσκυνήσω μὲ τὸ ταπεινόν μου γραμμάτιον, δὲν εἶναι ἄλλο Παναγιώτατε ἡμῶν αὐθέντα καὶ Δέσποτα, παρὰ τὸ πολὺ θάρρος ὁποῦ μὲ ἔδωκεν ἡ καλοκαγοθία τῆς ὑμετέρας Παναγιό- (66) τητος καὶ μὲ ἔκαμεν ὅλον αἰχμάλωτον εἰς τὴν αὐτῆς ἐνθύμησιν, ἥτις καὶ μετὰ τὰς τοσαύτας πλουσίας δωρεάς τε καὶ χάριτας ὁποῦ μὲ ἔκαμεν διὰ τὸ θεῖον μονύδριον, εὐθὺς ὁποῦ τῆς ἔγινα αὐτόπτης καὶ τὴν ἐπροσκύνησα, μὲ ἀξίωσεν ἔτι μετὰ ταῦτα καὶ παναγίου της Γράμματος, πρᾶγμα ἀληθινὰ νὰ τὸ λογιάσῃ τινας, πολλὰ ἀσύγκριτον εἰς τὸ ἰδικόν μου πρόσωπον καὶ εἰς τὸ αὐτῆς μεγαλεῖον καὶ ἔξοχον καὶ ἃς εἶναι δεδοξασμένος ὁ τῶν ποιμένων *Ποιμὴν καὶ Ἀρχιερεὺς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς* ὁποῦ τὴν ἐχαρίτωσε τόσον καὶ μὲ ἄλλας, λέγω, πολλὰς ἀρετάς τε καὶ χάριτας καὶ μὲ τόσην μετριοφροσύνην καὶ καταδέχεται καὶ δείχνει τοσαύτην ἀγάπην εἰς ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον, ὁποῦ δὲν εἶμαι ἱκανὸς νὰ τὴν ἐξαγοράσω μὲ τρόπον ἕτερον, εἰμὴ μόνον μὲ ὁλονυκτίους ἀγρυπνίας πρὸς τὴν πανάχραντον Δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον τὴν Ζωοδόχον Πηγήν, εἰς ἣν καὶ εὐχόμενος ὑπερεύχομαι πάντοτε ἐν τῷ θείῳ αὐτῆς οἰκητηρίῳ ὑπὲρ τῆς κατὰ ἄμφω ὑγείας καὶ συνδιατηρήσεως τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος, ἔγραψα δὲ καὶ τὸ ὄνομά της τὸ τίμιον νὰ μνημονεύεται ὡς κτίτωρ μετὰ τῶν μακαρίων γονέων της διὰ παντός, ἔν τε τῇ Ἁγίᾳ προθέσει καὶ τῇ Ἱερᾷ ἐκφωνήσει. Καὶ τὰ μὲν τῆς ὑμετέρας παναγιότητος πρὸς ἡμᾶς καὶ τὰ ἡμῶν πρὸς αὐτὴν ταῦτα. Τί δὲ ἔπασχον μέχρι τοῦδε παρά τινων χριστιανῶν, μὴ φοβουμένων τὸν Κύριον, θαρρῶ ὅτι νὰ τὰ ἐμάθατε, οἵτινες καὶ κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας βουλόμενοι νὰ μᾶς ἀφανίσουν, μᾶς ἐδιέβαλαν διὰ τὸ θεῖον ἡμῶν μονύδριον ὡς καὶ εἰς αὐτὸν τὸν μουλᾶν τῆς Λαρίσης καὶ μᾶς ἐτζερεμέτησαν ἀδίκως γρόσια τὸν ἀριθμὸν διακόσια, ἅτινα τὰ ἐλάβαμεν ἀπὸ τοὺς Λαρισαίους μὲ τὸ διάφορον τὰ δέκα πρὸς ἕνδεκα ἥμισυ καὶ τὰ ἐνεχειρίσαμεν, κατὰ τῶν ὁποίων παρακαλοῦμεν νὰ κάμητε ἕνα ἀφοριστικὸν φρικωδέστατον νὰ διαβασθῇ εἰς τὰ τῶν Ἀγράφων περίχωρα, εἰς πολλῶν σωφρονισμὸν καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς αἰωνίου τούτων κολάσεως καὶ πρὸς ἡμᾶς νὰ πέμψῃ ἔτι μίαν ἀπανταχοῦ, νὰ τρέξωμεν εἰς τὸ τῶν χριστιανῶν ἔλεος, νὰ ἐβγοῦμεν ἀπὸ τὸ δεινὸν χρέος ἐτοῦτο ὁποῦ (67) μᾶς προεξένησαν.

Οὕτω παρακαλοῦμεν τὴν ὑμετέραν Παναγιότητα νὰ κάμῃ καὶ μὴ ἀποτύχωμεν τῆς *αἰτήσεως*, αἱ δὲ πανάγιαι καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαί τε καὶ εὐλογίαι εἴησαν διὰ παντὸς μεθ' ἡμῶν ἀρωγοί τε καὶ φύλακες. Ἀμήν.

αψμδ' Μαρτίου λα'

Τῆς ὑμετέρας Παναγιότητος δοῦλος εὐτελὴς καὶ ἐλάχιστος.
Διονύσιος Ἱερομόναχος ὁ ἱστοριογράφος.

ΓΡΑΜΜΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΦΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΖΗΜΙΩΣΑΝΤΩΝ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων, *ἐν Ἁγίῳ* Πνεύματι ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ καὶ ἐντιμότατοι κληρικοὶ καὶ εὐλαβέστατοι ἱερεῖς καὶ Γέροντες χρήσιμοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ.

Ὁ ὁσιώτατος καθηγούμενος τοῦ αὐτόθι ἱεροῦ καὶ σεβασμίου ἡμετέρου Πατριαρχικοῦ Σταυροπηγιακοῦ νέου μοναστηρίου τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἀνέφερεν ἡμῖν ὅτι τινὲς χριστιανοί, φθόνῳ καὶ κακίᾳ φερόμενοι, διέβαλον καὶ *κατέτρεξαν* αὐτὸν ἀλλοτριοτρόπως καὶ ἐγένοντο αἴτιοι διὰ τῆς καταδρομῆς καὶ διαβολῆς αὐτῶν ταύτης ζημιωθῆναι τοῦτον μεγάλως, χωρίς τινος εὐλόγου αἰτίας, ὅστις μὴ ἀνεχόμενος τῆς ζημίας ταύτης ἐζήτησε κατ' αὐτῶν τὸ παρὸν ἐκκλησιαστικὸν *ἐπιτίμιον* καὶ δή, *εἰ οὕτως ἔχει*, γράφομεν συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ὅσοι καὶ ὁποῖοι χριστιανοί, *ἱερωμένοι* ἢ λαϊκοί, κατέτρεξαν καὶ διέβαλον τὸν καθηγούμενον τοῦτον Διονύσιον τοῦ ῥηθέντος μοναστηρίου ὑπὸ ἰδίας ἐθελοκακίας κινούμενοι καὶ ἐζημίωσαν αὐτόν τε καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ μοναστήριον χωρὶς τῆς εὐλόγου αἰτίας, ἐὰν μὴ διορθώσωσι τὸ *σφάλμα* τῆς διαβολῆς αὐτῶν καὶ τὴν ὅσην ζημίαν αὐτῷ προεξένησαν, παυσάμενοι τοῦ λοιποῦ τὸ κατατρέχειν καὶ διαβάλλειν καὶ οὐκ ἐξιαθῶσι μετ' αὐτοῦ εἰρηνικῶς περὶ τῆς ζημίας ταύτης, ἀλλὰ *παρακούσωσι* καὶ ἐπιμείνωσι τῇ ἐθελοκακίᾳ αὐτῶν καὶ ἀφήσωσιν αὐτὸν ἐζημιωμένον

καὶ *περίλυπον μέχρι τέλους*, (68) *αὐτοί* τε καὶ *οἱ* γινώσκοντες τοὺς τοιούτους, ἂν μὴ μαρτυρήσωσιν ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἀφιλοπροσώπως, ὁμοῦ ἀφωρισμένοι εἴησαν ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος καὶ κατηραμένοι καὶ ἀσυγχώρητοι καὶ ἄλυτοι μετὰ θάνατον, αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος λυθήσονται αὐτοὶ δὲ οὐδαμῶς, κληρονομήσειεν τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ, καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ Ἰούδα καὶ εἴησαν στένοντες καὶ τρέμοντες ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ὁ Κάϊν, σχισθεῖσα ἡ γῆ *καταπίῃ αὐτούς, ὡς τὸν Δαθὰν καὶ* Ἀβειρών, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἴη ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἡ μερὶς αὐτῶν μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα καὶ προκοπὴν οὐ μὴ ἴδοιεν πώποτε ἐφ' οἷς δουλεύουσιν εἰς ὅλην τὴν ζωὴν αὐτῶν, ἔχοιεν καὶ τὰς ἀρὰς τῶν Ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγίων *συνόδων*, προφανῶς δὲ ἐλεγχόμενοι οἱ ζημιώσαντες αὐτὸν καὶ τὸ μοναστήριον ὑπάρχωσι καὶ ἔξω τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, μηδεὶς *ἐκκλησιάσῃ αὐτούς*, ἢ *ἁγιάσῃ*, ἢ *θυμιάσῃ*, ἢ ἀντίδωρον δῷ, ἢ συμφάγῃ αὐτοῖς, ἢ συμπίῃ, ἢ συναναστραφῇ καὶ χαιρετίσῃ, ἢ μετὰ θάνατον θάψῃ, ἐν ἀργίᾳ *καὶ* ἀφορισμῷ, ἕως οὗ ποιήσωσιν ὡς γράφομεν.

Ἐν μηνὶ Μαΐῳ Ἰνδικτιῶνος Ζ' (προφανῶς ἐν ἔτει 1744)

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως *καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης* Νεόφυτος.

Ὁ Καισαρείας Παρθένιος, ὁ Κυζίκου Ἀνανίας, ὁ Νικαίας Καλλίνικος, ὁ Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων Κωνστάντιος.

ΓΡΑΜΜΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΧΑΡΙΝ ΕΛΕΟΥΣ ΚΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΥΠΕΡ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΖΗΜΙΑΣ ΔΟΘΕΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΜΟΝΥΔΡΙΟΥ

ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Οἱ τῷ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῷ, Ἀποστολικῷ, Οἰκουμενικῷ θρόνῳ ὑποκείμενοι ἱερώτατοι μητροπολῖται καὶ ὑπέρτιμοι θεοφιλέστατοι ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἐπίσκοποι, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοὶ καὶ ἐντιμότατοι κληρικοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἑκάστης *ἐπαρχίας, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς* καὶ ὁσιώτατοι ἐν ἱερομονάχοις, οἱ ψάλλοντες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Πόλεως, τοῦ Γαλατᾶ, ὅλου τοῦ Καταστένου

καὶ (69) ἁπανταχοῦ εὐγενέστατοι ἄρχοντες χρήσιμοι, ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν καὶ πραγματευταὶ καὶ καραβοκύριοι καὶ πρωτομαγίστορες τῶν ῥουφετίων καὶ γεωργοὶ καὶ βοσκοὶ καὶ λοιποὶ χριστιανοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν ἅπασι καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ καὶ παρ' ἡμῶν εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Τὸ τῆς ἐλεημοσύνης θεοδίδακτον καὶ θεοπαράδοτον ἔργον, ἁπλῶς μὲν πρὸς ἐνδεεῖς καὶ πένητας, ἔτι δὲ καὶ τελείως ἀπόρους γινόμενον, οὐκ ὀλίγον τὴν ἀμοιβὴν τοῖς ἐλεήμοσιν ἐπιμνηστεύεται, ὥστε καὶ τὸν Θεὸν ὀφειλέτην αὐτοῖς ποιεῖν. Ὁ ἐλεῶν γάρ, φησί, πτωχόν, δανείζει θεῷ καὶ βαλὼν ἐν τῇ χειρὶ τοῦ πένητος, εὑρήσει ἐν τῇ παλάμῃ τοῦ Κριτοῦ ὡς ἀποκείμενον θησαυρὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κοινῆς ἀνταποδόσεως· αὕτη καὶ γὰρ ῥύεται ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Δι' ὃ μακάριοι, φησίν ὁ Κύριος, οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Ἀλλ' ὅταν εἰς θείους ναοὺς καὶ ἱερὰ καταγώγια χορηγεῖται καὶ γίνεται ἡ ἐλεημοσύνη, τότε μᾶλλον ἐστι θεάρεστος καὶ μακαριωτέρα καὶ μείζονας παρέχει τὰς οὐρανίους ἀντιδόσεις τοῖς μετὰ προθυμίας ἐργαζομένοις αὐτήν.

Γνωστὸν οὖν ὑμῖν ἔστω ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων, εἰς χωρίον «Φουρνᾶς» λεγόμενον, εὑρίσκεται ἱερὸν καὶ Σταυροπηγιακὸν μοναστήριον ἐπ' ὀνόματι τιμώμενον τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐπικεκλημένον, ὅπερ τῇ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου φορᾷ παλαιωθέν, κατεδαφισθὲν καὶ εἰς τέλος ἀφανισθέν, ζήλῳ θείῳ κινούμενος ὁ ἐν αὐτῷ εὑρισκόμενος ὁσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι κὺρ Διονύσιος, ἀνήγειρε καὶ ἐνῳκοδόμησεν ἐκ βάθρων καὶ θεμελίων. Ὕστερον μέντοι, διαβολαῖς τινων κακοτρόπων, ἐζημιώθη περίπου τὰ διακόσια γρόσια, ἅτινα ἐδανείσθη παρά τινων ἐξωτερικῶν καὶ ἀπέδωκε τοῖς κρατοῦσιν. Ὅθεν ἀπαιτούμενος ἤδη ταῦτα καὶ μὴ ἔχων ἀποδοῦναι, τρέχει μετὰ Θεόν, εἰς τὸ ἔλεος ὑμῶν τῶν φιλελεημόνων χριστιανῶν, ὁμοῦ μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ χάριν ἐλέους καὶ βοηθείας. Ἀποδεξάμενοι τοίνυν αὐτὸν εὐμενῶς συνδράμετε καὶ βοηθήσατε ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ (70) *ἐλεημοσύνην ἐπίδοτε*, καὶ πλουσίᾳ χειρὶ καὶ φιλελεήμονι προαιρέσει, ὁ μὲν δηλονότι πρόθεσιν, ὁ δὲ σαραντάριον, ὁ δὲ σαρανταλείτουργον, ὁ δὲ ἀδελφᾶτον, καὶ ἄλλος ἄλλο τι, πολὺ ἢ ὀλίγον, ἕκαστος ὡς φωτισθῇ καὶ ὁδηγηθῇ θεόθεν. Ἵνα διὰ τῆς θεαρέστου ὑμῶν ἐλεημοσύνης, οὗτος μὲν δυνηθῇ πληρῶσαι τὸ ῥηθὲν χρέος καὶ ἐλευθερῶσαι τῆς ἐντολῆς ἑαυτόν

τε καὶ τὸ ῥηθὲν ἱερὸν μοναστήριον, ὑμεῖς δὲ ὡς νέοι κτίτορες ἀναφανέντες, τὸ μνημόσυνον ὑμῶν ἀκατάπαυστα ἕξοιτε καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον κληρονομήσητε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ὦ τινι ἱερομονάχῳ κὺρ Διονυσίῳ, δεδώκαμεν καὶ ἄδειαν ἐπιτραχήλιον φέρειν καὶ τὰ ἱερὰ ἐκτελεῖν καὶ ἁγιασμοὺς καὶ παρακλήσεις, τούς τε λογισμοὺς τῶν προσερχομένων αὐτῷ χριστιανῶν χάριν ἐξομολογήσεως ἀναδέχεσθαι, εἰδήσει καὶ προτροπῇ τῶν κατὰ τόπον προϊσταμένων.

ϛψμδ' μηνὶ Μαΐῳ ἰνδικτιῶνος Ζ'.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΗΤΖΑ ΚΑΙ ΑΓΡΑΦΩΝ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣΘΑΙ ΩΣ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΟΝ ΓΙΝΩΣΚΟΝΤΑ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΥΔΡΙΟΝ

ΠΑΪΣΙΟΣ ΕΛΕῼ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη σου τῇ θεοφιλίᾳ καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ.

Γνωστὸν ἔστω τῇ ἀρχιερωσύνῃ σου ὅτι αὐτόθι εἰς τὴν ἐπαρχίαν σου, εἰς χωρίον Φουρνᾶς λεγόμενον, διατελεῖ τι ἱερὸν καὶ σεβάσμιον ἡμέτερον Πατριαρχικὸν Σταυροπηγιακὸν μοναστήριον, τὸ ἐπὶ ὀνόματι τιμώμενον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς Φανερωμένης, ὅπερ τετίμηται τῇ πατριαρχικῇ ταύτῃ καὶ Σταυροπηγιακῇ φιλοτιμίᾳ ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ πρὸ ἡμῶν κὺρ Νεοφύτου, περὶ οὗ καὶ φροντίζοντες διὰ τὴν καλὴν κατάστασιν καὶ κυβέρνησιν αὐτοῦ καὶ διὰ νὰ ἔχωσιν ἄνεσιν καὶ ἡσυχίαν οἱ ἐν αὐτῷ συνασκούμενοι *ὁσιώτατοι πατέρες καὶ νὰ ἐπιμελῶνται αὐτὸ προθύμως καὶ* νὰ μὴν ἐπηρεάζωνται (71) καὶ ἐνοχλοῦνται παρ' ὁτινοσοῦν προσώπου, γράφοντες διὰ τοῦ παρόντος ἐντελλόμεθα καὶ παραγγέλλομεν τῇ ἀρχιερωσύνῃ σου, ὅπως γινώσκων τὸ ῥηθὲν μοναστήριον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἡμέτερον πατριαρχικὸν Σταυροπηγιακόν, νὰ ἐπιμελῆσαι αὐτό, νὰ μὴν ἀφήνῃς νὰ κατατρέχεται καὶ νὰ ἐπηρεάζεται παρ' ὁτινο-

σοῦν προσώπου, ἀλλὰ νὰ ὑπερασπίζεσαι καὶ νὰ βοηθῇς αὐτό τε καὶ τὸν ἐν αὐτῷ εὑρισκόμενον ἡγούμενον καὶ τοὺς πατέρας, διὰ νὰ ἔχωσιν ἄνεσιν καὶ ἡσυχίαν καὶ αὐτοὶ καὶ νὰ ἀγωνίζωνται τὸν καλὸν ἀγῶνα καὶ νὰ προθυμοῦνται εἰς τὴν σύστασιν καὶ καλὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ. Οὕτω ποίησον καὶ μὴ ἄλλως ἐξαποφάσεως, ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετὰ σοῦ.

ͅαψμδ' Μαΐου ιη'.

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς Παΐσιος.

ΓΡΑΜΜΑ ΧΑΡΙΝ ΕΛΕΟΥΣ ΚΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΛΟΘΕΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΗΤΖΑ ΚΑΙ ΑΓΡΑΦΩΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΜΟΝΥΔΡΙΟΥ

Οἱ ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἡμετέραν ἐπαρχίαν διατελοῦντες ἐντιμότατοι κληρικοί, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, χρήσιμοι ἄρχοντες καὶ προεστῶτες, τίμιοι γέροντες καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι χριστιανοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, χάρις εἴη ὑμῖν ἅπασιν, εἰρήνη τε καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ καὶ παρ' ἡμῶν εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Πολλὴ κατὰ ἀλήθειαν ἐστὶν ἡ πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ πένητας γινομένη ἐλεημοσύνη καὶ βοήθεια καὶ πολὺ τὸ ὄφελος τοῖς ποιοῦσιν αὐτὴν παρὰ Θεοῦ χορηγεῖται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, ἀλλ' ἐξαιρέτως περισσοτέραν τὴν ἀμοιβὴν αὐτοῖς παρέχεται ὅταν εἰς θείων σκηνωμάτων καὶ ἱερῶν καταγωγίων ἀνέγερσιν διενεργεῖται καὶ δαψιλῶς χορηγεῖται. Ὁπόσον γὰρ ὁ δημιουργὸς Θεὸς ὑπέρκειται κατὰ πάντα, τρόπον ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων καὶ τῶν λοιπῶν ἁπάντων κτισμάτων, τοσοῦτον εἰσὶ μεγαλήτεραι καὶ ὠφελιμώτεραι παρὰ τῶν λοιπῶν ἐλεημοσυνῶν καὶ αἱ διδόμεναι ἐλεημοσύναι πρὸς αὐτὸν τὸν Θεόν, δηλονότι εἰς τὰς ἁγίας αὐτοῦ ἐκκλησίας καὶ ἱερὰ μοναστήρια, ἅτινα καὶ ὑπάρχουσι, κατὰ τὸν προφητάνακτα Δαβίδ, τὰ ἀγαπητὰ αὐτοῦ καὶ θεῖα σκηνώματα, περὶ ὧν καὶ ἐπάγει λέγων. «Κύριε ἠγάπησας εὐπρέπειαν οἴκων σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου», ἐξ ὧν ἐστὶν ἓν καὶ τὸ ἱερὸν μονύδριον τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν (72) Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τὸ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ κείμενον, κατὰ τὸ κλῖμα τῶν Ἀγράφων ἀπέναντι τῆς κώμης Φουρνᾶ, τὸ κατὰ νεῦσιν θείαν ἐνιδρυθὲν εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν διὰ τὴν σω-

τηρίαν πάντων τῶν περὶ αὐτὸ οἰκούντων χριστιανῶν, τῶν βουλομένων ἀποτάξασθαι τῷ κόσμῳ καὶ δι' ἀσκητικοῦ βίου εὐαρεστῆσαι Θεῷ καὶ μὴ δυναμένων ἀπιέναι εἰς τὰ πόρρω μοναστήρια, ἔτι δὲ καὶ διὰ Διδασκαλεῖον καὶ σπουδαστήριον ἱερῶν γραμμάτων καὶ ἐπιστημονικῶν μαθημάτων παντὸς βουλομένου εἰς τὴν τούτων κατάληψιν καὶ θείαν θεωρίαν ἐλθεῖν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν οἰκοδομὴν ἔτρεξαν πάμπολλα ἔξοδα καὶ κόποι οὐκ ὀλίγοι, ἀπό τε τὸ τραχὺ τοῦ τόπου ἐνῷ ἐνίδρυται καὶ ἀπό τε τοὺς κρατοῦντας κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, πρὸς οὓς καὶ πρὸ τῆς αὐτοῦ τελειώσεως εὑρισκομένου εἰς χρέος, ἐδιαβάλθη παρά τινων μισοχρίστων καὶ ἐπιβούλων καὶ ἐζημιώθη ἔτι περίπου τὰ διακόσια γρόσια, ἅτινα λαβὼν καὶ αὐτὰ μὲ τὸ διάφορον ἀπέδωκεν αὐτοῖς ὁ ὁσιώτατος οὗτος πνευματικὸς πατὴρ κὺρ Διονύσιος καὶ γνήσιος αὐτοῦ κτίτωρ, ὅστις μετὰ ταῦτα συσταίνοντας τὸ Σχολεῖον ἐν αὐτῷ καὶ βάζοντας μισθωτὸν Διδάσκαλον, ἔγνω ὑπὲρ πάντων τούτων καταφυγεῖν, ἐλέους καὶ βοηθείας ἕνεκεν, πρὸς τὰ φιλελεήμονα σπλάχνα σας. Ὅθεν καὶ μεθ' ὧν ἐπιφέρει περὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ μονυδρίου τούτου ἀνεγέρσεως καὶ συστάσεως συνοδικῶν καὶ πατριαρχικῶν σιγιλλιωδῶν Γραμμάτων καὶ μεθ' οἵας δήποτε ἱεροπραξίας καὶ ἐνεργείας ἣν αὐτὸς ἔχει παρὰ τῆς Ἐκκλησίας, δεδώκαμεν αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν καὶ γράφοντες εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν ὑμᾶς ἅπαντας, ὅπως ὑποδεχθῆτε αὐτὸν εὐλαβῶς τε καὶ φιλοφρόνως καὶ συνδράμητε καὶ βοηθήσετε αὐτὸν ἅπαντες ὡς ἄκρον ὑπέρμαχον καὶ πιστὸν ἐργάτην τοιούτου θεαρέστου ἔργου καὶ φίλον τῆς σπουδῆς καὶ διδασκαλίας καὶ κτίτορα οἴκου Θεοῦ, ἐν ᾧ βίος ἀσκητικῆς πολιτείας διαδείκνυται καὶ πολιτεύεται καὶ θύεται καθ' ἑκάστην καὶ σφαγιάζεται ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ὁ Κύριος καὶ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ καὶ σαφῶς ἐκδιδάσκεται ἡ διδασκαλία αὐτοῦ ἡ σωτήριος, καὶ γραφῆτε ἕκαστος ὑ-(73)μῶν ἐπὶ τὸ μνημονεύεσθαι διὰ παντὸς καὶ ἐν αὐτῷ, ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μοναστήρια, ὁ μὲν δηλαδὴ πρόθεσιν, ὁ δὲ παρρησίαν, ὁ δὲ σαρανταλείτουργον, ὁ δὲ ἀδελφᾶτον καὶ ἄλλος ἄλλο τι πολὺ ἢ ὀλίγον, ἵνα διὰ τῆς θεαρέστου ὑμῶν ἐλεημοσύνης, τὸ μὲν θεῖον τοῦτο μονύδριον ἀπαρτισθῇ καὶ τελειωθῇ, ὁ δὲ ὁσιώτατος πνευματικὸς ἀποφορτισθῇ καὶ ἀπαλλαγῇ ἐκ τοῦ χρέους τούτου καὶ τῆς ἀνάγκης, ὑμεῖς δὲ ἕξητε τὸν μισθὸν πολλαπλάσιον καὶ τὸ μνημόσυνον αἰώνιον καὶ ἀθάνατον ὡς κτίτορες, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ χαριτόβρυτον καὶ κυρίαν μας Θεοτόκον τὴν Ζωοδόχον Πηγήν, ἀπροσμάχητον βοηθὸν εἰς πάσας τὰς χρείας σας καὶ παρὰ Θεοῦ τοὺς μισθοὺς μυριοπλασίους.

Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ ἡ εὐχὴ καὶ ἡ εὐλογία τῆς ἡμῶν ταπεινότητος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ὁ Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων Κωνστάντιος.

Ἔνθα κεῖνται τὰ ἀξιομνημόνευτα καὶ τίμια ὀνόματα τῶν εὐσεβῶν καὶ μακαρίων κτιτόρων τε καὶ αὐθεντῶν τοῦ τε ἀοιδίμου κυρίου *Ἀλεξάνδρου Γκίκα* καὶ τοῦ ἀειμνήστου κυρίου Γρηγορίου Καλλιμάχη, ὧν μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ αὐτοῦ Βασιλείᾳ.

Ἀλεξάνδρου, Γρηγοράσκου καὶ Γρηγορίου τῶν αὐθεντῶν, Ἑλένης Δόμνας Γκίκα, Σμαράγδως, Μανουήλ, Ἀναστασίας, Νικολάου, Σταυράκη, Ἰωάννου, Κωνσταντίνου, Σκαρλάτου, Μακαρίου καὶ Σωφρονίας τῶν μοναχῶν καὶ *τῶν γονέων* καὶ τέκνων καὶ ἀδελφῶν αὐτῶν.

ΒΙΟΣ ΕΝ ΣΥΝΟΨΕΙ ΤΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΤΙΤΟΡΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΜΕΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΟΦΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ ΕΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙΣ ΚΑΙ ΕΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙΣ ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΟΣΤΙΣ ΕΧΡΗΜΑΤΙΣΕ ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΑΠΟΒΙΩΣΙΝ ΚΑΙ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΕΝ ΤΩΔΕ ΤΩ ΜΟΝΥΔΡΙΩ

Εἴπερ ἡ θέα μόνη καὶ μορφὴ ἱκανὴ πρὸς γνῶσιν τῶν καθ' ἕκαστα πραγμάτων ὑπῆρχεν, οὐκ ἂν ὑπογραφαῖς καὶ διαφόροις συμβεβηκόσι πρὸς σύστασιν καὶ γνῶσιν οἱ φιλοσοφοῦντες ἐχρῶντο. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς ἐντελῆ καὶ εὐκρινῆ γνῶσιν οὐ μικρὸν συμβάλλουσι τὰ τῶν καθ' ἕκαστα *ἐπουσιώδη* συμβεβηκότα, ἐπάναγκες ταῦτα ἐξακριβοῦν καὶ ἐκτίθεσθαι πρὸς εὔκρινῆ καὶ ἀπλανῆ γνῶσιν.

Τοιγαροῦν κἀμὲ *βουλόμενον τὸν* ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις καὶ (74)ἡμέτερον πνευματικὸν Πατέρα τοῖς πολλοῖς καὶ μὴ ἀκριβῶς εἰδόσιν *αὐτὸν γνωρίσαι*, μάλιστα δὲ τοῖς μεθ' ἡμᾶς ἐν τῇ Ἁγίᾳ αὐτοῦ μονῇ ἐπανῃρημένοις ἀσκῆσαι, ἀναγκαῖον συντόμως ἐκθέσθαι *τινὰ συμβεβηκότα*, τὴν αὐτοῦ δηλαδὴ πατρίδα, τὸν βίον, τὸ ἐπιτήδευμα, πρὸς τούτοις δὲ καὶ τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς καὶ *πνευματικοὺς* παῖδας, ἅτε οὐ μόνον αὐτὸν τοῖς μὴ εἰδόσι συνιστῶντα

καὶ γνωρίζοντα, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς πρὸς πόνους καὶ ἀγῶνας πνευματικοὺς ἐρεθίζοντα.

Οὗτος τοιγαροῦν ὁ ἐμὸς σεβάσμιος γέρων, ὑπὸ γονέων ἐν εὐσεβείᾳ καὶ χριστιανικοῖς ἤθεσι *τεθραμμένων* γεννηθείς, κατὰ κοινοῦ μὲν ἐν Εὐρώπῃ κατὰ μέρος δὲ ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τὸ κλῖμα τῶν *Ἀγράφων ἐν χώρᾳ Φουρνᾶ*, ἐν παιδικῇ δ' ἔτι ὢν ἡλικίᾳ ὡσεὶ δυοκαίδεκα ἐτῶν ἀπορφανισθείς, εἰς *Βασιλεύουσαν*, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθος τῶν τὰ αὐτὰ οἰκούντων μέρη, διέβη, τεττάρους ὁλοκλήρους *ἐκεῖσε διατρίψας* χρόνους. Ἐντεῦθεν δὲ θείᾳ μετοικισθεὶς ἐπιπνοίᾳ, ἐφέσει μοναδικοῦ βίου τὸ Ἁγιώνυμον Ὄρος κατέλαβεν. Ἐν τούτῳ δὲ τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κατὰ μοναχοὺς ἀποκαρεὶς καὶ σὺν αὐτῇ τὸν παλαιὸν ἀποθέμενος ἄνθρωπον, εὐαγγελικῶς τε τὸν νέον ἀμφιεσάμενος καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, διῆγε κελλικῶς καὶ ἡσύχως ἐν τῇ τῶν Καρυαίων σκήτῃ, ἀσκητικῶς κατὰ Χριστὸν ἀγωνιζόμενος. Μετ' οὐ πολὺ δὲ τοσοῦτον εἰς ὕψος ἐλήλακεν ἀρετῶν, ὥστε πολλοὺς τῶν ἐκεῖσε, ἵνα μὴ πάντας εἴπω, ὑπερακοντίσαι. Ὅθεν καὶ πλείονος καὶ ἐντελεστέρας γλιχόμενος ἀγωγῆς, οὐκ ἔλειπε διηνεκῶς τοῖς ἐρημικωτέροις καὶ *ἐνιαίοις μοναχοῖς*, Ἀντωνίταις φημὶ καὶ Καυσοκαλυβίταις, ὁμιλεῖν καὶ συζητεῖν περὶ ἀρετῆς καὶ ἠθικοῦ *βίου, ἓν μόνον ἐν ἑαυτῷ* λογιζόμενος ἄτοπον, τὸ μὴ τρίχας ἐν πώγωνι ἔχειν, ὅπερ πάντη ἀνόσιον τοῖς *τὰ ἐκεῖσε οἰκοῦσι νομίζεται*. Καὶ εἰ τούτων ηὐπόρει κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ταχέως ἂν καὶ τούτων ἀνυπερθέτως τῶν ὑπεροχικῶν τῆς ἀρετῆς τόπων ἐπαφίκετο. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο αὐτὸ πρόσκομμα ὑπερβαλλούσης ἀρετῆς τούτῳ ἀνέκειτο, διέτριβεν ὡς ἔφην, ἐν Κάραις, ἐπισπεύδων ταῖς ὁσημέραι ἀσκήσεσι, τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον καθυποτάξαι, οὗτινος ἐς ὕστερον οὐ διήμαρτε κατὰ τόπον μόνον ἐκείνοις διενηνοχώς. (75) Δι' ὅπερ καὶ τῆς ἱερατικοῖς νομίμως τε καὶ κανονικῶς εἰς τὰ μάλιστα ἀξιοῦται τάξεώς τε καὶ χάριτος, ἥτις δι' εὐλάβειαν ἐν τῷδε τῷ Ὄρει πάνυ ὀλίγοις καὶ τούτοις μεθ' οἵας δήποτε ἐρεύνης τε καὶ ἐτάσεως ἀπονέμεται. Προσέτι δὲ εἴ τις ἕτερος κατὰ τοῦτο καιροῦ τοσοῦτον τὴν ζωγραφικὴν καλῶς ἐξησκήσατο τέχνην, ὥστε οὐ μόνον τοὺς *ταύτην μετερχομένους* δίκην κοχλιῶν συστέλλεσθαι τούτου ἀκούοντας καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς αὐτὴν *ἐπίδοσιν ἰδίαν οἰομένους* ζημίαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδόλως αὐτῆς γευσαμένους ὑπερεκπερισσοῦ ἐνοχλεῖσθαι καὶ *ταράττεσθαι*, διὰ τὴν ἀπορίαν τῶν αὐτοῖς φιλούντων ζωγράφων. Ὡς ὁ τῆς Καρακάλλου μονῆς προ-

ηγούμενος, ὀνόματι Χριστοφόρος, ἀπέδειξε δημοσίως τοῦτον τῇ *τοῦ ἡγεμόνος ἀδίκῳ συναινέσει*, ῥάβδοις ἀνηλεῶς τοῖς ποσὶ κατατύπτων καὶ καταισχύνων, ὡς τάχα τὰς τῆς μονῆς αὐτῶν εἰκόνας οὐκ ἐντέχνως καὶ εὐμόρφως εἰκόνισεν, ἔχων εἰς νοῦν τὸ τὴν τούτου ἐπιτήδειον καὶ εὐμήχανον εἰκονογραφίαν εἰς τέλος μωμηθῆναι. Οὗτινος τὸ ὕπουλον, ἱερεύς τις ὀνόματι Παφνούτιος, τῆς αὐτῆς ὢν καὶ αὐτὸς ἐμπειρίας καὶ γινώσκων καλῶς τ' ἀληθῆ τῶν πραγμάτων μορφώματα καὶ τὸ πρὸς τοῦτον κατάδηλον ἄδικον, δι' ἐπιστολιμαίου ἐλεγκτικοῦ τύπου αὐστηρῶς ἀπελέγξατο, κατὰ τὸ Δαυϊτικὸν «ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου», κατηγορῶν αὐτοῦ τὴν κατὰ τούτου ἐγχείρησιν οὐχ ἧττον ἀμαθείας καὶ ἀγροικίας, ἢ θεομαχίας καὶ εἰκονομαχίας ἔγκλημα εἶναι. Ταῦτα τοίνυν οὗτος καὶ κατ' αὐτοῦ ἐργασάμενος καὶ πολλῆς ἐρεύνης καὶ συζητήσεως τῶν αὐτῶν τούτων εἰκόνων ἀφορμὴν τοῖς πᾶσι κεχορηγηκώς, τοσοῦτον τὴν τοῦ γέροντος πρὸς τὴν Ζωγραφικὴν ἐμπειρίαν παρὰ πᾶσιν ἐπέσπειρεν, ὥστε οὐ μόνον πάντας πανταχόθεν πρὸς αὐτὸν χάριν χρωματουργίας εἰκόνων προστρέχειν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς τούτου μαθητὰς ἐπιποθοῦντας γενέσθαι. Ἐγένοντο δὲ τούτῳ μαθηταὶ καὶ ἀκόλουθοι οὐκ ὀλίγοι, ἀφ' ὧν τέσσαρες εἰσὶν οἱ τούτῳ πάνυ καλῶς διὰ πολλῶν ἀρετῶν εὐαρεστήσαντες, Κύριλλος, Πέτρος, Ἀγάπιος καὶ Πέτρος. Ὁ μὲν οὖν Κύριλλος ὑπῆρχεν ἐκ νήσου Χίου, ἄνθρωπος εὐλαβὴς καὶ θεοφιλής, ὅσιος, ἄκακος, ταπεινός, πρᾷος, ἁπλοῦς, ἀκέραιος καὶ ἑκάστῳ εἴδει ἀρετῆς κεκοσμημένος, *ἐφ' οἷς ἅπασιν* ὡς κορωνὶς ἡ μυστηριώδης ἱερωσύνη ὑπέρκειται. Ὅς, διὰ τὸ ἔξοχον καὶ ὑπερβάλλον τῆς τοῦ γέροντος χρωματουργικῆς ἱστορίας, τοσαύτην ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν τούτῳ ὑπέδειξεν, ὅσον *ἀντὶ ἑνὸς χρόνου καὶ μόνον*, ἑπτὰ ὁλοκλήρους αὐτῷ ἐνεφοίτησε. Προγυμνασμένος γὰρ ὢν (76) καὶ οὐ μικρὸν παιδιόθεν ταύτῃ ἐξησκημένος τυγχάνων, συνέθετο μετ' αὐτοῦ ἕνα καὶ μόνον ὁλόκληρον χρόνον τούτῳ προστρίψαι, *πρὸς μείζονα τελειότητα* καὶ καλλωπισμὸν τῆς προμελετημένης αὐτῷ τέχνης. Ὅθεν καὶ τοῦ Ὄρους ἐξελθεῖν τοῦ γέροντος βουλομένου καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι ἐπισπεύδοντος ἐνεγκαμένην, διὰ τὸ πρὸ πολλοῦ *αὐτὸν τοῖς συμπατριώταις* παρακληθῆναι χάριν ἱστορίας τοῦ ἐν αὐτῇ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τοῦ ἐν τῷ Θαβωρίῳ ὄρει μεταμορφωθέντος περικαλλεστάτου ναοῦ, οὐκ ἐδίστασε τὸ τραχὺ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπίμηκες, ὡς *λίαν φιλομαθὴς* καὶ φιλόπονος μαθητὴς τῷ διδασκάλῳ ἑπόμενος. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ ὁ τούτῳ συνώνυμος καὶ ἀνε-

ψιὸς σὺν τῷ Ἀγαπίῳ, τῆς αὐτῆς τῷ γέροντι ὄντες πατρίδος, ὁ μὲν Πέτρος φύσεως λαχὼν δεξιᾶς, τοσοῦτον παρ' αὐτοῖς εὐφυΐᾳ, ἀγχινοίᾳ, μνήμῃ ἐπιτηδειότητι καὶ εἴτινι ἄλλῃ ἀρετῇ, ᾗ περ ἡ ἀνθρωπίνη ἐναβρύνεται φύσις, κατακεκόσμηται, ὅσον οὐδείς ποτε τῇ ἐπ' ἀρετῇ, φιλοπονίᾳ τε καὶ ἀσκήσει καὶ ἄκρᾳ κακουχίᾳ ἐστόλιστο. Ὅθεν ἐν ὀλίγῳ παρὰ πᾶσι δι' εὐφήμου γλώττης ἤγετο, οὐχ ἧττον ἐπὶ τῇ τῆς ζωγραφικῆς τέχνης τελειότητι καὶ μαθήσει, ἢ γράμμασι καὶ μουσικοῖς, ἀφ' ὧν μᾶλλον αὐτῷ ὁ ἔπαινος, ἢ τῇ τῆς μοναδικῆς πολιτείας καὶ ἱεροδιακονικῆς τάξεως *ἀξιότητι*, πρὸς τούτοις δὲ εἶχε καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ καλόφωνον, ἅπερ πάνυ ὀλίγοις ἡ φύσις συλλήβδην χαρίζεται, πράγματα ὄντως παρὰ πᾶσιν ἐπαινετὰ καὶ ἐράσμια. Ὁ δὲ Ἀγάπιος μᾶλλον ὑπομονῇ καὶ πραότητι ὡραΐζετο *καὶ τῇ ἄκρᾳ πρὸς τὸν γέροντα ὑπακοῇ* καὶ ταπεινότητι καὶ πάσῃ ἄλλῃ ἠθικῇ τε καὶ πρακτικῇ ἀρετῇ τῇ τῶν ἀγάμων πολιτείᾳ καὶ διαίτῃ πάνυ χρησίμως προσηκούσῃ. Ὁ δὲ Πέτρος, ὁ τοῦ εἰρημένου Πέτρου ἀνεψιός, ὡς ἔτι ἐν τῇ τῶν ἐφήβων ἡλικίᾳ *διατελῶν, πόθον πολὺν καὶ* ἀγάπην ἀνείκαστον πρὸς κατόρθωσιν ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως εἶχεν, ἣν πάνυ καλῶς ὁ τῶν ψυχικῶν αὐτοῦ παθημάτων ἰατρὸς καὶ πνευματικὸς πατὴρ εἶδεν, ὡς πολλάκις μοι ἔφη. Τούτους γοῦν οὐ τοσοῦτον *αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ πρῶτα αὐτῶν* κατορθώματα ἐπήνεσαν, ὅσον αὐτοὺς ἐθαυμάστωσαν ἡ τελευταία αὐτῶν μετάνοια καὶ ἐξομολόγησις.

Ὁ μὲν γὰρ πρῶτος ἱεροδιάκονος Πέτρος, οὐ μόνον *αὐτῶν τῶν μεγάλων δωρεῶν, ἐξομολογήσεως* δηλαδὴ καὶ τῶν φρικτοτάτων τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων κοινωνίας ἠξιώθη, ἀλλ' ἔτι τὰ λοίσθια πνέων ἐν αὐταῖς ταῖς ἐσχάταις ἀναπνοαῖς, οὐκ ἔληγε προσευχόμενος, τὴν ἄχραντον (77) τῆς Παρθενομήτορος *εἰκόνα κατακόρως ἀσπαζόμενος, χύνων* κρουνηδὸν δάκρυα μετανοίας, λέγων συνεχῶς καὶ τὴν ψυχοσωτήριον εὐχὴν τὴν «Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με», ὥστε μετὰ ταῦτα καί τινος πνευματικῆς εὐωδίας, ὡσεὶ κέδρου ὀσμῆς ᾔσθετο *καὶ τὰς τοῦ Παραδείσου* πύλας ἀνοιγμένας δέξασθαι αὐτὸν εἰσελθόντα ἑώρα, ὡς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ τελείως κατόχου γεγονότος δῆλα καθίστατο, λέγοντος ἔτι καὶ τὸν Ἀγάπιον, τὸν πρὸ αὐτοῦ τελευτήσαντα πνευματικὸν ἀδελφὸν ἐλθεῖν καὶ ἅμα ἀμφοτέρους παρευθῆναι, ἅπερ ἀναμφισβήτητα σωτηρίας τεκμήρια. Ὁ δ' Ἀγάπιος οὗτος, ἧς εὐωδίας ἔτι παριὼν ὁ διάκονος καὶ τὰ λοίσθια πνέων ᾔσθετο, ταύτην ἐμπράκτως διὰ τῶν λειψάνων αὐτοῦ ἐπὶ τρισὶ καὶ δέκα μη-

σί τοῦ μνήματος ἀνακομισθέντων ἔδειξεν. Ὁ δὲ μετ' αὐτοὺς ἱεροδιάκονος Πέτρος, εἰ καὶ ἐν θαλάσσῃ καὶ ταραχαῖς ἀνέμων καὶ ὁδοῖς καὶ ῥαγδαίοις ὑετοῖς διὰ τῆς πανωλέθρου καὶ φοβερᾶς *νόσου τοῦ λοιμοῦ ἀπέθνησκε*, μετὰ τοῦ γέροντος ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐρχόμενος, χάριν Σταυροπηγιακῆς ἀξίας τοῦ μονυδρίου ἐν ταύτῃ ἀφικομένου, οὐ μέντοιγε καὶ οὗτος τῶν ὁμοίων τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν ὑστερήθη. Οὕτω τοίνυν οἱ πνευματικοὶ τοῦ γέροντος παῖδες τὸ *ἐνταῦθα* ζῆν καλῶς καὶ θεοφιλῶς ἐν μετανοίᾳ ἐκμετρήσαντες τοῦ ἐν τῷ μέλλοντι ἤρξαντο, βλαστοὶ καὶ καρποὶ πάντες ὄντες τούτου πνευματικοί, πνευματικῶς ἐκβλαστήσαντες. Ὥσπερ γὰρ τὸ δένδρον *ἐκ τοῦ καρποῦ* οὕτω καὶ ὁ καρπὸς ἐκ τοῦ δένδρου γινώσκεται. Ἐκ τοῦ καρποῦ *γὰρ φασὶ* τὸ δένδρον γινώσκεται. Ἐπὶ πᾶσι τοίνυν τούτοις τοῖς χρηστοῖς, ὁ Γέρων, ἀρετῆς φημὶ καὶ μαθηταῖς εὐδοκίμοις, οὐδὲ φιλοπονίας ἄκρας ἠπόρει, ὅστις οὐ μόνον διὰ τὸ ἔντεχνον καὶ *εὐμήχανον καὶ τακτικὸν* τῆς γραφικῆς τῶν σεβασμίων εἰκόνων ποικιλότητος, ἄγαν ἠγωνίζετο ὥστε καὶ ὅρους καὶ κανόνας καὶ ἑρμηνείας οὐκ ὀλίγας τῆς τέχνης μετὰ πολλῶν ἀγώνων καὶ πόνων ἐκθέσθαι, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐκ βάθρων καὶ θεμελίων πάντα τὸν βίον αὐτοῦ οὐ παύεται *οἰκοδομεῖν καὶ* ἀνεγείρειν. Μετὰ γὰρ τὴν ἐκ βάθρων οἰκοδομὴν τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει Κελλίου καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, σεσαθρωμένων πρὸ πολλοῦ ὄντων, ἐν ᾗ μάχη καὶ ἔρις οὐκ ὀλίγη τούτῳ μετά τινος μοναχοῦ Τιμοθέου, γείτονος αὐτοῦ καὶ τῆς πρώτης συνάξεως *βουλευτοῦ, ἐπισυμβέβηκε* διά τινα κλάδον ἐλαίας, ἔμποδον τῆς τοῦ Κελλίου κατασκευῆς ὕπερθεν γεγονότα καὶ ὡς τὰ μάλιστα βλάπτοντα, μηδόλως τοῦ εἰρημένου μοναχοῦ πρὸς ἐκκοπὴν τοῦ κλώνου *ἀποκλίνατος*, καίτοι κατὰ (78) πάντα τρόπον δικαίου πρὸς τὴν οἰκοδομὴν *ἔδει ἀποτμηθῆναι*, ἀδείᾳ καὶ συγγνώμῃ Πατριαρχικῇ τε καὶ συνοδικῇ μετὰ τῆς αὐτοῦ συνοδείας ἐξερχόμενος τοῦ Ὄρους καὶ δι' ἀνάπαυλαν τῆς μάχης καὶ διά τινα τοῦ κοινοῦ ὠφέλειαν, ἔρχεται *εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα*.

Ἐν ταύτῃ γοῦν παραγενόμενος, μηδόλως τοῦ πρὸς *ἀρετὴν προτέρου* τόνου ἐκλέλυτο, ἀλλ' ἔτι πλέον βάρος ἐπὶ βάρει καὶ πόνον ἐπὶ πόνοις προσθείς, ἑτέραν οἰκοδομὴν μέσον τῆς χώρας ἐπεχειρίσθη, ἀδείᾳ καὶ συναινέσει τῶν αὐτοῦ ἐγχωρίων, οἱονεί τινα *Παρθενῶνα* διὰ μοναζούσας γυναῖκας, τὰς τῷ κόσμῳ καὶ τοῖς τούτου τερπνοῖς ἀποτάξασθαι βουλομένας. Ταύτης δὲ πέρας λαβούσης καὶ εἰς καλὴν καὶ ἐνάρετον ἀποκατάστασιν ἐλθούσης, οὐκ

ἐπαύσατο κοπιῶν καὶ ἀγωνιζόμενος, νύκτωρ τε καὶ ἡμέρᾳ, ἀνεγεῖραι ἔτι *ἐκ βάθρων καὶ θεμελίων καὶ συστῆσαι* ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι, ἱερόν τι καὶ θεῖον καὶ πρὸς ἀσκητικὴν καὶ ἐνάρετον διαγωγήν, ἅμα δὲ καὶ διδασκαλίαν ἱερῶν γραμμάτων ἐπιτήδειον καταγώγιον. Ἀρξαμένου τοίνυν τοῦ ἔργου ἐν τόπῳ ἀνεπιτηδείῳ μέν, ἔχοντι δὲ ὕδωρ ἱκανὸν πρὸς ἀναγκαίαν χρείαν, ἀενάως ἀναβλύζον, οὐκ εἰς τὰ πρόσω δὲ διὰ τὴν δυσχέρειαν τοῦ τόπου καὶ τὴν ἐπικράτειαν τῶν ἑτεροδόξως κρατούντων χωροῦντος, Θεοῦ δέ μόνον συναντιλαμβανομένου, οὐκ ἔπαυσε κοπιῶν καθ' ἑκάστην καὶ σκαπανεύων ὁ Γέρων κατὰ μόνας, τὴν δύναμιν μόνον τοῦ Θεοῦ εἰς νοῦν ἔχων καὶ λογιζόμενος ὅτι, τὰ ἀδύνατα τοῖς ἀνθρώποις δυνατὰ ἐστὶ τῷ Θεῷ. Ὅθεν μετ' οὐ πολύ, μιᾷγε τῶν *νυκτῶν ζοφώδει τε καὶ ἀσελήνῳ, βλέπων ἐκεῖσε φῶς ὥραν* ἱκανὴν παραδόξως φρυκτωροῦν, μᾶλλον ἐκ τούτου πρὸς τὸν αὐτοῦ ἐνεδυναμοῦτο σκοπόν, νομίζων ὅτι εὐάρεστον τῷ Θεῷ καὶ τοῦτο γενέσθαι. Πρὸς τοῦτο δέ τις γυνή, ἔχουσα ὕπερθεν τούτου τόπον πρὸς φυτείαν ἀμπέλου ἐπιτήδειον, ἀπαραιτήτως *ὁσημέραι μὴ ἐπὶ πλέον αὐτὸν ἐπεκτείνεσθαι* σκαπανεύοντα προσέκοπτε. Μετ' οὐ πολλὰς δὲ ἡμέρας, εἰς δεινὴν νόσον ὁ υἱὸς αὐτῆς περιπεσὼν καὶ ὑπ' οὐδενὸς τῶν πολλῶν φαρμάκων βοηθηθείς... ἀπελπίσθη, τέλος πάντων ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετὰ θερμῶν δακρύων κλαίουσα προσεκάλει αὐτὸν εἴ τι δύναται βοηθῆσαι τῷ πάσχοντι, ὅστις δυσωπηθείς, οὐχ ἧττον δεήσεις ἢ ἰατρείας ποιήσας, τῆς δεινῆς καὶ βαρυτάτης νόσου αὐτὸν ἀπηλλάξατο. Ἔκτοτε *γοῦν οὐ μόνον οὐκ ἐκώλυεν* αὐτὸν ἡ γυνή, ἀλλὰ καὶ μεγάλως σὺν τῷ ἰαθέντι αὐτῆς υἱῷ ἐβοήθει, χορηγοῦσα καὶ τόπον αὐτῷ ὅπου ᾐτεῖτο. Ἐκ τούτων τοίνυν ἁπάντων (79) βεβαιωθεὶς καὶ ἀπρὶξ τοῦ θεαρέστου ἁπτόμενος σκοποῦ, οὐκ ἀφόβως τὸν τόπον καὶ τὸ ὕδωρ πρὸς κατασκευὴν *τοῦ μονυδρίου ἡτοίμαζε, διὰ τὸ μὴ τῶν παρὰ τῶν ἑτεροδόξως* κρατούντων εὐδόκιμον (ἐνδόσιμον) ἔχειν, ὅπερ διὰ τὸ ἀζήμιον ἄγαν ἐπάναγκες. Μετ' οὐ πολὺ δὲ πρὸς τὸν ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύριον Στέφανον, φίλον ἄκρον καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφὸν ὄντα τὸν καὶ καθηγούμενον τῆς ἐν ἐπισκοπῇ Φαναρίου ἐν χώρᾳ Βουνέσι κειμένης μονῆς, ἐγένετο παραγενέσθαι, κἀκεῖ τοῦ δημογέροντος κυρίου Δημητρίου τοῦ ἐκ Πετρίλου τετυχηκέναι, ἀξίου ὄντος ὡς τὰ μάλιστα διὰ τοιαύτην ὑπόθεσιν, ῥαδίως καὶ τούτου δι' αὐτοῦ οὐκ ἀπέτυχε, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος ἐπιστρέφων. Προσέτι δὲ μετὰ ταῦτα οὐκ ὀλίγον ὑπὸ τῶν ἐν Ῥενδίνῃ Κωνσταντίδων, κυρίου Δοσιθέου οἰκονόμου τε καὶ ἡγου·

μένου καὶ τῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν προβιβασθείς, ὑπὲρ ὧν ἀπάντων εὐχὰς οὐκ ὀλίγας τῷ Θεῷ ἀνέπεμπεν, ἐλευθέρως καὶ ἀπροσκόπτως τὴν οἰκοδομὴν ἐπετέλει. Ταύτης τοίνυν οὔπω ἀπαρτισθείσης, εἰς Βασιλεύουσαν διέβη, βουλόμενος διὰ Σταυροπηγιακῆς ἀξίας τοῦτο κατοχυρώσασθαι. Διερχόμενος δὲ τὸ Ἁγιώνυμον Ὄρος, Θεοῦ συναντιλαμβανομένου, οὐδὲ ἐκεῖσε ἀβοήθητος ἔμεινεν. Ὁ γὰρ Πανιερώτατος Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, εὐλαβείᾳ φερόμενος τῇ πρὸς τὴν Χαριτόβρυτον Πηγήν, ἧς ἡ οἰκοδομή, ἔσπευδε διὰ σεβασμίου αὐτοῦ γράμματος πρὸς τὸν παναγιώτατον καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην αὐτῷ συνοδεῦσαι, δηλοποιοῦντος τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιδημίας αὐτοῦ καὶ συνιστῶντος αὐτὸν τούτῳ τε καὶ τῇ ἁγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ πρὸς ἀπαρτισμὸν εὐχερῆ τοῦ σκοποῦ.

Ὅθεν καὶ Σταυροπηγιακῇ ἀξίᾳ τε καὶ ἐλευθερίᾳ καὶ παντελεῖ ἀσυδοσίᾳ, συνοδικῶς διὰ βεβαιωτικοῦ Σιγιλλιώδους Γράμματος τετίμηκε, συνεργούντων καὶ τῶν ὑψηλοτάτων αὐθεντῶν τοῦ τε κυρίου Ἀλεξάνδρου Γκίκα καὶ τοῦ κυρίου Γρηγορίου Καλλιμάχη. Τὰ δὲ μεταξὺ τοῦ γίνεσθαι καὶ γεγενῆσθαι τὴν οἰκοδομὴν καὶ τὴν ἀπὸ πατρίδος εἰς Βασιλεύουσαν ἐπιδημίαν ἐπακολουθήσαντα δεινὰ τῷ ἁγίῳ Γέροντι, πόνους δηλ. ἀνυποίστους, θλίψεις, καταδρομάς, ζημίας παρὰ τῶν ἐπιβλαβῶς κατ' αὐτοῦ φερομένων καὶ λέγειν χαλεπὸν καὶ γράφειν λίαν ἐπίπονον, ἅτινα ἡ χαριτόβρυτος καὶ παντάνασσα Κόρη, ὡς ἱστὸν ἀράχνης διεσκέδασεν, ὥστε μηδὲν τούτων μήτε εἰς τὴν κατασκευήν, μήτε εἰς τὴν Σταυροπηγιακὴν φιλοτιμίαν κώλυμα γεγονέναι, εἰ καὶ εἰς περιόδους χρόνων οὐκ ὀλίγων ἐτετέλεστο. Ἀλλ' ὅμως μετὰ τοσούτους καὶ τηλικούτους, ἐπέκεινα τῶν δέκα ἐτῶν, ἐκτεταμένους πόνους καὶ τοσαύτας αὐτῷ ἐπισυμβάσας ἐναντιότητας, (80) διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐγχειρήσεως καὶ τὸ [δυσάφικτον] τῶν ἑτεροδόξως κρατούντων, οὐδὲ Πατριαρχικῆς καθιερώσεως ἀπέτυχε, ἔτι δὲ καὶ τελείου ἐγκαινισμοῦ διὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων κυρίου Κωνσταντίου τελεταρχικῶς ἀποτελεσθέντος. Ὅστις κατ' ἔτος λαμπρῶς καὶ θεοφιλῶς, δι' ὁλονυκτίου προσευχῆς, οὐκ ἀκινήτως ἔν τινι διωρισμένῳ μηνί, ἀλλὰ κινητῶς ὡς ὁ παγκόσμιος, διὰ τῆς κοσμοσωτηρίου καὶ λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος Χριστοῦ ἐγκαινισμός, παγκοσμίως ὑπὸ πάντων τῶν εὐσεβῶν ἑορτάζεται. Εἰ γὰρ παλαιὸς νόμος τὰ ἐγκαίνια τιμᾶσθαι, πολλῷ δεῖ μᾶλλον τὰ νέα τιμᾶσθαι δι' ἐγκαινίων. Εἴ τις γὰρ ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις τὰ ἀρχαῖα

παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά. Ἐγκαινιζώμεθα ἀδελφοὶ καὶ τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον ἐν καινότητι ζωῆς πολιτευώμεθα, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέντες ἐξ ὧν ὁ θάνατος, πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσωμεν. Τοῦτο γὰρ ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τέλος μετὰ πολλῶν πόνων, ἱδρώτων, κινδύνων καὶ θλίψεων τοῦ Γέροντος, ἐν γῇ τε καὶ θαλάσσῃ, πάντα καινὰ κατασκευάσαντος, ὅπως δοξάζηται ὁ Παλαιᾶς καὶ Καινῆς χορηγὸς καὶ ἡ ὑπερένδοξος αὐτοῦ Μήτηρ, ἡ Ζωοδόχος Πηγή, ἧς ταῖς πρεσβείαις καὶ τοῦ δούλου αὐτῆς καὶ ἐμοῦ Γέροντος, ἀξιωθείημεν ἅπαντες, τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθαι, μεθ' ὧν δὲ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ τοὺς γηγενεῖς νεοποιοῦντι καὶ καινουργοῦντι ἀπολαῦσαι. Ὧ ἡ δόξα καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΝΘΑΔΕ ΣΗΜΕΙΟΥΜΕΝ ΤΑ ΕΥΡΕΘΕΝΤΑ ΑΓΙΑ ΛΕΙΨΑΝΑ ΕΝ ΤΩΔΕ ΙΕΡΩ ΜΟΝΥΔΡΙΩ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΤΩ ΚΕΙΜΕΝΩ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΩΜΗΝ ΦΟΥΡΝΑ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ

Μέρος ἐκ τῆς κάρας τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Κηρύκου. Μέρος τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. Μέρος τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος. Μέρος τῆς Ἁγίας ἐνδόξου ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς. Μέρος τῆς Ἁγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς. Μέρη δύο ἐκ τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους. Μέρος τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Προκοπίου. Μέρος τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος. Μέρος τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ. Μέρος τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. Μέρος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. (81) Μέρος τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς. Ἕνα ὀδόντι τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Σεραφεὶμ τοῦ θαυματουργοῦ. Κομμάτια τρία ἀνώνυμα.

ΚΑΙ ΩΔΕ ΣΗΜΕΙΟΥΜΕΝ ΚΑΙ ΤΑ ΙΕΡΑ ΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΜΟΝΥΔΡΙΟΥ

Ἓν ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀργυροδεμένον. Τέσσαρες Σταυροὶ ἀργυροί. Ὁ εἷς αὐτῶν ἀργυροχρυσωμένος καὶ κεκοσμημένος μετὰ μαργαριταρίων. Εἷς ἕτερος μικρὸς Σταυ-

ρὸς μετὰ Τιμίου Ξύλου. Ἓν ἀργυροῦν δισκάριον μετὰ ἀστερίσκου καὶ λαβίδος. Πέντε ἀργυρᾶ στεφάνια τῶν Ἁγίων εἰκόνων, τὰ δύο μικρότερα. Τέσσαρες ζυγὲς θηλύκεια ἀργυρᾶ. Αὐτὰ τὰ ἄνωθεν σημειωμένα Ἅγια λείψανα καὶ ἱερὰ σκεύη τὰ γράφομεν εἰς τὸν παρόντα κώδικα διὰ καμμίαν ἀσφάλειαν.

Ἕως ᾧδε ἐγράφησαν κατὰ σειρὰν ἀπαραλλάκτως ὅπως εὑρέθησαν ἐν τῷ μυοβρώτῳ παλαιῷ Κώδικι τοῦ ἀειμνήστου Ἐκείνου Διονυσίου Κτίτορος.

Τὰ δὲ περὶ αὐθεντῶν καὶ χρυσοβούλλων αὐθεντικῶν δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ καθαρίσωμέν τι καταλεπτῶς μὲ τὸ νὰ ἦτον μυόβρωτα καὶ σεσαθρωμένα. Εὕρομεν μόνον ὅτι συνδρομηταὶ καὶ κτίτορες μετὰ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Διονυσίου, ἐστάθησαν καὶ οἱ εὐσεβέστατοι ἀείμνηστοι αὐθένται, ὅ τε κυρ Ἀλέξανδρος Γκίκας καὶ ὁ κὺρ Γρηγόριος Καλλιμάχης, οἵτινες καὶ εἶχον προικίσει, ὡς κτίτορες, τὸ ἱερὸν ἡμῶν μονύδριον καὶ μὲ χρυσόβουλλα αὐθεντικά, διὰ νὰ ἔχῃ νὰ λαμβάνῃ κατ' ἔτος ἔλεος ἀπὸ τὰς αὐθεντίας τῶν κατὰ καιροὺς αὐθεντῶν Βλαχομπογδανίας, ἅτινα ἐχάθησαν παρὰ τοῦ τότε ἡγουμενεύσαντος κυρίου Καλλινίκου ἱερομονάχου καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἐκ Κλειτσοῦ τῶν Ἀγράφων. Διότι μετὰ τούτων ἐλθὼν εἰς Βασιλεύουσαν διὰ νὰ ζητήσῃ τὰ κατ' ἔτος αὐθεντικὰ ἐλέη καὶ ἀσθενήσας, ἀπέθανεν εἰς οἶκον τοῦ μεσὲ Δημητρίου Σκαναβῆ. Ὅθεν ὑστερήθη καὶ τὸ ἱερὸν ἡμῶν μοναστήριον αὐτὸ τὸ ἔλεος χρόνους ἑξήκοντα καὶ ἐπέκεινα. Ὕστερον δὲ μετὰ παρέλευσιν τοσούτων χρόνων ἀνεκαινίσθησαν διὰ συνδρομῆς τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Στεφάνου Φίλη, Φουρναίου, συνεργίᾳ δὲ καὶ σπουδῇ τοῦ ἐλλογιμωτάτου κυρίου Θεοδοσίου υἱοῦ τοῦ μακαρίτου παπᾶ Γαβριὴλ Σύρου Φουρναίου καὶ ἔγιναν τὰ ἔμπρο-(82)σθεν γεγραμμένα αὐθεντικὰ χρυσόβουλλα ὡς καθὼς εἶναι καὶ ὁρῶνται, διὰ νὰ βοηθῆται μικρόν τι τὸ ἱερὸν ἡμῶν μονύδριον εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ χρείας του.

Ὅτι περ τῶν ἀνθωπίνων οὐδέν, οὔτε μέγα οὔτε μικρόν, ἄνευ τῆς Θείας συνάρσεως ἀπαρτίζεται, ἀριδηλότατα καταφαίνεται. Ὅτι δὲ καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ πανσθενεστάτη δύναμις τοῖς ἀσθενεστάτοις καὶ πρὸς τὰ λίαν δυσχερῆ ταῦτα χρῆται, κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον λέγοντα, «ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται», τοῖς πᾶσι καὶ τοῦτο ἀναντίρρητον, ὅπερ δὴ καὶ τῇ ἐκτελέσει τῶν παρόντων χρυσοβούλλων σαφέστατα δείκνυται.

Ἀπελθόντος μου εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὸ

ͱωις' ἔτος διὰ χρείαν ἰδίαν καὶ ἐπιφερομένου μου ἐν σημειώματι ἰδιαιτέρῳ τὰ ὀνόματα τῶν ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν μοναστηρίου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, κειμένου κατὰ τὴν κώμην Φουρνᾶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων, οὔσῃ μιᾷ τῶν ἐπισκοπῶν τοῦ Ἁγίου Λαρίσης καὶ ἐρευνῶντος εἴ πως εὕρω τινας συγγενεῖς τῶν ἀοιδίμων κτιτόρων, ἦλθεν ἀπὸ Οὐγγροβλαχίας καὶ ὁ τοῦ μακαρίτου Γαβριὴλ ἱερομονάχου Σύρου υἱὸς κὺρ Θεοδόσιος, πατριώτης ὢν καὶ αὐτός, πρὸς ὃν δείξας τὰ ὀνόματα καὶ ἐρωτήσας αὐτὸν ἂν ἠξεύρῃ τίνες καὶ ποῖοι εἰσὶν οἱ συγγενεῖς τῶν κτιτόρων, ἔλαβον ἀπόκρισιν ὅτι οὐκ οἶδε, πλὴν συναπελθὼν μετ' αὐτοῦ εἰς Θεραπεῖα, κωμόπολιν οὖσαν τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου, τριῶν ὡρῶν διάστημα ἀπέχουσαν ἀπὸ Βασιλευούσης, ἔνθα διατρίβουσιν κατὰ τὸ ἔαρ οἱ εὐγενέστατοι καὶ προὔχοντες τοῦ ἡμετέρου γένους, εὕρομεν ἐκεῖσε καὶ τὸν αἰδεσιμολογιώτατον ἐν ἱερεῦσι κὺρ Ζαχαρίαν ἀπὸ χωρίον Μαυρίλου, σχολαρχοῦντα, μεθ' οὗ ὁμιλήσαντες ἀρκετά, ἐρωτήσαμεν ἂν ἔχῃ εἴδησίν τινα τῶν ῥηθέντων ὀνομάτων, παρόντος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Χριστοδούλου, οἰκοδιδασκάλου ὄντος τῶν υἱῶν τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος πρώην μεγάλου Σπαθάρη Γεωργίου Σούτσου, τοῦ καὶ ἀγρίου ἐπικαλουμένου, ἄρχοντος παλαιοῦ τυγχάνοντος, πρὸς ὃν δείξας τὰ ὀνόματα ὁ ῥηθεὶς Χριστόδουλος ἤκουσεν ὅτι ὁ νῦν ζῶν ὑψηλότατος αὐθέντης Ἀλέξανδρος Ἰωάννου Καλλιμάχης εἶ-(83)ναι αὐτάδελφος τοῦ ἀοιδίμου αὐθέντου Γρηγορίου Καλλιμάχη τοῦ κτίτορος, ἡ δὲ ἐκλαμπροτάτη Δόμνα αὐτοῦ ἀπόγονος τῶν ἀοιδίμων Γκικάδων τῶν κτιτόρων, πρὸς οὓς κάμνοντας ἀναφορὰν ἐκ μέρους μου, ὡς μέλους τοῦ μοναστηρίου, ἐπαραστήσαμεν λεπτομερῶς ὅσα ἤξευρα ἐξ ἀκοῆς περὶ τοῦ μοναστηρίου καὶ ὅτι οἱ ἀοίδιμοι κτίτορες τὸ εἶχαν προικίσει καὶ μὲ χρυσόβουλλα αὐθεντικοῦ ἐλέους παρεκτικά, ἅτινα ἐχάθησαν ἀπὸ τὸν τότε ἡγουμενεύσαντα ἀρχιμανδρίτην Καλλίνικον καὶ ὅτι ἐν αὐτῷ σχολαρχοῦντος τοῦ ἀοιδίμου Διδασκάλου Θεοφάνους, ἐδιδάχθησαν τὴν φιλοσοφίαν ὅ τε ἀείμνηστος Σέργιος Μακραῖος καὶ Ἰωάννης ὁ Σκλαβόπουλος καὶ ὁ Κύριλλος ὁ Πνευματικὸς τοῦ Ὄρους, σοφοὶ ἄνδρες καὶ γνωστοὶ τοῖς ἐν Βασιλευούσῃ προκρίτοις τοῦ γένους καὶ ὅτι ὕστερον διήρκεσεν ἱκανοὺς χρόνους τὸ μοναστήριον ἠρημωμένον καὶ ἀκατοίκητον ἀπὸ ἐπιδρομὰς τῶν κακῶν καὶ ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων καὶ ὅτι ἐσχάτως ὁ νῦν ἡγούμενος ἡμῶν κύριος Γαβριὴλ ἤνοιξεν αὐτὸ καὶ ἡγουμενεύσας συνήθροι-

σε καὶ ἡμᾶς τοὺς ὀλίγους πατέρας, τὴν ὁποίαν ἀναφορὰν ἐγχειρίσας ὁ διαληφθεὶς ἄρχων σπαθάρης Σοῦτσος καὶ πληροφορήσας αὐτοὺς καὶ ἐκ στόματος, ἐδέχθησαν εὐμενῶς καὶ μετὰ χαρᾶς τὴν ἀναφορὰν ἡμῶν ὁ ὑψηλότατος αὐθέντης καὶ ἡ ἐκλαμπροτάτη κυρία Δόμνα. Καὶ γνωρίσαντες τὴν οἰκειότητα ὅπου ἔχουσιν εἰς τὸ μοναστήρι δὲν ἔλειψαν εὐθὺς νὰ τὸ βοηθήσωσι. Καὶ πρῶτον ἐζήτησαν παρὰ τοῦ νῦν πατριαρχεύοντος κυρίου Κυρίλλου, Γράμμα ἐξαρχικὸν πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ χριστιανοὺς χάριν ἐλέους τοῦ μοναστηρίου, ὅπερ ἔδωκεν εἰς χεῖράς μου, ὑπογραφέντων καὶ τῶν ἐγκρίτων ἁγίων ἀρχιερέων. Ἐπρόσταξε δὲ καὶ ἐμὲ νὰ κάμω γράμμα ἐκ μέρους τοῦ μοναστηρίου πρὸς τὸν ὑψηλότατον νῦν αὐθέντην Μολδοβλαχίας Σκαρλᾶτον Καλλιμάχην βοεβόδαν υἱόν του, φανερώνων ὅλα εἰς πλάτος τὰ περὶ τοῦ μοναστηρίου καὶ νὰ παρακαλέσωμεν τὴν ὑψηλότητά του διὰ νὰ βοηθήσῃ τὸ μοναστήρι κάμνοντας χρυσόβουλλον αὐθεντικόν, παρεκτικὸν ἐλέους καὶ καμμίαν χρηματικὴν συνδρομήν, ὃ καὶ ποιήσαντες ἐγχειρίσαμεν τῇ ὑψηλότητί του, αὕτη δὲ ἐφοδιάσασα (84) τοῦτο καὶ μὲ ἴδιον πατρικὸν γράμμα της καὶ γράψασα ὅσα τὴν ὑπηγόρευσεν ὁ πρὸς τὰ καλὰ ζῆλος καὶ θεοσέβεια, ἔγινε τὸ ἀκόλουθον αὐθεντικὸν χρυσόβουλλον, ἀπὸ τὴν αὐθεντίαν τῆς Μπογδανίας, διορίζον νὰ λαμβάνῃ τὸ ἱερὸν ἡμῶν μονύδριον πρὸς 250 γρόσια ἀπὸ ὄκνας καὶ βάμματα καὶ σταλθὲν πρὸς τὸν ὑψηλότατον αὐθέντην πατέρα του ἐνεχειρίσθη μοι παρὰ τοῦ ἰδίου. Ἐκάμαμεν προσέτι καὶ εὐχαριστήρια γράμματα ἐκ μέρους τοῦ μοναστηρίου διὰ τὸ χρυσόβουλλον πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς αὐθέντας. Προσέτι μοὶ εἶπεν ὁ ὑψηλότατος αὐθέντης ὅτι ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀοιδίμου αὐθέντου Γρηγορίου κτίτορος, ἀδελφοῦ του, εἶναι ἡ ἐκλαμπροτάτη Κυρία Δόμνα τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Ἀλεξάνδρου Χατζερῆ, πρὸς ἣν κάμνοντας γράμμα ἐκ μέρους τοῦ μοναστηρίου καὶ ἐγχειρίσας αὐτὸ τὸ ἐχάρησαν μεγάλως, τόσον ἡ ἐκλαμπρότης της ὅσον καὶ ὁ ὑψηλότατος αὐθέντης, δείξαντές μοι πολλὴν περιποίησιν, ἀφ' οὗ τοὺς ἐπληροφόρησα ἀπ' ἀρχῆς τὰ περὶ τοῦ μοναστηρίου καὶ ὑποσχεθέντες νὰ κάμωσι κάθε συνδρομὴν καὶ βοήθειαν τοῦ μοναστηρίου ὁποῦ δυνηθῶσιν, ὡς χρέος των, τὸ δὲ μοναστήρι μόνον νὰ τοὺς μνημονεύῃ.

Κατὰ τὸ ͵αωιη' πρὸς μῆνα Νοέμβριον αὐθεντεύσαντος ἐν Οὐγγροβλαχίᾳ τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Ἀλεξάνδρου Νικολάου Σούτσου βοεβόδα, συζύγου τῆς ἐκλαμπροτάτης κυρίας Δόμνας Εὐφροσύνης, θυγατρὸς τοῦ εἰρημένου ὑψηλοτάτου αὐθέντου Ἀλεξάνδρου Καλλιμάχη καὶ ἀδελφῆς τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Σκαρλάτου Καλλιμάχη, ὁποῦ μᾶς ἔκαμε τὸ χρυσόβουλλον, δὲν ἐλείψαμεν νὰ κάμωμεν ἐκ μέρους τοῦ μοναστηρίου γράμματα συγχαρητικὰ καὶ εὐχετικὰ ὑπὲρ τῆς αὐθεντίας καὶ νὰ παρακαλέσωμεν καὶ τὴν ἐκλαμπρότητά της, παραστήσαντες τὴν ἐνδεῆ κατάστασιν τοῦ μοναστηρίου, νὰ τὸ ἐλεήσῃ καὶ ἡ ἐκλαμπρότης της, ὡς καὶ ὁ ὑψηλότατος αὐθέντης ἀδελφός της, μὲ χρυσόβουλλον καὶ τῆς αὐθεντίας Οὐγγροβλαχίας, μεταχειρισθέντες εἰς τοῦτο μεσίτην καὶ τὸν ὑψηλότατον αὐθέντην πατέρα της. Ὅθεν κατεπείσθησαν τόσον ἡ ἐκλαμπρότης της, ὅσον καὶ ὁ ὑψηλότατος αὐθέντης σύζυγος αὐτῆς, (85) καὶ κατὰ τὸν θεοφιλῆ ζῆλον καὶ τῶν δύο, ὑπεσχέθησαν νὰ ἐκδώσωσι χρυσόβουλλον παρεκτικὸν ἐλέους καὶ ἀπὸ τὴν αὐθεντίαν τῆς Οὐγγροβλαχίας, ζητήσαντες παρ' ἐμοῦ ἴσον τοῦ χρυσοβούλλου τῆς Μπογδανίας ὁποῦ νὰ κάμωσι κατ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔδωκα τῇ ἐκλαμπρότητί της, ἥτις ὑπεσχέθη ὅτι μετὰ τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ αἴσιον αὐτῶν παγασμόν, θέλει προστάξει νὰ γίνῃ καὶ τὸ χρυσόβουλλον καὶ θέλει τὸ στείλει πρὸς τὸν ὑψηλότατον αὐθέντην πατέρα της, ἡ δὲ ὑψηλότης του νὰ τὸ δώσῃ ἐμοί. Ἔδωκα καὶ ἓν γράμμα ἐκ μέρους τοῦ μοναστηρίου πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Μπεϊζαδὲ Κωστάκην Μουρούζην καὶ ἐκλαμπροτάτην κυρίαν Δομνίτζαν Ραλοῦν Μαυροκορδάτην σύζυγόν του, καταγομένους ἀμφοτέρους ἐκ τοῦ γένους τῶν Γκικάδων.

Φανερώνω δὲ ὅλα λεπτομερῶς καὶ ἐκτεταμένως ἐκθέτοντάς τα εἰς τὸν Κώδικα τοῦ μοναστηρίου, διὰ νὰ εἶναι γνωστοὶ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους οἱ ἀπόγονοι καὶ συγγενεῖς τῶν κτιτόρων καὶ κατὰ καιροὺς συνδρομηταὶ τοῦ μοναστηρίου, ὥστε, ὅταν ἔχωσι χρείαν οἱ ἐν αὐτῷ ἐνασκούμενοι συνάδελφοι, νὰ ζητῶσι τὴν προστασίαν καὶ βοήθειαν αὐτῶν, οἱ δὲ πατέρες μόνον νὰ τοὺς μνημονεύωσιν.

͵αωιθ'. Ἱερομόναχος Στέφανος Φίλης, Φουρναῖος.

[86]

ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΟΝ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΝ ΔΟΘΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΜΟΝΥΔΡΙΩ ΤΩ ΚΕΙΜΕΝΩ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΦΟΥΡΝΑ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ ΤΩ ΕΠ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΠΟΙΗΘΕΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΥΨΗΛΟΤΑΤΟΥ ΑΥΘΕΝΤΟΥ ΚΑΙ ΗΓΕΜΟΝΟΣ ΠΑΣΗΣ ΟΥΓΓΡΟΒΛΑΧΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΛΛΙΜΑΧΗ

[87 καὶ 88] (Εἶναι ἐρραμμένον τὸ πρωτότυπον χρυσόβουλλον τοῦ ὡς ἄνω ἡγεμόνος, γεγραμμένον εἰς γλῶσσαν Ρουμανικήν.)

[89]

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΩΘΕΝ ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΟΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ ΑΕΛΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΛΛΙΜΑΧΗΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΥΘΕΝΤΗΣ ΚΑΙ ΗΓΕΜΩΝ ΠΑΣΗΣ ΟΥΓΓΡΟΒΛΑΧΙΑΣ

Ἐν ὅσῳ ἡ χάρις τῆς θείας προνοίας ἐκχεῖται ἐφ' ἡμᾶς περιφρουροῦσα ἐν παντὶ καιρῷ μὲ τὴν βοήθειάν της καὶ ἐξικανοῦσα ἡμᾶς, οὐ μόνον μὲ τὰ ἀναγκαῖα τῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ μὲ πολυειδῆ ἀγαθὰ πρὸς ἥδυσμα τῆς διαγωγῆς ἡμῶν, τοσοῦτον καὶ ἡ διάνοιά μας πρέπει νὰ θερμαίνεται μὲ τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ θεῖα καὶ τὰ ἔργα μας νὰ συμφωνῶσι μὲ τὴν ἀξιότητα τῶν χαρισμάτων ὁποῦ ἐνεφυτεύθησαν εἰς τὴν φύσιν μας· ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι τὸ θεμέλιον εἰς ὃ ἐπιστηρίζεται ἡ τιμὴ τούτου τοῦ ὀνόματος τῆς ἀνθρωπότητος ὁποῦ ἔχομεν καὶ ἡ ἀληθὴς ὠφέλεια τῆς ψυχῆς μας.

Γνωστοποιοῦμεν λοιπὸν ὅτι ἐκ τοῦ Γράμματος ὁποῦ ἐλάβαμεν παρὰ τοῦ δουατζῆ μας Γαβριὴλ ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ ἀπὸ τὸ μοναστήριον ὁποῦ εὑρίσκεται ὑπὸ μίαν τῶν ἐπισκοπῶν τῆς μητροπόλεως Λαρίσης ὀνομαζομένην Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων, ὁποῦ ἑορτάζεται ἡ μνήμη τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, μᾶς ἐφανέρωσεν ὅτι τοῦτο τὸ μοναστήριον ἀνέκαθεν ὂν κτισμένον ἀπὸ τὸ γένος τῶν Γκικάδων, ἔπειτα ἀνεκαινίσθη ἀπὸ τὸν θεῖον μας ἀοίδιμον αὐθέντην Γρηγόριον Καλλιμάχην βοεβόδαν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχε καί τινα περιλαβὴν ἐλέους δι' αὐθεντικοῦ χρυσοβούλλου, ἐκ τῶν ἐλεῶν τῆς αὐθεντίας ταύτης. Ἀπὸ περιστατικὰ ὅμως μὲ τὸ νὰ ἐχάθη τὸ μνημονευθὲν χρυσόβουλλον μεθ' ὧν εἶχε καὶ ἀπὸ τοὺς μετὰ ταῦτα αὐθέντας καὶ ἄλλων γραμμάτων τοῦ μοναστηρίου, ἔμεινε καὶ τὸ ἔλεος ἀνενέργητον, μὲ τὸ νὰ ὑστερή-[90]θη αὐτὸ διόλου τὸ μοναστήριον. Καὶ ἐπειδὴ ἡ κατάστασις εἰς ἣν εὑρίσκεται τώρα εἶναι πολλὰ στενοχωρημένη μὴ ἔχουσά τινα βοήθειαν, ἢ εὐκολίαν εἰσοδήματος ἱκανοῦ εἰς τὸ νὰ ἀπαντᾷ τὰ ἔξοδα τῶν ἐπακολουθουσῶν ἀναγκῶν, μᾶς ἐπαρακάλεσαν διὰ νὰ τὸ ἐλεήσῃ ἡ ἡμετέρα αὐθεντία καὶ νὰ κάμωμέν τινα ἀνακαίνισιν περιλαβῆς ἐλέους, μεθ' ἧς νὰ δυνηθῇ νὰ ἐλαφρωθῇ μικρόν τι τοῦ βάρους καὶ τῶν ἀναγκῶν ὅπου ἤθελον τὸ ἀκολουθεῖ. Περὶ τούτου εἰσέτι ἐλάβομεν καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντου ἀγαπητοῦ ἡμῶν πατρὸς ἰδαίτερον Γράμμα, δι' οὗ πληροφορηθέντες ἐπίτηδες εἰς τὰς εἰδοποιήσεις τοῦ ῥηθέντος ἡγουμένου, ὄχι ὀλίγον καὶ διὰ τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρίσκεται τοῦτο τὸ μοναστήριον, ὅτι ἀληθῶς εἶναι ἄξια ἐλέους, δὲν παρεβλέψαμεν τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτῶν δέησιν, ἀλλὰ μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον ὁποῦ ὡδηγήθημεν νὰ βοηθῶμεν καὶ ἄλλα μέρη τῶν ἐκεῖθεν ἄξια ἐλέους, παρακινούμενοι καὶ τώρα, θεσπίζομεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου αὐθεντικοῦ χρυσοβούλλου, διορίζοντες διὰ νὰ ἔχῃ λαμβάνειν τὸ διαληφθὲν μοναστήριον κατὰ μῆνα ἕκαστον, ἀνὰ ἑκατὸν γρόσια ἀπὸ τὸ αὐθεντικὸν βάμμα καὶ ἀνὰ ἑκατὸν πεντήκοντα γρόσια ἀπὸ τὴν ὄκναν, ἅτινα ὅλα συμποσοῦνται εἰς ποσότητα διακοσίων πενήντα γροσίων, νὰ δίδωνται καθ' ἕκαστον χρόνον σῶα καὶ ἀμεταθέτως, ἢ εἰς πώλησιν ἂν ἤθελαν εἶσθαι αὐτὰ τὰ χιζμέτια, ἢ ἂν κυτταχθῶσι κρενδίτζα, διδόμενα πάντοτε εἰς τοὺς ἐπιτρόπους, ὁποῦ ἤθελαν φανῇ διωρισμένοι μὲ γράμμα ἐκ μέρους τοῦ μοναστηρίου νὰ τὰ περιλάβουν διὰ νὰ τὰ στείλωσιν ἀκολόβωτα εἰς τὸ ῥηθὲν μοναστήριον. Ἀξιοῦμεν καὶ τοὺς μεθ' ἡμᾶς ἐκλαμπροτάτους αὐθέντας ἀδελφούς μας, οἵτινες ἐκ θείας προνοίας ἤθελαν διορισθῇ πρὸς διοίκησιν ταύτης τῆς ἐπικρατείας, οὐ μόνον νὰ μὴ μετακινήσωσι τοῦτο τὸ ἔλεος, ἀλλὰ νὰ τὸ ἐπικυρώσωσι μᾶλλον καὶ νὰ προσθέσωσι πρὸς εὐφημίαν καὶ [91] ἀτελεύτητον μνημόσυνον τῆς αὐθεντίας αὐτῶν.

Ἐγράφη τὸ παρὸν χρυσόβουλλον ἐπὶ τῆς αὐθεντικῆς ἡμῶν Καθέδρας, ἐν τῇ πόλει Ἰασσίου, κατὰ τὸ ἕκτον ἔτος τῆς Β' ἐν Μολδοβλαχίᾳ ἡγεμονίας ἡμῶν ϡωιζ'. Δεκεμβρίου η'.

Σκαρλᾶτος Καλλιμάχης Βοεβόδας.
Κωστάκης Κατακουζηνὸς μέγας βεστιάρης τὸ ἐθεώρησε.
Ἐπεράσθη εἰς τὸν Κώδικα τῆς Βεστιαρίας τῶν Χρυσοβούλλων.

Κωνσταντῖνος

ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΝΤΑΙ ΤΑ ΑΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΑ ΚΑΙ ΤΙΜΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΩΝ ΑΥΘΕΝΤΩΝ

ΤΑ ΠΑΡΟΝΤΑ ΥΠΑΡΧΟΥΣΙ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ ΑΥΘΕΝΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΛΛΙΜΑΧΗ

Ἀλεξάνδρου ἡγεμόνος, Ῥωξάνδρας Δόμνης, Σκαρλάτου Βοεβόδα, Σμαράγδως Δόμνης καὶ τῶν τέκνων, Ἰωάννου, Ῥωξάνδρας καὶ τῶν τέκνων, Γαβριὴλ καὶ Μελετίου τῶν ἀρχιερέων, Ἰωάννου Βοεβόδα, Ῥαλοῦς Δόμνης, Ῥαλοῦς, Γρηγορίου, Ῥωξάνδρας καὶ τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ τέκνων αὐτῶν.

ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΟΝΤΑ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ ΑΥΘΕΝΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΧΑΤΖΕΡΗ

Ἀλεξάνδρου ἡγεμόνος, Σμαράγδως Δόμνης καὶ τῶν τέκνων, Γρηγορίου ἡγεμόνος, Ἑλένης Δόμνης καὶ τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ τέκνων αὐτῶν.

ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΟΝΤΑ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ

Ἀλεξάνδρου Βοεβόδα, Εὐφροσύνης Δόμνης καὶ τῶν τέκνων.

Κατὰ τοὺς χιλίους ὀκτακοσίους δέκα ἐννέα, Μαΐου δευ-[92]τέρα, ἀφιερώθη εἰς τὸ ἱερὸν ἡμῶν μονύδριον, ἡ χαριτόβρυτος καὶ ἱερὰ Σιαγὼν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος Κυρίου Κυρίου Ἀλεξάνδρου Καλλιμάχη, εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων του, δοθεῖσα παρὰ τοῦ ἰδίου εἰς χεῖρας ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ εὐτελοῦς ἱερομονάχου Στεφάνου Φίλη, ὄντος μου ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐγὼ δὲ μετακομίσας αὐτὴν εἰς τὰ ὧδε ἐν τῷ ἱερῷ μονυδρίῳ, συγκαταριθμηθεῖσα δὲ μετὰ τῶν προευρεθέντων Ἱερῶν Ἁγίων λειψάνων, ἥτις καλλωπισθεῖσα, ὡς φαίνεται ἀργυροχρυσωμένη μετὰ καὶ ἑτέρων τριῶν μερῶν Ἁγίων λειψάνων, μέρος τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου καὶ μέρος τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ μέρος τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου, καὶ ἔμεινεν Ἱερὸν κειμήλιον διὰ πάντα τοῦ ἱεροῦ μονυδρίου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

[93]

ΓΡΑΜΜΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΧΑΡΙΝ ΕΛΕΟΥΣ ΚΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ ΔΟΘΕΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΜΟΝΥΔΡΙΟΥ ΔΙ' ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΥΨΗΛΟΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ ΑΥΘΕΝΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΛΛΙΜΑΧΗ

ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΕΛΕῼ ΘΕΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Οἱ τῷ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτῳ, Πατριαρχικῷ, Ἀποστολικῷ τε καὶ Οἰκουμενικῷ θρόνῳ ὑποκείμενοι ἱερώτατοι μητροπολῖται καὶ ὑπέρτιμοι καὶ θεοφιλέστατοι ἀρχιεπίσκοποί τε καὶ ἐπίσκοποι, ἐν Ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοὶ καὶ ἐντιμότατοι Κληρικοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἑκάστης ἐπαρχίας καὶ εὐλαβέστατοι ἱερεῖς καὶ ὁσιώτατοι ἱερομόναχοι, οἱ ψάλλοντες εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Πόλεως, τοῦ Γαλατᾶ, ὅλου τοῦ Καταστένου καὶ ἁπανταχοῦ εὐγενέστατοι ἄρχοντες, τιμιώτατοι πραγματευταὶ καὶ καραβοκύριοι, χρήσιμοι ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν, πρωτομαγίστορες καὶ μαγίστορες τῶν εὐλογημένων ῥουφετίων καὶ λοιποὶ ἁπαξάπαντες εὐλογημένοι χριστιανοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Τὸ τῆς ἐλεημοσύνης θεοδίδακτον καὶ θεοπαράδοτον ἔργον, πανταχοῦ μὲν ἐνεργούμενον ψυχωφελὲς ὑπάρχει καὶ ψυχοσωτήριον, ῥύεται γὰρ ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Ὅταν δὲ εἰς θείους Ναοὺς καὶ Ἱερὰ καταγώγια ἐπιχορηγεῖται καὶ ἐπιδαψιλεύεται, ἐν οἷς ἀναίμακτοι θυσίαι ἀενάως ἐπιτελοῦνται καὶ ἐκτενεῖς δεήσεις τῷ Θεῷ ἀναπέμπονται ἐπὶ παντὸς τοῦ Χριστωνύμου

πληρώματος, τότε καὶ ἡ ἀντιμισθία τοῖς ἐλεοῦσι μείζων ἀπόκειται.

Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ κατὰ τὴν χώραν Φουρνᾶ τῆς ἐπαρχίας Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων, κεῖται ἱερὸν καὶ σεβάσμιον ἡμέτερον Πατριαρχικὸν Σταυροπηγιακὸν μοναστήριον, τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἐπιλεγόμενον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὅπερ πρότερον μὲν ἐν καλῇ καταστάσει ἦν, ὕστερον δὲ ἐξ ὧν ὑπέστη ληστρικῶν ἐπιδρομῶν καὶ ἄλλων καιρικῶν περιστατικῶν καὶ διὰ [94] τὰς τοπικὰς ἀρχὰς εἰς δυστυχίαν περιέπεσε, καθυποβληθὲν καὶ ὑπὸ ἐνοχὴν χρέους ὑπερόγκου, ὥστε μὴ ἐξικανοῦν οὐδὲ τοὺς τόκους τῶν ὀφειλομένων ἀπαντᾶν ἀπὸ τῶν προσόδων αὐτοῦ, κινδυνεύει φεῦ ἔρημον ἐναπολειφθῆναι καὶ ἐρείπιον ἀποκατασταθῆναι. Οἱ δὲ ἐν αὐτῷ συνασκούμενοι ὁσιώτατοι πατέρες ἄλλως τὰ κατ' αὐτὸ ἐξοικονομήσασθαι ἀμηχανοῦντες, καιρίᾳ τε βεβλημένοι τῇ λύπῃ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ καταστάσει τῆς μετανοίας αὐτῶν ταύτης, καὶ μὴ ἀνεκτὴν ἡγούμενοι τὴν ἐπαπειλουμένην ἐρήμωσιν, ἔγνωσαν προδραμεῖν, μετὰ Θεόν, εἰς τὸ ἔλεος καὶ τὴν βοήθειαν τῶν ἁπανταχοῦ φιλοκάλων καὶ φιλελεημόνων εὐσεβῶν. Καὶ δὴ ἐκλεξάμενοι πέμπουσιν ἐπὶ τούτῳ τὸν παρόντα ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Στέφανον μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ, ᾧ τινι δεδώκαμεν καὶ ἡμεῖς ἄδειαν ἐπιτραχήλιον φέρειν, ἁγιασμοὺς ψάλλειν καὶ πάντα τὰ ἱερὰ ἐκτελεῖν, τῇ εἰδήσει μέντοι καὶ ἀδείᾳ τῶν κατὰ τόπους ἀρχιερατικῶς προϊσταμένων. Ὅθεν καὶ γράφοντες εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν πάντας ὑμᾶς, πατριαρχικῶς τε καὶ ἐκκλησιαστικῶς προτρεπόμεθα ὅπως, πληροφορούμενοι τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν τοῦτο καταγώγιον, δέχεσθε εὐμενῶς τὸν διαληφθέντα ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Στέφανον μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ καὶ συντρέχετε καὶ βοηθῆτε αὐτῷ, ἰδίᾳ τε καὶ κοινῶς, ἐκ τε τῶν ἐκκλησιαστικῶν παγκαρίων καὶ ἐκ τῶν κοινῶν κουτίων τῶν εὐλογημένων ῥουφετίων, παρεχόμενοι εἰς χεῖρας αὐτοῦ ὁ μὲν πρόθεσιν, ὁ δὲ παρρησίαν, ὁ δὲ σαρανταλείτουργον, ὁ δὲ ἱερὸν ἄμφιον καὶ ἄλλος ἄλλο, ἕκαστος καθ' ἃ δυνάμενος ἔχει καὶ ὡς ἂν ἐκ Θεοῦ φωτισθῇ, προσκαλοῦντές τε αὐτὸν εἰς τοὺς εὐλογημένους ὑμῶν οἴκους, ἐπὶ τῷ εὐλογεῖν καὶ ἁγιάζειν ὑμᾶς ἱερατικῶς μεθ' ὧν συνεπιφέρεται Ἁγίων λειψάνων, ἤτοι μέρος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, μέρος ἐκ τοῦ ὀδόντος τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Σεραφεὶμ

Ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου καὶ Τιμίου Ξύλου μετὰ Τιμίου Σταυροῦ καὶ ἐπὶ τούτῳ φιλοδωροῦντες τῇ αὐτοῦ ὁσιότητι ἀφθόνως καὶ πλουσιοπαρόχως, ἵνα διὰ τῆς τοιαύτης ὑμῶν συνδρομῆς καὶ βοηθείας, τὸ μὲν ἱε- [95] ρὸν ἐκεῖνο καταγώγιον ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐπικειμένου αὐτῷ ὑπερόγκου χρέους καὶ διαφύγῃ τὴν ἐπαπειλουμένην ἐρήμωσιν, λαμβανόντων ἄνεσιν καὶ τῶν ὁσιωτάτων πατέρων καὶ ἐκτενέστερον εὐχομένων ὑπὲρ πάντων τῶν εὐσεβῶν, οἱ δὲ ἐλεήσοντες καὶ βοηθήσοντες, νέοι κτίτορες αὐτοῦ λογιζόμενοι, ἀντιλάβητε ἔν τε τῷ νῦν αἰῶνι καὶ τῷ μέλλοντι ἀπειροπλασίως τοὺς μισθοὺς καὶ τὰς ἀμοιβὰς παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ μισθαποδότου, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος ΣΤ'. ͵αωιζ'.

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης Κύριλλος.

Ὁ Καισαρείας Νεόφυτος
Ὁ Κυζίκου Κωνστάντιος
Ὁ Δέρκων Γρηγόριος
Ὁ Βερροίας Ζαχαρίας
Ὁ Βελᾶς Θεοδόσιος
Ὁ Ἐφέσου Διονύσιος
Ὁ Νικομηδείας Ἀθανάσιος
Ὁ Χαλκηδόνος Γεράσιμος
Ὁ Λαρίσης Πολύκαρπος
Ὁ Ἡρακλείας Μελέτιος
Ὁ Νικαίας Καλλίνικος
Ὁ Σίφνου Μακάριος
Ὁ Ν. Πατρῶν Πολύκαρπος
Ὁ Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων Δοσίθεος

[96] (σελὶς λευκή), [97] (Ἐρραμμένον τὸ κατωτέρω πρωτότυπον Γράμμα, μὲ σημείωσιν εἰς τὸ περιθώριον ἄνωθεν ὡς κατωτέρω).

Ἡ παροῦσα ἐστάλη παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου κυρίου κυρίου Ἀλεξάνδρου Καλλιμάχη, ὅστις εἶναι αὐτάδελφος τοῦ αὐθέντου καὶ κτίτορος κυρίου κυρίου Γρηγορίου Καλλιμάχη, γαμβρὸς δὲ τοῦ εὐσεβεστάτου αὐθέντου κυρίου Ἀλεξάνδρου Γκίκα.

† Τὴν πανοσιότητά σας, ἅγιε καθηγούμενε τῆς ἱερᾶς μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς κὺρ Στέφανε, εὐλαβῶς προσαγορεύομεν, εἴη ὑγιαίνουσα κατ' ἄμφω ἐν εὐημερίᾳ.

Τὸ ἀπὸ κγ'. Σεπτεμβρίου γράμμα της ἐλάβομεν καὶ ἔγνωμεν ὅτι κατευοδωθεῖσα ὑγιῶς εἰς τὸ μοναστήριόν της, εὗρε τοὺς συνασκουμένους αὐτῇ πατέρας ὑγιαίνοντας καὶ ἐχάρημεν. Ἔγνωμεν δὲ καὶ ὅσα γράφει ἡμῖν ἐφεξῆς παρακαλοῦσα εἰς τὸ νὰ προστατεύωμεν τὸ ἱερὸν τοῦτο μονύδριον, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἂς μὴν ἀμφιβάλλῃ ὅτι κατὰ τὴν πρὸς τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον ὀφειλομένην ἡμῖν εὐλάβειαν, δὲν θέλει παραμελήσωμεν καὶ τοῦ λοιποῦ οὐδὲν τῶν ἐφ' ἡμῖν συντεῖνον εἰς τὴν διαμονὴν καὶ ἀσφά-

λειαν τοῦ ἐπὶ τῇ θείᾳ αὐτῆς χάριτι σεμνυνομένου καὶ διὰ τοῦ χαριτοβρύτου καὶ ζωοπαρόχου αὐτῆς ὀνόματος γνωριζομένου ἱεροῦ τούτου σκηνώματος: Ἐφ' ᾧ καὶ πεπεισμένη ἡ πανοσιότης της, ἃς μὴ διαλίπῃ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς σὺν πάσῃ τῇ ὑπ' αὐτὴν ἱερᾷ ἀδελφότητι, μεμνημένη ἡμῶν τε καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς πάντων, ἔν τε ταῖς κοινῶς καὶ κατ' ἰδίαν τελουμέναις ἱεραῖς ὑμῶν τελεταῖς καὶ ἱκετηρίαις, ἀναγγέλουσα ἡμῖν ἐνίοτε τὰ κατ' αὐτήν. Ἡ ἐκλαμπροτάτη φιλτάτη ἡμῖν Δόμνα, εὐλαβῶς προσαγορεύουσα τὴν πανοσιότητά της, ἐπικαλεῖται τὰς θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχάς.

Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἀπόκρισίν της. Εἴησαν δὲ τὰ ἔτη αὐτῆς θεόθεν πλεῖστα καὶ σωτηριώδη.

αωιθ' Νοεμβρίου ε'.

Τῆς πανοσιότητός της εὐλαβὴς ἐν Χριστῷ Ἀλέξανδρος Καλλιμάχης.

Ἐλάβομεν καὶ τὸ σταλὲν ἡμῖν τυρί, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο θέλομεν παρὰ τῆς πανοσιότητός της εἰ μὴ εὐχάς, ἄλλοτε νὰ μὴ κάμῃ τοιοῦτον τι.

[98,99 καὶ 100] (Εἶναι λευκαί, διότι εἶναι τὰ φύλλα τῆς ἀνωτέρω ἐρραμμένης ἐπιστολῆς. Ἐπὶ τῆς σ. 100ῆς φαίνεται μόνον ἡ διεύθυνσις τῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὸν ἡγούμενον, ὡς αὕτη ἦτο διπλωμένη ὅταν ἐστάλη, καθὼς καὶ ἴχνη ἱσπανικοῦ κηροῦ εἰς τὴν θέσιν ὅπου ἦτο ἐσφραγισμένη).

Τῷ πανοσιωτάτῳ ἁγίῳ καθηγουμένῳ τῆς ἐν Φουρνᾷ τῶν Ἀγράφων ἱερᾶς μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς κὺρ Στεφάνῳ.

εὐλαβῶς

[101, 102, 103 καὶ 104] (Αἱ σελίδες αὗται ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰ φύλλα ἑτέρας πρωτοτύπου ἐπιστολῆς, ἧς τὸ περιεχόμενον πληροῖ τὴν σελ. 101, εἰς δὲ τὸ περιθώριον σημειοῦται ὁ ἀποστολεὺς κ.λ.π.).

Ἡ παροῦσα ἐστάλθη παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου κυρίου, κυρίου Ἀλεξάνδρου Χατζερῆ, ὅστις εἶναι γαμβρὸς τοῦ προειρημένου, αὐθέντου κυρίου Γρηγορίου Καλλιμάχη.

† Πανοσιώτατε ἅγιε Καθηγούμενε τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀγράφων ἱερᾶς μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς κὺρ Στέφανε· τὴν πανοσιότητά της εὐλαβῶς προσαγορεύομεν. Εἴη ὑγιαίνουσα ἐν εὐημερίᾳ.

Τὸ ἀπὸ κγ' τοῦ παρελθόντος εὐχετικὸν αὐτῆς ἀσμένως ἐδεξάμεθα, πληροφορηθέντες δι' αὐτοῦ τὰ περὶ τῆς ἀγαθῆς ὑγείας της καὶ τὸ αἴσιον κατευόδιόν της εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον. Ἡ πανοσιότης της γνωρίζει κάλλιστα

ὅτι σώζομεν ἰδιάζουσαν εὐλάβειαν εἰς τὴν ἱερὰν αὐτὴν μονήν, οὐχὶ μόνον διὰ τὰς ἀκενώτους χάριτας τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, ἀλλὰ καὶ ὡς προγονικὸν ἡμῶν κτίσμα, δι' ὃ καὶ περὶ πολλοῦ ποιούμεθα νὰ μανθάνωμεν τὰς περὶ καλῆς καταστάσεώς της καὶ χρέος λογιζόμεθα τὸ νὰ φαινώμεθα χρήσιμοι εἰς τὰς ἐμπιπτούσας χρείας καὶ ἀνάγκας αὐτῆς. Ἂς προσφέρῃ δὲ τὰς ἀπὸ μέρους ἡμῶν προσρήσεις πρὸς τοὺς συναδέλφους αὐτῆς ἁγίους πατέρας, καὶ ἀξιοῦμεν ἅπαντας ἵνα μὴ παύωσι δεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ γράφοντες ἡμῖν συνεχῶς τά τε περὶ Ἱεροῦ μοναστηρίου καὶ περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς.

Τὰ δὲ ἔτη εἴησαν θεόθεν πολλὰ καὶ εὐτυχῆ.

αωιθ' Ὀκτωβρίου λ'.

Τῆς πανοσιότητος. Ἐν Χριστῷ

Ἀ. Χατζερῆς

(Εἰς τὴν σ. 104 σημειοῦται μόνον ἡ διεύθυνσις).

Τῷ πανοσιωτάτῳ Ἁγίῳ Καθηγουμένῳ τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀγράφων Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς κυρίῳ Στεφάνῳ ἐν Χριστῷ ἡμῶν Πατρί.

Εὐλαβῶς

Ἐλήφθησαν τὰ παρόντα Ἰανουαρίου 3.

[105 ἕως καὶ τῆς 114 σ. λευκαί]

[115] ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΡΗΣΙΩΝ

Γαβριὴλ Βάκκου, Γαβριὴλ ἱερομονάχου.
Παγκρατείας μοναχῆς.
Γεώργης Χαρώνης, Νικολάου.
Ζήγρω Κατζιαούνη, Ἰωάννου χωράφι.
Δέσπω τοῦ Ἀνυφαντῆ, Ἄννης μοναχῆς, Δέσπως χωράφι.
Γιάννης Σκανδάλης, Γεωργίου εἰκόνα.
Βίνιανη Κούμπως.
Κουσοθέϊνα, Χρυσοπηγῆς μοναχῆς, Θεοδοσίου, Κωνσταντίνου, Αναγνώστη.
Τζουκαλαγορίτσα, Ἀγόρως.
Ἀναγνωστ. Παπακώστα Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ.
Βίνιανης Στάμως.
Μυρίση, Χρίστου, Καλῆς, Ἀρχόντως.
Παυλόπουλου. Ἀγόρως, Καλῆς.
Κοσομήτρινα, Δημητρίου Ἀγόρως.
Σφυρογιάννη, Δημητρίου, Ἀφέντως.
Κάψη, Ἀγόρως.
Μπιρικιώτης, Τριανταφύλλου, Ἀγόρως.
Νεοχώρι, Ἀγόρως.
Ζάχος Γκόνας, Ζαχαρῆ, Δέσπως, Στέριου, Ξάνθως, Θεοδοσίου, Σταύρως, Γεωργίου, Σουλτάνας, Γεωργίου, Ἀντωνίου.
Γεώργης Μαλτέζου, Ἀγόρως, Δημητρίου.
Χατζαναγνώστης, Μαγδαληνῆς μοναχῆς.
Στούπας, Γεωργίου.
Θανασογεώργινα, Ἀγόρως, Εὐαγγελῆς.
Φωτιάνα Ἰωάννου, Ἰωάννου καὶ Ἰωάννου.

Ἔλοβα, Ἀγόρως.
Μοναστήριον Ρενδίνας, Ἀνθίμου μοναχοῦ.
Μπομπορίνας Ἀλεξάνδρας.
Παλαιόκαστρον, Αἰκατερίνης.
Λακκορέσι, Ἰωάννου, Διονυσίου ἱερομονάχου.
Κύρινα, Βασιλικῆς.
Τζιροκάλως, Ζωσιμᾶ μοναχοῦ.
Ἀναγ. Ζωγράφος, Ἀγορίτσας.
Σιαρούτας, Πλούμπως.
Κομποπούλα, Ἀνθίτσας.
Μασκολούρι, Χριστοδούλου, Εὐαγγελῆς.
Ἰάκωβος Μπιρικιώτης, *Κωνσταντίνου, Χάϊδως.*
Μασκολούρι, Χριστοδούλου Σιμίνας, Δημητρίου, Περιστέρας, Δημητρίου, Ἀνσστάση.
Μπιρικιώτης, Ἰακώβου ἱερομονάχου, Ἀθανασίου.
Σοφάδες, Βασιλικῆς, Ἀκρίβου.
Γέρω *Λητζᾶ, Εὐαγγελῆς, Χρυσάϊδως.*
Σμόκοβος, Ἰωάννου, Ἀναγνώστου.
Κλειτσός, Γεωργίου.
Σαψαλόπουλος, Ζήση ἱερέως.
Χουταῖνα Ἀποστόλη, Λεμονιᾶς.
Βολέσι, Ζαχαρῆ, Χρίστου.
Ἀφέντω τοῦ Ἀνυφαντῆ, Ἰωάννου, Ἀφέντως.

ΕΠΙ ΔΑΝΙΗΛ ΑΙΤΩΛΟΥ

Βολέσι Θεοδώρου, Φεγγοῦς.
Γριβοκάλως, Καλῆς.
Καρπενήσι, Ἰωάννου, Δημητρίου, Γεωργίου.
Καζνέσι, Ἀγγελῆ, Στέριου, Παγώνας, Δέσπως. [116].
Κερασόβου, Ζαχαρῆς.
Κλειτσός, Ἀναστάση, Θεοδοσίου, Ἀνθίτσας Ζιούγρως. Ἰωάννου, Πλούμπως, Καλῆς.
Μασκολούρι, Ἀγγέλως, Δημητρίου, Ἀθανασίου.
Λακκκουρέσι, Θεοκλήτου, Ἰακώβου, Διονυσίου ἱερομονάχων, Δέσπως, Γεωργίου, Ἀθανασίου, Αἰκατερίνης, Σταμούλως.
Καρπενήσι, Ἀθανασίου.
Ἁγιορείτικον, Πέκιου.
Ἀπιδιά, Σωσάνης μοναχῆς,

ΕΠΙ ΓΑΒΡΙΗΛ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Παπακωστοπούλα, Σεραφείμ ἱερομονάχου.
Καροπλέσι, Γεωργίου ἱερέως, Σουλτάνας πρεσβυτέρας χωράφι.
Βράχας μοναστήρι, Ἰακώβου ἱερομονάχου.
Δομνίστα, Πανώρηας. Παπακώσταινα ἀπὸ Κλειτσόν, Ἀγόρως πρεσβυτέρας.
Ἁγιορείτικον, Μελετίου ἱερομονάχου, Δωροθέου μοναχοῦ, Ροδιᾶς φαιλόνι.
Χωταῖνα, Κοβελοπούλα Ἀγορίτσας.
Ἀπὸ Χίον Λεοντίου, Ἀμβροσίου, καὶ Μπατοῦς βιβλία.
Δημολύκου, Αὐξεντίας μοναχῆς καὶ Χάϊδως χωράφι.
Κλειτσὸς Λαγγιολοπούλα, Κάλως καὶ Δέσπως.
Ἁγιορείτικον, Μαρίας.
Καροπλέσι, Παρθενίου μοναχοῦ χωράφι.
Βολέσι, Θεοδώρου, Αἰκατερίνης πρεσβυτέρας.
Θραψίμι, Κυρίτση ἱερέως.
Γέρω Γεωργ. Διακόπουλος ἀπὸ Κλειτσὸν διὰ λογκάν, Γεωργίου, Διάκου, Θεοδοσίου, Ἀφέντως, Ἀλεξάνδρας, Κωνσταντίνου, Ἀγόρως, Διάκου, Δάφνης καὶ Γεωργίου.
Κύρκινα, Παναγιώτου, Κυρίτση, Ξάνθως, Ἀφέντως, Ἀγόρως. Μυρισιώτου, Σταύρως.
Παπᾶ Ἰωσὴφ Βάκκου, Ἰωσὴφ ἱερομονάχου καὶ Ἀναστασίας μοναχῆς.
Θαυμακῶν, Ἀθανάσιος, Ἰακώβου, Ἀθανασίου τῶν ἀρχιερέων.
Μοναστήριον Κορώνης, Ἐφραῖμ ἱερομονάχου.
Κώστας Κουτζῆς, Διονυσίου καὶ Ἀγαθῆς τῶν μοναχῶν, Κωνσταντίου καὶ Μαρίας.
Μπακόλας, Νεκταρίου μοναχοῦ.
Παπανδριτσόπουλος Κώστας, Ἰωάννου ἱερέως, Ἀγόρως πρεσβυτέρας, Ἀνανίου καὶ Ἀγάθης τῶν μοναχῶν, ἱερά.
Χανούτζου, Ἀνδρονίου, Σωσάνας μοναχῆς καὶ Δέσπως.

Περίλεπτον, Μούτζινα Ἀναστασίας, *Ἀθανασίου, Γεωργίου,* Ἰωάννου, Ἀγόρως.
Μπήκα Βλάχου, Γεωργίου.
Γιώργη Φάσα Ἀναστάση.
Γιαννακομῆτρος, Ἰωάννου, Ἀγόρως.
Σπινάσα, Ἰωάννου, Γεωργίου.

[117]

Χόχλια, Γεωργίου Προσκυνητοῦ.
Κλειτσός, Γαβριὴλ μοναχοῦ.
Χόχλια, Καλούση, Ἰωάννου.
Φουρνᾶς, Σπύρου, Ἀναγνώστου καὶ Καλῆς.
Κλειτσός, Τυρνιώτης Κώστας, *Κωνσταντίνου.*
Μπιτσιωτᾶ, Γιώτης, Ἰωάννου ἱερέως, Καλῆς πρεσβυτέρας καὶ Ἰωάννου.
Σπινάσα, Ἀντώνης τοῦ Νίκου, Νικολάου καὶ Σοφίας μελίσσια δύο.
Χόχλια, Τζιαβογιάννης, Χρίστου καὶ Βασίλως.
Ἀραχωβίτσα, Ἀγόρως.
Γιώτης Κατζάνος, Παναγιώτου.
Μοναστήρι Κουφάλας, Μαγδαληνῆς μοναχῆς.
Γεωργάκης Χριστοδούλου, Γεωργίου καὶ Καλῆς.
[118, 119 καὶ 120 σ. λευκαί].

[121]

ΕΠΙ ΓΑΒΡΙΗΛ ΒΑΚΚΟΥ, ΠΑΡΡΗΣΙΑΙ. 1776.

Θεοδόσιος Τζαγκάρης, Χρυσαφίνας, Κωνσταντίνου.
Χριστοδουλίνα ἀπὸ Θραψίμι, Χριστοδούλου.
Γεώργης Μαλτέζου, Θεοδοσίου, Ἀνθίτσα τοῦ Ζώηρα, ὀνόματα 13, χωράφι.
Δημήτρης Βάκκου, Δημητρίου, Ἀγόρως, Γεωργίου, χωράφι.
Γιάννης Σαμνιώτης, Ἰωάννου, Ἀλεξίου καὶ Καλῆς, χωράφι Μπάνισκα.
Γεώργιος Θεοδωρόπουλος, Γεωργίου.
Δημήτρης Ἀνδρονόπουλος, Δημητρίου, Ἀναστασίας μοναχῆς, Ἀγορίτσας καὶ Ἰωάννου.
Βλάχος Μπούρχας, Γεωργίου καὶ Ἀσήμως.

Θέος Πεζούλης, Θεοδοσίου.
Ἀλέξης Πεζάκης, Ἀλεξίου, Θεοδοσίου καὶ Χρυσαφίνας.
Κυπριανὸς τοῦ Διαμαντῆ, Ἀναστασίας μοναχῆς.
Δημήτριος τοῦ Μπράκα, Δημητρίου.
Γρηὰ Δημητράκηνα, Ἀγόρως, *Ζήση, Τριανταφύλλως.*
Γέρω Ἰωακείμ, Δημητρίου, Ἀγόρως, Ἰωάννου, Θεοδώρας, Νικολάου, Καλῆς, Ἰωακεὶμ μοναχοῦ.
Γέρω Παντρούχας, Δέσπως, Γεωργίου, Καλῆς, χωράφι.
Γρηὰ Ἀναγνώσταινα, Καλλινίκης καὶ Εὐφροσύνης τῶν μοναχῶν.
Γρηὰ Τζεργοῦ, Ἰωάννου, Χάϊδως, Σουλτάνας.
Γρηὰ Καλτζούνου, Γεωργίου, Ἀγόρως, Στάμως, κῆπος.
Βίνιανη, Ἰωάννου, Χρίστου.
Ἀφέντως Μπιριτίνη, Γεωργίου, Δέσπως, Ἀνθίτσας.
Γιάννης Μυρισιώτης, Ἰωάννου, Εὐγένως. Θεΐνα Τζιμπρίνα, Θεοδοσίου, Ἀφέντως, Ζαχαρῆ, χωράφι εἰς Βάρκα.
Παυλόπουλον, Δημητρίου, Ἰωάννου.
Γιαννιτζοῦ, Σαμαρτζόπουλος, Χάϊδως, Χρυσάφως.
Δημήτρινα Κόση, Δέσπως, Φεγγοῦς.
Φραγκίστα, Δημητρίου.
Κλειτσός, τοῦ παπᾶ Σεραφείμ, Ζαφείρως, Κωνσταντίνου.
Γεώργιος παπᾶ Κώστα, Γεωργίου, Στόϊκα καὶ Στέριου.
Παπᾶ Γιάννη Φίλη, Δημητρίου ἱερέως, ἀμπέλι.
Γιάννης Σφύρας, Δημητρίου.
Καλόγρηα Ραοῦ, Ἀνθεμίας μοναχῆς, Θεοδώρου, Αὐξεντίου Ἱερομονάχου.
Παπακωστόπουλος, Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ.
Τοῦ Χατζῆ Κώστα Πεζάκη, Κωνσταντίνου προσκυνητοῦ, Νικολάου, Σημίνως, Ζούγρως, Ἀγόρως, Γεωργίου ἐργαστήρι εἰς Κωνσταντινούπολιν,
Βίνιανη, Τριάντως.

Γέρω 'Αρκούδα Γεωργίου.
Ζήσης Γρηγορόπουλος, 'Αγόρως.
Τριάντινας Ζωΐτσας, ἀμπέλι.
Μπιρικιώτης Τριαντάφυλλος, Τριανταφύλλου καὶ 'Ασημίνας.
Κοσοθέϊνας, Χρυσοπηγῆς μοναχῆς.
Στέργιος Ζῶτος, Γεωργίου.
Γεώργη Μαλτέζου, Κωνσταντίνου.
'Αφέντω Βετούλα, 'Αφέντως, Χρυσάφως.
Ἔλοβα, 'Αγόρως. [122].
Ἁγία Τριάδα, Δανήλογλου, Γεωργίου, 'Αγόρως, Νικολάου, 'Αναγνώστου.
Ἔλοβα, Χρίστου, 'Αγόρως καὶ 'Αγόρως.
Σοφάδες, Εὐαγγέλη, 'Ατλαζίνας.
'Αραχωβίτσα, Κυρίλλου ἱερομονάχου.
Ρενδίνα, Γρηὰ Θανάσινα, Αἰκατερίνης.
Σπινάσα, Τζιουμάνενα, Πολύζου, Γεωργίου, 'Αλεξάνδρας.
Θεοδόσιος Παπακώστας, 'Ανθούσης μοναχῆς, Βαγγέλως.
Καββαδοθάνου, Κωνσταντίνου.
Γρηὰ Μυρισιώτου, Χρίστου, Χάϊδως.
Βίτινας, 'Ανθίτζας.
Λακκουρέσι, 'Ιακώβου ἱερομονάχου.
Δημητράκης Τζιολάκογλου, Δημητρίου Σουλτάνας, Χαϊδίτζας.
Τζηροκαλόπουλα, 'Ιωάννου, Γεωργίου.
Γεωργάκαινα Καραδημουλᾶ, Γεωργίου, Καλῆς, Θεοδοσίου.
Δρανίτσα, Ἁλατᾶς, Δημητρίου.
Γεωργάκινα, Καρκᾶ, Γεωργίου, Αἰκατερίνης.
'Αναγνώστης Ζωγράφος, Γεωργίου, 'Αγορίτσας.
'Αρχιμανδρίτης 'Ιωσήφ, Δημητρίου.
Λακκουρέσι, Διοσυσίου καὶ Θεοκλήτου ἱερομονάχων.
'Ιωάννης Βέλιου, 'Ιωάννου.
'Απὸ Χίον, 'Ιωσὴφ ἱεροδιακόνου, 'Ιωάννου, 'Ιωάννου καὶ Δημητρίου, βιβλία.
Γεώργιος 'Αρματωλός, Γεωργίου, Μαρίας.
Γέρω Τζηροκάλης, Ζωσιμᾶ μοναχοῦ, Στέριου, 'Αφέντως.
Θεμελόπουλος, Εὐγενίου ἱερομονάχου.
Κώστα Ῥαγιᾶ, Κωνσταντίνου, Τριφυλλίου μοναχοῦ, 'Αγόρως, Δέσπως, πολυέλαιος.
Κάλω Πανδρούχα, Καλῆς.
Τῆς 'Αφέντως ἀπὸ Σμόκοβον, 'Αντωνίου, 'Αναγνώστου, 'Αφέντως.
Λακκουρέσι, Εὐαγγέλως.
'Ανδριτσόπουλος, 'Αγόρως.
Ρενδίνα, 'Ιακώβου ἱερομονάχου.
Λακκουρέσι, Δέσπως πρεσβυτέρας.
Γρηὰ Μούτα, Χρυσάφως.
Μασκουλούρι, Στέριου ἱερέως.
Μασκουλούρι, Γεωργίου Κυρίτση, Σταμούλη.
Γιάννου Τέλα, 'Αλεξίου καὶ 'Αθανασίου.
Γώγουλου, Ρέστα, Κώστα, πρόβατον.
Θαυμακῶν, 'Ιάκωβος, Καλλινίκης μοναχῆς.
Μπριτογιάννενα, Ζωγραφίνας, Τζουρόνυφης, Καλλινίκης μοναχῆς.
Καψάλενα, Κώνστα.
Μασκολούρι, 'Ιωάννου, Δημητρίου.
Σοφάδες, Βασιλικῆς, Αἰκατερίνης.
Στεφανίνα Ρενδινιώτισσα, Στεφανῆ, Ζωΐτσας καὶ τῶν τέκνων.
Γιάννου Κεραμάρη, Γεωργίου, 'Ιωάννου, 'Αναγνώστου, πολυέλαιος.
Γέρω Λητζᾶς, Διονυσίου μοναχοῦ, Γεωργίου ἱερέως, Χάϊδως, 'Αναστασίας.
Τζηλοζήσης, Ζαχαρίου μοναχοῦ.
Καρκατζούγγινα, Χάϊδως, Κώστα, Γεωργίου.
Κλειτσός, 'Ιωάννου ἱερομονάχου.

[123] ΕΠΙ ΔΑΝΙΗΛ 1798

Γεώργιος Κουτζός, Γεωργίου.
Χειμωνανθίτσα, 'Ανθίτσας.
Καμπέρη, 'Ανανίου μοναχοῦ.
Ρενδίνα, Σουλτάνας, Γεωργίου.
Γέρω Στούπας, Γρηγορίου μοναχοῦ.
'Απιδιά, 'Αγορίτσας.

Σοφάδες, 'Αναστάση Οἰκονόμου, Χριστοδούλου, 'Αναγνώστου.
Κάϊτσα, Μιχάλη.
Γέρω Θεοχάρης, Θεοφάνους μοναχοῦ, 'Ιωάννου, Κάλως.
'Αναγνωστοκυρτζόνυφης, Χάϊδως καὶ τῶν γονέων.
Γριβοκάλως, Καλῆς.
Μασκολούρι, 'Αποστόλη ἱερέως.
Βελέσι, Νεράτζως πρεσβυτέρας.
Καρπενήσι, 'Ιωάννου.
Ἄνθιμος τοῦ Σκοτεινοῦ, Καλλινίκου ἱερομονάχου.
Μαναστήριον Βελέσι, 'Ιωνᾶ μοναχοῦ.
Μοναστήριον 'Αγάθωνος, Θεοκλήτου ἱερομονάχου, Χρίστου καὶ 'Αγόρως.
Θαυμακοῦ, 'Ιακώβου καὶ 'Αθανασίου τῶν ἀρχιερέων.
Διαλογιάννενα, Δεσποινοῦς.

ΕΠΙ ΓΑΒΡΙΗΛ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ 1801

Λακκουρέσι, Θεοκλήτου, 'Ιακώβου, καὶ Διονυσίου τῶν ἱερομονάχων, Γεωργίου, Δέσπως πρεσβυτέρας, 'Αθανασίου καὶ 'Ανθίτσας.
Μοναστήριον Βράχας, 'Ιακώβου ἱερομονάχου, ὡρολόγιον.
Μοναστήριον Ρενδίνης, Λαυρεντίου μοναχοῦ.
Μοναστήριον Καρύτσης, Κοσμᾶ ἱερομονάχου.
Κλειτσός, 'Αφέντως.
Ντηλιμπασᾶ, 'Ανθεμίας μοναχῆς.
Χατζῆ Καστέλλης, Κωνσταντίνου προσκυνητοῦ (ὁ υἱὸς τούτου Θάνος ἐπεκλήθη Χατζηθάνος).
Ἁγιορείτης Πέκιος, Πέκιου.
Ἁγιορείτης, Γαβριὴλ ἱερομονάχου, Χρίστου Μήγδως.
Γρηγόριος ἀρχιμ. Βράχας, 'Αθανασίας μοναχῆς.
Μοναστήριον Πουρσοῦ, 'Ιγνατίου ἱερομονάχου.
Γέρω Μιαρίτης, 'Αγαπίου μοναχοῦ.
Παπακωστόπουλα, Σεραφεὶμ ἱερομονάχου.
Τοῦ Ζαχαρία Καλατζῆ εἰς τὰ χωράφια 'Ιωάννου ἱερέως, Σουλτάνας πρεσβυτέρας, 'Αναστασίας μοναχῆς, Γεωργίου, Διαμαντῆ, 'Αντωνίου, Ζαχαρῆ, Αἰκατερίνης.
Δασκαλογιάννης, 'Ιωάννου.
Σοφάδες, Λεμονιᾶς πρεσβυτέρας.
'Αγάπιος Βράχας, 'Αγαπίου ἱερομονάχου καὶ 'Αφέντως.
Δανίλης, 'Ανθίτζας.
Τικελῆ, 'Ιγνάτιος, 'Αθανασίας μοναχῆς.
Λαγγιολοπούλα, Κάλως, Δέσπως.
Παπακώσταινα, 'Αγόρως πρεσβυτέρας.
Ἁγιορείτης, Μελετίου ἱερομονάχου, Δωροθέου μοναχοῦ καὶ Ροδιᾶς.
Ὁ ψάλτης 'Ιάκωβος, 'Ιακώβου ἱερομονάχου.
Μοναστήριον 'Ομβριακῆς, Νεοφύτου ἱερομονάχου.
Μοναστήριον Μούχας, Νικοδήμου καὶ Παρθενίου τῶν ἱερομονάχων, 'Ανθεμίας μοναχῆς. [124]
Θραψίμι, Κυρίτση ἱερέως.
'Αμπρακιώτης, 'Ιωάννου.
Ντοτζοκομῆτρος, Δημητρίου.
Μοναστήριον Πουρσοῦ, Γαβριὴλ ἱερομονάχου, Γεωργίου ἱερέως.
Φραγκίστα, Βησσαρίωνος ἱερομονάχου.
Παπαστέφανος, 'Ακρίβως θηλύκεια.
Ζαρίδας Κώστας, Ρίζου.
Βελέσι, Στέριου ἱερέως.
'Αραχωβίτσα, Πρασοῦ, Σοφίας καὶ Γαρουφαλλιᾶς.
Κώστας Τζιόλης, 'Ιωάννου, 'Ανθίτσας, Χάϊδως, Κάλως, Κωνσταντίνου ἀμπέλι.
Κώστας Κουτζῆς, Διονυσίου καὶ 'Αγαθῆς τῶν μοναχῶν, Μαρίας καὶ Κωνσταντίνου μοναχοῦ.
ΠαπαΔανιήλ, Σωσάνης μοναχῆς.
Κατζέλος, Χριστοδούλου.
'Ανυφαντῆ, 'Αφέντως.
Ζαρλαγιάννης, 'Ιωάννου.
Παπαθανασοπούλα, Καλλινίκης μαναχῆς.
Κουρδογεώργηνα Γεωργίου,
Ρενδίνα, Σωσάνης μοναχῆς.
Χιότικα, Θεοδώρου καὶ Πιπῆς.

Διαμαντόπουλον, 'Ιωάννου, 'Αναγνώστου.
Μυλωνοῦ, Εὐαγγέλως.
Μητρὸς Θαυμακοῦ, 'Ανθεμίας μοναχῆς.
Μητρὸς Λητζᾶ, Δαμασκηνῆς μοναχῆς.
Οἰκονόμου ἀπὸ Νεοχώρι, Κωνσταντίνου ἱερέως.
Τοῦ Δήμου Σισιμάνη, Γεωργίου, Αἰκατερίνης καὶ τῶν τέκνων.
'Αναγνώστης Γιαπούλης, 'Αφέντως.
Χολέβας, Θεοδοσίου.
Τῆς γραίας Χαϊδίτσας, Θεοδοσίου, Στέριου, Θεοδοσίου, Δημητρίου, 'Αγόρως, Καλῆς, Εὐαγγελῆς, Κυράτζας, Δέσπως, Χρυσοπηγῆς καὶ Εὐπραξίας μοναχῶν καὶ Χάϊδως.
Μητρὸς τοῦ Στεφάνου, Χρυσοπηγῆς μοναχῆς.
Τζιλομητροπούλα, 'Αγόρως.
Μυλωνοπούλα, 'Αγόρως.
Στεφανοπούλα, 'Ανθίτσας.
Παπα 'Ιωσὴφ Βάκου, 'Ιωσὴφ ἱερομονάχου καὶ 'Αναστασίας μοναχῆς.
Μοναστήρι Ρενδίνης, Γεωργίου ἱερέως.
Κλειτσός, Γαβριὴλ μοναχοῦ.
'Απιδιά, Σταθόπουλον, 'Ιωάννου.
Κεραμαραφέντου, 'Αφέντως.
'Απιδιά, παπᾶ Ζαχαρῆ, Ζαχαρίου ἱερέως, Καλῆς 'Ιωάννου.
Πλούμπως, Γρηγορίου μοναχοῦ, Κωνσταντίνου, 'Αναγνώστου, 'Αγορίτσας, Ζηνοβίας μοναχῆς, 'Αγόρως, Κωνσταντίνου, Ζωῆς πρεσβυτέρας, καλύβι, ἀμπέλι, μουλάρι.
'Απιδιὰ Κοτζούκενας, Χριστοδούλου, Γρηγορίας μοναχῆς.
Γρηὰ Μυρισιώτου, Σταύρως.
'Αγία Τριάδα, 'Ανθίμου ἱερέως, Σταύρως πρεσβυτέρας.
Σισιμάνογλος ἀπὸ Νεοχώρι, 'Αλεξίου.
Ρενδίνα Λιουταίων, διὰ τὸ ἐργαστήρι, Κωνσταντίνου, 'Ιωάννου, 'Αντωνίου, Λεμονιᾶς καὶ Καλῆς.
Στέριου Ζώτου Φουρνᾶ, Στέριου.
Δομιανοί, Μποσίλου, Κυριακῆς.
Φουρνᾶς, Γιάννη Καββαδία, 'Ιωάννου μοναχοῦ.

[125]

Χωταῖνα Μαρκογιάννης, 'Ιωάννου καὶ Ζωγραφίνας.
Σπινάσα, Δημητρίου, Κωνσταντίνου, Δέσπως.
Μοναστήριον Βράχας, 'Αγαπίου ἱερομονάχου.
Χόχλια, Γεωργίου προσκυνητοῦ.
Χόχλια, Τζιργᾶ σπίτι καὶ χωράφια, Κωνσταντίνου, Σουλτάνας, Γεωργίου, Σουλτάνας, Κωνσταντίνου, 'Αναγνώστου, 'Ιωάννου, Ζαχαρῆ, 'Αναγνώστου, 'Αγόρως, Σταμούλως.
'Αγιορείτης, Δανιὴλ ἱερομονάχου, Γερασίμου καὶ Θεοκλήτου τῶν μοναχῶν, Δημητρίου.
'Απιδιά, Σαρρηγιάννης, 'Ιωάννου.
Φουρνᾶς, Μακρῆς, Σεργίου μοναχοῦ.
Φουρνᾶς, 'Ιωάσαφ 'Αρχιερέως.
Μοναστήρι Σάϊκας, Γρηγορίου ἱερομονάχου.
Χριστοδουλογιάννενας 'Αγόρως.
Ζώτινας, Στάμως.
Ροβολιάρι, Πολυμέρου, Δημητρίου, Ζωῖτσας.
Χάϊδως, Δημητρίου ἱερέως, 'Αλεξίου, 'Ιωάννου, Γεωργίου, Ζαχαρῆ, 'Ιωάννου, 'Αντωνίου, 'Αγόρως πρεσβυτέρας, 'Αφέντως, Δέσπως, Αἰκατερίνης, 'Ιωάννου.
'Αραχωβίτσα, Σταμέλενα, Γεωργίου, Σταμούλως.
Τῆς Βηθλεὲμ καλόγρηας Καψαλοπούλας ἀπὸ Γιαννιτζοῦ, χωράφι εἰς Μεγάλην Βρύσιν, ἀφιερώθη εἰς τὸ μοναστήρι καὶ ἔγραψε τὰ ὀνόματα ταῦτα τῶν γονέων της, Κωνσταντίνου, Ξάνθως, Ζαχαρίας μοναχῆς, Ζωῖτσας, Γεωργίου καὶ Βηθλεὲμ μοναχῆς.
Τῆς Στεφανοπούλας, 'Αφέντως, Κωνσταντίνου, Ζωῖτσας.

ΕΠΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΦΙΛΗ 1819.

Γεώργιος ἀπὸ Νεβρόπολιν, 'Ιωάννου, Μαρίας καὶ Γεωργίου.
Τοῦ Στέριου Μπράκα, Σωφρονίου μοναχοῦ, Κωνσταντίου, 'Αγόρως, ἐργαστήρι εἰς Χαϊδάρ πασιᾶ.
Δημητρίου, Ζώτου, Φουρνᾶς. Γεωργίου, Θεοδοσίου, Κωνσταντίνου καὶ 'Ιωάννου.
Θεῖνα Ντελίνα, 'Ανθίτσας.
Χατζῆ 'Αλεξανδρῆ ἀπὸ Μπλάσδον, 'Αλεξάνδρου προσκυνητοῦ.
Τζιακαλομῆτρος, Δημητρίου, γίδια 5.
'Ιωσήφ, μοναστήρι Βράχας, Γρηγορίου ἱερομονάχου.
Σφυρογιάννενα, Κωνσταντίνου.
Κύριλλος Μπαχτσεβάνης, Κυρίλλου ἱερομονάχου.
Τῆς 'Ανθίτσας Στεφανοπούλου, χωράφι, 'Ανθίτσας Γεωργίου, 'Αφέντως, Κώνστα καὶ Καλῆς.
Τῆς Χατζηγώγενας παλαιάμπελον, Ζαχαρίας μοναχῆς, Γεωργίου προσκυνητοῦ καὶ 'Ανθίτζας.
Τῆς Στέργινας Ζώτου, χωράφι εἰς Ψωμᾶ, Στέριου, Ζαχαρῆ, 'Ιωάννου, Αθανασίου καὶ Καλλινίκης μοναχῶν.
Τοῦ Σιώκη παλαιάμπελον, Γεωργίου, 'Ανθίτσας καὶ Δέσπως.

[126]

Τῆς Στέργινας Ζώτου, παλαιάμπελον Θωμᾶ, Γεωργίου, Στέριου, 'Ιωάννου.
Ρενδίνας μοναστήρι, 'Αρσενίου μοναχοῦ.
Νεοχώρι 'Ιγνατίου καὶ Γρηγορίου τῶν ἱερομανάχων καὶ Δεσποινῆς μοναχῆς.
'Αραχωβίτσας, 'Αγόρως.
Τοῦ Μαυρομμάτη, Δημητρίου καὶ 'Αγόρως.
Τοῦ Δημήτρη Καραμπᾶ, Κωνσταντίνου, Χρυσαφίνας, Θεοδοσίου καὶ 'Ιωάννου.
Τῆς Κοσομήτρινας χωράφι εἰς Λαγγιόλη, Δημητρίου, 'Αγόρως, Δημητρίου, Δέσπως.
'Αρχιμανδρίτης Γρηγόριος ἀπὸ Ρενδίναν, Γρηγορίου, 'Ιακώβου καὶ Γαβριὴλ ἱερομονάχων, Καλλινίκης μοναχῆς καὶ Κωνσταντίνου.
Τοῦ Ζάχου 'Ανάστη, χωράφι εἰς Πεσιάνη, Ζαχαρίου, 'Αγόρως, 'Ελένης, Γεωργίου, 'Αφέντως, Δημητρίου, Τριανταφύλλη, 'Αθανασίου, 'Ιωάννου, Ζαχαρῆ, Βαγγέλως, 'Ελέγκως, Χρίστου, Θεοδώρας, Θεοδοσίου καὶ Καλῆς.
Στέριος Κουτζικάκης, 'Απιδιά, Στέριου καὶ Μάλτας, βιβλία, τριώδιον καὶ πεντηκοστάριον.
Τοῦ Γεωργίου Σφυρογιαννοπούλου ἐκ Φουρνᾶ, 'Ιωάννου, 'Αγορίτσας, Μαλάμως, Δημητρίου, Αἰκατερίνης, Γεωργίου.
Τῆς Κώστινας Κοντακτζίνας, χωράφι εἰς Βάρκαν, Βασιλικῆς.

(ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. 'Ονόματα τῶν ὁποίων δὲν ἀναφέρεται τόπος καταγωγῆς εἶναι κατὰ κανόνα ἐκ Φουρνᾶ. Ταῦτα περιελήφθησαν ἰδιαιτέρως καὶ κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν εἰς τὴν ἔκδοσίν μας 1959 «ὁ Φουρνᾶς τῶν 'Αγράφων»).

[σ. 127 μέχρι 152 λευκαί]

[153] Ὧδε καταγράφομεν τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν χωραφίων τοῦ μονυδρίου Φουρνᾶ Ζωοδόχου Πηγῆς.

Χωράφι εἰς 'Αγκάθαν ὅπου εἶναι τὸ παρεκκλήσιον τοῦ 'Αγίου Κωνσταντίνου ἀφιερωμένον παρὰ τοῦ Γέρω Δημήτρη 'Ανδρονοπούλου.

Ἕτερον ἀπὸ τὸν τοῖχον καὶ κάτω, ἀφιερωμένον παρὰ τῆς 'Αντωνοχρίστινας.

Ἕτερον τὸ ἄλλο μισὸν ὅπου εἶναι κατὰ ταῖς 'Αγορασιαῖς, ἀφιερωμένον παρὰ τῆς Δήμινας Κατζιρέλως.

Ἕτερον ἀπὸ τὸν ὄχθον καὶ ἐπάνω εἰς τὰ ἁλώνια, ἀφιερωμένον ἀπὸ τὸν Δημήτρη Βάκον.

Ἕτερον ἀπὸ τὸ ἁλώνι καὶ ἐπάνω ἕως τὸν ἐπάνω ὄχθον, ἀφιερωμένον παρὰ τοῦ Γεωργάκη Χριστοδούλου.

Ἕτερον ἀπὸ τὸν ὄχθον καὶ ἐπάνω, ἀγορασμένον παρὰ τοῦ Χατζογιάννη, ἰδοὺ καὶ ἡ ὁμολογία του.

Διὰ τῆς παρούσης μου ὁμολογίας καὶ ἀληθινῆς ἐμμαρτύρου ἀποδείξεως, ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης Χατζόπουλος ἀπὸ χωρίου Φουρνᾶ πῶς ἐπώλησα, ἰδίᾳ μου θελήσει, τὸ χωράφιόν μου εἰς τὴν Ἀγκάθαν ὀνομαζόμενον, εἰς τὸ μοναστήριον τῆς χώρας μας τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τοῦ πανοσιωτάτου κυρίου Γαβριὴλ διὰ ἄσπρα τὸν ἀριθμὸν γρόσια τεσσαράκοντα πέντε καὶ νὰ μὴν ἔχῃ τινὰς ἐξουσίαν νὰ διασείσῃ τὸν διαληφθέντα παπᾶ Γαβριήλ, ἢ τὸ μοναστήριον, ὡσὰν ὁποῦ τὸ ἐπώλησα γνώμῃ ἰδίᾳ καὶ ἔλαβον τὰ ἄσπρα ἐπὶ χεῖρας σῷα καὶ ἀνελλιπῆ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ εἶναι καὶ νὰ λέγεται ἴδιον κτῆμα τοῦ μοναστηρίου. Ἰδοὺ σημειοῦμεν καὶ τὰ σύνορα, ἀπὸ τὸ ἓν μέρος χανδάκι, ἀπὸ τὸ ἕτερον Ζουβακοδημήτρινα, ἀπὸ τὸ κάτωθεν Δημήτρης Τζουκαλᾶς καὶ Χριστοδουλόπουλα καὶ ἀπὸ τὸ ἐπάνωθεν Ρέλλιας καὶ Λόγγος. Ὅθεν ἐγένετο ἡ παροῦσα ὁμολογία ἐνώπιον τῶν παρευρεθέντων μαρτύρων καὶ ἐπεδόθη τῷ παπᾶ Γαβριὴλ εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν. ,αψοη΄. Ἰανουαρίου ε΄.

Γιάννος υἱὸς τοῦ Χατζῆ Κώστα Πεζάκη βεβαιῶ τὰ ἄνωθεν, ἰδοὺ καὶ τὸ δάκτυλόν μου. Ἰωάννης ἱερεὺς μάρτυς. Ἀναγνώστης Γκόνας μάρτυς. Γεώργιος Θεοδωρόπουλος. Δημήτριος τοῦ Ἀνδρονάκη μαρτυρῶ. Γιάννος τοῦ Χριστοδούλου Τζουκαλᾶ. Ἀναγνώστης Χριστοδούλου γραφεύς. [154]

Ἕτερον ἐκ πλαγίου κατὰ Δυσμῶν τοῦ Γεωργάκη Χριστοδούλου καὶ ὑπὸ κάτωθεν τοῦ Χατζογιάννη, χωράφιον τοῦ Δημήτρη Τζουκαλᾶ, ἐπωλήθη παρὰ τοῦ Νίκου Παπακωνστόπουλου, ἐγγονογαμβροῦ τοῦ Τζουκαλᾶ. Ἰδοὺ καὶ ἡ ὁμολογία του.

Διὰ τοῦ παρόντος, ἐμμαρτύρου καὶ ἀληθινοῦ γράμματος, φανερώνω ἐγὼ ὁ Νῖκος υἱὸς τοῦ παπᾶ Κώστα Οἰκονόμου ἀπὸ Φουρνᾶ, ὅτι μὲ τὸ νὰ εἶχον εἰς τὴν ἐξουσίαν μου τὸ Τζουκαλέϊκο χωράφι εἰς τὴν Ἀγκάθαν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνάμεσα εἰς τὰ χωράφια τοῦ μοναστηρίου, ἰδοὺ μὲ ἰδίαν μου θέλησιν τὸ ἐπώλησα τοῦ παπᾶ Στεφάνου ἡγουμένου τοῦ μοναστηρίου, διὰ γρόσια τὸν ἀριθμὸν 95, ἤτοι ἐνενήκοντα πέντε, τὰ ὁποῖα ἔλαβον σῷα καὶ ἀνελλιπῆ ἐκ χειρὸς τοῦ παπᾶ Στεφάνου ἡγουμένου καὶ ἀπὸ κανέναν νταβὰ-νιζὰ νὰ μὴν ἔχῃ, οὔτε ἀπὸ δικόν μου ἢ κληρονόμον μου καὶ ἔχει νὰ τὸ ἐξουσιάζῃ τὸ μοναστήρι καθὼς καὶ ἐγώ, ὡσὰν ὅπου ἔγινε κτῆμά του καὶ εἰς αὐτὸ ἔδωσα τὴν παροῦσάν μου πωλητικὴν ὁμολογίαν εἰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν παπᾶ Στεφάνου φέρειν εἰς ἔνδειξιν. 1823 Μαρτίου 8. Φουρνᾶς.

Νῖκος Παπακωνστόπουλος, βεβαιῶ τὰ ἄνωθεν.

Γεωργάκης Χριστοδούλου μαρτυρῶ. Γεωργάκης Δημάκη μαρτυρῶ. Ἰωάννης Ζησάκης ὁ γράψας μαρτυρῶ.

Ἕτερον ὄπισθεν τοῦ Τζουκαλᾶ τὸ λεγόμενον τοῦ Κατζιάνη, ἀφιερωμένου παρὰ τῆς Ζούγρως Κατζιανοπούλας.

Ἕτερος τόπος ἀφιερωμένος παρὰ τοῦ Γρηγορίου Στούπη. Τὰ δὲ σύνορά του ἔχουσιν οὕτως. Τὸ ἄνω μέρος Αὐγεριάτικον καὶ Ρελέϊκον, ἀπὸ κάτω Τριανταφυλλέϊκο καὶ Σαψάλη λουμάκια, ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸν χανδάκι ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, ἀπὸ δὲ τὸ δυτικὸν στράτα καθὼς ἔβγαινε ἀπὸ τοῦ Σαμνιτοθέου τὸ ἀμπέλι ἕως τῆς Χέλως τὴν βρύσι εἰς τὸ χανδάκι καὶ Ψωμᾶ, ὅλος ὁ περικλειόμενος τόπος ὑπάρχει τοῦ μοναστηρίου, χωράφι εἰς τοῦ Ψωμᾶ πωλημένον ὑπὸ τοῦ γέρω Ντελήμπαση.

Διὰ τοῦ παρόντος γράμματος ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ γέρω Ἀλέξης Πεζάκης, ἔστωντας νὰ εὑρεθῶ ἐπίτροπος τῶν κληρονόμων τῆς Κοτζόχειρο [155] πούλας Ἀφέντως, ἔχοντας λοιπὸν αὐτὴ ἓν κομμάτι χωράφι κείμενον εἰς τὸ Ψωμᾶ, συνορευόμενον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, Γιάννης Αὐγέρος, ἀπὸ τὸ κάτω στράτα, ἀπὸ πάνω λόγγος. Τὸ ἴδιον αὐτὸ χωράφι, ὡς ἐπίτροπος τῶν κληρονόμων, τὸ ἐπώλησα τοῦ ἡγουμένου παπᾶ κὺρ Γαβριὴλ τοῦ μοναστηρίου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διὰ ἄσπρα τὸν ἀριθμὸν 1200, ἤτοι χίλια διακόσια καὶ νὰ εἶναι εἰς ἐξουσίαν τοῦ μοναστηρίου καὶ οὕτως ἐγράφη ἡ παροῦσά μου πωλητικὴ ὁμολογία καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ ἡγουμένου παπᾶ Γαβριὴλ καὶ ἔστω εἰς ἀσφάλειαν.

αψπβ΄. Ἰανουαρίου ιστ΄.

Καὶ ἐγὼ ὁ γέρω Ἀλέξης βάνω τὸ δακτυλόν μου.

Παπαδημήτρης μαρτυρῶ. Δημήτριος τοῦ Ἀνδρονάκη μαρτυρῶ. Γέρω Γιάννης Αὐγέρος μαρτυρῶ. Ζήσης Γρηγορόπουλος μαρτυρῶ. Γεωργάκης Χριστοδουλόπουλος μαρτυρῶ. Ἀναγνώστης Γκόνας γραφεὺς καὶ μάρτυς.

Ἕτερον χωράφι τὸ μισὸν πωλημένον ἀπὸ τὴν Καλλινίκην Στέργινα. Ἰδοὺ καὶ ἡ ὁμολογία.

Διὰ τοῦ παρόντος μου πωλητικοῦ γράμματος φανερώ-

νω ἐγὼ ἡ Καλλινίκη Στέργινα Ζωτόνυφη, θυγάτηρ τοῦ γέρω Αὐγέρου Φουρνιώτη, ὅτι μὲ τὸ νὰ εἶχα εἰς τὴν ἐξουσίαν μου χωράφι πατρικόν μου, τὸ κατὰ μέρος Ψωμᾶ, μὲ ἰδίαν μου θέλησιν καὶ προαίρεσιν τὸ ἐπώλησα εἰς τὸ μοναστήρι Φουρνᾶ, τὸ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, διὰ γρόσια 95, ἤτοι ἐνενήντα πέντε, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ 40 γρόσια τὰ ἔλαβον μετρητὰ εἰς χεῖράς μου καὶ τὰ 55 γρόσια τὰ ἄφησα εἰς τὸ μοναστήρι καὶ ἔγραψα τὰ κάτωθεν ὀνόματα διὰ νὰ μνημονεύωνται ἐν ὅσῳ εἶναι τὸ μοναστήρι. Ζαχαρῆ, Ἰωάννου, Ἀθανασίας καὶ Καλλινίκης τῶν μοναχῶν, Γεωργίου καὶ Στέριου, καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἔγινεν ἴδιον κτῆμα τοῦ μοναστηρίου καὶ τινὰς δὲν ἔχει νὰ τὸ διασείσῃ, οὔτε συγγενής, οὔτε ἄλλος τινάς. Ὅθεν ἔγινε τὸ παρὸν πωλητικὸν γράμμα ἐνέμπροσθεν τῶν εὑρεθέντων τιμίων μαρτύρων, διὰ νὰ ἔχῃ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ καιρῷ. 1829 Μαρτίου 10.

Ἐγὼ ἡ γρηὰ Καλλινίκη βεβαιῶ τὰ ἄνωθεν, ἰδοὺ καὶ τὸ δάκτυλόν μου. Παπαδημήτρης Κεραμάρη μαρτυρῶ. Κωστάκης Παπᾶ–Ἰωάννη, παρών. Μῆτρος Ματζούκας, παρών. Θέος Χολέβας, παρών. Μῆτρος Παπαανδρίτσου, παρών. Γεώργιος Παπα–Γάκη, παρών. Γεώργιος Δημάκη, ὁ γράψας μαρτυρῶ.

[156] Χωράφι εἰς Κρύαν Βρύσιν ἀγορασμένον ἀπὸ τὴν Μπροσβολοστέργινα. Ἰδοὺ καὶ ἡ ὁμολογία της.

Διὰ τῆς παρούσης ὁμολογίας καὶ ἀληθινῆς ἐμμαρτύρου ἀποδείξεως, φανερώνω ἐγὼ ἡ Ἀφέντω, θυγάτηρ τοῦ ποτὲ παπᾶ Κοσμᾶ καὶ ἡ γυνὴ τοῦ Στέριου Μητσάκη, ὅτι ἔστωντας καὶ νὰ εἶχα ἕνα κομμάτι χωράφι εἰς τοποθεσίαν λεγομένην Κρύαν Βρύσιν, ἰδοὺ μὲ ἰδίαν μου θέλησιν καὶ μὲ τὴν γνώμην τῶν κληρονόμων μου, τὸ ἐπώλησα τοῦ μοναστηρίου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διὰ γρόσια τὸν ἀριθμὸν 50 ἤτοι πενήντα, καὶ τὰ μὲν τριάκοντα τὰ ἔλαβον σῶα καὶ ἀνελλιπῆ, τὰ δὲ εἴκοσι τὰ ἔγραψα ψυχικά μου, μίαν παρρησίαν καὶ μίαν πρόθεσιν καὶ ἕνα σαρανταλείτουργον, νὰ μνημονεύεται τὸ ὄνομά μου καὶ ἀπὸ κανέναν νταβὰ—νιζὰ νὰ μὴν ἔχῃ, ὡσὰν ὁποῦ ἔγινε ἴδιον κτῆμα τοῦ μοναστηρίου καὶ εἰς αὐτὸ ἔγινε τὸ παρὸν ἐμμάρτυρον γράμμα καὶ ἐδόθη τοῦ ἡγουμένου παπᾶ Γαβριὴλ εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν. Ἰδοὺ καὶ οἱ συνορῖται, ἀπὸ ἄνω μέρος βρύσι καὶ λόγγος, ἀπὸ τὸ κάτω Στέργιος Πεζάκης, ἀπὸ τὸ ἄλλο λόγγος καὶ ἀπὸ τὸ δυτικὸν Γιάννος Τζιάντης.

1786 Ἰουνίου 14. Φουρνᾶς.

Παπα Στέριος μάρτυς. Παπα Κώστας μάρτυς. Γιαννάκης Κωσταρόογλος μάρτυς. Γεωργάκης Μαλτεζόπουλος μάρτυς. Παπα Γεώργης Σύρου μάρτυς. Γέρω Ἀλέξης τοῦ Στέργιου μάρτυς, Στέργιος Πεζάκης μάρτυς. Ἀναγνώστης Ἁγιογράφος τοῦ Διαμαντῆ γραφεὺς καὶ μάρτυς.

Χωράφι εἰς τῆς Παλαβῆς τὴν Λάκκαν, ἀφιερωμένον παρὰ τοῦ Στέργιου Ζαχαρᾶ. Ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος Κωσταρέϊκα. ἀπὸ τὸ κάτω Φιλιάτικον καὶ Ἀναγνώστου Χριστοδούλου, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος χανδάκι καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο Αὐγεριάτικον χωράφι εἰς τοῦ Βράκη τὴν βρύσιν, τὸ λεγόμενον Κανί. Ἰδοὺ καὶ ἡ ὁμολογία του.

Διὰ τοῦ παρόντος ὁμολογητικοῦ καὶ ἐμμαρτύρου γράμματος, φανερώνω ἐγὼ ἡ Ἀφέντω ἡ Παπα Φιλοπούλα πῶς ἔστωντας καὶ νὰ εἶχα ἕνα κομμάτι χωράφι εἰς τοῦ Βράκη τὴν βρύσιν, μπροστὰ εἰς τόπον λεγόμενον Λέϊνα, ἰδοὺ μὲ ἰδίαν μου θέλησιν τὸ ἐπώλησα εἰς τὸ μοναστήρι μας τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς Φανερωμένης, διὰ γρόσια τὸν ἀριθμὸν 50 ἤτοι πεντήκοντα καὶ τὰ ἔλαβα σῶα καὶ ἀνελλιπῆ καὶ ἀπὸ κανέναν νταβὰ—νιζὰ νὰ μὴν ἔχῃ τὸ μοναστήριον, [157] ὡσὰν ὅπου ἔγινεν μὲ ἰδίαν μου θέλησιν. Ἰδοὺ γράφομεν καὶ τοὺς συνορίτας, ἀπὸ τὸ ἄνωθεν μέρος Γεώργιος Παπακωστόπουλος καὶ βρύσι, ἀπὸ τὸ κάτωθεν λόγγος, ἀπὸ ἐκεῖθεν Γιαννάκης Χατζόπουλος, ἀπὸ δῶθεν Τζηλοδημήτρης καὶ Νταβέλη Βρύσι, καὶ εἰς αὐτὸ ἔγινε τὸ παρὸν ἐμμάρτυρον γράμμα καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ παπᾶ Γαβριήλ.

1782 Αὐγούστου 16. Φουρνᾶς.

Οἱ μάρτυτες. Παπᾶ Ἰωάννης παπᾶ Φίλη μάρτυς. Θεοδόσης Δημάκη μάρτυς. Γέρω Ἀλέξης τοῦ Στέριου μάρτυς. Γιάννος Τζιαντόπουλος μάρτυς. Γεώργιος Διαμαντόπουλος ἁγιογράφος γραφεὺς καὶ μάρτυς.

Χωράφι εἰς Λαγγιόλη, ἀφιερωμένον παρὰ τῆς Κοσοδημήτρινας. Ἰδοὺ καὶ ἡ ὁμολογία.

Διὰ τοῦ παρόντος μου δηλοποιῶ ἐγὼ ἡ ὑποκάτωθεν ὑπογεγραμμένη Δέσπω, θυγάτηρ τοῦ παπᾶ Δημήτρη Μπεκιάρη καὶ γυνὴ τοῦ Δημήτρη Τζαγκάρη ἀπὸ χωρίον Φουρνᾶς, ὅτι ἔχοντας εἰς τὴν ἐξουσίαν μου πατρικόν μου χωράφι κατὰ τὸ μέρος Λαγγιόλη, συνορευόμενον ἀπὸ ἐπάνω μέρος τῆς Χατζηγώγινας, ἀπὸ κάτω μέρος παπα Γακέϊκον, ἀπὸ ἓν πλευρὸν ὁ Κούμπας καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο χανδάκι, ἐν ἰδίᾳ μου θελήσει, ἔγραψα τοὺς γονέους μου καὶ τὸ ὄνομά μου εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, διὰ νὰ μνημονεύωνται αἰωνίως καὶ ἀφιερώνω τὸ ἄνωθεν χωράφι μου καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν γίνεται κτῆμα τοῦ μοναστη-

ρίου νὰ τὸ ἐξουσιάζῃ, καθὼς τὸ ἐξουσίαζα καὶ ἐγὼ ἕως τώρα, καὶ τινὰς δὲν ἔχει νὰ τὸ ζητήσῃ πλέον καὶ νὰ τὸ διασείσῃ, οὔτε κληρονόμος μου, οὔτε ἄλλος τινὰς συγγενής μου, οὔτε ξένος. Ὅθεν ἔγινε τὸ παρὸν ἐνυπόγραφον καὶ ἐμμάρτυρον γράμμα ἐνέμπροσθεν τῶν εὑρεθέντων τιμίων μαρτύρων εἰς βεβαίωσιν. 1806 Νοεμβρίου 8.

Ἐγὼ ἡ Δέσπω θυγάτηρ τοῦ ποτε Δημήτρη Μπεκιάρη καὶ γυνὴ τοῦ Δημήτρη Τζαγκάρη ἀπὸ Φουρνᾶ, ἐν ἰδίᾳ μου θελήσει ἀφιέρωσα τὸ ἄνωθεν χωράφι μου εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τοῦ κατὰ τὸ χωρίον Φουρνᾶ, ἰδοὺ καὶ τὸ δάκτυλόν μου.

Γεώργιος Αὐγέρου παρών. Δημήτριος Τζιώτης παρών. Κωνσταντῖνος τοῦ Χ. Κεραμάρη παρών. Κώστας Ταλαμπιρόπουλος παρών. Κώστας Θωμᾶς παρών, Θέος Τριαντόπουλος παρών. Θέος Πασχαλόπουλος παρών. Γεώργιος Δημάκης ὁ γράψας μαρτυρῶ.

Τὰ μέλλον μνημονευθῆναι ὀνόματα. Δημητρίου, Δέσπως, Δημητρίου, Ἀγόρως καὶ τῶν γονέων αὐτῶν.

[158]. Ἕτερον χωράφι εἰς Λαγγιόλη, τῆς Βετούλας ἀπὸ κάτωθεν τοῦ Σφυρογιάννη. Ἰδοὺ καὶ ἡ ὁμολογία.

Διὰ τῆς παρούσης ὁμολογίας καὶ ἀληθινῆς ἐμμαρτύρου ἀποδείξεως, ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς οἱ κληρονόμοι καὶ ἐπίτροποι τοῦ Ἀναγνώστη Τριανταφυλλοπούλου, δηλονότι ἐγὼ ὁ υἱός του Γεώργιος ὁμοῦ μὲ τὴν μητέρα μου καὶ μὲ τὸν βασιμουκτάρην τοῦ πατρός μου τὸν κύρ Στέριον Ζῶτον καὶ μὲ τὸν κύρ Γῶγον Ναζίρην τοῦ πατρός μου, ὅτι ἀποθνήσκοντας ὁ αὐτὸς πατέρας μου καὶ χρεωστοῦσεν τῆς Ἀφέντως Βετούλας δι' ὁμολογίας του χρεωστικῆς γρόσια εἴκοσι ὀκτὼ καὶ αὐτὴ ἡ Ἀφέντω μετὰ θάνατον εἶχεν ἀφήσει ἐπίτροπον εἰς τὰ ψυχικά της τὸν πανοσιώτατον παπᾶ κύρ Γαβριήλ, ἐκ τοῦ μοναστηρίου Φουρνᾶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, αὐτὸς ὅμως, ὡς ἐπίτροπος τῆς Ἀφέντως, ζητῶντας τὰ 28 γρόσια ἀπὸ ἡμᾶς καὶ μὴν ἔχοντας ἄσπρα τοῦ ἐπωλήσαμεν τὸ χωράφι εἰς Λαγγιόλη ὀνομαζόμενον, διὰ τὰ 28 καὶ νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ παπᾶ Γαβριήλ, μὴν ἔχοντας ἀπὸ τινὰ καμμίαν πείραξιν. Ὅθεν ἔγινεν ἡ πωλητικὴ ὁμολογία μας καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ παπᾶ Γαβριὴλ εἰς ἀσφάλειαν, ἔχει καὶ σύνορα ἀπὸ πάνω τὸν Γιάννον Σφύρην, ἀπὸ κάτω τὸν Κώστα Ζοβανᾶν,

αψπζ'. Ἰανουάριος κγ'.

Γεώργιος τοῦ Ἀναγνώστη μάρτυς. Γεωργάκης Γῶγος Ναζίρης μάρτυς. Στέργιος Ζωτόπουλος, στρεχτός. Ζήσης

Γρηγορόπουλος, μάρτυς. Παπᾶ Δημήτρης Ζουναρᾶς ἀπὸ Βράχα, μάρτυς.

Χωράφι εἰς Μεγάλην Βρύσιν τῆς Καψάλενας, ἀφιερωμένον παρὰ τῆς θυγατρός της Βηθλεὲμ καλογραίας, ἰδοὺ καὶ τὰ σύνορα, ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος δρόμος καὶ βρύσι, ἀπὸ τὰ δύο πλευρὰ χανδάκι.

Χωράφι τὸ Ἀνυφαντέϊκον εἰς Βρωμόβρυσιν, πλησίον τοῦ παπᾶ Γάκη Σύρου. Ἰδοὺ γράφομεν καὶ τὰ σύνορα, ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος λόγγος, ἀπὸ τὸ κάτω Γεώργιος Κουτζὸς καὶ ἀπὸ τὸ ἄνω λόγγος.

Χωράφι εἰς τοῦ Ζαφρᾶ τὸ καλύβι, ἀφιερωμένον ἀπὸ τὸν Στέριον Ζαφειρᾶ. Ἰδοὺ καὶ τὰ σύνορα, ἀπὸ τὸ ἄνω Μπουμπουρῆς, ἀπὸ κάτω Καρτέϊκον, ἀπὸ τὸ ἕνα πλευρὸν λόγγος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο χωράφια Τριανταφυλλέϊκα.

Χωράφι εἰς Σημίνινα εἰς τοῦ Βαϊνᾶ τὴν Βρύσιν, τὸ μισὸν πωλημένον ἀπὸ τὸν Στούπην καὶ τὸ μισὸν ἀπὸ τὴν Μακρυαγόρω. Ἰδοὺ ἡ ὁμολογία των.

[159]. Διὰ τῆς παρούσης ὁμολογίας καὶ ἀληθινῆς ἀποδείξεως, ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ γέρω Γρηγόριος Ἀνδρονόπουλος ὅτι ἔστωντας καὶ νὰ εἶχα μερικὸν χωράφι μαζὺ μὲ τὸν Δημήτρη Τζουκαλᾶ εἰς τοποθεσίαν λεγομένην Σημίνινα, ἰδοὺ μὲ ἰδίαν μου θέλησιν τὸ ἐπώλησα τοῦ μοναστηρίου διὰ γρόσια τὸν ἀριθμὸν 40, ἤγουν σαράντα, τὰ ὁποῖα τὰ ἔλαβον σῶα καὶ ἀνελλιπῆ καὶ ἀπὸ κανένα νταβά—νιζὰ νὰ μὴν ἔχῃ τὸ μοναστήριον, οὔτε ἀπὸ ξένον, οὔτε ἀπὸ ἰδικόν μου, ἢ κληρονόμον μου καὶ διὰ τὸ ἀληθὲς ἔδωσα τὸ παρὸν ἐμμάρτυρον γράμμα εἰς χεῖρας τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ μοναστηρίου, διὰ νὰ μαρτυρῇ τὴν ἀλήθειαν. Ἰδοὺ καὶ τὸ δάκτυλόν μου.

αω'. Φεβρουαρίου β'.

Γέρω Γρηγόριος Ἀνδρονόπουλος στρεκτός. Ἀναγνώστης Ἀννίτζης μάρτυς. Γεωργάκης Χριστοδούλου μάρτυς. Παπᾶ Ἰω. Ἐλισσαῖος μάρτυς. Στέφανος ἱερομόναχος, γραφεὺς καὶ μάρτυς.

Διὰ τῆς παρούσης μου πωλητικῆς ὁμολογίας, φανερώνω ἐγὼ ἡ Ἀγόρω Μακρυοπούλου, ἔστωντας καὶ νὰ εἶχα εἰς τὴν ἐξουσίαν μου τὸ μισὸν χωράφι εἰς Σημίνινα, ἰδοὺ σήμερον μὲ τὴν ἰδίαν μου θέλησιν τὸ ἐπώλησα τοῦ ἡγουμένου κὺρ Στεφάνου ἀπὸ τὸ μοναστήρι μας, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἄλλο τὸ μισὸν εἶναι τοῦ μοναστηρίου καὶ τοῦ τὸ ἐπώλησα διὰ γρόσια 30, ἤτοι τριάκοντα, τὰ ὁποῖα τὰ ἔλαβον ἐπὶ χεῖρας σῶα καὶ ἀνελλιπῆ καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸ ἑξῆς δὲν ἔχει νὰ τὸ διασείσῃ εἰς τὸ παραμικρὸν κανένας,

ἐπειδὴ ἔγινε κτῆμα τοῦ μοναστηρίου καὶ δίδεται τὸ παρόν μου διὰ σιγουράδα του. Ἰδοὺ γράφομεν καὶ τὰ σύνορα, ἀπὸ κάτωθεν Ντελημπασέϊκον καὶ Μπουϊκλῆς, ἀπὸ ἄνωθεν Ζουγράφος, ἀπὸ τὸ ἓν πλευρὸν στράτα, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο παπᾶ Κωστονῖκος.

1829 Ἀπριλίου 28.

Ἐγὼ ἡ Ἀγόρω Μακρυοπούλου, ἐπώλησα θεληματικῶς μου καὶ βεβαιῶ.

Μάρτυρες: Κώστας Γιαννάκης μάρτυς. Γεώργης Παπα Γάκης μάρτυς. Ἀλέξης Θεοχάρης, μάρτυς. Κωνσταντῆς Ἀναστασόπουλος, μάρτυς. Θάνος Τζιάντης, μάρτυς. Γιάννης Ζυγούρης, ὁ γράψας μαρτυρῶ.

Χωράφι εἰς Κεφαλοσημίνινα ὄπισθεν, πωλημένον ἀπὸ τὸν Κοντογιάννην. Ἰδοὺ ἡ ὁμολογία του.

Διὰ τῆς παρούσης μου ὁμολογίας καὶ ἀληθινῆς ἀποδείξεως γράφω καὶ ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ Κοντογιάννης, ὅτι ἐπειδὴ καὶ νὰ μοῦ ἐχρειάσθησαν ἄσπρα διὰ χρεί- [160] αν μου καὶ μὴν ἔχοντας, ἐπώλησα τὸ χωράφι μου εἰς τὴν Τσουκνίδα τοῦ παπᾶ Γαβριήλ, ἡγουμένου τοῦ μοναστηρίου μας, διὰ γρόσια 80, ἤτοι ὀγδοῆντα καὶ νὰ ἔχῃ καὶ νὰ τὸ ἐξουσιάζῃ, ὡς καθὼς καὶ ἐγώ, καὶ ἀπὸ κανέναν νταβὰ—νιζὰ νὰ μὴν ἔχῃ, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐπώλησα ἐγὼ μὲ τὴν ἰδίαν μου θέλησιν καὶ ἔλαβον τὰ ἄσπρα σῶα καὶ ἀνελλιπῆ καὶ εἰς αὐτὸ ἐγράφη ἡ παροῦσά μου ὁμολογία καὶ ἐδόθη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ παπᾶ Γαβριὴλ εἰς πίστωσιν καὶ ἀσφάλειαν. Ἰδοὺ σημειώνω καὶ τὰ σύνορα, εἰς τὴν βρύσιν καὶ τὸν ἀνήφορον ἕως καθὼς φανερώνουν τὰ σύνορα, καὶ δίπλα πέρα εἰς τὴν ἀγριοκορομηλιὰν καὶ εἰς τὴν ἄλλην τὴν κορομηλιὰν πέρα, ἀπὸ τὸ κάτω μέρος Στουπέϊκον καὶ ἀπὸ τὸ πλευρὸν τοῦ Κωνσταντῆ καὶ τὸ ἐπάνω μέρος πάλιν τοῦ Κωνσταντῆ. ϡωη'. Νοεμβρίου α'.

Γέρω Κοντογιάννης βεβαιῶ τὰ ἄνωθεν.

Παπαστέργιος μάρτυς. Ζάχος Κοντακτζῆς μάρτυς. Ἀναγνώστης Ζήσης, γραφεὺς καὶ μάρτυς.

Χωράφι εἰς Μπάνισκα, ἀφιερωμένον παρὰ τοῦ Γιάννη Σαμνιώτη. Ἰδοὺ καὶ τὰ σύνορά του, ἀπὸ ἐπάνω μέρος κέδρα, τὸ κάτωθεν μέρος τοῦ Θωμαγιάννη, ἀπὸ ἓν πλευρὸν Θέος Μπουϊκλῆς, ἀπὸ τὸ ἄλλο χανδάκι καὶ Χριστοδουλογιάννης.

Χωράφι εἰς Ἴταμον ἀφιερωμένον παρὰ τοῦ Θωμογιάννη, ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος κέδρα, ἀπὸ τὸ κάτω Θωμέϊκον, ἀπὸ δὲ τὸ ἓν μέρος καὶ τὸ ἄλλο χανδάκια.

Χωράφι εἰς Ἴταμον, ἀφιερωμένον παρὰ τῆς Ντεληθάνενας. Ἰδοὺ καὶ ἡ ὁμολογία του.

Διὰ τῆς παρούσης πωλητικῆς ὁμολογίας ἀφιερώνομεν ἡμεῖς αἱ δύο ἀδελφαὶ Καλλίτσα καὶ Βασίλω, αἱ θυγατέρες τῆς Ντεληθάνενας ἀπὸ Φουρνᾶ, ἔχοντες ἕνα κομμάτι χωράφι πατρικόν μας εἰς τοποθεσίαν λεγομένην Ἴταμος, ἰδοὺ μὲ τὸ ἴδιόν μας θέλημα τὸ ἐπωλήσαμεν τοῦ μοναστηρίου μας εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν διὰ γρόσια εἴκοσι ἑπτὰ καὶ ἐγράψαμεν τὰ ὀνόματα τῶν γονέων μας Ἀθανασίου καὶ Ἀγόρως, παρρησία καὶ σαραντάρι καὶ ἀπὸ κανέναν νταβὰ—νιζὰ νὰ μὴν ἔχῃ οὔτε ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς κληρονόμους, οὔτε ἀπὸ ἄλλον τινὰ ἄνθρωπον τῆς χώρας καὶ εἰς αὐτὸ ἔγινεν ἡ παροῦσα μας ὁμολογία καὶ ἐδόθη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ καθηγουμένου Γαβριὴλ εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν. 1808 Δεκεμβρίου 8.

Ἐγὼ Καλλίτσα καὶ Βασίλω βεβαιοῦμεν τὰ ἄνωθεν. Ἰδοὺ καὶ τὰ δάκτυλά μας. Παπᾶ Κώστας τοῦ Θέου Φίλη, μάρτυς. Ἀναγνώστης τοῦ Θέου Φίλη μάρτυς.

[161]. Χωράφι εἰς Μπελογιάννη, ἀφιερωμένον ἀπὸ ταῖς Ἀγγελοπούλαις Ἀφέντω καὶ Κάλλω.

Χωράφι εἰς Πλατάνους, τὸ μισὸν ἀφιερωμένον παρὰ τοῦ γέρω Κώστα Πανδρούχα, τὸ δὲ ἄλλο μισὸν ἀγορασμένον ἀπὸ Γώγινα, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γώγου. Ἰδοὺ γράφομεν καὶ τὰ σύνορα, ἀπὸ τὸ ἄνωθεν μέρος ἐλατόλογγος καὶ Χατζογιάννης, ἀπὸ τὸ κάτωθεν Δημήτρης Πέτζης, ἀπὸ τὸ ἓν μέρος χανδάκι καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος Μπάζου, Κεραμαροχρίστινα, Μπροσβολοστέργινα, Μπροσβολοδημήτρινα καὶ Στέργιος Πεζάκης.

Χωράφι εἰς τοὺς Ἐργάταις Σαρρέϊκον, ἡ ὁμολογία του ἐχάθη. Ἰδοὺ τὰ σύνορα, ἀπὸ τὸ ἄνωθεν μέρος κέδρα, τὸ κάτωθεν μέρος ρεῦμα, ἀπὸ ἓν μέρος Θέος Καρκᾶς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο Ἀννίτζης.

Χωράφι εἰς Ταπητά, πωλημένον ἀπὸ τοὺς Πανδροχαίους. Ἰδοὺ καὶ ἡ ὁμολογία του.

Διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν πωλητικῆς καὶ ἐμμαρτύρου ὁμολογίας, ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς αἱ δύο ἀδελφαὶ κατὰ σάρκα, Ἀλεξάνδρα καὶ Κάλλω, αἱ θυγατέρες τοῦ γέρω Κωνστα Πανδρούχα, ὅτι τὸ μητρικόν μας χωράφιον, τὸ λεγόμενον Ταπητὰν μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δύο καρυῶν, καλλιεργημένον τε καὶ ἀκαλλιέργητον τόπον, τὸ ἐπωλήσαμεν οἰκειοθελῶς καὶ ἀβιάστως τῷ ἁγίῳ καθηγουμένῳ τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς κὺρ Γαβριήλ, διὰ γρόσια τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν δέκα 110, τὰ ὁποῖα καὶ ἐλάβομεν

ἐπὶ χεῖρας σῷα καὶ ἀνελλιπῆ καὶ οὕτως ἔμεινε τὸ ῥηθὲν χωράφιον, τὸ μητρικόν μας δηλαδὴ μερίδιον, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα τοῦ κὺρ Γαβριήλ, μηδενὸς ἐναντιουμένου καὶ ἀντιλέγοντος. Ἰδοὺ γράφομεν καὶ τὰ σύνορα· ἀπὸ τὸ κάτω μέρος ρεῦμα, ἀπὸ ἐπάνω λόγγος, ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὰ δύο πλευρά. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας ἐδώσαμεν τὴν παροῦσάν μας πωλητικὴν καὶ ἐμμάρτυρον ὁμολογίαν εἰς χεῖρας τοῦ πανο—[162]σιωτάτου κὺρ Γαβριήλ. αψπθ' Ὀκτωβρίου κγ'. Ἰδοὺ βάλλομεν καὶ τὰ δάκτυλά μας.

Ἀρχιμανδρίτης Ἰωσὴφ μάρτυς. Γεωργάκης Χριστοδούλου μάρτυς. Ἀναγνώστης Χριστοδούλου μάρτυς. Γέρω Οἰκονόμος μάρτυς. Κωνσταντῆς Χρυσιώτης μάρτυς.

Χωράφι τοῦ Κουτηβάρη εἰς Σόϊνες. Ἰδοὺ ἡ ὁμολογία του.

Διὰ τοῦ παρόντος φανερώνω ἐγὼ ὁ Δημήτρης Κουτηβάρης πὼς ἐπώλησα τὸ χωράφι μου εἰς Σόϊναις τοῦ παπᾶ Γαβριὴλ ἡγουμένου τοῦ μοναστηρίου διὰ γρόσια 30, ἤτοι τριάντα καὶ νὰ μὴν ἔχῃ τινας νὰ τὸν διασείσῃ ὡσὰν ὁποῦ τὸ ἐπώλησα ἰδιοθελήτως καὶ ἔλαβον τὰ ἄσπρα σῷα καὶ ἀνελλιπῆ. Ἰδοὺ σημειῶ καὶ τοὺς συνορίτας, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος Θέος Ἀρβανίτης, ἀπὸ τὸ ἄλλο Κρεμαντζέϊκον, ἀπὸ τὸ κάτω στράτα καὶ ἀπὸ πάνω Σπύρος. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἐμμάρτυρον γράμμα καὶ ἐδόθη τῷ ἡγουμένῳ παπᾶ Γαβριὴλ δι' ἀσφάλειαν ᾳωβ', Αὐγούστου ιγ'.

Γιάννης Χατζῆ, μαρτυρῶ. Γεώργιος Θεοδωρόπουλος μαρτυρῶ. Ζήσης τοῦ Ἀλεξανδρῆ, μάρτυς. Ἀναγνώστης Χριστοδούλου, ὁ γραφεὺς μάρτυς.

Λογγὰ τῶν Διακαίων εἰς τὸν Στίγγη, πωλημένη παρ' αὐτῶν. Ἰδοὺ καὶ ἡ ὁμολογία των.

Διὰ τῆς παρούσης ὁμολογίας καὶ καθολικῆς ἀποδείξεως, ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς, ἐγὼ ὁ Γεωργάκης Διακόπουλος ἀπὸ χωρίον Κλειτσόν, ὁμοῦ μὲ τὸν ἔγγονά μου Γεωργάκη υἱὸν τοῦ Κώστα Ἀποστολοπούλου, πῶς ἐπειδὴ καὶ εἴχαμεν καὶ οἱ δυό μας τὸ βάρος τῶν γονέων μας, ὅλονῶν τῶν ἀποθαμμένων καὶ θέλομεν νὰ τοὺς φιάσωμεν τὰ ψυχικά τους, ἐσυμφωνήσαμεν μὲ τὸν ἡγούμενον ἀπὸ τὸ μοναστήρι Φουρνᾶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τὸν πνευματικὸν παπᾶ κὺρ Γαβριὴλ καὶ τοῦ ἐδώσαμεν τὴν λογγὰν τὴν πατρικήν μας ὁποῦ εἶναι πέρα ἀπὸ τὸ ποτάμι ἀντικρὺ τῆς λογγᾶς τοῦ Θέου Ἀναστασόπουλου, καθὼς φαίνεται καὶ εἶναι τὰ σύνορα, ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος ὁ παπᾶ Κώστας Λαγγιόλης

καὶ ἀπὸ κάτω ποτάμι, ἀπὸ τὸ πλευρὸν Καρβουνόρρευμα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ βρυσοῦλα καὶ Κουρκουτέϊκον καὶ τὸ ἀφιερώσαμεν εἰς τὸ μοναστήρι καὶ ἐγράψαμεν τὰ ὀνόματα τῶν ἀποθαμμένων εἰς τὴν παρρησίαν διὰ νὰ μνημο-[163] νεύωνται καὶ τὸ ἀφιερώσαμεν μὲ τὸ ἰδικόν μας θέλημα καὶ κανεὶς δὲν ἔχει νὰ τὸ διασείσῃ τὸ μοναστήρι, ὅτι τὴν τιμὴν τοῦ χωραφιοῦ ὁμοῦ μὲ τὰ ὀνόματα τὴν ἐπλήρωσε σωστὴν καὶ νὰ εἶναι ἀπείραχτον τὸ μοναστήρι ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας. Ὅθεν ἔγινε τὸ παρόν μας καὶ ἐδόθη εἰς τὰς τιμίας χεῖρας τοῦ ἡγουμένου, κατέμπροσθεν τῶν ὑποκάτωθεν γεγραμμένων μαρτύρων εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν. ᾳωστ'. Ἰουλίου γ'.

Ἐγὼ ὁ Γεωργάκης Διακόπουλος βεβαιῶ τὰ ἄνωθεν, ἰδοὺ καὶ τὸ δάκτυλόν μου.

Ἐγὼ ὁ Γεωργάκης τοῦ Κώστα Ἀποστολοπούλου βεβαιῶ τὰ ἄνωθεν, ἰδοὺ καὶ τὸ δάκτυλόν μου.

Ἰωσὴφ ἱερομόναχος τῆς αὐτῆς μονῆς μαρτυρῶ. Παπαγιάννης Πολύζου μάρτυς. Παπᾶ Στέριος Φίλη μάρτυς. Θέος τοῦ Γεώργου Τζιλοπούλου μάρτυς. Παπᾶ Κώστας τοῦ Θέου Φίλη μάρτυς. Θεοδόσιος Ἀναστασίου, ὁ καὶ γραφεὺς μαρτυρῶ.

Ἰδοὺ φανερώνομεν καὶ τὰ ὀνόματα. Γεωργίου Διάκου, Θεοδοσίου, Ἀφέντως, Ἀλεξάνδρας, Κωνσταντίνου, Ἀγόρως, Διάκου, Δάφνως καὶ Γεωργίου.

['Υπόλοιπον σ. 163 καὶ ἡ σ. 164 λευκαί]

[165] ΙΔΟΥ ΣΗΜΕΙΩΝΟΜΕΝ ΚΑΙ ΤΑ ΑΜΠΕΛΙΑ

Ἀμπέλι εἰς τὴν Φτελιά, ὁ τόπος ἀφιερωμένος παρὰ τοῦ παπᾶ Δημήτρη Φίλη καὶ καλλιεργημένον ἀπὸ τοὺς πατέρας τοῦ μοναστηρίου καὶ μερικὸν ἀγορασμένον ἀπὸ τὸν Ἀναγνώστη Χριστοδούλου. Ἰδοὺ καὶ ἡ ὁμολογία του.

Διὰ τοῦ παρόντος ὁμολογητικοῦ ἐμμαρτύρου γράμματος φανερώνω ἐγὼ ὁ Ἀναγνώστης Χριστοδούλου, πὼς ἐπώλησα κατὰ τελείαν πώλησιν τὸ ἀμπέλι μου εἰς Ἀμπελάκια μαζὺ μὲ τὸν τόπον ὁποῦ ἔχει τριγύρω, τοῦ παπᾶ Γαβριὴλ πνευματικοῦ καὶ ἡγουμένου τοῦ μοναστηρίου μας, διὰ ἄσπρα τὸν ἀριθμὸν γρόσια 90, ἤτοι ἐνενήντα, τὰ ὁποῖα τὰ ἔλαβον ἐπὶ χεῖρας σῷα καὶ ἀνελλιπῆ καὶ πλέον ἔμεινεν εἰς τὴν ἐξουσίαν του χωρὶς νὰ ἔχῃ τινὰς νὰ τὸ διασείσῃ. Φανερώνομεν καὶ τοὺς συνορίτας, ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος ὁ Στέριος Ζάρας, ἀπὸ τὸ κάτωθεν Σφυρογιάννη, ἀπὸ τὸ ἓν μέρος Χατζῆ - Καστέλλη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο Νῖκος Μυλωνᾶς καὶ Καλατζογιάννης. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν

ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἐνυπόγραφον καὶ ἐμμάρτυρον γράμμα καὶ ἐδόθη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ παπᾶ Γαβριὴλ δι' ἀσφάλειαν. ϙωα'. Σεπτεμβρίου κ'.

'Αναγνώστης Χριστοδούλου βεβαιῶ. Ζαχαρίας Γκόνας μαρτυρῶ. 'Αναγνώστης τοῦ Θέου Φίλη μάρτυς.

Παλαιάμπελον τῆς Σαρομήτραινας εἰς Τζηροκαλέϊκα.

Παλαιάμπελον τοῦ Ζαφρᾶ.

Παλαιάμπελον τοῦ γέρω Καββαδία. 'Ιδοὺ καὶ ἡ ὁμολογία του.

Διὰ τοῦ παρόντος φανερώνω ἐγὼ ὁ Γιάννος Καββαδίας, ἀπὸ χωρίον Φουρνᾶ, ὅτι ἔστωντας νὰ ἔχω ἓν κομμάτιον ἀμπέλι εἰς τὸ μοναστήριον ἀπὸ πάνω καὶ οἱ πατέρες ἔχοντες ἄλλο τοῦ μοναστηρίου εἰς ταῖς Γούρναις ἀπὸ πάνω, ἐσυμφωνήσαμεν καὶ ἀλλάξαμεν, παίρνοντας αὐτοὶ τὸ ἐδικόν μου, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐχρειάζοντο διὰ τὰ μελίσσια καὶ μοῦ ἔδωκαν [166[τὸ ἐδικόν τους. "Οθεν ἔδωσα τὸ παρὸν εἰς χεῖρας τῶν πατέρων καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ μὴν ἔχῃ κανένας, οὔτε ἀπὸ τὰ παιδιά μου, οὔτε ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς μου, νὰ διασείσῃ τὸ μοναστήριον. 'Ιδοὺ καὶ οἱ συνορῖται, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος πλάγι εἶναι ἀμπέλι καὶ τόπος τοῦ Γιάννου Κολαρίνη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος στράτα καὶ ἕως ἐπάνω εἰς τὸ ἀμπέλι τοῦ Γεώργη Ζησόπουλου.

ϙω'. Φεβρουαρίου 7.

Γιάννος Καββαδίας στρεχτός, ἰδοὺ καὶ τὸ δάκτυλόν μου.

Οἱ παρόντες Γιάννος Παγουρτζόπουλος. Μῆτρος Γιαννακάκης παρών. Γιάννης Μαλτέζος παρών. Θέος Θωμᾶς παρών. Γεώργιος Φράγκος μάρτυς. 'Ιωσὴφ ἱερομόναχος, γραφεὺς καὶ μάρτυς.

Παλαιάμπελον τῆς Ζαφροθέϊνας Ξάνθως, ἀφιερωμένον παρ' αὐτῆς, ὅπου εἶναι ἡ ἀχυρῶνα. Τὸ δὲ ἄλλο μισὸν ἀφιερωμένον παρὰ τοῦ Κώστα Τζιώλη. 'Ιδοὺ καὶ ἡ ὁμολογία του. ('Ο χῶρος μένει κενὸς χωρὶς νὰ καταχωρηθῇ ἡ ὁμολογία).

Παλαιάμπελον τοῦ Θωμᾶ, ἀφιερωμένον παρὰ τῆς γρηᾶς Στέργινας Ζώτου, διὰ ὀνόματα δύο, Γεωργίου καὶ Στέριου.

Παλαιάμπελον τοῦ Σιώκη ἐκεῖ πλησίον, ἀφιερωμένον διὰ ὀνόματα τρία, Γρηγορίου, 'Αλεξάνδρας καὶ Ζήση.

[167] Παλαιάμπελον τῆς Χατζηγώγινας, πλησίον τοῦ Καραμπᾶ, ἀφιερωμένον διὰ ὀνόματα τρία, Γεωργίου προσκυνητοῦ, Ζαχαρίας μοναχῆς καὶ 'Ανθίτσας.

ΙΔΟΥ ΓΡΑΦΟΜΕΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΝ ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

'Απὸ τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κώνστα Διαλοπούλου καὶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν ἀμπελῶνα ὅπου εἶναι ὁ παλαιὸς δρόμος καὶ καταβαίνει εἰς τὸ ποτάμι καὶ ὁλοπόταμα ἕως τὸν "Αμπλαν, εἰς ταῖς 'Αλπότρυπαις καὶ ἕως τὸν τοῖχον τοῦ Θανάση Μιαρίτη ἀπὸ τὸ ἀμπέλι καὶ τὸν ἀνήφορον εἰς τὸν δρόμον ἕως τοῦ Καββάδη τὸ ἀμπέλι καὶ ὁ δρόμος ὅπου πηγαίνει εἰς "Αγιον Γεώργιον καὶ λουμάκια τῆς Χατζηγώγινας. "Ολος αὐτὸς ὁ περικλειόμενος τόπος εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ μονυδρίου καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν. 'Η δὲ λογγὰ ὅπου εἶναι εἰς τὸ γεφύρι εἰς τὴν ἀγριοκαστανέαν, ἡ μισὴ εἶναι τοῦ μοναστηρίου καὶ ἡ μισὴ τοῦ Γεώργη 'Αντωνετζῆ. ('Ενταῦθα λήγει ἡ γραφὴ τοῦ Στεφάνου Φίλη). [ὑπολ. σ. 167 λευκόν].

[168]. (Συνεχίζει μὲ γράψιμον ἄλλου, νεωτέρου). Χωράφι εἰς Μέγαν Κάμπον τῆς περιφερείας Κλειτσοῦ, ἀφιερωμένον ἀπὸ τὸν Δημήτριον καὶ Γεώργιον Συρουκέους, τὰ μερίδιά τους, διὰ ψυχικὰ τῶν γονέων τους. 'Ιδοὺ καὶ τὰ σύνορά του. 'Απὸ πάνω μέρος χωράφι τοῦ Σκεντέρη καὶ Κατοίκου, ἀπὸ τὸ κάτω μέρος χωράφια τοῦ Μούτζελου, ἀπὸ τὸ ἓν πλευρὸν λαγκάδι καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρὸν τοῦ 'Αναγνώστη Παπαϊωάνου. 'Ιδοὺ καὶ τὰ ὀνόματά τους. Κωνσταντίνου, Γεωργίου, Θεοδοσίου, 'Αγόρως, Καλῆς, Γεωργίου, Δημητρίου, Βαγγέλου καὶ Μαρίας.

Τῇ 30 Νοεμβρίου 1871

Οἱ ἀφιερώσαντες

(ὑπογραφαὶ) Δημήτριος Συρούκης, Γεώργιος Συρούκης.

ΠΕΡΙ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΦΟΥΡΝΑ ΔΙΤΑΞΙΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Θερμὴ ἔκκλησις τοῦ Χαραλάμπους Στυλ. Χατζηθάνου, Διευθυντοῦ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Φουρνᾶ, δημοσιευθεῖσα τῷ 1924, χιλιοστῷ ἐννεακοσιοστῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ εἰς τὴν ἐφημερίδα «'Ατλαντὶς» τῆς Νέας 'Υόρκης, καὶ στίχοι τοῦ αὐτοῦ συγκινητικοὶ ἐκφωνηθέντες ἐν τῷ Ναῷ τῇ 25 Μαρτίου 1925 ἐν Φουρνᾷ, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐράνων μεταξὺ τῶν ἐκ Φουρνᾶ, ἔν τε τῇ 'Αμερικῇ καὶ ἐνταῦθα, ὑπὲρ ἀνεγέρσεως Διδακτηρίου τοῦ Σχολείου τούτου. Κατόπιν πολλῶν πεισμάτων, ἀντιδράσεων καὶ ἀντενεργειῶν, κατωρθώθη τέλος ἡ συγκέντρωσις τῶν χρημάτων καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ διδακτηρίου, ἀρξαμένη τῇ 1 Μαΐου

1927 καὶ περατωθεῖσα τῇ 30 Αὐγούστου 1930. Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς ἦτο ὁ Δημήτριος Ν. Μπουρδάρας, εἰς πολλὰ συντελέσας διὰ τὸ ἔργον τοῦτο. Προκρίνεται ἡ σιωπὴ τῶν ποικίλων ἀντιδράσεων, καθὼς καὶ τῶν ὁπωσδήποτε κωλύματα παρεμβαλόντων καὶ παραδίδονται εἰς τὴν μνήμην τῶν μεταγενεστέρων τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν καὶ συντε—[169] λεστῶν τοῦ Ἀγαθοῦ τούτου καὶ κοινωφελοῦς ἔργου.

Ἀναγράφονται ᾧδε οἱ προσενεγκόντες διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου Διδακτηρίου δημοτικοῦ Σχολείου Ἀρρένων Φουρνᾶ, ἐπὶ τῆς θέσεως ἔνθα ἦσαν οἱ κῆποι τῶν κληρονόμων Νικ. Δ. Μπουρδάρα καὶ Γεωρ. Δ. Μπουρδάρα, γενομένην ἐν μηνὶ Μαΐῳ 1927 χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἑβδόμου ἔτους.

Φουρνᾶς

1. Χαράλαμπος Στυλ. Χατζηθάνος 1.000, 2. Δημήτριος Σπυρ. Μπάζας 500, 3. Ἰωάννης Ν. Φλωράκης 500, 4. Δημήτριος Ν. Μπουρδάρας 500, 5. Ἀδελφοὶ Θεοχάρη Λύτρα 500, 6. Ἠλίας Δημ. Χατζηθάνος 300, 7. Χρῖστος Βλασίου Σαψάλης 300, 8. Κωνστ. Λάνης 300, 9. Νικόλαος Ι. Τσιάντης 250, 10. Χρυσούλα χήρα Σερ, Παπαγακῆ 250, 11. Λεωνίδας Γ. Μαργάρης 200, 12. Κωνστ. Γ. Χολέβας 200, 13. Εὐάγγελος Βέτσικας 200, 14. Νικόλαος Γουλιὸς 200, 15. Νικόλ. Δημ. Ντούσικος 200, 16. Εὐαγγ. Κωνστ. Κυρίτσης 200, 17. Ἰωάν. Μυλωνᾶς 150, 18. Ἠλίας Κουτᾶς 150, 19. Γρηγόριος Δ. Κῦρος 100, 20. Ἀνδρέας Δ. Σταῦρος 100, 21. Δημ. Γ. Ρέλλιας 100, 22. Σωτήρ. Καλατζῆς 100, 23. Γεώργ. Σ. Τσέλιος 100, 24. Βασίλειος Γ. Τσιτσιμπῖκος 100, 25. Εὐάγγ. Ν. Ρέλλιας 100, 26. Γεώργ. Βασ. Μποῦργος 100, 27. Δημήτριος Τραχανῆς 100, 28. Ἰωάννης Ἀρβανίτης 100, 29. Εὐαγγ. Κ. Μυλωνᾶς 100, 30. Γεώργ. Ι. Λάνης 75. 31. Νικόλ. Δ. Κωστῆς 75, 32. Ἰωάν. Ἠλ. Μποῦργος 60, 33, Γεώρ. Θεοδοσ. Στεφανῆς 50, 34. Γεώρ. Δ. Μαργάρης 50, 35. Εὐάγγ. Καρτᾶς 50, 36. Κωνστ. Ζώτης 50, 37. Σεραφ. Κουτᾶς 50, 38. Ἠλίας Κ. Τσιάντης 50.

Βράχα

39. Κων. Κυρίτσης 50.

Φουρνᾶς

40. Στυλιανὸς Παπακώστας 25, 41. Δημ. Παπακαρυᾶς ἱερεύς 25, 42. Χαράλ. Ν. Μῖχος 25.

Χρισσὸν

43. Ι. Ἀνδρῶνος ἀνθυπομοίραρχος 25.

Ὑπάτη

44. Εὐθύμ. Κοκκινόπουλος Εἰρηνοδίκης 25.

Φουρνᾶς

45. Χαράλ. Βαγγελᾶς 10.

Ἄθροισις ἐν ὅλῳ δραχμαὶ 7.720.

Κατὰ τὴν οἰκοδομὴν προσέφερον οἱ κάτωθι, τὴν ἔναντι ἀναγραφομένην ὑπηρεσίαν δωρεάν, ἀντὶ προσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ ἔργου.

1. Ἰωάν. Μπήκας ἐκ Φουρνᾶ, ἔφερεν ἓν φορτίον κλάπες διὰ τὰ ξυλοδέματα. 2. Παν. Τσάτσος ἐξ Ἁγίας Τριάδος, προσέφερε 270 ὀκάδας ἀσβέστου. 3. Ἰωάν. Π. Τσάπας ἐκ Φουρνᾶ, εἰργάσθη ἐπὶ μίαν ἡμέραν ὡς κτίστης. 4. Νικ. Γ. Μπήκας ἐκ Φουρνᾶ, εἰργάσθη ἐπίσης ἓν ἡμερομίσθιον. 5. Ἀθαν. Κωστῆς ἐκ Φουρνᾶ, εἰργάσθη μίαν ἡμέραν διὰ χειροπρίονος. 6. Ἰωάν. Σ. Τσιάντης ἐκ Φουρνᾶ, μετέφερεν 24 κεραμίδια ἐξ Ἁγίου Γεωργίου. 7. Ἰωάν. Σαπούνης ἐκ Φουρνᾶ, ἔκτισε μέρος τῆς κρηπῖδος, ἥμισυ ἡμερομίσθιον. 8. Ἄγγελος Σταῦρος ἐκ Φουρνᾶ εἰργάσθη μίαν ἡμέραν. 9. Τὸ Σχολικὸν ταμεῖον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀρρένων Φουρνᾶ, προσέφερε δρχ. 1192 καὶ οἱ μαθηταί του δρχ. 206, ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχ. 1398.

Ἐκ τῶν ἐν Ἀμερικῇ προσέφερον οἱ κάτωθι τὸ ἔναντι ἑκάστου ἀναγραφόμενον ποσὸν εἰς δολλάρια.

Ἐκ Φουρνᾶ

1. Νικόλ. Κ. Τσιάντης 100, 2. Ἠλίας Μυλωνᾶς 100, 3. Λεων. Ι. Τσιάντης 100, 4. Χαράλ. Κουτᾶς 100, 5. Ἀδελφοὶ Θεοδοσίου Κοντογιαννῆ 200, 6. Ἠλίας Ι. Τσιάντης 50, 7. Ἰωάννης Μυλωνᾶς 50, 8. Λάμπρος Τριανταφυλλιᾶς 25, 9. Ἠλίας Καρυᾶς 25, 10. Σεραφ. Παπᾶς 20.

Ἐκ Ροβολιαρίου—Φθιώτιδος

11. Ἠλίας Νέλας 5.

Ἐκ Ζημιανῆς »

12. Γεώργ. Καρφῆς 1.

Ἐκ Φουρνᾶ

13. Εὐάγγ. Τραχανῆς 30, 14. Δημ. Κουτᾶς 30, 15. Σ. Κουτᾶς 25.

Ἐκ Παλαιοκάστρου Φθιώτιδος

16. Δ. Δικόπουλος 5.

'Εκ Ροβολιαρίου Φθιώτιδος

[171] 17. Ε. Νέλας 5.

18. Διάφοροι εἰς ἔρανον ἐνεργηθέντα ὑπὸ Ε. Τραχανῆ 51.

Ἄθροισις ἐν ὅλῳ δολλάρια 922.

Ἤτοι δραχμαὶ Ἑλληνικαὶ 70.468. Ταῦτα εἰσπραχθέντα παρὰ τοῦ Γεωργίου Δ. Χατζηθάνου ἐν Ἀμερικῇ ἐστάλησαν ἐνταῦθα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων, ἤτοι δολλάρια 892.11.

Ἐπίσης δι' ἐράνου τοῦ Γεωργ. Ν. Λάνη ἐν Ἀμερικῇ εἰσεπράχθησαν τὰ κάτωθι ποσὰ εἰς δολλάρια.

Ἐκ Φουρνᾶ

1. Πᾶνος Παπακώστας 50, 2. Ἠλίας Παπακώστας 50. 3. Ι.Σ. Κύρου 50.

Νεοχώριον Φθιώτιδος

4. Κωνστ. Μιχιώτης 5.

Ἅγιος Γεώργιος Τυμφρηστοῦ

5. Δ.Κ. Θεοδοσόπουλος 5.

Δομοκὸς

6. Φ.Κ. Σκληβανιώτης 5.

Λάσπη Καρπενησίου

7. Ν. Ντροῦζος 2.

Παπαρούσιον Καρπενησίου

8. Δημοθ. Καραγιάννη 5.

Καρπενήσιον

9. Ι. Τσώνης 5, 10. Φιλοποίμην Τσιτούρης 5, 11. Ἀθανάσιος Παπαζάχου 5.

Νεοχώριον

12. Βασιλ. Σακελλαρίου 10, 13. Σπ. Ἀθανασόπουλος 10.

Γόλιανη

14. Γ. Ἀθανασόπουλος 10.

Παπαρούσιον

15. Σερ. Γούλας 5.

Νεοχώριον

16. Δημ. Σακελλαρίου 10.

Βούρβουρα—Κυνουρίας

17. Φ. Παπαμιχαὴλ 5, 18. Γ. Παπαμιχαὴλ 2.

Ἀνώγεα—Σπάρτης

19. Ν. Κωνσταντόπουλος 2.

Νεοχώριον—Τυμφρηστοῦ

20. Κωνστ. Μιχιώτης 5.

Κολομβία S.K.

21. Pich 2.

Ἀνειάδα—Καρπενησίου

22. Κων. Τσάτσιος 5.

Κολομβία

23. Ἀνδρ. Κόνκατ 3, 24. Ἀνώνυμος 5.

Πέρα Κάψη—Τυμφρηστοῦ

25. Β. Κουτσονίκας 5.

Βράχα—Κτιμενίων

26. Νικόλ. Ράγκος 5.

Ἀνώγεα Σπάρτης

27. Χρ. Ν. Χριστάκος 5.

Κολομβία

28. Ι.Δ. Τέλερ 5.

Ἀνώγεα—Σπάρτης

29. Νικ. Χ. Κατσάκος 2.

ἐκ Φουρνᾶ

30. Γεώργιος Ν. Λάνης 75.

Βράχα

31. Γεώργιος Σ. Μάγκας 5, 32. Νικ. Κ. Ράγκος 5

Ἀνειάδα—Καρπενησίου

33. Α.Γ. Κουτσούμπας 5.

Ἀνατολικὴ Φραγκίστα

34. Σ. Γεωργούσης 5,

Κερπιτὰ—Τριφυλλίας

35. Τιμολέων Λαμπράκης 5.

Ἄθροισις ἐν ὅλῳ δολλάρια 377.

Ἤτοι δραχμαὶ 25.000.

[172] Ἐπίσης προσέφερον ἐνταῦθα πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ οἱ κάτωθι. Ἠλίας Μιαρίτης ἐκ Φουρνᾶ δολλάρια δέκα 10 καὶ Δημ. Α. Γρηγορόπουλος ἐκ Φουρνᾶ δολλάρια 50, ἤτοι ἐν ὅλῳ δολλάρια 60, δηλονότι δραχμαὶ 5.550.

Παλαιοκάστρου—Τυμφρηστοῦ

1. Φ. Γκέκας δρχ. 100, 2. Ν. Βορτσέλας 50, 3. Ν.Α. Βαρλάμης 50. 4. Ἀθ. Σταυρόπουλος 25, 5. Θωμ. Καραγιάννης 250.

Ἄθροισις ἐν ὅλῳ δραχμαὶ 250.

Ἐπὶ πλέον διὰ τὴν οἰκοδομὴν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀρρένων Φουρνᾶ, ἐδόθη ἀρωγὴ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ταμείου, κατόπιν ἐκθέσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν Ἰωάν. Δρομάζου καὶ Κωνστ. Δραγώτη.

Τὸ ἔτος 1927 διὰ τοῦ Ἐπιθ. Δημ. Σχολείων Εὐρυτανίας δραχμαὶ τεσσαράκοντα χιλ. 40.000. Ὁμοίως διὰ

τοῦ ἰδίου τριάκοντα πέντε χιλιάδες δρχ. 35.000. Τὸ ἔτος 1928 διὰ τοῦ αὐτοῦ τριάκοντα χιλ. δραχμαὶ 30.000. Τὸ ἔτος 1929 διὰ τοῦ ἰδίου τεσσαράκοντα χιλ. δραχμαὶ 40.000. Ἄθροισις 145.000.

Ἑπομένως ἐδαπανήθησαν ἐν ὅλῳ διὰ τὴν ἀγοράν οἰκοπέδου, οἰκοδομὴν κλπ. τὰ ποσὰ ταῦτα.

Ἐξ ἐράνων ἐκ Φουρνᾶ	δρχ.	7.720
Ἐξ Ἀμερικῆς διὰ Γεωρ. Χατζηθάνου	»	70.468
Ἐξ Ἀμερικῆς διὰ Γεωρ. Λάνη	»	25.000
Μιαρίτη καὶ Γρηγοροπούλου	»	4.550
Ἐκ Παλαιοκάστρου	»	250
Ἐκ τοῦ Δημοσίου	»	145.000
Ἐκ τῆς Κοινότητος Φουρνᾶ	»	15.000
Ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Φουρνᾶ	»	1.368
Ἄθροισις ἐν ὅλῳ δραχ.		269.356

Ἐν Φουρνᾷ τῷ ἔτει 1930, χιλιοστῷ ἐννεακοσιοστῷ τριακοστῷ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἡμέρᾳ πρώτῃ.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου

ΧΑΡ. ΣΤ. ΧΑΤΖΗΘΑΝΟΣ

[σ. 173 μέχρι καὶ 260 λευκαί, ἀπὸ δὲ τῆς σ. 261 μέχρι τῆς σελ. 279 ἀναγράφονται τὰ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Φουρνᾶ ὑπάρχοντα βιβλία ἐκ τόμων 296, ἅτινα ἀναγράφονται καὶ εἰς τὸ βιβλίον ὑλικοῦ, ἐν ἰδιαιτέρῳ καταλόγῳ καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Εὐρυτανίας. Αἱ δὲ σελίδες ἀπὸ 280 μέχρι καὶ τῆς τελευταίας 438, εἰσὶν ἐπίσης λευκαί].

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΚΩΔΙΚΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΦΟΥΡΝΑ

[σελ. 403] Ὁ Κῶδιξ οὗτος ἐφυλάσσετο ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Φουρνᾶ μέχρι τοῦ ἔτους 1946, ὅτε ἐπεκράτησαν ἐκεῖ οἱ κομμουνισταί. Ἡ Βιβλιοθήκη κατεστράφη, διηρπάγη, ὁ δὲ Κῶδιξ, θείᾳ προνοίᾳ διετηρήθη ὑπὸ τούτων, μεταχειριζομένων τὰ ἄγραφα αὐτοῦ φύλλα ὡς χάρτην γραφῆς, οὗτινος ἐστεροῦντο, περισυλλεχθεὶς τὸν Ἰούλιον τοῦ 1949 μεταξὺ τῶν ῥακῶν εἰς τὸν διάδρομον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Φουρνᾶ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ 619 Τάγματος Πεζικοῦ Δημητρίου Π. Καραπιπέρη.

Γενομένης ἐξετάσεως τοῦ Κώδικος καὶ παραβολῆς

πρὸς τὴν ἔντυπον Χαρ. Χατζηθάνου 1938 ἔκδοσιν τούτου, εὑρέθη ὅτι:

Διεφυλάχθησαν σῷαι ὡς εἶχον, γεγραμμέναι ἢ λευκαί, αἱ σελίδες 1 ἕως 172 καὶ 403 ἕως 436.

Εὑρέθησαν ἀποκεκομμέναι ἐκ τοῦ Κώδικος αἱ σελίδες 259 ἕως καὶ 284, ἀναγράφουσαι τὰ βιβλία τῆς καταστραφείσης Βιβλιοθήκης καί τινες λευκαί.

Ἀφῃρέθησαν ἐκ τοῦ Κώδικος αἱ σελίδες 173 ἕως 258 καὶ 285 ἕως 402, αἵτινες ἦσαν λευκαί.

Περὶ τοῦ Διονυσίου καὶ περὶ Θεοφάνους, Σεργίου Μακραίου κ.λ.π. καὶ ἀποσπάσματα τοῦ Κώδικος, ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ Κ. Δημαρᾶ εἰς τὰ Ἑ λ λ η ν ι κ ὰ τοῦ 1938, τόμον 10ον, τεῦχος 2ον σελ. 213 ἕως 279, ὡς καὶ αἱ ἑξῆς φωτοτυπίαι:

1) Τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ κελλίου ἐν Καρυαῖς, σελ. 231, 2) Χειρογράφου σελίδος τοῦ Διονυσίου, σελ. 239, 3) εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ, σελ. 272—273, 4) εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, σελ. 274—275, 5) εἰκόνος Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, σελ. 276—277 καὶ 6) εἰκόνος τοῦ Πέτρου καὶ Παύλου, σελ. 276—277.

Τὸ πρωτότυπον τοῦ Σιγιλλιώδους Πατριαρχικοῦ Γράμματος, ἐπὶ περγαμηνῆς ἐκ δέρματος (σελ. Κώδικος 46) διεσώθη ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως ἐν Φουρνᾷ μετὰ τῶν ἱερῶν σκευῶν.

Μὴ κατορθωθείσης τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν Φουρνᾷ καὶ συστάσεως βιβλιοθήκης πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ Κώδικος, τοῦ τοπικοῦ τούτου κειμηλίου, ἐκρίθη ἐπὶ τοῦ παρόντος προτιμότερον τὸ ἐν Ἀθήναις Μπενάκειον Μουσεῖον διὰ τὴν φύλαξιν αὐτοῦ.

ΧΑΡΑΛ. ΧΑΤΖΗΘΑΝΟΣ

Κατωτέρω ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν προσενεγκόντων διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ νέου ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν Φουρνᾷ τῷ 1959.

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἑλένη χήρα Ἀλκ. Μπουρδάρα 20.500. Ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Κωνστ. Λάμπρου 3.000, Ἀδελφοὶ Τσιτσόπουλοι 2.000. Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας ὑπαλλήλων Ἑλληνικῆς Ἐριουργίας 500. Βασίλ. Ἀντωνόπουλος 100. Νούλα Μαν. Φίλη 50. Χρυσόστ. Καραπιπέρης τ. ὑπουργὸς 300. Δ.Μ. 100. Καλλιόπη Δασκαλοπούλου 100.

ΕΚ ΛΑΜΙΑΣ Κων. Καραούλης 100.

ΕΚ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ Μαρία Σπυροπούλου διδ. 200.

ΕΚ ΚΛΕΙΤΣΟΥ Κωντ. Μαλάμης 50.
ΕΚ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ Διον. Κόπανος βουλευτής 150.
ΕΚ ΦΡΑΓΚΙΣΤΗΣ Σταῦρος Τσιάμης 500.
ΑΝΩΝΥΜΟΣ δρχ. 100.

ΕΚ ΦΟΥΡΝΑ

Σπυρ. Κώτσης 1000. Γεωρ. Λάνης 1000. Ἠλίας Κώτσης 500. Ἰωάν. Μποῦργος ἱερεὺς 500. Φώτιος Μποῦργος 500.Κων.Κώτσης 500. Πέτρος Οἰκονόμου 200.Κωνστ.Χατζηγιάννης 450. Φωτεινὴ χήρα Χρ. Καρτᾶ 200. Δημ. Γ. Μποῦργος 200. Βασιλικὴ Ἀντων. Τραχανῆ ἐξ ἐράνων μεταξὺ τῶν γυναικῶν 565. Ἠλίας Μιαρίτης 300. Ἰωάν. Κ, Τραχανῆς 500. Κωνσ. Σπ. Ἀντωνετσῆς 200. Ἀγορίτσα Ι. Ἀντωνετσῆ 50. Χαραλ. Κουτᾶς 100. Ἰωάν. Θ. Ἀσλάνης 500. Βασιλ. Παπαστεργίου 100. Χρῖστος Δ. Δημητρακῆς. 500. Κωνστ. Μπουρδάρας 100. Νικ. Δ. Μπουρδάρας 500. Σπυρ. Ματσούκας 100. Δημ. Κωσταρᾶς 500. Βασιλικὴ Νικ. Γουλιοῦ 100. Ἐλευθ. Παπακαρυᾶς 250. Στέφ. Παππᾶς 2.000. Ἰωάν. Φλωράκης 200. Δημ. Γ. Κώτσης 200, Εὐθαλία Πανταζῆ ἓν μανουάλιον καὶ μετρητὰ ἐν συνόλῳ 800. Ἰωάν. Ρέλλιας 500. Δημ. Νικ. Μπουρδάρας 300. Κωνστ. Παπαστεργίου 100. Εὐθαλία Χρ. Κουτᾶ 500. Δημοσθ. Λύκας 350. Κωνστ. Γ. Κώτσης 200. Νικ. Τσιάντης 900. Γεώρ. Δημητρακῆς 1.000. Ἐπαμ. Κώτσης 250. Πέτρ. Χριστοδουλιᾶς ἀρχιμανδρίτης 500. Ἠλίας Χατζηθάνος 100. Γεώρ. Στεφανῆς ἱερεὺς 1.500. Γεώρ. Μαργάρης 400. Πέτρ. Παπακωστοζάχος 300. Βασίλ. Σ. Παπακώστας 3 μανουάλια ἀξίας 1.200. Χαράλ. Σ. Χατζηθάνος ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου «ὁ Φουρνᾶς τῶν Ἀγράφων» ἀξίας 500. Ἀγαπούλα Δημ. Κώτση 100. Τάκης Κ. Κώτσης 50. Ἠλίας Ι. Παπακώστας 600. Ἡ ὁμὰς Παύλ. Οἰκονόμου, Γεωρ. Βαγγελᾶ, Ἠλ. Κατσούλη, Βασιλ. Βαγγελᾶ, Βησ. Ρέλλια, Νίκ. Κατσούλη καὶ Νικ. Τσιάντη ἀπὸ εἰσπράξεις τῆς ἑορτῆς τῶν Φώτων 800. Κων. Μπίκας 100. Χαρ. Τσιάντης 200. Λάμ. Τριανταφυλλιᾶς 100. Πέτ. Τριανταφυλλιᾶς βιβλία «ὁ Φουρνᾶς τῶν Ἀγράφων» 500. Εὐθ. Ἀνυφαντῆς 150. Φίλ. Σαψάλης 500. Ν. Κατσιμῆτρος ἱερεὺς 300. Ἠλ. Μιαρίτης 600. Π. Ρέλλιας 500. Γ. Πλατίτσας 200. Χρ. Ζυγούρης 1000. Ἀθ. Χριστοδουλιᾶς 500. Γεώρ. Ν. Κατσιμῆτρος 300. Κων. Χρ. Τριανταφυλλιᾶς 550. Ν. Μπαλάσκας 50. Ἀλέξ. Ἀσλάνης 500. Κατίνα Τραχανῆ 500. Βασ. Κῦρος 500. Γεώρ. Στεφανῆς 150. Κων. Οἰκονόμου 1000. Λεων. Παπακαρυᾶς 300. Πέτ. Τσιάντης 250. Φίλ. Ἀντωνετσῆς 100. Ἐλευθερία Ἀγγελοπούλου 100. Δημ. Κοσσενάκης 500. Γεώρ. Κωστῆς 300. Χαρίκλεια Καραμπουσλῆ 500. Σερ. Ζώτης 200. Ἰωάν. Σαπούνης 100. Νικ. Μπίκας 100. Ξεν. Ἀσλάνης μίαν καστανιά. Λάμ. Ντούσικος ἐπεξεργασίαν ξυλείας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τὸ μέγα τοῦτο τοῦ Διονυσίου ἐπίτευγμα, ὅτι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρουσιάζει τὸ εἶναι, τουτέστι Σχολὴν εἰς Φουρνᾶν τῶν Ἀγράφων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἰσοῦται πρὸς θαῦμα. Ἡ Πίστις ἐπὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ἀγαθοῦ, ἡ ἄκαμπτος βούλησις, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ περιφρόνησις πρὸς τοὺς κόπους, ἦσαν αἱ ἀκαταμάχητοι δυνάμεις πρὸ τῶν ὁποίων ἐκποδὼν τίθενται ὅλαι αἱ δυσκολίαι, αἱ ἀντιδράσεις καὶ τὰ πλέον ἰσχυρὰ ἐμπόδια. Ἐκεῖ ὅπου τὸ ἄκουσμα τῆς ἐπιθυμίας ἑνὸς γέροντος προκαλεῖ τὴν θυμηδίαν, τὰ σκώμματα, τὰς εἰρωνείας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀντιδράσεις κοινωνίας ὁλοκλήρου καὶ τῶν προεξαρχόντων αὐτῆς, ὑψώνεται καὶ καταυγάζει ὁ Φάρος ἐκεῖνος μέχρις οὗ ἡ ἔλλειψις τῆς Πίστεως τὸν ἀφῆκε νὰ σβήσῃ.

Ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Κώδικος, ὡς πιστεύω, θὰ ἀποτελέσῃ, μικρὸν ἔστω πλὴν ἔγκυρον, στοιχεῖον διὰ τὸν ἐρευνητὴν τῶν γεγονότων τῆς ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐποχῆς.

Δυστυχῶς διὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην καὶ δὴ διὰ τὴν προεπαναστατικὴν περίοδον, ὀλίγα ὑπάρχουν γραπτὰ ἱστορικὰ στοιχεῖα, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐλάχιστα τὰ ἀντικειμενικά, ἀνεπηρέαστα καὶ ἀπηλλαγμένα τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν Θουκυδίδην Ι, 22 «τοῖς ἔργοις ἑκάστοις οὐ ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγουσιν, ἀλλ' ὡς ἑκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι». Πολλοὶ δὲ κατόπιν ἀσχοληθέντες διὰ γεγονότα τῆς περιόδου ταύτης, καὶ μάλιστα τοιούτων περιοχῆς μικροτέρας, ὡς λ.χ. τῆς Εὐρυτανίας, οὔτε τὰ μέσα διέθετον, οὔτε τὴν εὐχέρειαν εἶχον, ὅπως διὰ τῆς συλλογῆς πλειόνων γραπτῶν πληροφοριῶν ἢ προφορικῶν μαρτυριῶν γερόντων ἐν ζωῇ ἔτι τότε εὑρισκομένων, ἐξαγάγωσι θετικὰ συμπεράσματα διὰ τοῦ ἐλέγχου καὶ ἀντικειμενικῆς ἐξακριβώσεως τῆς ἀληθείας. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ συγγραφὴ αὐθεντικῆς τοπικῆς τῆς Εὐρυτανίας Ἱστορίας, ἀποβαίνει λίαν δυσχερὴς καὶ τὰ μάλα ἐπίπονος ἐλλείψει στοιχείων, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς ὁσημέραι χρονικῆς ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀπομακρύνσεώς μας.

Διατριβαὶ λ.χ. περὶ προσώπων, ἢ γεγονότων τοπικῶν, τῆς Εὐρυτανίας, διακρίνονται συνήθως διὰ τὰς ὑπερβολάς, ἢ τὰς ἀσαφείας, καὶ ἀπὸ ἔλλειψιν ἀντικειμενικότητος καὶ ἐλέγχου, προσόντων τῆς Ἱστορίας, καὶ παρέχουν τὴν ἐντύπωσιν μονονουχὶ διαφημίσεων. (Σχετικῶς περὶ τούτου παρατηρεῖ καὶ ὁ κ. Π. Βασιλείου εἰς τὴν ἔκδοσίν του «Βίος τοῦ Κατσαντώνη»[7] σελ. 74 καὶ 75). Τὸ φαινόμενον αὐτὸ δύναται νὰ συνεχίζεται καὶ εἰς ἄλλας παρομοίας περιπτώσεις.

Ἐπειδὴ ἐπιθυμῶ νὰ βοηθήσω τὸν μέλλοντα ἱστοριοδίφην τῶν γεγονότων τῆς Εὐρυτανίας, ἐπιτραπείτω μοι νὰ παράσχω στοιχεῖα τινα περὶ τοῦ ἥρωος Κώστα Λεπενιώτη, ἀναφερόμενος περὶ τούτου εἰς τὰς σημειώσεις τοῦ ἐκ Φουρνᾶ ἀγωνιστοῦ Κώστα Γαλλῆ, δημοσιευθείσας εἰς τὸν «Κώδικα Ζωοδόχου Πηγῆς, 1938» καὶ «Φουρνᾶς τῶν Ἀγράφων, 1959» Χαρ. Χατζηθάνου, αἵτινες πληροφορίαι δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ἀξιόπιστοι.

Ὁ Κώστας Γαλλῆς, μεμυημένος εἰς τὴν Φιλικὴν Ἑταιρείαν, ἐγνώρισε προσωπικῶς τὸν Λεπενιώτην καὶ συνέδραμε τοῦτον εἰς τὰς προσπαθείας του. Μετὰ δὲ τὴν δολοφονίαν του, γενομένην ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Φουρνᾶ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἑπόμενον ἦτο, οὐ μόνον ὁ Κ. Γαλλῆς ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ Φουρνιῶται, ἐπὶ μακρὸν νὰ ἀσχοληθοῦν περὶ τὸ ἄτομον τοῦ ἥρωος, σχολιάζοντες καὶ διερευνῶντες περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἀτομικῶν σχέσεων καὶ περιπτώσεων ἐκείνου, τὸν ὁποῖον τόσον συνεπάθησαν καὶ ἀπροσδοκήτως ἔχασαν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των.

Ὁ Γαλλῆς, διὰ τῶν σημειώσεών του, δίδει τὴν εἰκόνα τοῦ Λεπενιώτη, ἀναφέρει τὸ ἀνάστημα, τὰ χαρακτηριστικά, τὴν ἀμφίεσιν, τὸν ὁπλισμόν, μὲ λεπτομερείας καὶ ἐπεξηγήσεις, καὶ περιγράφει τὰ τοῦ φόνου, ταφῆς κ.λ.π. Τὸν θεωρεῖ ὡς ἀδελφοποιητὸν τοῦ Κατσαντώνη, Χασιώτη καὶ Κουτσούκη. Ὁ σύνδεσμος τοῦ ἀδελφοποιητοῦ, γενόμενος δι' ἱεροτελεστίας, ἐδημιούργει τότε σύσφιγξιν μεταξύ των, συμπάθειαν μεγάλην καὶ ἀφοσίωσιν ἴσως ἀνωτέραν τῆς τῶν ἀδελφῶν, πρὸς διάκρισιν δὲ τοῦ ἀδελφοῦ μετεχειρίζοντο τὴν λέξιν «αὐτάδελφος». Ἡ σχετικὴ περικοπὴ σημειώσεων Γαλλῆ περὶ τοῦ χρόνου τῆς δολοφονίας ἔχει οὕτω:

7. Ἡ αὐτούσιος ἐπανέκδοσις τῆς ἀνυπάρκτου ἤδη ἐκδόσεως 1862 «Βίος τοῦ Κατσαντώνη. Ἐπαμ. Φραγκίστα» θὰ ἦτο λίαν χρήσιμος.

«Ἐνῷ οἱ σύντροφοί του παρεσκεύαζαν ἐκδίκησιν κατὰ τῶν δολοφόνων, νὰ καύσουν τὸν πύργον καὶ ἐξοντώσουν τοὺς ἐν αὐτῷ, τὸ ἑπόμενον ἔτος ἔγινε ὁ Μεγάλος σιαμματᾶς τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, ἔλαβον δὲ καὶ μηνύματα ἀπὸ τοὺς Μεγάλους τοῦ Ἔθνους, νὰ ἀναβάλουν τὴν ἐκδίκησιν, ἵνα μὴ προκαλέσουν τὴν καταστροφὴν τῶν χωρικῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, διὰ τοὺς ὁποίους ὅλοι ἐνδιαφέρονται».

Μεγάλος πόλεμος τοῦ Ἀλῆ πασᾶ κατὰ τὴν περίοδον 1815 - 1820 δὲν ἐγένετο ἄλλος, εἰμὴ ὁ κατὰ τοῦ Σουλτάνου, κηρυχθεὶς τῷ 1820. Ἡ Φιλικὴ Ἑταιρεία, ἣν φανερώνουν αἱ λέξεις «Μεγάλους τοῦ Ἔθνους», βεβαίως δὲν εἶχεν ἀκόμη ὀργανωθῇ καὶ ἐξαπλωθῇ, εὐθὺς μὲ τὴν ἵδρυσίν της τόσον, ὥστε τῷ 1814 - 1815, μὲ τοὺς κατὰ τόπους ἐμπίστους Φιλικοὺς (Περραιβὸν κ.λ.π.) νὰ δίδῃ μηνύματα, νὰ ὑπάρχῃ δὲ καὶ εἰς τὸ κοινὸν συνείδησις καλλιεργημένη πρὸς πειθαρχίαν. Συνεπῶς ὡς χρόνος πρέπει νὰ θεωρηθῇ τὸ 1819, ἢ τὸ 1818, ἀναλόγως τῶν παρεμβαλλομένων μηνῶν.

Ὁ θάνατος τοῦ Λεπενιώτη, γνωστὸς εἰς τὸν Κ. Γαλλῆν, ἐτηρήθη μυστικὸς τότε εἰς τὸν λαόν. Οἱ σύντροφοί του τὸν ἔθαψαν μετὰ τοῦ ὁπλισμοῦ κ.λ.π. εἰς τὴν θέσιν Ξηροσακκούλη, χωρὶς εἰς οὐδένα νὰ ἀνακοινωθῇ ὁ τόπος, ἢ προσδιορισθῇ ἀπόστασις, ἢ κατεύθυνσις ἀπό τινος σημείου σταθεροῦ. Ἐκαθάρισαν τὸν τάφον ἀπὸ τὰ νωπὰ χώματα ἐπιμελῶς. Μὲ τὰ γιαταγάνια των ἔκοψαν ἀλλαχόθεν τεμάχια ἐπιφανείας γῆς χορταριασμένης, τὰ ὁποῖα προσήρμοσαν ἀπολύτως ἐπὶ τοῦ τάφου, ἀποκαταστήσαντες οὕτω τὴν προτέραν ὄψιν τοῦ ἐδάφους. .

Μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν ὁ Γαλλῆς ἐπεχείρησε νὰ ἀνεύρῃ τὸν τάφον τοῦ Λεπενιώτη, ἀλλ' ἕνεκα ἀγνοίας τῆς ἀκριβοῦς θέσεως, καὶ διότι ἡ βλάστησις, φτέρη, νεόφυτα ἐλατάκια κ.λ.π. κατεκάλυψαν ὅλην τὴν περιοχὴν βρύσεως Ξηροσακκούλη, δὲν κατώρθωσε, σφόδρα λυπηθείς.

Πάντα ταῦτα, μέχρις ἐσχάτων, διηγοῦντο οἱ τότε ζήσαντες καὶ τὰ ἐπανελάμβανον ἄλλοι γέροντες, τέκνα ἐκείνων, μέχρι τοῦ 1930 περίπου, ὅτε ἐξέλιπε καὶ ὁ τελευταῖος τῆς γενεᾶς ἐκείνης.[8] Μεταξὺ τούτων τὴν βαρύνουσαν θέσιν εἶχεν ἡ διήγησις τοῦ Γεωργίου Κ. Γαλλῆ,[9] υἱοῦ τοῦ ἀνωτέρω ἀγωνιστοῦ, ὅστις παιδιόθεν ἀρτίως ἐκπαιδευθείς, ἐγένετο ἐπὶ μακρὸν δήμαρχος τοῦ δήμου Κτιμενίων (ἡνωμένου μετὰ τοῦ Δολόπων).

Ἐθεώρησα καθῆκον νὰ φέρω εἰς τὴν δημοσιότητα τὰ ἀνωτέρω, ὡς χρήσιμον ὑλικὸν διὰ τὸν ἱστοριοδίφην τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐπικαλοῦμαι δὲ τὴν ἐπιεικῆ τῶν ἀναγνωστῶν κρίσιν.

ΧΑΡ. Σ. ΧΑΤΖΗΘΑΝΟΣ

Ἀθῆναι 1963 μὴν Σεπτέμβριος

8. Ὁ γράφων ἐγεννήθη τῷ 1887.

9. Κατὰ τὸν Ρωσοτουρκικὸν πόλεμον, τοῦ 1878, ὁ Γεώργ. Κ. Γαλλῆς συνεκρότησε σῶμα Ἐπαναστατῶν καὶ μὲ ὁρμητήριον τὴν Σέκλιζαν (Ραχούλαν) τῆς Θεσσαλίας δι' ἀψιμαχιῶν παρηνώχλει τὰ τουρκικὰ στρατεύματα. Εἰς ἐνίσχυσίν του προσῆλθε μετὰ ὁμάδος δημοτῶν του καὶ ὁ δήμαρχος Τυμφρηστοῦ Παναγ. Σιᾶνος. Ἐπικυρωθείσης τῆς παραχωρήσεως τῆς Θεσσαλίας, ὁ Γ. Γαλλῆς διωρίσθη προσωρινὸς διοικητὴς ἐν Καρδίτσῃ, μέχρι τῆς ἐκεῖ ἐγκαταστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν τῷ 1881.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελ.	3	στίχ.	τελευταῖος	ἀντὶ	(εἰκὼν 12)	γράφε	(εἰκὼν 1).
»	37	»	25	»	ἁμαρτίας	»	ἁμαρτίαις
»	38	»	3	»	Λητζᾶ	»	Λητζᾶ
»	39	»	5	»	τόπον	»	τύπον.
»	48	»	28	»	ὅ τε κύριος	»	ὅ τε κύριος κύριος
»	48	»	31	»	τὰ ρηθέντα	»	τὸν ρηθέντα.
»	49	»	25	»	(66)	»	(56)
»	51	»	40	»	ὁ παρὸν	»	ὁ τὸ παρόν.
»	56	»	24	»	ἐκτὸς	»	αὐτός.
»	59	»	6	»	καλοκαγοθία	»	καλοκαγαθία
»	»	»	33	»	ηδριον	»	δριον
»	60	»	37	»	ἐξιαθῶσι	»	[ἐξισασθῶσι].
»	62	»	12	»	καὶ βαλὼν	»	καὶ ὁ βαλών.
»	63	»	3	»	ἔξοιτε	»	ἔξητε.

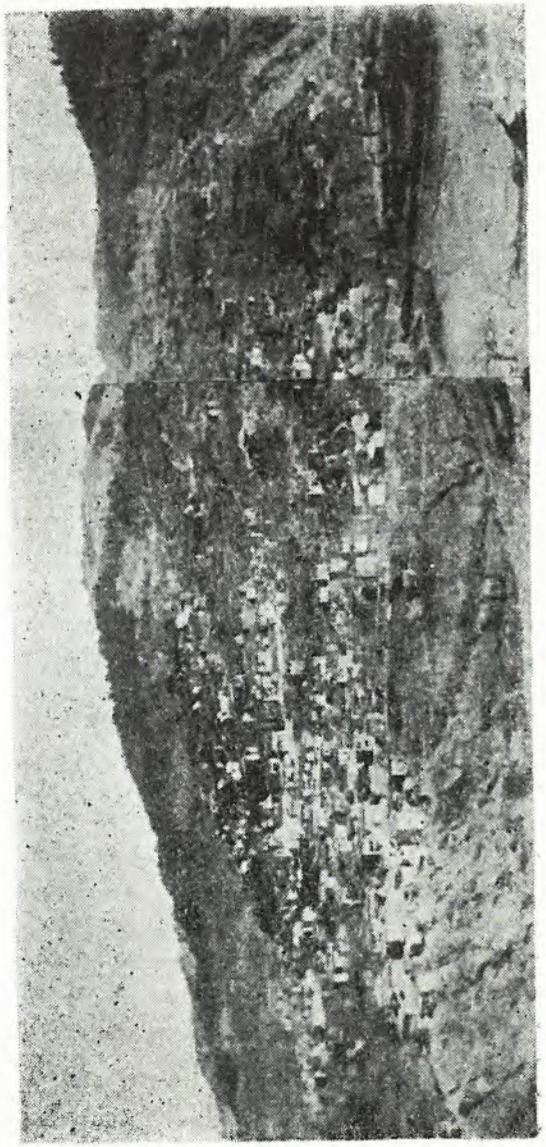

1. Ἄποψις τοῦ Φουρνᾶ

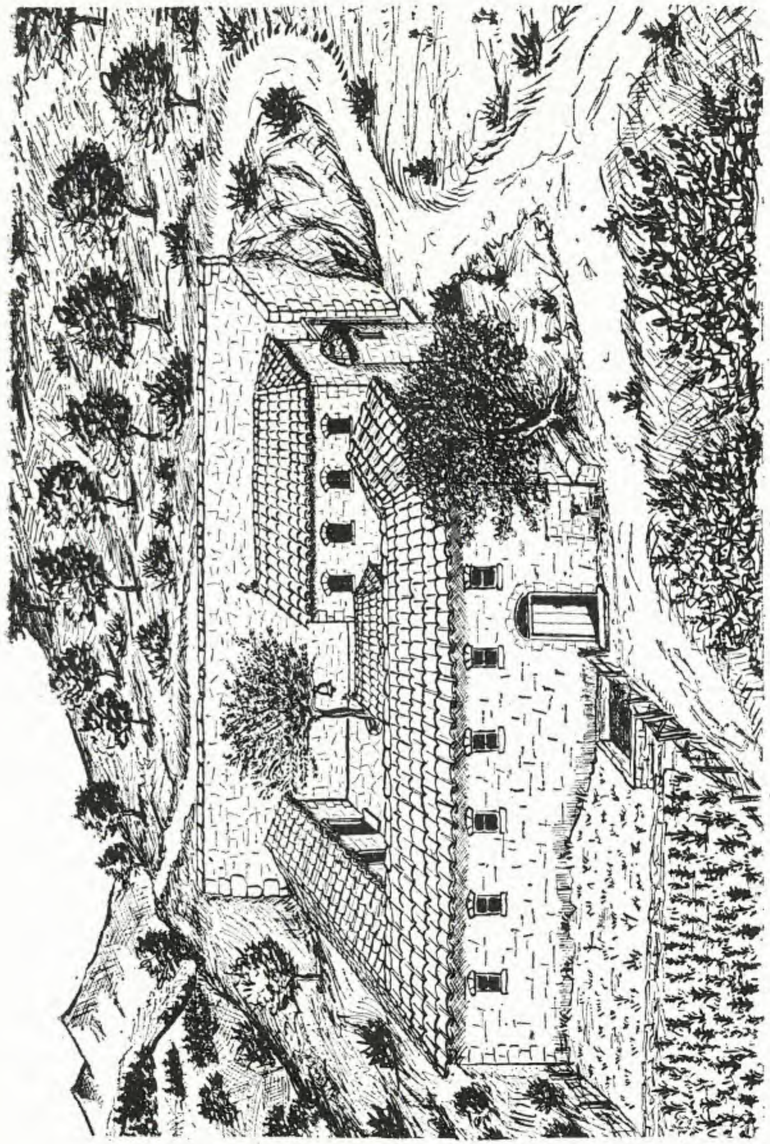

2. Ἀναπαράστασις τῆς μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

ΚΑΤΟΨΙΣ Ι. ΜΟΝΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ τὸ ΦΟΥΡΝΑ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ.

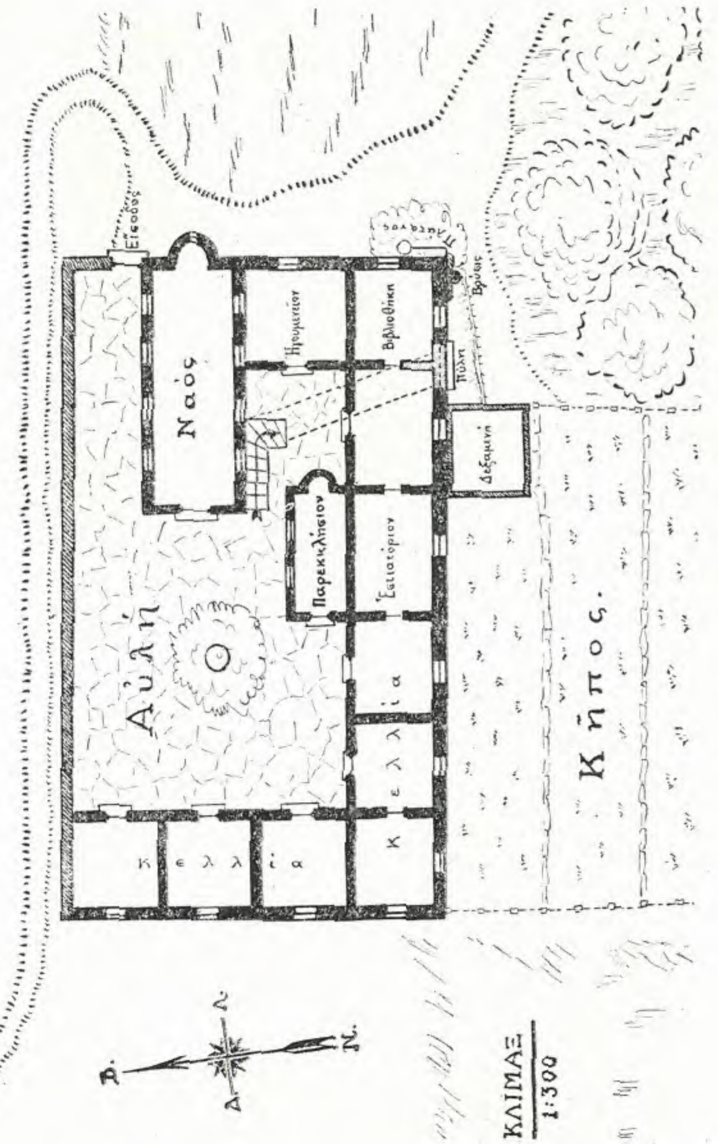

3. Κάτοψις τῆς μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

4. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς μονῆς. Ἔργον τοῦ Διονυσίου.

5. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς μονῆς. Ἔργον τοῦ Διονυσίου.

6. Ὁ ἀνεγερθεὶς τῷ 1959 ναὸς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

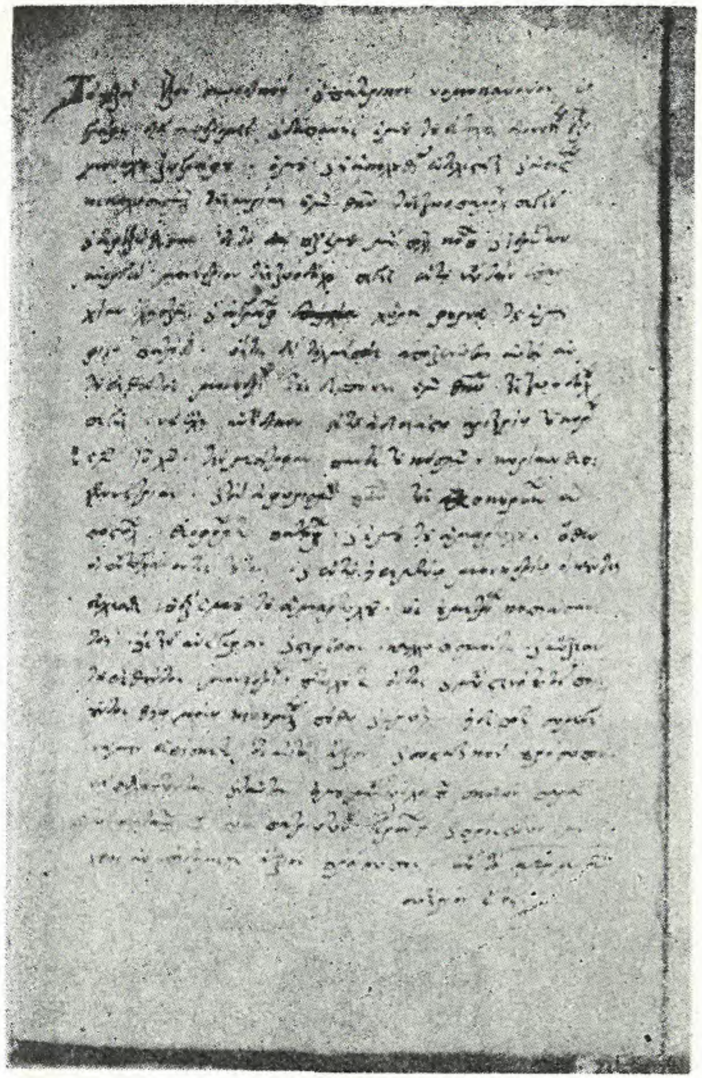

7. Αὐτόγραφον Διονυσίου, ἱδρυτοῦ τῆς μονῆς. (Φωτογραφία κ. Κ. Δημαρᾶ).

8. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τοῦ τέμπλου τοῦ Ναοῦ. Ἔργον τοῦ Διονυσίου. (Φωτογραφία κ. Κ. Δημαρᾶ).

9. Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, τοῦ τέμπλου τοῦ Ναοῦ. Ἔργον τοῦ Διονυσίου. (Φωτογραφία κ. Κ. Δημαρᾶ).

10. Οἱ Ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος, τοῦ τέμπλου τοῦ Ναοῦ. Ἔργον τοῦ Διονυσίου. (Φωτογραφία κ. Κ. Δημαρᾶ).

11. Ἡ Ζωοδόχος Πηγή, τοῦ τέμπλου τοῦ Ναοῦ.
Ἔργον τοῦ Διονυσίου (Φωτογραφία κ. Κ. Δημαρᾶ),

12. Τὸ ἐπὶ διφθέρας Σιγίλλιον Πατριαρχικὸν Γράμμα περὶ ἱδρύσεως τῆς μονῆς καὶ λειτουργίας ἐν αὐτῇ τῆς Σχολῆς Ἀγράφων.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Εἰς τὴν φωτογραφίαν τοῦ Σιγιλλίου, ἕνεκεν ἀπροσεξίας κατὰ τὴν φωτογράφησιν, δὲν φαίνεται ἡ κάτωθεν ἀνηρτημένη διὰ μεταξίνης ταινίας μολυβδόβουλλος Πατριαρχικὴ Σφραγίς, καθὼς καὶ αἱ ὑπόλοιποι ὑπογραφαὶ τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων, ἄνωθεν δὲ περικόπη ὁ τίτλος.

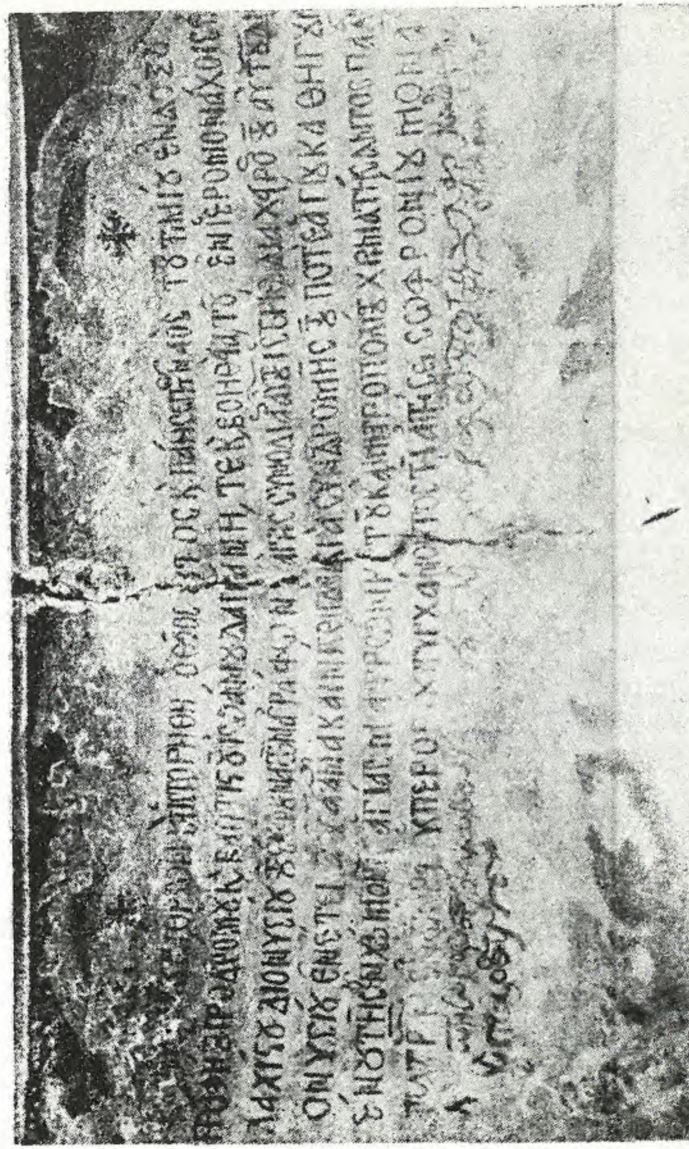

13. Ἐπιγραφὴ τοῦ ἐν Καρυαῖς κελλίου τοῦ Διονυσίου. (Φωτογραφία κ. Κ. Δημαρᾶ).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Πρόλογος Χαραλάμπους Χατζηθάνου . . . . Σελ. 3
2. Ἱστορία συντάξεως τοῦ Κώδικος. , ... » 13
3. Σκοπὸς ἱδρύσεως τῆς Μονῆς . . . . » 15
4. Ὅροι καὶ κανόνες διαγωγῆς ἐν τῇ μονῇ . . . » 15
5. Προσόμοια ὑπὸ Διονυσίου Ἱερομονάχου . . . . » 18
6. Στίχοι ἰαμβικοὶ ὑπὸ Διονυσίου Ἱερομονάχου . . » 21
7. Αἴτησις ἀδείας πρὸς ἵδρυσιν τῆς Μονῆς . . . » 24
8. Χορήγησις Πατριαρχικῆς ἀδείας ὑπὸ τοῦ Σεραφεὶμ Α'. . . . . » 27
9. Ἀναγγελία πρὸς τὸν Λητζᾶς καὶ Ἀγράφων . . » 28
10. Γράμμα τοῦ Πατριάρχου πρὸς τὸν Διονύσιον . . » 29
11. Ὁμολογία ἀφιερωτικὴ τῶν κατοίκων Φουρνᾶ . » 30
12. Ἐγκύκλιος τοῦ Ἐπισκόπου Λητζᾶς καὶ Ἀγράφων » 33
13. Συστατικὸν τοῦ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης . . . » 35
14. Ἐνταλτηριῶδες πρὸς τὸν κτίτορα Διονύσιον . . » 36
15. Ἀναφορὰ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας Μολδοβλαχίας . » 37
16. Ἀκολουθία τελετῆς τοῦ Σταυροπηγίου . . . » 38
17. Τὸ Σιγίλλιον τοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου ΣΤ'. . » 40
18. Ἐντολὴ πρὸς τὸν Μητροπολίτην Λαρίσης . . » 45
19. Ἐντολὴ πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Λητζᾶς καὶ Ἀγράφων . . . . » 46
20. Γράμμα Πατριαρχικὸν πρὸς τοὺς γέροντας Φουρνᾶ » 48
21. Γράμμα Πατριαρχικὸν πρὸς τὸν Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης . . . . » 49
22. Συστατικὸν τοῦ Δανιὴλ Λαμπαδαρίου . . . . » 50
23. Ἐγκύκλιος τοῦ Πατριάρχου Παϊσίου Β'. χάριν ἐλέους . . . . » 51
24. Ἀφοριστικὸν κατὰ τῶν ζημιωτῶν τῆς Μονῆς . » 52
25. Συστατικὸν Πατριαρχικὸν διὰ προστασίαν τῆς Μονῆς . . . . » 54
26. Τελετὴ τοῦ Ἁγιάσματος τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς . » 54
27. Ἐγκύκλιος τοῦ Λητζᾶς καὶ Ἀγράφων διὰ συνδρομὴν » 55
28. Ἀναφορὰ περὶ τῆς τελέσεως τῶν ἐγκαινίων . . » 57
29. Συγχαρητήριον τοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου ΣΤ'. » 58
30. Ἀναφορὰ περὶ ζημίας εἰς τὴν Μονὴν . . . . » 58
31. Ἀφοριστικὸν τοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου ΣΤ'. . » 60
32. Ἐγκύκλιος τοῦ Πατριάρχου χάριν ἐλέους . . » 61
33. Γράμμα τοῦ Πατριάρχου πρὸς τὸν Λητζᾶς καὶ Ἀγράφων . . . . . . , ... » 63

34. Ἐγκύκλιος τοῦ Ἐπισκόπου διὰ συνδρομὴν . . Σελ. 64
35. Βίος τοῦ Διονυσίου Ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Φουρνᾶ » 66
36. Ἅγια λείψανα καὶ σκεύη τῆς Μονῆς . . . . » 73
37. Οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι τῆς Μονῆς . . . . » 74
38. Πρωτότυπον καὶ ἑρμηνεία νέου χρυσοβούλλου τοῦ Ἡγεμόνος Μολδοβλαχίας . . . . » 78
39. Ἡγεμόνες καὶ αὐθένται χορηγηταὶ καὶ προστάται » 80
40. Γράμμα τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου ΣΤ'. διὰ συνδρομὴν . . . . » 81
41. Γράμμα πρωτότυπον τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου Καλλιμάχη . . . . » 83
42. Γράμμα πρωτότυπον τοῦ αὐθέντου Ἀλεξάνδρου Χατζερῆ . . . . » 84
43. Προσθέσεις καὶ παρρησίαι . . . . » 85
44. Κτήματα τῆς Μονῆς καὶ ἀφιερωταὶ . . . . » 91
45. Ἡ περιοχὴ τῆς Μονῆς . . . . » 103
46. Περὶ ἀνεγέρσεως Δημοτικοῦ Σχολείου . . . . » 103
47. Διάσωσις τοῦ Κώδικος . . . . » 108
48. Ἀνέγερσις νέου Ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς . . » 109
49. Ἐπίλογος . . . . » 112
50. Παροράματα . . . . » 115

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΚΤΟΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

51. Εἰκ. 1. Ἄποψις τοῦ Φουρνᾶ . . . . . . » 116
52. » 2. Ἀναπαράστασις μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς » 117
53. » 3. Κάτοψις μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς . . » 118
54. » 4. Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρεκκλησίου . . . » 119
55. » 5. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου . . . . . » 119
56. » 6. Ὁ νεοανεγερθεὶς ναὸς Ζωοδόχου Πηγῆς. » 119
57. » 7. Αὐτόγραφον Διονυσίου Ἱερομονάχου, ζωγράφου ἐκ Φουρνᾶ . . . . » 120
58. » 8. Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ τέμπλου τοῦ ναοῦ . » 121
59. » 9. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. . . . . . » 122
60. » 10. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου . . . » 123
61. » 11. Ζωοδόχου Πηγῆς . . . . » 124
62. » 12. Πατριαρχικὸν Σιγίλλιον Νεοφύτου ΣΤ' . » 125
63. » 13. Ἐπιγραφὴ τοῦ ἐν Καρυαῖς κελλίου τοῦ Διονυσίου Ἱερομονάχου ἐκ Φουρνᾶ . . » 126
64. » Πίναξ Περιεχομένων . . . . » 127

ΠΡΟΣΩΠΑ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΦΟΥΡΝΑ—ΑΓΡΑΦΩΝ

1. ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΙ

Σεραφείμ	Α'	1733.
Νεόφυτος	ΣΤ'	1734.
Παΐσιος	Β'	1740.
Νεόφυτος	ΣΤ'	1743.
Παΐσιος	Β'	1744.
Κύριλλος	ΣΤ'	1813.

2. ΗΓΕΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΑΥΘΕΝΤΑΙ

Ἀλέξανδρος Γκίκας, ἡγεμων Μολδοβλαχίας.
Γρηγόριος Καλλιμάχης, ἡγεμὼν Μολδοβλαχίας.
Ἀλέξανδρος Καλλιμάχης ἀδελφὸς τοῦ ἡγεμόνος.
Σκαρλᾶτος Ἀλεξ. Καλλιμάχης, ἡγεμὼν Μολδοβλαχίας.
Ἀλέξανδρος Νικ. Σοῦτσος, ἡγεμὼν Οὐγγροβλαχίας.
Ἀλέξανδρος Χατζερῆς αὐθέντης.
Δημήτριος Σκαναβῆς αὐθέντης.
Γεώργιος Σοῦτσος, Σπαθάρης αὐθέντης.

3. ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΚΑΙ ΛΑΪΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΗΣΑΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Νεόφυτος, μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης.
Ἰάκωβος, μητροπολίτης Λαρίσης.
Διονύσιος, ἐπίσκοπος Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων.
Κωνστάντιος, ἐπίσκοπος Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων.
Δανιὴλ Λαμπαδάριος.
Στέφανος, ἱερομόναχος, ἡγούμενος τῆς μονῆς Βουνεσίου—Καρδίτσης.
Βασιλάκης προεστώς.
Δημήτριος, δημογέρων ἐκ Πετρίλου Καρδίτσης.
Γιαννάκης Κωνσταντίδης ἢ Κωνσταντόπουλος, ἐκ Ρενδίνης.
Κριτίας, διδάσκαλος τοῦ Διονυσίου.
Ζαχαρίας ἱερεὺς, ἐκ Μαυρίλου, ὁ Αἰνιάν.
Χριστόφορος υἱὸς τοῦ ἀνωτέρω (διδάσκαλος).

4. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Κύριλλος ὁ Χῖος.
Πέτρος Ἱεροδιάκονος, ἐκ Φουρνᾶ.
Ἀγάπιος, ἐκ Φουρνᾶ.
Πέτρος ὁ Διάκονος, ἐκ Φουρνᾶ.

5. ΗΓΟΥΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΦΟΥΡΝΑ

Διονύσιος Χαλκεὺς Ἱερομόναχος ὁ Ζωγράφος ἐκ Φουρνᾶ, ὁ κτίτωρ.
Θεοφάνης ὁ Διδάσκαλος, ἐκ Φουρνᾶ.
Γαβριὴλ Βάκκος ἐκ Φουρνᾶ, 1776.
Καλλίνικος Ἀρχιμανδρίτης ἐκ Κλειστοῦ 1784.
Δανιὴλ Αἰτωλὸς 1798.
Γαβριὴλ Β' (Σύρος) ἐκ Φουρνᾶ 1801.
Στέφανος Φίλης ἐκ Φουρνᾶ 1817.

6. ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΣΧΟΛΗ ΦΟΥΡΝΑ ΔΙΑΠΡΕΨΑΝΤΕΣ ΩΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Σέργιος Μακραῖος ἐκ Φουρνᾶ.
Κύριλλος ὁ Πνευματικὸς τοῦ Ὄρους, ἐκ Φουρνᾶ.
Ἰωάννης Σκλαβόπουλος ἢ Δημητριάδης, ἐκ Φουρνᾶ.
Κύριλλος ἐξ Ἀγράφων ἐκ Φουρνᾶ.
Ἰωσὴφ Ἱεροδιάκονος, ἀδελφὸς τοῦ Σκλαβοπούλου.
Ἰάκωβος ὁ Φουρναῖος.
Θεοδόσιος ὁ Ἱερόπαις, ἐκ Φουρνᾶ.
Κωνσταντῖνος ὁ Φουρναῖος.
Γαβριὴλ Καμπούρης.
Χρηστάκης Ῥάγκος.
Ἀναγνωστάκης Ἱερόπαις.
Χρύσανθος ὁ Αἰτωλός.
Δημήτριος Χατζηπολυζώης.

7. ΔΩΡΗΤΑΙ ΚΑΙ ΑΦΙΕΡΩΤΑΙ ΩΣ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΤΑ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΡΗΣΙΩΝ

Ἐξ αὐτῶν καταχωροῦνται ἐνταῦθα μόνον οἱ κάτοικοι τοῦ Φουρνᾶ, κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν.

Α

Αγγελοπούλου 'Αφέντω.
'Αλεξανδρῆς Ζήσης.
'Αμπατζῆς Δημήτριος.
'Αμπρακιώτης 'Ιωάννης.
'Αναγνώστου Γεώργιος Ζωγράφος.
'Αναστασίου Θεοδόσιος.
'Αναστάσης Ζάχος.
'Ανδριτσοπούλου 'Αγόρω.
'Ανδρίτσου Δημήτριος.
'Ανδρονάκης Δημήτριος.
'Αννίτσης 'Αναγνώστης.
'Αρβανίτης Θέος.
'Αρκούδας Γεώργιος.
'Αντωνετσῆς Γεώργιος.
'Ανυφαντῆς 'Ιωάννης.

Β

Βάκκος Γαβριήλ.
Βέλλιου 'Ιωάννης.
Βετούλα 'Αφέντω.
Βίτινα 'Ανθίτσα.

Γ

Γαλλῆς Κώστας.
Γιαννακάκης Μῆτρος.
Γιαννάκης Κώστας.
Γιαννακομῆτρος 'Ιωάννης.
Γιαπούλης 'Αναγνώστης.
Γκόνας 'Αναγνώστης.
Γρηγορόπουλος Ζήσης.
Γριβοκάλω.
Γῶγος Γεώργιος.
Γώγουλος Κωνσταντῖνος.

Δ

Δανίλης Δημήτριος.
Δασκαλογιάννης 'Ιωάννης.
Δημάκης Γεώργιος.
Δημητράκηνα Γρηά.
Δημολύκης Δημήτριος.
Διαλογιάννης 'Ιωάννης.
Διαλόπουλος Κώστας.
Διαμαντὴς 'Αναγνώστης, ὁ Ζωγράφος.
Διαμαντόπουλος 'Ιωάννης.

Ε

'Ελισσαῖος Παπαϊωάννης.

Ζ

Ζαλτίκης Δῆμος (καὶ Ρίζος).
Ζάρας Στέριος.
Ζαρίδας Ρίζος.
Ζαρλαγιάννης 'Ιωάννης.
Ζαφειρᾶς Στέφανος.
Ζαφρᾶς Θεοδόσιος.
Ζαχαρᾶς Στέφανος.
Ζησάκης 'Ιωάννης.
Ζήσης 'Αναγνώστης.
Ζοβανᾶς Κώστας.
Ζουβακοδημήτρηνα.
Ζωγράφος 'Αναγνώστης.
Ζώηρα 'Ανθίτσα.
Ζῶτος Λογοθέτης.

Θ

Θανασογεώργινα.
Θεμελόπουλος Εὐγένιος.
Θεοδωρόπουλος Γεώργιος.
Θεοχάρης 'Ιωάννης (Θεοφάνης μοναχός).
Θωμᾶς Θέος.
Θωμογιάννης.

Ι

'Ιωάσαφ 'Αρχιερεύς.
'Ιωσὴφ 'Αρχιμανδρίτης.
'Ιάκωβος Ψάλτης.

Κ

Καββάδης Δημήτριος.
Καββαδίας Κωνσταντῖνος.
Καββαδοθάνος Κων)νος.
Καλατζῆς Ζαχαρίας.
Καλτζοῦνος Γεώργιος.
Καμπέρης 'Ανανίας.
Καραδημουλᾶς Γεώργιος.
Καραμπᾶς Δημήτριος.
Καρκᾶς Γεώργιος.
Καρτᾶς.
Κατζάνος Γιώτης.
Κατζέλος Χριστόδουλος.
Κατζιαούνη ἢ Κατζιάνη Ζήγρω.
Καψάλης Κωνστντῖνος.
Κεραμάρης Γιάννης.
Κολλαρίνης Γιάννης.
Κούμπα 'Ανθίτσα.
Κοντακτζῆς Κων)νος.
Κοντζοχείρου 'Αφέντω.
Κοντογιάννης Γέρω.
Κουρδογεώργινα.
Κόσης Δημήτριος.
Κουτζῆς Δημήτριος.
Κουτηβάρης Δημήτριος.
Κουτζὸς Γεώργιος.
Κουρκούτας.
Κρεματζῆς Πολύζος.
Κροκῆς Δῆμος.
Κυρίστης Γέρω.
Κύρκος Παναγιώτης.
Κύρου Βασιλική.
Κωσταρόογλος Γιαννάκης.

Λ

Λαγγιόλης Κώστας.
Λατζίδη Ξάνθω.
Λοῦρδος Γεώργιος.

Μ

Μακέδης 'Αλέξιος.
Μακρῆ 'Αγόρω.
Μαλτέζος ἢ Μαλτεζόπουλος Γεώργιος.
Μαργάρης 'Αδάμ.
Ματσούκας Μῆτρος.
Μαυρομμάτης Δημήτριος.
Μεγαγιάννης 'Ιωάννης.
Μητσάκης Στέριος.
Μιαρίτης Θανάσης.
Μπάζου.
Μπαρμπούτης 'Αντώνιος.
Μπαχτσεβάνης Κύριλλος.
Μπεκιάρης Δημήτριος.
Μπήκας Γεώργιος.
Μπιρκιώτης Τριαντάφυλ.
Μπιριτίνης Γεώργιος.
Μπουΐκλῆς Θέος.
Μποῦκος Γεώργιος.
Μπουμπουρῆς.
Μπούρχας Γεώργιος.
Μπράκας Δημήτριος.
Μπριτογιάννη Ζωγραφίνα.
Μπροσβολοστέργινα.
Μυλωνᾶς Νῖκος.
Μυρισιώτης Γιάννος.
Μυστάκης Τριαντάφυλλος.

Ν

Ναζίρης Γῶγος.
Νταβέλης.
Ντελήμπαση 'Ανθεμία.
Ντελῆς 'Αθανάσιος.
Ντελίνα Θεΐνα.
Ντοτζοκομῆτρος Δημ.

Ο

Οἰκονόμου 'Ιωάννης.

Π

Παγουρτζόπουλος Γιάνν.
Παναόπουλος Θέος.
Πανδρούχας Γεώργιος.
Παπαγάκης Γεώργιος.
Παπαθανάση Καλλινίκη.
Παπαϊωάννου 'Αναγνώσ.
Παπακοσμᾶ 'Αφέντω.
Παπακώστας Θεοδόσιος.
Παπακωστονῖκος.
Παπακωστόπουλος Σεραφ.
Παπανδριτσόπουλος Κών.
Παπανδρίτσου Νῖκος.
Παπαστέργιος.
Πασχαλόπουλος Θέος.
Πεζάκης Κώνστας.
Πεζούλης Θέος.
Πενεζῆς.
Πέτζης Δημήτριος.
Πλούμπης Γρηγόριος.
Πολῦζος Παπαγιάννης.

Ρ

'Ραγιᾶς Κώστας.
'Ραοῦ Καλόγρηα.
'Ρέλλιας.
'Ρίζος 'Ιερεύς.
'Ροῦσος Θέος.

Σ

Σάρρας Δημήτριος.
Σαμνιώτης Γιάννης.
Σαψάλης Ζήσης.
Σιαρούτα Πλούμπω.
Σιώκης Γεώργιος.
Σκανδάλης Γιάννης.
Σκοτεινὸς "Ανθιμος.
Στεφανῆς Κώνστας.
Στούπας Γεώργιος.
Σύρος Γαβριήλ.
Συρούκης Δημήτριος.
Σφύρας ἢ Σφυρογιάννης Γιάννης.

Τ

Ταλαμπιρόπουλος Κωνσ.
Τέλα Γιάννης.
Τζιλοζήσης Ζαχαρίας.
Τζηλοδημήτρης.
Τζιακαλομῆτρος Δημ.
Τζιάντης Θάνος.
Τζιαούσης Δημήτριος.
Τζιόλης Γεώργιος.
Τζίρος 'Ιωάννης.
Τζιροκάλης Στέφανος.
Τζουκαλᾶς 'Ιωάννης.
Τζουρόνυφη.
Τζιώτης (Ζώτης) Δημ.
Τριανταφυλλιᾶς 'Αναγν.
Τριάντης Θέος.
Τσαγκάρης Θεοδόσιος.
Τσιμπρῆς Θεοδόσιος.

Φ

Φάσας Γεώργιος (Βλάχος).
Φίλης Δημήτριος.
Φράγκος Γεώργιος.

Χ

Χαϊδίτσας Θεοδόσιος.
Χαλκεὺς Γεώργιος.
Χαρώνης Γεώργιος.
Χατζαναγνώστη Μαγδαλ.
Χατζῆ Γεώργιος.
Χατζηγῶγος Γεώργ.
Χατζηκατσέλλης Κωνστ.
Χατζηγιάννης.
Χατζόπουλος Γιάννης.
Χέλω.
Χειμώνα 'Ανθίτσα.
Χολέβας Θεοδόσιος.
Χριστοδούλου Γεώργιος
Χρυσιώτης Κωνσταντῖνος.

Οἱ περισσότεροι τῶν ἐνταῦθα ἀναφερομένων κατοίκων ἐξέλιπον κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, ἢ μετῴκησαν ἀλλαχοῦ, περιελήφθησαν δὲ εἰς τὸν *κατάλογον τοῦτον ἐξακριβωθέντος ὅτι, ὑπῆρξαν κάτοικοι Φουρνᾶ*, διότι ἀναφέρονται ὡς δωρηταί, ἢ ἀφιερωταὶ κτημάτων ἢ συνορῖται ἐν Φουρνᾷ κτημάτων τῆς Μονῆς, ἢ ἀπὸ τὸ ὄνομα τοποθεσιῶν, ὅπου εἶχον κτήματα καὶ διατηρεῖται εἰσέτι ἡ ὀνομασία τούτου.

Εἰς τὰς σελίδας τοῦ Κώδικος 104, 105, 106 καὶ 107 ἀναγράφονται οἱ *συνδρομηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου*, εἰς δὲ τὰς σελ. 109, 110 καὶ 111 οἱ συνδρομηταὶ τοῦ νεοανεγερθέντος Ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.